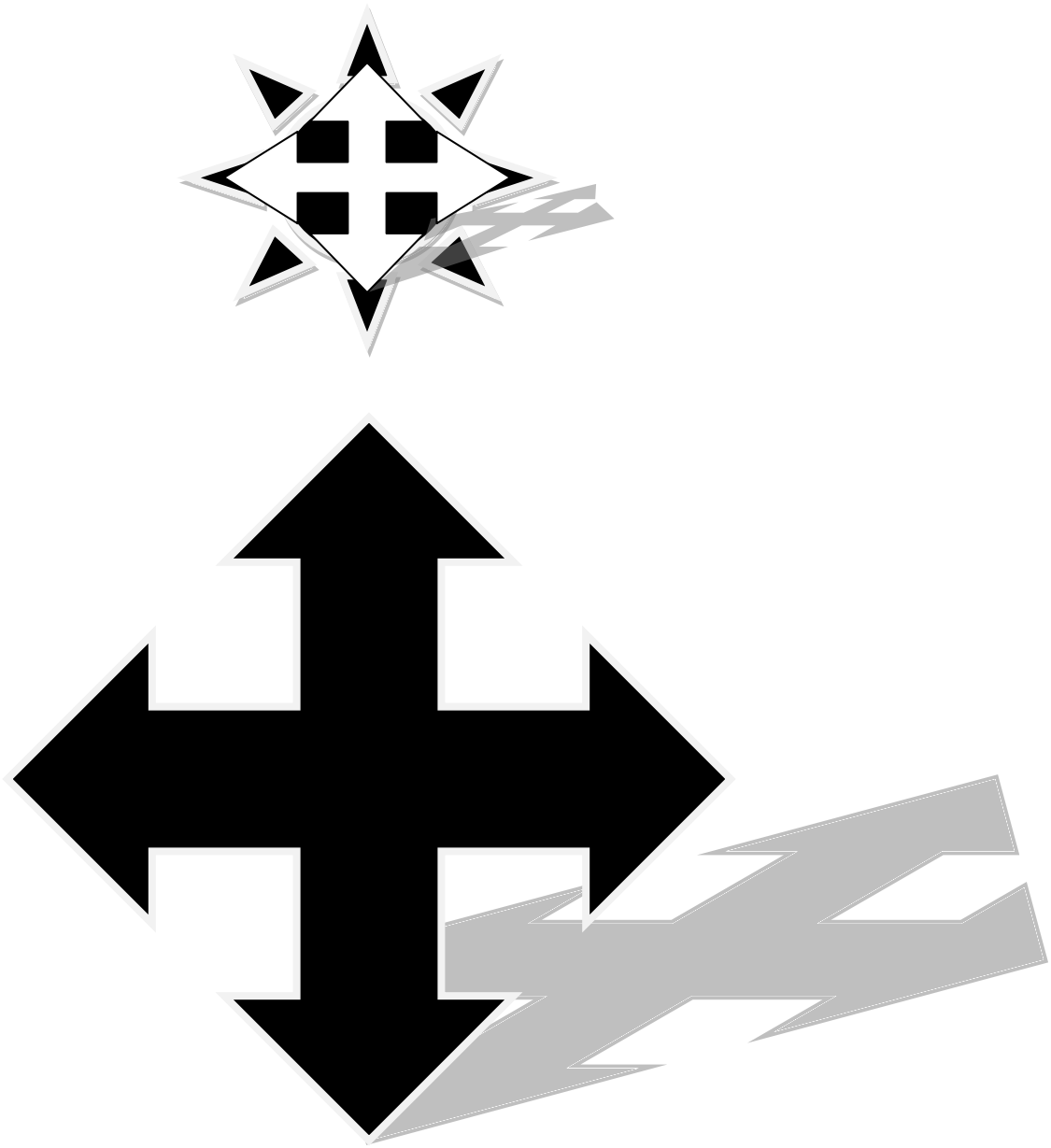

Teoria Conspiratiei

Cuprins

Zeitgeist 135
Dalai Lama 132
America Fascista 130
Istoria Interzisa a Omenirii 125
Top 10 – Conspiratii 119
Cazul Antrax 116
Operatiunea Luna – Marte 112
Criza Economica 110
FIFA 107
Topul Conspiratiilor in Romania 101
Giulgiul din Torino 096
James Shelby Downard 093
Eminescu 088
Illuminati 082
Che Guevara 072
Templierii 064
Adevaratii Oameni in Negru 061
Fluorul 058
Protocoalele de la Toronto 053
SIDA 049
Ioana D'Arc 045
World Trade Center 039
Teoria Pamantului Gol 034
False Teorii ale Conspiratiei in Muzica 028
Libido-Gate 022
Grupul Bilderberg 016
De ce da cainele din coada 012
Coolerii 009
Triunghiul Bermudelor 004
Preambul 001

TEORIA CONSPIRATIEI

Preambul: Adevarul este undeva acolo!

Foto (1)

Nimic nu este ceea ce pare a fi! De sute de ani, oculte grupuri de interese religioase, politice si financiare ne manipuleaza cinic prin masinatiuni bine ticluite, sufocandu-ne intr-un enorm val de ignoranta, cu scopul de a ne impiedica sa vedem adevarul. Suntem niste sclavi, niste marionete care raspund la comanda unor rapaci papusari avizi de putere, ce traiesc in umbra. De sute de ani, lumea este condusa, de fapt, de societati secrete, corporatii transnationale si organizatii obscure si malefice. Toate marile evenimente ale trecutului – de la revolutiile politice si culturale pana la marile inventii si realizari stiintifice si chiar la cataclismele asa-zis naturale – sunt opera Lor... Acesta sa fie oare adevarul?

Raportul minoritar

Portalul DESCOPERA.ro te invita sa urmaresti un nou serial de articole -maratonul **Descopera Teoria Conspiratiei** - in care vei (re)descoperi franturi din istoria recenta si mai indepartata dintr-o perspectiva inedita, la care poate nu te-ai gandit niciodata. Nu avem cum a raspunde la intrebarea de mai sus, nu avem pretentia de a fi detinatorii adevarului absolut (pentru a ne juca un pic in cheia in care am inceput acest articol, am putea spune ca Adevarul se afla ingropat in niste dosare groase, clasificate cu **TOP SECRET** si bine pazite in subteranele ascunse ale **serviciilor secrete** de pretutindeni. Dar nici pentru acelea nu am baga mana in foc...). Mai mult de atat, nici noi nu suntem 100% convinsi de validitatea teoriilor pe care le vom expune in zilele si saptamanile care urmeaza. Insa demersul nostru se poate dovedi un exercitiu interesant si necesar.

Pe cei sceptici, ii invitam sa se raporteze la teoriile conspiratiei precum la un **raport minoritar** (cu trimitere evidenta la nuvela science fiction a lui Philip K. Dick,*Minority Report*, din 1956, dupa care s-a realizat si celebra pelicula din 2002). In functie de subiect, de interesele sale si de contextul politic, social sau economic -**realitatea poate fi decriptata si reinterpretata in nenumarate feluri**. De exemplu, doi actori politici sau sociali - doi factori de decizie - care sunt confruntati cu aceeasi problema, privesc lucrurile, gasesc raspunsurile si rezolvarile in moduri ce pot ajunge a fi complet incompatibile unul cu celalalt. Este cazul **marilor schisme** - religioase (de exemplu, in Antichitate, din acelasi bazin cultural si geografic s-au nascut cele trei mari religii monoteiste ale lumii: iudaismul, crestinismul si islamul; precum in Evul Mediu si in Epoca Industriala, cand crestinismul s-a divizat si redivizat de cateva ori) sau politice (in ultimii 150 de ani, s-a dus un fulminant razboi ideologic intre idealul unui Stat atotputernic, autoritar si grijuliu fata de individ si societate - socialist, fascist sau comunist, si acela al unui Stat minimalist in care individul, libertatea si interesele sale au intaietate absoluta - liberal, libertarian). Fie ca vorbim de religie, fie de politica, intotdeauna, intre doua sau mai multe extreme au existat nenumarate nuante, iar la 50, 100, 200 sau mai multi de ani de la nasterea fiecareia dintre extreme, niciun analist obiectiv nu poate afirma responsabil ca una dintre ele a avut cu totul dreptate, in vreme ce cealalta a fost fundamental gresita.

Conspiratiile dovedite

In 1936, eseistul **Henry Louis Menken**, unul dintre cei mai mari satiristi ai jurnalismului american si acerb critic al asa-zisului stil de viata american articulat in jurul idealului de carton American Dream scria urmatoarele: "Credinta de baza a oricarui idiot este aceea ca este victima unei misterioase conspiratii indreptate impotriva drepturilor, libertatilor si idealulilor sale. Toate esecurile si ratarile de a ajunge cineva, intreaga incapacitate congenitala si prostia de a se afirma sunt puse de idiot pe seama masinatiunilor varcolacilor care se aduna pe Wall Street sau in alt asemenea barlog al infamiei". Cu toate acestea, nici macar domnul Menken nu credem ca ar fi negat faptul ca, **de-a lungul istoriei, au existat numeroase conspiratii... dovedite**, asupra carora niciun analist sau istoric nu mai are vreun dubiu ca ar fi avut loc, multe dintre acestea fiind recunoscute de insisi autorii lor. Iata, mai jos, o succinta lista a celor mai importante dintre ele:

In anul 44 i.Hr., un grup secret format din senatori romani care se autodenumesc Liberatores il asasineaza pe Iulius Cezar pentru a reinstaura Republica; in 1478 un grup de bancheri din Florenta, nobili toscani din familia Pazzi, incearca sa-i ucida pe Lorenzo si Giuliano de' Medici, adevaratii stapani ai Toscanei, pentru a le prelua afacerile si influenta; in 1605, se naste Complotul Prafului de Pusca, in cadrul caruia un grup de aristocrati catolici provinciali, condusi de Guy Fawkes, doresc sa arunce in aer Parlamentul britanic pentru a asasina intreaga familie regala, dimpreuna cu aristocratia protestanta aflata la conducerea Regatului Unit; in 1865, presedintele american Abraham Lincoln este asasinat in cadrul unui complot-puci orchestrat de John Wilkes Booth, Lewis Powell, George Atzerodt si alti separatisti care doreau sa decapiteze intreaga conducere a SUA (Lincoln trebuia sa fie urmat in mormant de secretarul sau de stat, William H. Seward, si de vicepresedintele Andrew Johnson) pentru a instaura anarhia si a darama guvernul federal; din 1948 pana in 1976, CIA desfasoara operatiunea Mockingbird, prin care sute de jurnalisti americani si straini sunt manipulati cu sau fara voia lor pentru a fi urechile, dar mai ales vocea intereselor Agentiei; in 1945 are loc Operatiunea secreta Paperclip prin care 104 oameni de stiinta germani, crema fizicii, inventicii si ingineriei naziste, sunt extrasi din Germania si adusi in Statele Unite; 27 de ani mai tarziu avea loc celebrul scandal Watergate, in urma caruia presedintele SUA de atunci, Richard Nixon, este nevoit sa demisioneze; in sfarsit, intre 2000 si 2001, in timpul crizei electricitatii din California, uriasa companie Enron manipuleaza meschin intreaga piata energetica americana.

Scenariile alternative

Ce avem de invatat din aceasta insiruire? In primul rand, faptul cel mai evident - **istoria a mustit de conspiratii; nu exista nicio epoca in care un grup sau altul de interese sa nu fi complotat pentru a-si indeplini obiectivele**. Unele conspiratii au avut succes, altele nu; de asemenea, putem banui ca au existat o serie de conspiratii care au ramas secrete si despre care nu o sa aflam niciodata nimic. Daca adoptam acest punct de vedere deschis, pastrandu-ne simtul critic si fara a deveni**fanatici ai conspirationismului**, putem investi cu valoare de posibilitate o seama dintre **evenimentele controversate** care ne-au marcat istoria recenta sau mai indepartata. Bunaoara, in lumina numeroaselor conspiratii politice care au avut loc, nu avem de ce sa respingem din start ideea ca presedintele american J. F. Kennedy ar fi fost asasinat in cadrul unui complot mesterit de CIA si de Mafie - date fiind itele atat de incurcate ale acestei afaceri, argumentele pe care le avem pentru a sustine aceasta ipoteza sunt aproape egale cu cele pe care ni le ofera istoria oficiala.

Beneficiem de mai putine date certe si, prin urmare, este mai greu de crezut, de exemplu, ca un consortiu secret format dintr-o parte a marilor companii petroliere dimpreuna cu cele producatoare de masini, comploteaza tacit de peste 50 de ani pentru ca prototipul masinii electrice sa nu intre in productia de masa si, astfel, sa devina un concurent serios pentru masina clasica, care functioneaza pe baza de carburanti. Insa, dat fiind caracterul privat al acestor tipuri de afaceri patronate de moguli ce invart miliarde de dolari si afaceri transnationale, din nou, nu avem de ce sa respingem din start o astfel de ipoteza. Desigur, pentru unii, este foarte greu de crezut ca unele guverne ascund existenta extraterestrilor, ca Iisus ar fi avut un copil cu Maria Magdalena, ca uraganul Katrina si tsunami-ul din Sud-Estul Asiei au fost generate de arme geologice secrete sau ca HIV este un virus inventat in laborator. In aceste cazuri, ne confruntam cu **un consistent nivel de controverse si obscurantism**, prin urmare, obiectiv, in lipsa informatiilor si a dovezilor, nu putem dovedi adevarul acestor teorii; insa nici de data aceasta nu avem absolut toate datele necesare pentru a le infirma in totalitate. In cazul lor, poate ca cea mai sanatoasa abordare ar fi aceea a unor**scenarii alternative** care explica mai bine, mai logic, mai argumentat - sau nu (!), realitatea conturata de istoriile oficiale. Iar a crede sau nu in ele este, pana la urma, o profesiune de credinta. Fara a afirma ca sunt adevarate sau false, in acest maraton marca DESCOPERA.ro o sa va prezentam o sumedenie de teorii ale conspiratiei ca atare, asa cum au fost ele formulate de sustinatorii lor, invitandu-va pe voi sa trageti singuri concluziile.

Cum se naste o conspiratie?

Intr-o democratie, transparenta puterii este un deziderat ideal; practic, niciun stat nu-si tradeaza intru totul mecanismele interne care-l compun si pe baza carora functioneaza. Si chiar daca ar face-o, acestea ar fi familiare doar pentru o ingusta gama de cunoscatori, experti ai sistemului politic, guvernamental si financiar. Aceasta, insa, este situatia din prezent (si ea implica intr-o masura discutabila sau deloc companiile si agentii care joaca in domeniul privat. De transparenta statelor inca autoritare, nici nu are rost sa vorbim...). **De-a lungul timpului, a avut loc o nenumarata serie de evenimente suspecte si misterioase**, fapte mai mult sau mai putin dubioase, de la asasinari si revolutii la descoperiri si inventii stiintifice, care au alimentat **paranoia colectiva** si care, din perspectiva istoriei oficiale, nu au fost niciodata explicate pana la punctul in care sa inlature orice dubiu. Asadar, intr-o prima instanta, fie ele fabulatii sau povesti cu un sambure (ori mai multi) de adevar, **teoriile conspiratiei s-au nascut pentru a suplini lipsa informatiilor si explicatiilor publice**. Din perspectiva sociologica, aparitia unei teorii a conspiratiei si raspandirea adeptilor ei poate fi si un fenomen de recuperare etica: masele incearca sa produca un raspuns moral, adevarat, unei situatii pe care Statul, mass media sau alte entitati o acopera sub pres sau o bagatelizeaza intr-un mod considerat de multi profund imoral (vezi, de exemplu, **numeroasele teorii ale conspiratiei care s-au nascut vizavi de Revolutia Romana din 1989**).

Nu trebuie sa uitam ca, din punct de vedere psihologic,**teoriile conspiratiei au o putere de persuasiune extrem de mare**. Potrivit lucrarii *Belief in Conspiracy Theories*, publicata de catre psihologul american Ted Goertzel in 1994, daca o persoana ajunge sa creada intr-o singura teorie a conspiratiei, atunci acea persoana este inclinata sa creada si in multe dintre toate celelalte. De asemenea, in cadrul unui studiu desfasurat de catre psihologii de la Universitatea din Kent, s-a descoperit ca **teoriile conspiratiei au o putere ascunsa de a influenta credintele oamenilor, fara ca macar acestia sa fie constienti de acest fapt** si sa realizeze ca au devenit ei insasi conspirationisti. Un alt studiu britanic, desfasurat in 2003 de Universitatea din Londra, sub indrumarea doctorului Patrick Leman, releva faptul ca **intotdeauna oamenii se asteapta ca evenimentele majore sa aibe cauze majore**. Dr. Leman le-a oferit celor 64 de participanti la studiu unul din patru scenarii in care un presedinte dintr-o tara fictiva era fie impuscat si ucis, fie impuscat dar supravietuia, fie supravietuia atentatului, dar murea de stop cardiac la o data ulterioara, fie supravietuia si traia fericit pana la adanci batraneti. Concluzia studiului a fost ca toti subiectii au fost inclinati sa creada ca presedintele a murit in urma unei conspiratii si nu a fost victima unui nebun care a actionat singur sau a unui accident.

Triunghiul Bermudelor – conspiratie sau inselatorie?

Foto (7)

Pe tema Triunghiului Bermudelor, regele neincoronat al misterelor acestei planete, s-au scris mii de articole si de carti, s-au difuzat zeci de programe de televiziune, toate incercand sa ofere o explicatie bizarelor disparitii despre care s-a vorbit de-a lungul timpului. De la extraterestrii rauvoitori la vortexuri care duc inspre dimensiuni paralele, de la monstri marini, atlanti supravietuitori ai cataclismului de acum 9000 de ani, demoni si furtuni inexplicabile pana la anomalii magnetice si dilatari ale timpului, nicio ipoteza fie ea stiintifica sau fictionala nu a scapat de filtrul impatimitilor acestui gen de mistere. E adevarat, subiectul este de-a dreptul fascinant dar, poate si de aceea, putini au incercat sa dea crezare celor care au afirmat ca totul nu este decat o inscenare grosolana.

Arta manipularii

Daca veti fi vreodata suficient de curiosi incat sa va incumetati a studia arhivele cu privire la fenomenul Triunghiului Bermudelor (sau al Triunghiului Diavolului, daca preferati varianta mai inspaimantatoare), sa nu fiti surprinsi daca nu veti gasi referiri mai vechi de aproximativ 60 de ani. De ce? Pentru ca, pur si simplu, atunci a luat nastere isteria, daca putem sa-i spunem astfel, legata de fenomenul disparitiilor inexplicabile dintre Miami, Bermuda si Puerto Rico (capetele celebrului triunghi). Iar ca o scurta continuare, sa nu fiti surprinsi nici daca nu veti gasi vreo alta disparitie care sa fi avut loc dupa 1989 si ale carei cauze sa nu fie pe deplin cunoscute. Sa le analizam insa pe rand.

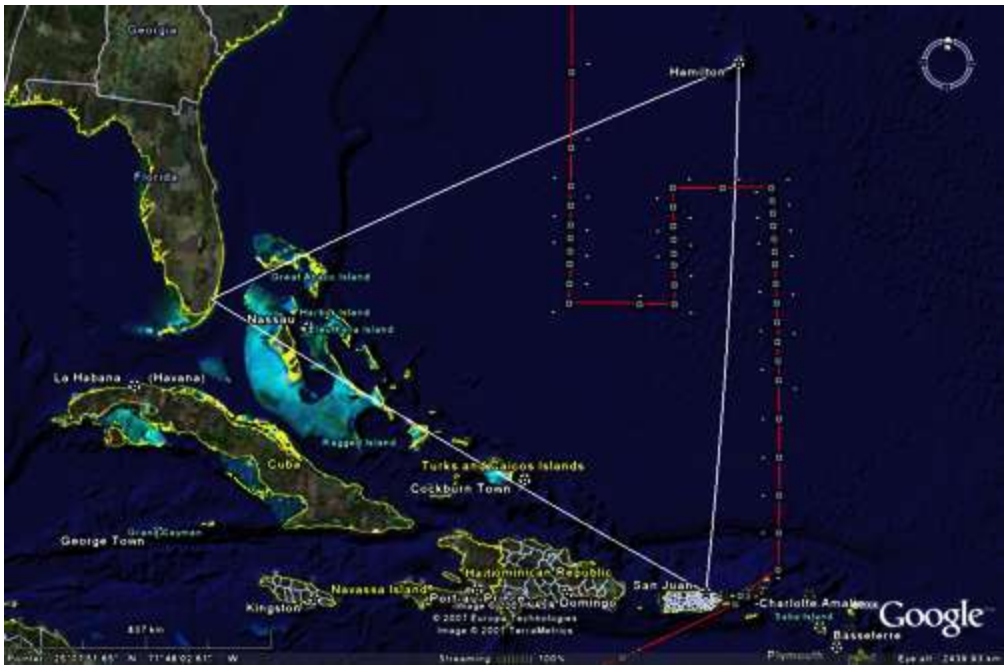

Primul articol in care legenda disparitiilor misterioase a fost luata in discutie a aparut la 16 septembrie 1950. Atunci, un ziarist american, E.V.W. Jones, a mentionat pentru prima data existenta unor fenomene inexplicabile in jurul Marii Sargaselor. Doi ani mai tarziu, un alt om de presa american, George X. Sand, publica un scurt articol in revista Fate, articol pe care il intitula "Sea Mystery At Our Back Door" si in care facea referire la cateva disparitii ale unor nave si avioane, printre care si celebrul Zbor 19 care avusese loc in 1945. Era pentru prima data cand cineva trasa liniile triunghiului mortii. Totusi, aveau sa treaca inca 12 ani pana cand **Vincent Gaddis, un obscur jurnalist de peste ocean, numea misterioasa zona „Triunghiul Mortal al Bermudelor", o denumire care a facut senzatie inca de la aparitia sa in presa, in februarie 1964.** Lumea deja incepea sa vorbeasca despre fenomenele bizare din sud-estul Statelor Unite ale Americii iar de aici si pana la aparitia unui adevarat fenomen nu a mai fost decat un pas.

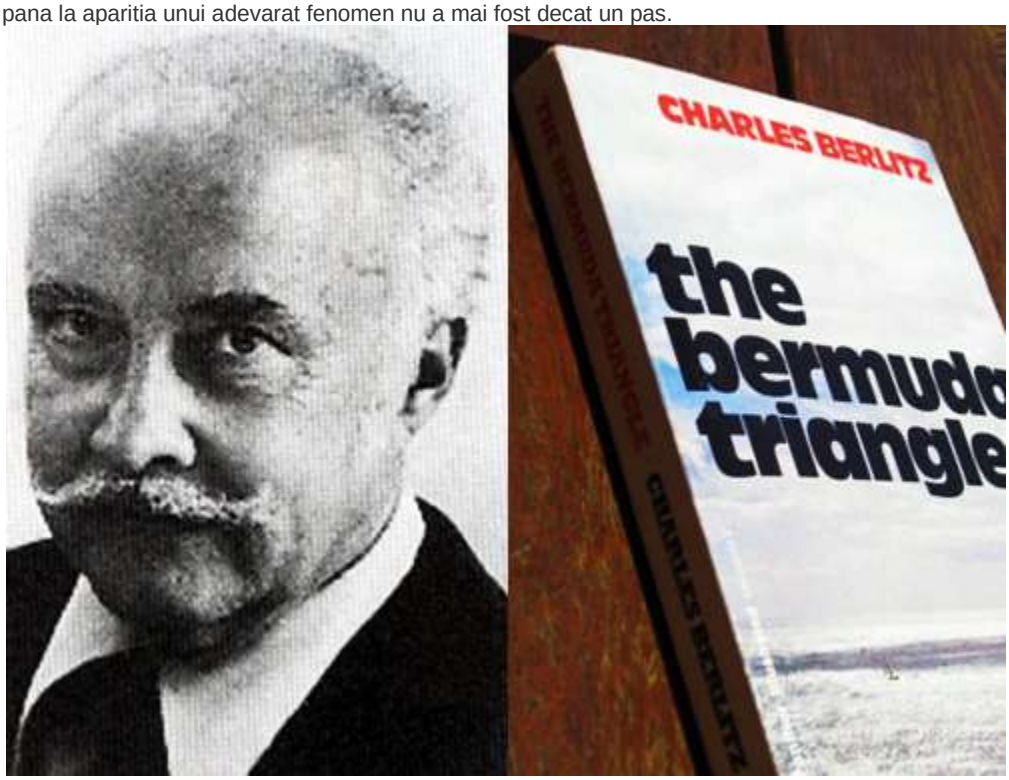

Au urmat cartile lui John Wallace Spencer (Limbo of the Lost) in 1969, si cea a lui Richard Winer (The Devil's Triangle) din

1974, care nu au facut decat sa ridice semne de intrebare si sa augmenteze un fenomen care se afla deja in plina dezvoltare. A**pogeul lucrarilor scrise pe tema Triunghiului Bermudelor este legat insa de aparitia in 1974 a cartii intitulata chiar „Triunghiul Bermudelor", volum semnat de Charles Berlitz, un fost angajat al serviciilor speciale din armata SUA.** In scrierile sale, Berlitz, un autor recunoscut de altfel pentru pasiunea sa pentru misterele lumii si pentru romanele ce aveau ca subiect Atlantida, Incidentul Roswell, Arca lui Noe, Incidentul Philadelphia sau Apocalipsa, facea un adevarat rechizitoriu al navelor, submarinelor, avioanelor si chiar ale iahturilor si ambarcatiunilor de mici dimensiuni care disparusera vreodata in Triunghiul Bermudelor. Sau, cel putin, despre care sustinea acesta ca disparusera in zona in cauza. Cartea s-a dovedit un best-seller si s-a vandut in peste 20.000.000 de exemplare, aducandu-i lui Charles Berlitz o avere deloc de neglijat, motiv pentru care acesta si-a indreptat atentia si catre un alt „triunghi" celebru, **Triunghiul Dragonului din vestul Japoniei, un fel de frate mai mic al celui din Atlantic.** Si pentru ca amatorii de castiguri usoare nu au lipsit niciodata, cartile care sa dezbata si chiar sa adauge alte si alte cazuri celor cateva sute mentionate de Berlitz au inceput sa apara cu zecile. Triunghiul Bermudelor devenise deja o afacere de sute de milioane de dolari.

Lawrence David Kusche VS Charles Berlitz

Inainte de a continua periplul nostru printre itele incalcite ale dezinformarii se impune sa spunem si cateva cuvinte despre „parintele" Triunghiului Bermudelor, americanul Charles Berlitz.

Berlitz s-a nascut la New York, la 20 noiembrie 1914, ca nepot al renumitului Maximilien Berlitz, intemeietorul Scolii de Limbi Straine Berlitz. Inca de la varsta adolescentei, tanarul Charles stapanea perfect opt limbi straine, pentru ca la maturitate sa comunice fluent in nu mai putin de 32 de limbi. In fapt, americanul este considerat si astazi, la sase ani de la moartea sa, unul dintre cei mai mari lingvisti din toate timpurile. Dupa ce a absolvit Universitatea Yale, Berlitz a fost recrutat in serviciile speciale ale armatei americane, acolo unde a petrecut aproape 13 ani. Dupa retragere, acesta si-a dedicat timpul cartilor despre fenomene inexplicabile, strangand o suma considerabila din romane cu titluri pompoase si subiecte controversate: ***Misterele Atlantidei, Misterele lumilor uitate, Apocalipsa 1999, Lumea fenomenelor stranii, Triunghiul Dragonului, Experimentul Philadelphia – Proiectul invizibilitatii, Atlantida – continentul pierdut, acum dezvaluit***, asta ca sa numim doar cateva dintre titlurile sale celebre. Marea lovitura a dat-o insa cu „Triunghiul Bermudelor" din 1974, roman care i-a adus pe langa celebritatea internationala si Premiul Dag Hammarskjöld pentru cele peste 20 de milioane de exemplare vandute.

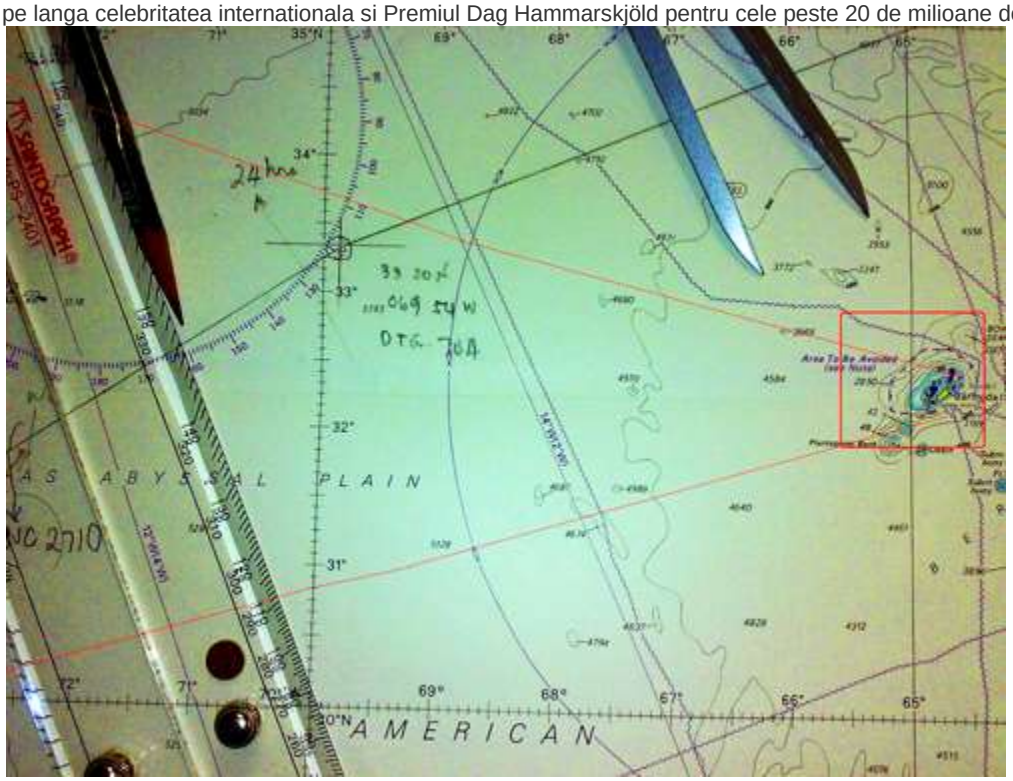

Si totusi, au existat si oameni care au pus la indoiala veridicitatea afirmatiilor lui Berlitz. Unul dintre acestia a fost Lawrence David Kusche, un fost pilot american devenit intre timp bibliotecar in orasul sau natal, Phoenix, Arizona. Fascinat de subiectul tratat atat de generos de Charles Berlitz, Kusche a hotarat sa profite de avantajele serviciului sau si si-a dedicat timpul strangerii de informatii cu privire la incidentele devenite deja celebre in articolele si cartile vremii. Asa cum avea sa afirme ulterior in cartile sale „Misterul Triunghiului Bermudelor – rezolvat"-1975 si „Disparitia Zborului 19" – 1980, americanul a fost surprins sa descopere ca **multe dintre cazurile descrise de Berlitz fusesera preluate fara o verificare prealabila de cei mai multi dintre autorii care i-au urmat acestuia, propagand in mass-media un fals grosolan. Nu numai ca unele incidente nu avusesera loc in Triunghiul Bermudelor sau ca altele aveau explicatii cat se poate de normale, dar multe nu se petrecusera niciodata.**

Kusche publica la scurt timp dupa succesul enorm al „Trunghiului Bermudelor” al lui Charles Berlitz o lista de concluzii pe care multi nu au luat-o in acel moment in considerare. Timpul avea insa sa ii dea dreptate:

> *Numarul navelor si avioanelor care au disparut in Triunghiul Diavolului nu a fost niciodata mai mare decat in alte parti ale lumii.*
> *Acelasi numar a fost voit exagerat, ignorandu-se informatiile pe care autoritatile locale le puteau pune la dispozitie.*
> *In Triunghiul Bermudelor au loc dese furtuni tropicale, un fenomen cat se poate de normal de altfel, acesta fiind si principalul motiv al celor cateva disparitii certe.*
> *Unele disparitii nu au avut loc niciodata, fapt certificat atat de rapoartele armatei cat si de cele ale autoritatilor portuare. Charles Berlitz si alti autori au ignorat, pur si simplu, datele in care acostarea vaselor era inregistrata in registrele porturilor, acestia anuntandu-le ca disparut.*

Concluzia? Legenda Triunghiului Bermudelor a fost una fabricata in mod intentionat, din dorinta de a vinde un subiect senzational, si a fost perpetuata ori din aceleasi motive, ori in necunostinta de cauza.
Kusche aduce in discutie chiar punctul forte al celor care sustin cu tarie existenta unor fenomene inexplicabile intre Miami, Bermude si Puerto Rico, celebrul Zbor 19. Dupa verificarea amanuntita a arhivelor militare de la 1945, americanul a ajuns la concluzia ca disparitia escadrilei de cinci avioane de vanatoare s-a datorat unei furtuni puternice care a dereglat aparatura precara de bord a acestora. **Ceea ce nu s-a spus in nicio alta carte despre Triunghiul Bermudelor si Zborul 19, este ca avioanele erau de fapt unele de antrenament, toate fiind ghidate de pilotul principal, locotenentul Charles Taylor. Lipsite de aparatura standard a avioanelor de vanatoare, acestea ar fi zburat haotic pana au ramas fara combustibil. Cel de al saselea avion trimis in cautarea acestora, despre care se spune ca a disparut in acelasi mod, a explodat in realitate din cauza unei defectiuni la unul dintre motoare.** Ramasitele celor 5 avioane au fost descoperite la inceputul anilor 90, in apele oceanului, la numai 250 de kilometri de Florida, confirmand spusele lui Larry Kusche.

Un alt caz celebru, reluat de un alt contestatar al lui Berlitz, Howard L. Rosenberg, este cel al navei SS Marine Sulphur Queen, nava a carei disparitie a avut loc la 3 februarie 1963. In opinia lui Charles Berlitz, nava cu un echipaj de 39 de marinari a disparut brusc de pe radar fara a emite macar un semnal SOS. Singura dovada materiala a „volatilizarii" cargoului a fost o vesta de salvare, descoperita in timp ce plutea in deriva, la cateva zile dupa incident. **Ce a omis insa sa spuna Berlitz este ca SS Marine Sulphur Queen era, in momentul disparitiei, incarcata cu 15.000 de tone de sulf lichid. Sulful era depozitat in patru containere uriase, fiecare incalzit de o retea de boilere la temperatura de 135 de grade Celsius, ceea ce facea din ambarcatiune o veritabila bomba plutitoare.** Berlitz a omis sa mentioneze si raportul pazei de coasta din Honduras, care a mentionat in ziua disparitiei navei SS Marine Sulphur Queen, prezenta unui persistent miros de sulf in zona de coasta. Cel mai probabil, sustine Rosenberg, nava a explodat in urma unei scurgeri de sulf, cea mai mica scanteie fiind capabila sa declanseze dezastrul. Este evident ca intr-o atare situatie, nimeni nu a mai avut timp sa emita vreun semnal SOS iar daca, prin absurd, ar fi existat supravietuitori, acestia nu ar fi avut nicio sansa de salvare in apele intesate de rechini si baracude.

Vom incheia expunerea noastra, desi lista ar putea continua cu zeci de exemple, cu un caz de asemenea celebru, cel al disparitiei submarinului USS Scorpion, in timpul Primului Razboi Mondial. Legenda spuna ca acesta a disparut brusc in Triunghiul Bermudelor, iar informatiile obtinute ulterior de la armata germana, arata fara doar si poate ca acesta nu a fost supus tirului vreunui submarin. In realitate, epava submarinului a fost descoperita de nava USNS Mizar, testele dovedind faptul ca acesta s-a scufundat in urma unei defectiuni tehnice.

Mai mult, submarinul a fost identificat la aproape 650 de kilometri distanta de cel mai apropiat punct al Triunghiului Bermudelor.

Conspiratie sau doar simpla dezinformare?

Desi este evidenta dezinformarea masiva in ceea ce priveste realitatea Triunghiului Bermudelor, unii dintre cei care au contestat legendele emise de Berlitz si alti autori au mers chiar mai departe cu supozitiile. **De ce autoritatile americane nu au negat niciodata afirmatiile acestora si de ce s-au multumit doar sa declare ca nu recunosc existenta unui Triunghi al Bermudelor, asta abia dupa 1989 de cand, in fapt, nu a mai disparut nicio nava?**

Lawrence David Kusche este poate cel mai radical dintre toti si afirma ca subiectul era atat de ridicol incat nici un savant nu si-ar fi patat numele incercand sa demonstreze un adevar atat de evident. De ce ar fi facut-o guvernul SUA?

Nu toti sunt insa de parere cu el. Au existat voci care au sustinut ca **atat Triunghiul Bermudelor, cat si Incidentul Roswell sau Experimentul Philadelphia, asta ca sa enumeram doar cateva exemple clasice, nu au fost altceva decat acel celebru „paine si circ" menit sa distraga atentia populatiei de la adevaratele probleme ale natiunii americane. O tacere complice care nu implica in nici un fel autoritatile dar care le rezolva o parte dintre probleme**. In fond, toate aceste mistere au aparut in timpul Razboiului Rece, o perioada tulbure in care ecourile conflictelor mascate dintre SUA si URSS razbateau din aproape toate colturile lumii. Poate ca nu intamplator, pozitia SUA vis-a-vis de Triunghiul Bermudelor a venit doar dupa caderea blocului comunist. In fond, subiectul era deja „fumat" iar opinia publica tindea sa dea uitarii disparitiile din ce in ce mai contestate.

Poate ca venise timpul ca pe scena lumii sa apara un alt tip de circ.

Coolerii – aducatorii de ghinion din cazinouri

Foto (6)

Nicio conducere a unui cazino nu va recunoaste vreodata autenticitatea unei asemenea suspiciuni, insa daca metoda s-ar dovedi intr-adevar eficienta, n-ar exista cazino in lume care sa nu cumpere serviciile unui cooler. Coolerii reprezinta mai degraba o legenda urbana, dar nu este surprinzator faptul ca ideea existentei lor persista obsesiv in mintea unor jucatori impatimiti. In principiu, coolerul este o persoana aparent civila care se plimba, tot in aparenta, la intamplare pe coridoarele unei sali de cazino, cu misiunea precisa de a compromite reusita de castig a jucatorilor norocosi.

Teoriile referitoare la modul de actionare al "racitorilor" se impart in cele care le explica pragmatic mijloacele si cele cu iz paranoid. Se crede ca acesti indivizi actioneaza fie prin distragerea atentiei clientului care merge in castig, printr-o abordare cu pretext variabil, fie prin simpla prezenta aducatoare de ghinion la o masa unde jucatorul atrage atentia prin succesul sau. **Cazinourile ii ademenesc pe jucatori in incintele lor cu promisiuni ale unor premii fabuloase, iluzii pe care in interior le destrama cu o varietate de metode. Este posibil sa pierzi 1.000 de euro intr-o zi, dar la fel de bine, cazinoul s-ar putea sa-ti ofere o masa gratuita, daca astfel te determina sa mai stai sa joci.**

Notiunea de cooler este un secret pastrat cu atata sfintenie de cei care cunosc dedesubturile lumii jocurilor de noroc, incat aproape nu exista informatii referitoare la acest subiect. De fapt, filmul artistic american"The Cooler", aparut pe ecrane in 2003, reprezinta singura "documentatie", cu nuanta fictionala insa, care inainteaza spre public aceasta notiune. De aceea, tratarea subiectului este intr-o buna masura speculativa. **Asemenea tagmei iluzionistilor sau a magicienilor, si lumea cazinourilor este una casta si interzisa profanilor, asa cum le place sa-i numeasca pe "ceilalti", aceia initiati in tainele unui domeniu cu vizibilitate redusa. Toate cazinourile din Las Vegas si Atlantic City neaga existenta coolerilor, dar cu toate astea, membrii lor stiu foarte bine ce inseamna acest termen fara a li se da vreo explicatie.** Intr-o afacere care ar incerca aproape orice pentru a avea chiar si cel mai marunt castig, ne putem intreba legitim daca povestea "racitorilor" nu este una vecina cu realitatea.

Daca este sa acceptam existenta lor, “coolerii” au parte de un antrenament special pentru a-si indeplini misiunile, dar poseda si o abilitate speciala. Principala lor calitate rezida in capacitatea de a face o persoana sa se indoiasca de sine, de credintele sale si de propriile capacitati. **“Racitorii” sunt capabili sa stimuleze ghinionul unui individ si sa ii tulbure concentrarea. Metodele lor sunt diverse si traverseaza dezinhibat toate registrele, de la enervarea grosolana a unui jucator pana la dezechilibrarea lui psiho-emotionala intr-un mod extrem de subtil si adesea insesizabil.** Sunt psihologi de exceptie, cu mare stapanire de sine, care pot face un om sa-si comute activitatea cerebrala din emisfera stanga a creierului in cea dreapta, stimuland un colaps intern.

Unii cred in existenta “racitorilor” ca intr-o realitate a trecutului, putin aplicabila contemporaneitatii. Insa acestia ii privesc mai degraba ca pe niste “rechini” ai jocurilor de noroc, decat ca pe un fenomen menit sa incentineasca jucatorul sau sa-i afecteze norocul. Chiar si acesti indivizi accepta insa posibilitatea unui soi de **karma negativa a unor oameni, care prin simpla lor prezenta aduc ghinionul celor langa care se afla.** Conform credintei generale insa, coolerii sunt complici ai cazinourilor, angajati pentru a afecta rezultatul situatiilor de joc. Ei sunt trimisi la mese atunci cand casa are nevoie sa reduca avantajul jucatorului.

Atunci cand actiunea la o masa de zaruri este aprinsa si frenetica, "racitorii" pot fi trimisi la acea masa pentru a inhiba entuziasmul, spre exemplu. Este bine cunoscut din punct de vedere psiho-emotional, faptul ca exaltarea stimuleaza avantul unui jucator si ii sporeste sansele de reusita, in virtutea invocarii inconstiente a unor energii pozitive. Atunci cand "racitorul" se aseaza la o astfel de masa "aprinsa", datorita finului simt pe care il poseda, manifesta o actiune sau chiar o serie de actiuni, de natura sa dizolve starea de bine. De cele mai multe ori, manifestarea entuziasmului comun al mai multor oameni nu poate fi strivita prin metode foarte subtile si de aceea coolerii sunt dispusi sa apeleze la metode mai puternice, chiar violente. **Un cooler poate poza cu usurinta intr-un betiv agresiv, care asalteaza intr-o forma sau alta unul sau mai multi participanti la o masa de joc. Este lesne de inteles ca un astfel de episod are un potential ridicat de a deconcentra jucatorul si de a-i "injecta" o doza de ingrijorare, in detrimentul starii psihice potrivita castigului.** Altfel spus, jucatorului i se induce, pe moment, mentalitatea de invins, i se tulbura karma pana in acel moment pozitiva. Acest lucru este posibil prin nestiintifica, dar perfect adevarata manipulare a dogmei jucatorilor, denumita psihologia norocului.

In cazino, coolerii pot fi atat profesionisti cat si amatori, intentionati sau accidentali, prieteni sau inamici. Iar principala grija nu trebuie sa fie daca vei intalni sau nu un "racitor", ci cum trebuie sa te descurci cu el atunci cand esti constient de prezenta unuia.

De ce da cainele din coada?

Foto (6)

Ce au in comun doua filme ca Wag the Dog (Inscenarea) si Matrix? Primul, un soi de manual de utilizare al asa-numitei "media-imposed-simulation", a fost turnat in 29 de zile cu un buget de 15 milioane de dolari, unul destul de mic pentru standardele hollywoodiene, in pofida numelor "grele" de pe afis, de la cel al regizorului Barry Levinson la protagonisti, Robert De Niro si Dustin Hoffman. Al doilea, este o super-productie in adevaratul sens al cuvantului, abunda in efecte speciale si pune in scena o "neural-interactive-simulation". Ambele ilustreaza insa de minune cele doua directii principale de abordare a teoriilor conspiratiei in cinematografie.

Pe de-o parte ideea (nu chiar atat de stiintifico-fantastica) ca niste puteri oculte (serviciile secrete, guvernul, multinationalele) manipuleaza ceea ce stim despre lume; pe de alta parte, teoria cu siguranta mult mai fantezista ca lumea asa cum o cunoastem (sau o parte importanta din ea) nu ar fi altceva decat o fictiune, o constructie, o reprezentatie pusa in scena special pentru noi si evident, in detrimentul nostru. Titlurile din prima categorie sunt o sumedenie si in ultimii ani succesul lor a crescut exponential: cum ar fi, de exemplu, cazul X-Files (Dosarele X), mai intai serial de televiziune, adaptat ulterior pentru marele ecran, cu ai sai oameni in negru, mistificari CIA, intoxicari si inselatorii mediatice.

Tot in acest sens, exemplar inca de la titlu poate fi considerat si **The Conspiracy Theory (Teoria Conspiratiei), cu un Mel Gibson interpretand personajul principal caruia, pe parcursul filmului, ii sunt confirmate cele mai paranoice si mai improbabile temeri;** sau din genul comediei, Men in Black (Oamenii in Negru). Din cea de-a doua categorie fac parte in principal filme SF, dar pana la urma si povesti aflate “la granita”: este cazul lui The Truman Show in care, intr-o apoteoza a paroxismului conspirationist, toata lumea comploteaza in spatele unui singur om, intr-o perfecta si perversa fuziune a simularii interactive cu cea impusa prin media.

“***- Ce-si mai aminteste lumea despre raboiul din Golf? O bomba amplasata intr-un canal de aerisire. Lasa-ma sa-ti spun ceva: eu eram acolo cand s-a filmat scena respectiva cu o macheta de 30 cm asamblata din Lego.***
- Spui adevarul?
- Cine naiba mai stie?” (din *Wag the dog*)

Wag the dog

O satira ce contine exact atata realism cat sa fie plauzibila; te face sa razi si te pune pe ganduri (ce-i drept. in ultima vreme devine din ce in ce mai greu pentru satira sa o ia inaintea realitatii.) In film, povestea incepe tocmai cu presupusul tete-a-tete amoros dintre presedinte si o tanara in Biroul Oval. Pentru evitarea reverberatiilor negative ale unui scandal sexual survenit in ajunul alegerilor, se reuneste imediat comitetul de criza si este chemat expertul in manipularea mass-media, doctorul Conrad Brean (Robert De Niro). El va pune imediat lucrurile la punct: il va sfatui pe presedinte sa-si programeze o vizita prelungita in China si va antama, cu concursul lui Stanley Motss (Dustin Hoffman), celebru producator hollywoodian, diversiunea unui razboi cu Albania. De ce Albania? “De ce nu”, cum spune Conrad Brean; nimeni nu stie unde se afla, nimanui nu-i pasa si poti sa spui orice despre ea. Jocurile sunt facute, iar intreaga America se va considera amenintata de Albania. **Apropos, ati observat ca fata cu care presedintele este acuzat ca ar avea o relatie in Wag the Dog poarta un beret negru? Este Monica Lewinsky din perioada sexgate-ului lui Clinton (declansat dupa turnarea filmului, dar inainte de lansarea lui in cinematografe). Coincidenta? Semn? Mesaj?**

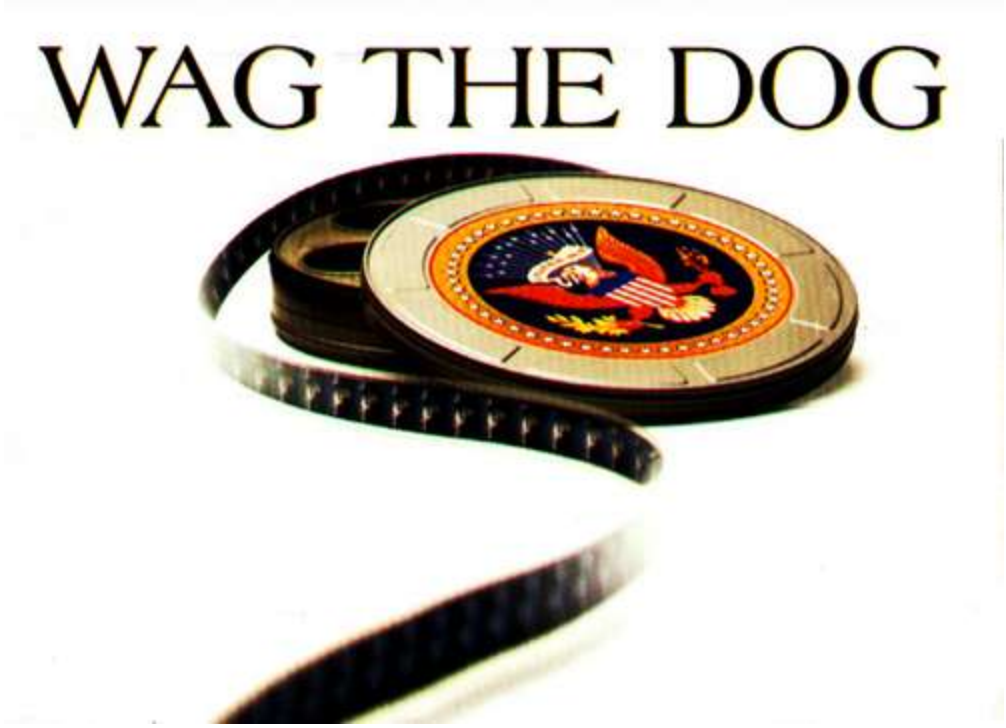

"Reteta" unei conspiratii? Se ia un fapt epocal, de genul asasinarii lui JFK sau debarcarea omului pe Luna (filoanele cele mai "fecunde" sunt prezentele extraterestre pe Terra tinute in secret de autoritati, conventiile Illuminati-lor care conduc lumea din umbra, bolile create in laborator, conspiratiile satanice pentru evocarea raului prin mesaje inscriptionate invers pe discuri rock). Se pune fantezia la treaba, si se speculeaza atat asupra evenimentului in sine si a efectelor lui, cat mai ales asupra potentialului beneficiar; ideale in ceea ce priveste atribuirea paternitatii sunt servicile secrete si lobby-urile criminale. Mai comod, acestea pot fi denumite generic "Ei". In continuare, orice eventuala obiectie poate fi respinsa fara drept de apel: autorii nu se poate sa nu aiba vreo legatura cu "Ei" . Iar **forta teoriilor conspiratiei sta tocmai in imposibilitatea verificarii lor**.

"***Destinul tuturor noilor adevaruri este sa se nasca ca erezii si sa moara ca superstitii***". (Aldous Huxley)

Exista un numar aproape infinit de “legende” urbane in circulatie. Unele simpliste precum cea a sistemului de canalizare al orasului New York “infestat” cu crocodili orbi sau cea conform careia ambientalistii ar zbura in elicoptere deasupra padurilor pentru a arunca vipere in pungi de plastic, usor de demontat, in pofida faptului ca persista cu tenacitate. Cand vine insa vorba despre teorii stiintifice sofisticate lucrurile se complica. Exista o versiune oficiala dar si multe altele, mai mult sau mai putin subversive (exista petrol din abundenta, nu petrolul este pe terminate; SIDA este declansata de retrovirusul HIV, nu retrovirusul nu are nicio legatura). Ce sa crezi?

Mai bine te intorci la fictiune: ***“De ce da un caine din coada? Pentru ca este mai destept decat coada. Daca ar fi coada mai desteapta, ar da ea din caine”.*** (Wag the Dog)

Matrix

Anul 1999. Sau cel putin asa credea hackerul Neo, pana va descoperi ca intreaga lume din jurul lui nu este decat o constructie elaborata de sisteme de inteligenta artificiala. In realitate (?!), ne aflam in 2200 si oamenii traiesc fara sa stie in interiorul “matricei”, o lume in totalitate virtuala, proiectata bineinteles pentru a-i aservi fara ca ei sa-si dea seama.

“***-Te controleaza.***
- Cine?
- Asculta si-atat. Stiu de ce esti aici. Stiu ce ai facut… de ce nu mai poti dormi, de ce traiesti singur si de ce stai noapte de noapte in fata computerului. Il cauti. Stiu pentru ca si eu pe vremuri il cautam. Cautam un raspuns. Intrebarea este cea care ne ghideaza. Intrebarea te-a adus aici. Tu cunosti intrebarea, dupa cum si eu o cunosteam”.
- Ce este Matrix?
- Raspusul este acolo, afara, te cauta. Te va gasi, daca vei vrea.” (Matrix)

In ultima instanta, noul paradox al industriei comunicatiilor de masa pare a fi tocmai extraordinara proliferare a ezoterismului de consum. Unul dintre parintii pasihanalizei, **Carl Gustav Jung**, spunea ca omul are nevoie de secrete si avand in vedere ca despre secretele adevarate nu are nici cea mai vaga idee, isi fabrica singur unele false. Mai in zilele noastre, **Umberto Eco**, unul dintre marii specialisti in consumul cultural de masa, afirma intr-un editorial intitulat “Sindromul complotului” (aparut in L’Espresso) ca in viata de zi cu zi nu exista nimic mai transparent decat complotul si secretul. “***Comploturile si secretele, daca nu ies la suprafata, ori erau comploturi incompetente, ori secrete lipsite de continut. Forta celui care anunta ca poseda un secret nu sta in a tainui ceva, ci in a convinge ca exista un secret. In acest sens secretul si complotul pot fi arme eficiente tocmai in mainile celui care nu crede in ele.***”

Grupul Bilderberg – Adevaratii conducatori ai Americii

Foto (6)

Un scurt popas in culisele celui mai ocult club din lume risipeste orice fel de indoiala fata de soarta pe care o va avea intreaga omenire in viitorul apropiat. Artizanii Noii Ordini Mondiale ar fi insasi membrii temutului Club Bilderberg. Diversi analisti politici avanseaza tot mai des ideea conform careia aceasta organizatie domina lumea si controleaza vietile a miliarde de oameni. Ei sunt singurii pradatori actuali ai speciei Homo sapiens…

"*Este intotdeauna mai usor sa pacalesti o lume intreaga decat un singur om*" -Generalul chinez Liu Feng, anul 342 i.e.n.

Grupul Bilderberg este considerat de majoritatea expertilor in politici oculte, drept cel mai inalt for de conducere al "Marilor Preoti ai Capitalismului". In acest club exclusivist pana la absolut, nu ar avea acces oricine, chiar daca persoana in cauza este foarte influenta sau potenta in plan financiar sau politic. **In fiecare an, un misterios "Comitet de Conducere" emite cate o lista de invitati pe care figureaza maximum 130 de nume. Invitatii? Numele lor este tinut in mare secret. Din putinele informatii care au "scapat" presei de-a lungul timpului, reiese ca pe lista celor 130 de persoane se regasesc bancheri internationali, baroni ai trusturilor de presa, ministrii guvernamentali din diverse tari, prim-ministrii, capete regale si lideri politici.**

Clubul Bilderberg nu este singura institutie secreta din subordinea Illuminatilor, dar prin raza de actiune si dimensiunile obiectivelor sale, este cea mai ambitioasa si extinsa alianta secreta din intreaga lume. A reusit de minune sa-si tina in umbra adevaratele planuri timp de multi ani, printr-un ansamblu de principii stimulat de mass-media tributara, utilizand eficient dezinformarea, secretizarea maxima si propaganda. Astfel, omenirea a perceput confuz ceea ce i se intampla cu adevarat, complacandu-se astfel in pasivitate sociala. Opinia publica mondiala a fost ametita magistral datorita aplicarii perceptelor haosului ideatic si a dezordinii regizate cu scop precis.

Cum a inceput totul
***"Cea mai mare pedeapsa pentru cei neinteresati de politica este aceea ca vor fi inevitabil condusi de cei foarte interesati de politica"* –Arnold J.Toynbee, istoric englez**

Elita politica a lumii se intalneste anual, aproape ca intr-un ritual al carui sens scapa celor multi, in cele mai luxoase hoteluri si resedinte private din Europa, iar o data la 4 ani, undeva in Statele Unite sau Canada. De la aceste intalniri anuale si-a tras numele probabil cea mai puternica organizatie "vizibila" implicata in conducerea intregului mapamond plitic. Prima conferinta a grupului s-a desfasurat in noaptea de 29 spre 30 mai 1954, in cadrul Hotelului Bilderberg din Oosterbeek, undeva in apropierea localitatii olandeze Arhnem. Conferinta a fost initiata de cateva figure politice importante, printre care si Joseph Retinger, ideologul si strategul proaspetei organizatii, care era ingrijorat la acea data de recrudescenta sentimentelor anti-americane in Europa. Conform celor mai multi istorici si autori, **Printul Bernhard de Olanda ar fi cel care a fondat oficial Grupul de la Bilderberg.**

Originea Printului Bernhard era cel putin interesanta daca este sa dam crezare propriilor afirmatii in care acesta pretindea ca avea o ascendenta directa nu doar in randul imparatior Romei, ci si in stirpea biblicului rege David. Scriitorul canadian Daniel Estulin afirma in lucrarea sa despre Clubul Bilderberg, ca organizarea acestui for elitist ar fi fost sprijinita direct de catre C.I.A., de unele societati secrete cu tenta mondialista si de Consiliul Afacerilor Externe (C.F.R.).Organizatia este condusa de un for superior alcatuit din 39 de membri (24 americani si 25 europeni) impartiti in trei comisii speciale, a cate 13 membri fiecare. Comitetul de conducere are sediul in Elvetia si stabileste persoanele care vor participa la intrunirile anuale ale clubului.

Motivele pentru care autori si politicieni precum **Cristina Martin, Jan van Helsing sau Daniel Estulin definesc Grupul Bildreberd drept "Guvernul Mondial Nevazut"** sunt strans legate de cele trei mari teluri formulate de Printul Bernhard in anul 1954. Primul are in vedere crearea unui Guvern Mondial la inceputul mileniului trei. Al doilea tel vizeaza globalizarea economica mondiala. Iar ultimul are in vedere crearea unei forte armate globale care sa reduca rapid la tacere orice forma de opozitie identificata oriunde pe planeta.

Cercurile puterii
"*Ce urmareste cineva care are putere? Mai multa putere?*" – Matrix

Acelasi comitet special de conducere stabileste de asemenea ce fel de politici si planuri vor fi discutate in cadrul intrunirilor. La aceste consfatuiri secrete nu participa decat membrii care au dovedit loialitate totala si neconditionata intereselor oculte ale Caselor Rockefeller-Rotschild. Istoria recenta "neoficiala" a demonstrat ca orice plan al Grupului Bilderberg adoptat in decursul intalnirilor anuale a fost pus in practica in maximum doi ani. In ultimii ani, printre invitatii la intalnirea anuala s-au numarat conducatorii unor trusturi si companii multinationale precum IBM, Xerox, Royal Dutch Shell, Nokia si Daimler, dupa cum afirma agentia de presa PR Newswire for Journalists. In afara fondatorilor oficiali, reprezentati de Printul Bernhard si Joseph Retinger, adevaratii stapani care au finantat Clubul Bilderberg au fost multi-miliardarii David Rockefeller alaturi de membrii familiei Rotschild.

Eminentele cenusii care au tinut si inca tin fraiele politicii Grupului, sunt nimeni altii decat Henry Kissinger si Zbigniew Brzezinski, considerati de majoritatea analistilor politici internationali drept adevaratii stapani ai Americii in ultimii 50 de ani. Autori precum Jan van Helsing considera, spre exemplu, ca Zbigniew Brzezeinski este "nasul" tuturor presedintilor americani, niciunul dintre acestia nefiind instalat la Casa Alba, daca nu prezenta girul lui Brzezinski. Alaturi de acestia, o functie deosebit de importanta in structura de conducere a intregii lumi a detinut-o figura temutului Bernard Baruch. Acesta a fost un personaj cu realizari aproape incredibile chiar si pentru lumea in care traim. Pana la data oficiala a mortii sale, 20 iunie 1965, **Bernard Baruch a fost "neoficial" recunoscut in cercurile puterii oculte drept cel mai puternic om de pe planeta.**

De origine germana, Baruch a fost un finantist, speculant, om de stat, si consilierul secret al presedintilor Woodrow Wilson si Franklin D, Roosevelt. In timpul celor doua Razboaie Mondiale care au macinat omenirea in secolul trecut, Bernard Baruch a fost sfatuitorul presedintilor americani. Datorita sfaturilor sale (unii autori le denumesc ordine…), Statele Unite s-au angrenat in cele doua conflagratii mondiale.

In lumea finantistilor americani a fost poreclit “Lupul Singuratic de pe Wall Street” deoarece era complet independent de piata financiara, si totusi nimeni nu-si putea explica cu exactitate sursa averii sale incomensurabile. El este artizanul “Razboiului Rece” desfasurat intre cele doua superputeri mondiale. **De fapt insasi termenul de Razboi Rece-i apartine cu exclusivitate, fiind folosit in premiera de Bernard Baruch in cadrul unei conferinte din data de 16 aprilie 1947.**

Dupa multi ani de taraganari si refuzuri, **“creierul” oficial al Clubului Bilderberg, multimiliardarul David Rockefeller, si-a publicat in anul 1999 un volum autobiografic in care recunoaste voalat ca face parte din Clubul Bilderberg si din Comisia Trilaterala.** Cea mai puternica arma a Grupului, asa numita Comisie Trilaterala, este o forma superioara de conducere inter-statala pe langa care O.N.U. si N.A.T.O. par niste simple O.N.G.-uri care militeaza pentru protectia frunzelor moarte din parcuri… Comisia Trilaterala, dupa cum sugereaza si denumirea sa, este un for superior de conducere care concentreaza in el intreaga putere politica, militara, economica si administrativa a Europei Occidentale, Statelor Unite ale Americii si Japoniei.

Exista totusi unele caracteristici comune ale asa-zisilor “bilderbergeri”: - Cu totii fac parte din cele mai bogate familii ale lumii, au studiat in aceleasi universitati in scopul formarii unei optici identice referitoare la lumea inconjuratoare, marea lor majoritate sunt membri in **organizatia cu caracter ermetic-conspirativ Skull and Bones**. Multi dintre ei sunt proprietarii celor mai complexe si prospere afaceri din intreaga lume, altii isi exercita influenta cu ajutorul functiilor de conducere in cadrul celor mai influente guverne de pe glob.

'It's a think-tank of some kind'

Elite are ever elusive

While there might be a few dukes inside, guards keep out our Earl

OUR INTREPID Earl McRae tries his luck with the security officials outside Canada's Brookstreet Hotel yesterday.

QUEEN BEATRIX of the Netherlands arrives at the Brookstreet Hotel before the meeting of the elite Bilderberg Group.

Everybody Who's Anybody

Guvernul Mondial suntem noi... Ca ne descurcam mai bine!

“*Fie ca vreti, fie ca nu, vom avea un guvern mondial. Singura chestiune este daca va fi acceptat sau impus*” – James P. Wartburg, bancher american si consilier financiar al Presedintelui Franklin D. Roosevelt

“In timp ce negau furios faptul ca guverneaza lumea in secret”, declara jurnalistul britanic Jon Ronson, “Membrii Grupului Bilderberg pe care i-am intervievat au recunoscut ca deseori marile scandaluri, conflicte sau probleme internationale au fost influentate de intrunirile lor”. Un astfel de exemplu evident a fost legat de Razboiul din insulele Malvine dintre Marea Britanie si Argentina. Atunci, cererea initiala a guvernului britanic in care acesta solicita O.N.U. aplicarea de sanctiuni internationale Argentinei a fost respinsa. Enervat, Dawid Owen, pe atunci Ministrul de Externe al Marii Britanii, s-a ridicat si a tinut un discurs electrizant la una dintre intrunirile Grupului Bilderberg. Urmarea? In cel mai scurt timp, Comunitatea Internationala a votat in majoritate impunerea sanctiunilor economice Argentinei. Clubul Bildeberg pare a urma cu strictete maxima Illuminatilor de acum 300 de ani : “Totul pentru popor, dar fara popor”.

Pastrand totusi proportiile, sistemul social prin care se autodefinesc membrii Clubului Bilderberg, pare a fi un fel de versiune updatata a piramidei sociale din Evul Mediu european, structurata in trei trepte ierarhice. Astfel, **in varf gasim Initiatii, cei care au primit o parte din secretele Illuminatilor, urmati de membrii de rang secund care implementeaza si conduc principiile si ordinele in cadrul guvernelor tarilor vasale. Pe ultima treapta s-ar regasi restul lumii, adica mai mult sau mai putin de 7 miliarde de locuitori.** Dupa parerea lui Jan Udo Holey, aceasta ordine de comanda ar replica intocmai simbolul piramidei deasupra caruia se afla ochiul atotvazator al Illuminatilor, desen prezent pe bancnota americana de un dolar. Ce se vor face oare bilderbergerii atunci cand se va trece succesiv de la dolar la amero si de la amero la Phoenix, temuta moneda unica pe plan mondial? Vor avea oare vreo criza de simboluri pierdute, sau se vor raporta la monezile din aur a caror valoare pare ca rezista in timp, din Antichitate pana in prezent

Conspiratie, mistificare, exagerare?

"Intr-o epoca de minciuna universala, sa spui adevarul este deja un act revolutionar" **- George Orwell, scriitor britanic**

Cu o astfel de carte de vizita scoasa in evidenta de lucrarile si cercetarile specialistilor in stiinta conspiratiei si ocultism politic, este evident ca Grupul Bilderberg nu a scapat acuzatiilor venite din cele mai variate directii. Cu atat mai mult cu cat secretismul si refuzul de a declara subiectul discutiilor sale anuale a dus la adevarate acuzatii de complot in scopul dominarii intregii lumi. Cei mai vehementi critici sunt grupati in Societatea John Birch si beneficiaza de ajutorul oferit de

jurnalistul canadian Daniel Estulin, scriitorul britanic David Icke, autorul american Jim Tucker si realizatorul de emisiuni radio, Alex Jones. Acesta din urma avertizeaza ca **Grupul Bilderberg intentioneaza ca in urmatorii ani sa dizolve treptat suveranitatea Statelor Unite, Canadei si Marii Britanii pentru a crea o structura supra-nationala, denumita Uniunea Nord-Americana, similara cumva Uniunii Europene.**

Teoria Conspiratiei continua cu evidentierea relatiei pe care Bilderberg o are cu presa mondiala, presa care, in conceptia sustinatorilor teoriilor conspirationiste, este cumparata si detinuta de ani buni de catre membrii Clubului. Aceste presupuneri au fost alimentate de faptul ca la conferintele Grupului Bilderberg din ultimii ani au participat ca invitati detinatorii unor trusturi media de mare calibru precum: The Economist, The Financial Times, Newsweek, La Republica, Corriere della Sera, New York Times etc. Adevarul este, ca de atatea ori cand vine vorba de Conspiratii, dincolo de posibilitatea noastra de a-l afla.

Intalnirea rituala din acest an a Grupului Bilderberg are loc in Atena, intre 14-16 Mai. Ce se va discuta acolo va ramane, ca de fiecare data, un nou mister pentru urechile celor multi…

Libido-gate - Arta santajului sexual

Foto (6)

Watergate. Cuvantul s-a intiparit in constiinta americanilor ca sinonim al scandalului politic, sablon pentru nenumaratele "gates" ce vor urma: de la interceptari ilegale si bani negri la minciuni spuse pentru a acoperi o relatie extraconjugala lamentabila.

Unii spun ca motivul pentru care scandalul Watergate a escaladat, culminand cu demisia lui Richard Nixon din 9 august 1974, are legatura cu criza internationala monetara a acelor ani, cu inabilitatea presedintelui de a face fata colapsului sistemului Bretton Woods si al dolarului SUA intr-o maniera satisfacatoare pentru elita financiara anglo-americana. **Sa fi fost asadar inlaturarea lui Nixon o lovitura de stat?** Daca aceasta teorie nu va convinge, nicio problema: exista multe altele, pentru toate gusturile, inclusiv una conform careia **presedintele "mazilit" nu ar fi fost decat o victima colaterala intr-un "libido-gate", un savuros scandal cu prostituate si politicieni in "buna" traditie americana**. De altfel, potrivit lui Jonathan Vankin si John Whalen, autorii cartii "Cele mai mari 80 de conspiratii din toate timpurile", in spatele fiecarui scandal politic ca lumea se afla cate-o prostituata.

"Instalatorii" presedintelui

In contextul razboiului din Vietnam, scandalul Watergate se declanseaza in '72, acelasi an in care, in luna noiembrie, Nixon va fi reconfirmat la Casa Alba. Pentru blocarea unei scurgeri de informatii delicate cu privire la operatiunile militare desfasurate in Vietnam (celebrele "Pentagon papers", un studiu top-secret al Departamentul Apararii asupra implicarii Statelor Unite in Razboiul din Vietnam si in precedentele conflicte politice sau militare in sud-est-ul asiatic), si pentru a-l discredita pe presupusul responsabil, analistul militar Daniel Ellsberg, este mai intai devastat cabinetul psihiatrului acestuia din Los Angeles. Apoi, **pe 17 iunie 1972, echipa de "instalatori" creata la "adapostul" presedintelui si insarcinata sa conduca operatiunile de sabotaj si spionaj, este prinsa in flagrant delict in in interiorul birourilor Comitetului Electoral al Democratilor, aflate in hotelul Watergate din Washington.** Cei cinci, carora li se vor adauga ulterior alti doi complici, sunt surprinsi de paznicii de noapte in timp ce "plantau" microfoane sub birouri. Initial, stirea trece neobservata, fiind catalogata (inclusiv de Ron Ziegler, purtatorul de cuvant al presedintelui Nixon) drept o simpla tentativa de spargere ("third-rate burglary attempt"); dar in ianuarie 1973 se stie deja ca cei 7 aveau toti mai mult sau mai putin legaturi cu Partidul Republican. Astfel, la doar doua luni distanta de la victoria democratilor in alegeri, doi membri ai comitetului pentru realegerea presedintelui, Gordon Liddy, fost agent FBI si fost angajat al Casei Albe, si James Mc Cord, ex CIA - ex FBI, insarcinatul cu securitatea in cadrul comitetului de realegere a lui Nixon, vor fi incriminati pentru spionaj in dosarul Watergate.

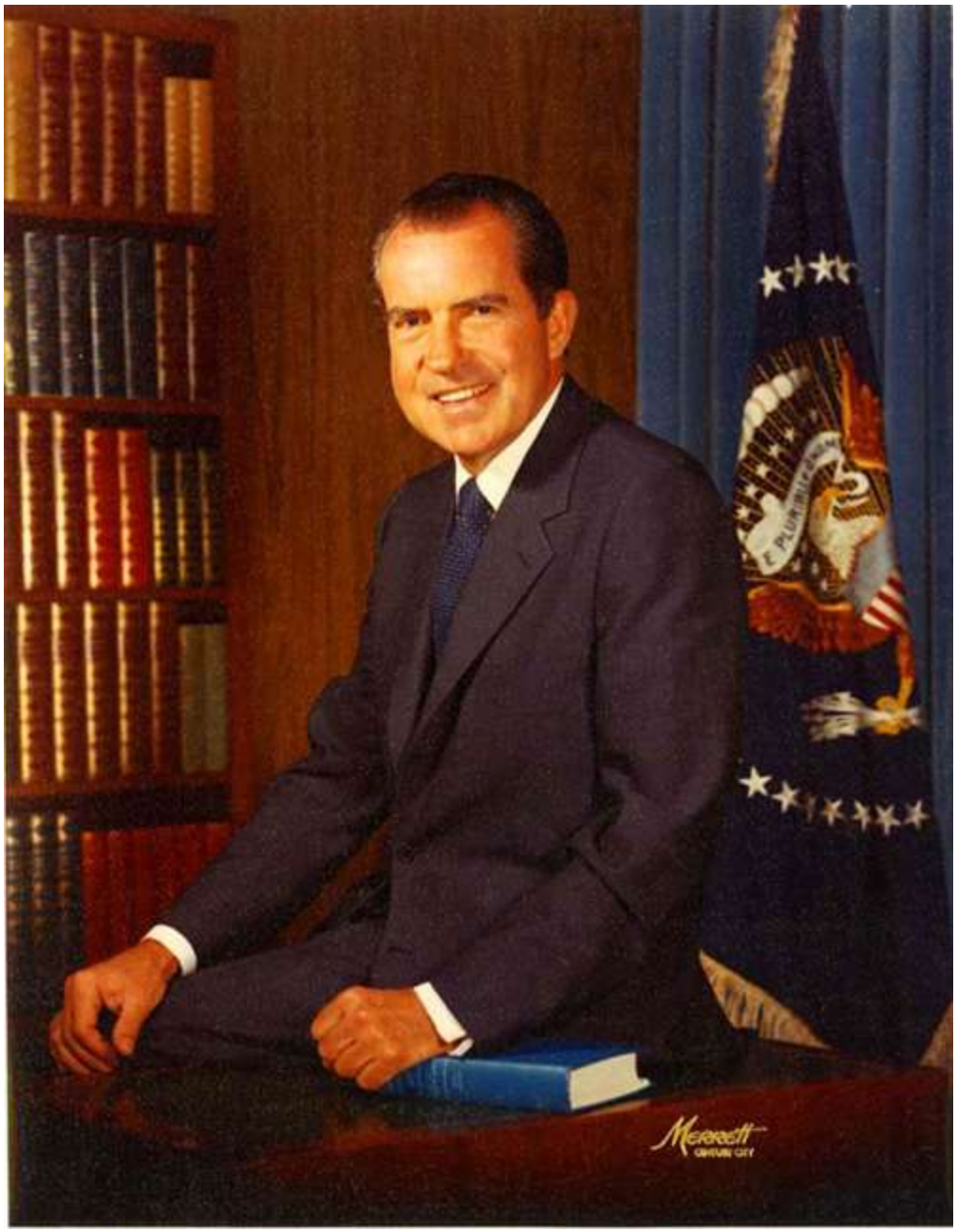

Cartita cu gatlejul adanc

Scandalul va fi alimentat copios de ancheta jurnalistica facuta de doi reporteri de la Washington Post, Bob Woodward si Carl Bernstein. Intrati in contact cu un misterios informator, supranumit “Deep throat”, dupa un personaj dintr-un popular film porno al epocii, Woodward si colegul sau vor dezvalui implicarea directa a staff-ului prezidential in activitati ilegale, intrand in istorie ca autorii celei mai faimoase anchete jurnalistice a secolului XX. **Ce-i drept, dupa 30 de ani de la Watergate, raportul politica-mass-media parca si-a cam pierdut din “inocenta”: liderii politici si jurnalistii fiind de-acum parteneri intr-un joc de interese si santaje.**

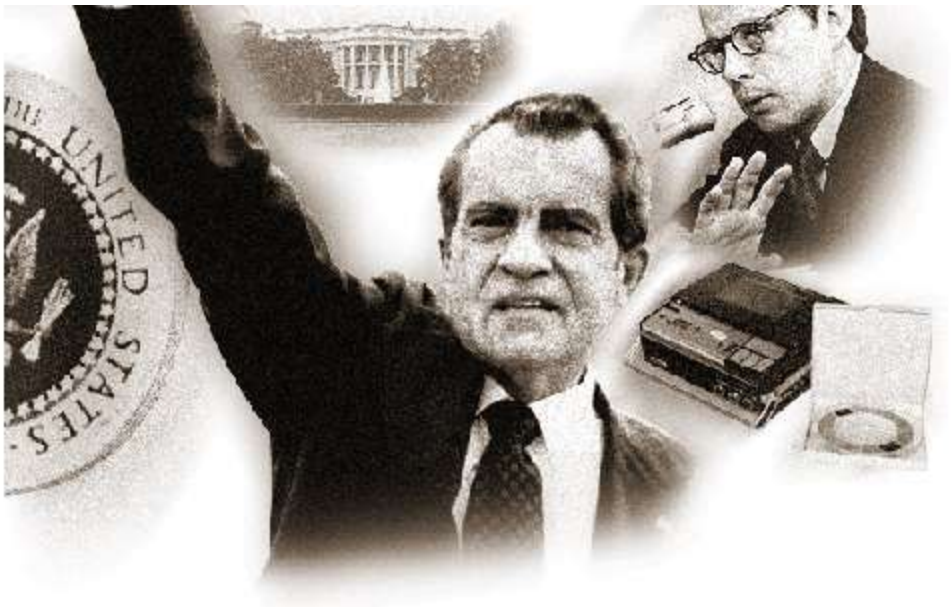

Faptele in sine, cele intamplate in criza Watergate sunt grave, dar gravitatea lor aproape ca face parte din cotidianul democratiilor occidentale; insusi Nixon le va subevalua impactul pana aproape de final. Noutatea in masura sa le promoveze la statutul de scandal super-mediatizat, imposibil de controlat politic, a fost tocmai existenta “cartitei”, a lui Deep Throat, adica a unei regii a mediatizarii, prin intermediul careia a putut fi retezata sistematic si transformata in cap de acuzare, fiecare tentativa de musamalizare a afacerii. In prezent se stie ca **“Deep throat” era William Mark Felt, fost numarul 2 al F.B.I.-ului in acea perioada.**

Ancheta si procesul

Asadar, FBI-ul va descoperi ca **tentativa de a introduce aparatura de supraveghere la sediul democratilor face parte dintr-o campanie ampla de spionaj politic realizata la comanda presedintelui Nixon**; activitati incepute in 1971, ce i-au avut in vizor pe toti potentialii candidati ai democratilor la urmatoarele alegeri prezidentiale. De asemenea, se va confirma si existenta unui cont ocult – denuntata tot de Washington Post – pentru finantarea celor mai diverse activitati de "intelligence": precum punerea sub urmarire a rudelor candidatilor democrati, crearea de dosare cu privire la viata privata a acestora, falsificarea corespondentei, a comunicatelor de presa, ilegalitati in strangerea de fonduri, tentative de evaziune fiscala, mita. Chiar si sistemul de interceptare telefonica descoperit la cartierul general al democratilor se va demonstra tot o “gaselnita” benefica comitetului pentru realegerea lui Nixon si nicidecum al oponentilor partidului, cum va lasa presedintele o vreme sa se inteleaga. Pe parcursul procesului, in schimbul unei reduceri a pedepsei, McCord va face declaratii scrise menite a implica in mod direct comitetul de realegere a lui Nixon. De-acum afacerea capatase dimensiuni politice noi si neasteptate. **In data de 30 aprile 1973, Nixon va fi constrans sa aprobe demisiile a doi dintre cei mai apropiati colaboratori, implicati adanc in afacere, Haldeman si Ehrlichman care, in cele din urma, vor ajunge chiar in inchisoare. Il va concedia si pe consilierul de la Casa Alba, John Dean, care incepand din acest moment se va transforma in martorul-cheie al anchetei parlamentare.**

“Mazilirea” lui Nixon

Ploua la Washington, **in acea zi de 8 august 1974, cea in care Richard M.Nixon devenea primul presedinte din istoria Statelor Unite constrans de imprejurari sa-si dea demisia**. In dimineata urmatoare, in Washington Post, ziarul care a contribuit la ea in buna masura, articolul era insa semnat de o anume Carroll Kilpatrick si nu de Bob Woodward si Carl Bernstein. In articol, Kilpatrick amintea succesele de politica externa ale lui Nixon, spunea ca secretarul de stat Henry Kissinger va ramane in post, anunta ca succesorul lui Nixon va fi, pentru prima oara, un presedinte neales, Gerald Ford. Amintind duios de lacrimile din ochii oamenilor presedintelui, povestea cum, in ciuda ploii, o multime ordonata de persoane “resemnate si curioase” lua parte de pe trotuar, din fata Casei Albe, “la momentul cel mai dificil si mai dramatic din istoria natiunii.” O abordare parca prea “credula” pentru un ziar precum Post, precis in redarea derularii evenimentelor, nemilos in a scoate in fata contradictiile si inadvertentele care, pe parcursul celor doi ani ai cazului Watergate (din 17 iunie 1972 si pana pe 8 august 1974), le-au iesit din gura lui Nixon si acolitilor sai.

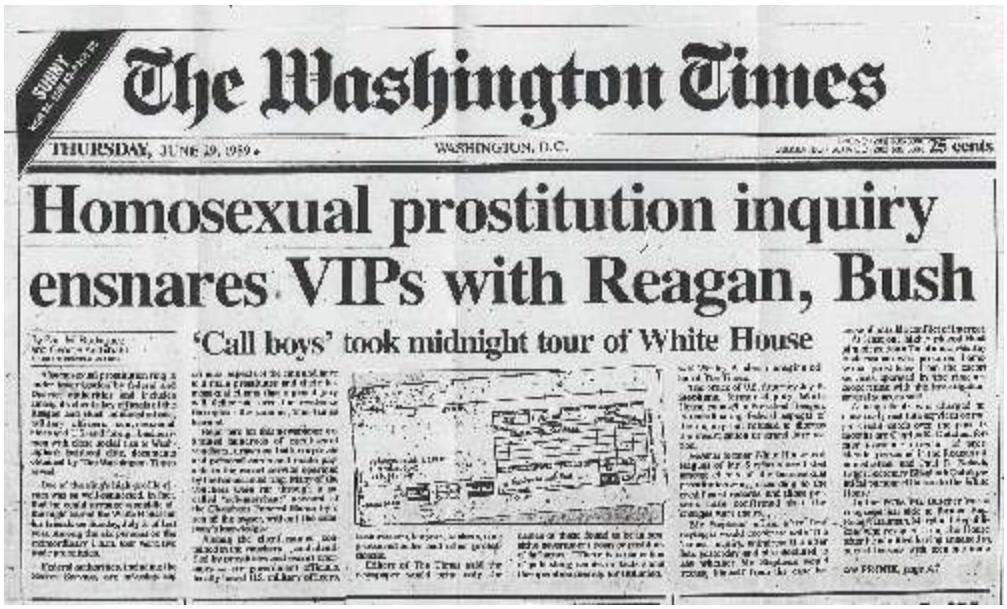

The Washington Times

THURSDAY, JUNE 29, 1989 WASHINGTON, D.C. 25 cents

Homosexual prostitution inquiry ensnares VIPs with Reagan, Bush

'Call boys' took midnight tour of White House

Arta santajului sexual

Realitatea este ca arta santajului sexual la Washington are cu adevarat o traditie. Iar unul dintre "pionieri" a fost nimeni altul decat J. Edgar Hoover, seful FBI, cel care gratie unor stufoase dosare sexuale a reusit sa domine politica americana (si opt presedinti) timp de aproape o jumatate de secol. Voluminoasele si confidentialele dosare ale lui Hoover au disparut, fireste, in mod pe cat de misterios pe atat de convenabil: de-aici o serie interminabila de teorii ale conspiratiei asortate, inclusiv posibilitatea ca oamenii lui Hoover sa fi distrus "explozivele" materiale, CIA sa fi pus mana pe ele sau "instalatorii" lui Nixon de la Watergate sa fi facut incercarea (esuata) de a le fura.

Teoria ca **afacerea Watergate ar fi fost declansata, in mod cu totul neintentionat, din cauza unui retele de prostitutie cu clienti din lumea politica** a fost propusa pentru prima oara de jurnalistul Jim Hougan, in cartea Secret Agenda. Hougan sugereaza ca reteaua de prostituate a lui Heidi Rikan, ce actiona in Columbia Plaza, un bloc de apartamente situat vizavi de hotelul Watergate, ar putea sa fi fost "fie o operatiune a CIA, fie tinta unei operatiuni a CIA". Ipoteza lui Hougan este urmatoarea: fetele din Columbia Plaza deserveau o clientela politica foarte interesanta, compusa in principal din democrati care-si comandau dame de companie de la un telefon aflat in interiorul cartierului general al Comitetului National Democrat. Descoperind profitabila schema de "livrari la domiciliu", acolitii lui Nixon ar fi decis sa-i urmareasca pe democratii doritori de sex, insa in demersul lor temerar, ei s-ar cam fi "calcat pe picioare" cu agentii CIA insarcinati si ei cu ascultarea liniilor telefonice. Conform acestei teorii, **spionii infiltrati de CIA la Casa Alba s-ar fi vazut astfel obligati sa-i saboteze pe "instalatorii"mult prea zelosi ai lui Nixon pentru a proteja afacerile extrem de ilegale ale CIA**.

Complotul se serveste "rece"

In cartea lor, cei doi autori ai "Celor mai mari 80 de conspiratii din toate timpurile" il citeaza pe un specialist in astfel de teorii, Peter Dale Scott, conform caruia, santajul sexual ar putea sa aiba un loc mult mai important in politica de la Washington decat ar putea parea la prima vedere. De altfel, numerosi investigatori ai viciilor de la Washington au ajuns la concluzia ca **prostituate controlate de Mafie, agenti secreti si chiar businessmeni care se ocupau cu activitati de lobby la Washington, desfasurau de multa vreme actiuni secrete vizand compromiterea sexuala a membrilor Congresului si ai Administratiei**. Acelasi Peter Dale Scott caracteriza fenomenul ca fiind "o operatiune permanenta, foarte bine organizata si protejata". Scott, fost diplomat canadian si profesor de engleza la Universitatea Berkeley din California, a mers pana la a sugera ca sindicatul sexului de la Washington, exploatat de agentii serviciilor secrete si de mafioti, ar fi provocat cele mai importante scandaluri de la Washington, cel putin de la inceputul Razboiului Rece incoace.

Daily Mirror

Washington, August 9, 1974

EUROPE'S BIGGEST DAILY SALE

Nixon's defiant farewell

GOODBYE AMERICA!

From ANTHONY DELANO in Washington and GORDON GREGOR in San Clemente

DEFIANT to the end, Richard Milhous Nixon heads for private life and the sun of California.

Continued on Page Two

BOUVERIE'S FIVE-OUT-OF-SIX BONANZA— Back Page

Sa fi fost oare o actiune ilegala de spionaj sexual cea care a provocat fara intentie caderea lui Richard Nixon?! Peter Scott Dale pune pariu ca da. Mai mult, el avanseaza si scenariul unei istorii si mai indelungate a "industriei spionajului sexual". Motivul? **Matroana prostituatelor de la Watergate, Heidi Rikan, nu era nici ea o prostituata oarecare, ci prietena mafiotului Joe "Possum" Nesline, ale carui presupuse legaturi cu scandalurile homosexualilor din Congresul SUA vor provoca, un deceniu mai tarziu, suspiciunile detectivilor de la Washington.**

Diferiti prieteni si fosti soti ai lui Rikan si ai colegei acesteia de camera, Mo Biner (de altfel sotia unui personaj cheie de la Watergate, John Dean) au avut legatura cu Quorum, "un club al persoanelor necasatorite" din anii '60, condus de Bobby Baker, un fost colaborator al lui Lyndon Johnson (vicepresedinte in perioada lui JFK, si apoi presedinte al SUA). Scott pleaca de la premisa ca toate drumurile duc la Quorum, clubul lui Baker, acesta functionand multa vreme ca un fel de capcana sexuala intinsa politicienilor de catre mafioti si de catre serviciile de spionaj, in anii '70.

False teorii ale conspiratiei in muzica

Foto (5)

Cu siguranta ca Homo sapiens este o specie ciudata, ce constituie o provocare continua… pentru ea insasi. Oamenii sunt dispusi sa accepte ca sunt manipulati de presa, de clasa politica, de organizatii puternice care conduc lumea din umbra, dar le este foarte greu sa accepte ca idolii lor din muzica, film si in general, din domeniile artistice, sunt la fel de muritori ca orice alt om.

Urmarea este previzbila: incep sa construiasca adevarate conspiratii chiar si acolo unde ele nu exista! Foarte multi oameni, neasteptat de multi chiar, sunt ferm convinsi ca Elvis Presley, Kurt Cobain, Jim Morrison, Tupac, Biggie, John Lennon sau Bruce Lee traiesc in pace si armonie, pe o insula izolata, pe care din motive necunoscute pana in prezent, nici un picior uman nu a calcat, nici macar din greseala. Apropo, umbla vorba in targ cum ca Bruce Lee l-a adus si pe fiul sau, Brandon, sa-i tina companie si sa se antreneze impreuna…

Elvis Presley – Regele a murit! Traiasca regele!

Dupa ce a innebunit, practic, generatii intregi de adolescenti, efectul Elvis se mai face inca simtit chiar si in zilele noastre. Nu numai ca stim cu totii cine este, dar inca ne mai zbantuim cu placere pe muzica lui. Cum este posibil ca un om sa aiba o asemenea influenta asupra vietii si culturii a milioane de oameni si cu toate acestea sa moara ca orice om obsinuit, si nu oricum, ci stand pe vasul de toaleta? Destul de greu de inghitit o atare varianta…

Ecce homo

Adoratorii lui Elvis refuza sa isi aminteasca ultimii ani din viata artistului, cand popularitatea sa scazuse, in schimb abuzul de medicamente si de mancare in defavoarea unui regim de viata sanatos era o constanta a vietii regelui rock&roll-ului. Locul unei figuri ingrijite si al unei siluete subtiri a fost preluat de imaginea unui barbat gras care incerca sa salveze aparentele. Pentru aceasta atitudine de delasare si de nepasare fata de propria persoana si fata de fanii sa, care isi doreau in continuare sa admire un rege, presa l-a criticat destul de dur pe Elvis.

Lucrurile au luat o intorsatura brusca, in momentul in care s-a raspandit vestea mortii sale. In mod straniu, desi moartea fizica a fost declarata oficial, regele rock&roll-ului a inviat! Si asa a ramas din acel moment, pana in zilele noastre. Cu o cariera post-mortem in ascensiune, v**estea mortii trucate a lui Elvis a reprezentat o sursa de venituri deloc de neglijat pentru anumite parti implicate. Prin urmare, oamenii au inceput sa il vada prin diverse coltisoare ale lumii sau sa sustina infocat ca acesta traieste inca.** Insa atat medicii care s-au ocupat de el in timpul vietii, cat si cei care au performat autopsia, sustin in continuare ca Elvis este mort, iar criminalul nu este altul decat artistul insusi.

Ultima reprezentatie scenica a avut loc in Indianapolis, in data de 26 iunie 1977 (vezi clipul de mai sus). Conform marturiilor apropiatilor care au luat parte la concert a fost cel mai bun spectacol din ultimii ani, in care acesta s-a straduit sa le aminteasca fanilor sai de zilele mai bune. Chiar daca reprezentatia parea ca deschide un nou drum in viata omului Presley, nu avea sa fie decat inceputul sfarsitului. Un alt turneu a fost programat pentru data de 17 august 1977, insa de aceasta data reprezentatia a fost anulata in urma unei absente cat se poate de motivate. **Cu doar o zi inainte de inceperea turneului, Elvis Presley a fost gasit intins pe podeaua baii, chiar de catre logodnica sa, Ginger Alden. Conform medicului legist, Presely a cazut de pe toaleta si s-a tarat cativa metri inainte de a muri. Diagnosticul: atac de cord, provocat de un regim alimentar dezordonat, combinat cu efectul letal al medicamentelor pe care le lua de mult timp.** In momentul mortii sale avea in sange nu mai putin de 14 substante diferite, dintre care numai cateva dintre ele erau suficiente sa doboare intr-o scurta perioada de timp, chiar si un om sanatos. Moartea regelui muzicii rock&roll a fost pronuntata oficial la ora 3:30 la Baptist Memorial Hospital.

THE Sun

HE WAS 42 AND ALONE

Wednesday, August 17, 1977 6p TODAY'S TV PAGES 12 and 13

KING ELVIS DEAD

FAT AND FORTY . . . One of the last pictures of rocking king Elvis Presley on stage in America His overeating made him a tragic sight

From ROSS WARY . . . in New York

ELVIS PRESLEY, the rock 'n' roll king who thrilled millions, died alone yesterday aged 42.

He was felled by a massive heart attack . . . and died in his mansion home before help could reach him.

Elvis, who had been ill for some time, was found by his road manager Joe Esposito.

My Esposito sent for an ambulance and tried to revive Elvis.

A massive heart attack at mansion

The idol who had the whole world rocking Pages 4 and 5

FATHER

DRUGS

DUCHESS BIDS TO HALT TV SERIES—Page 2

Vestea s-a raspandit cu rapiditate, iar in scurt timp zona Graceland-ului a fost impanzita de fanii veniti sa-i aduca un ultim omagiu Regelui. Evenimentul era atat de “fierbinte”, incat presa era dispusa sa plateasca sume enorme de bani pentru o ultima fotografie cu Elvis. Una dintre rudele sale a cedat tentatiei si a primit suma de 18.000 de dolari pentru o poza care a facut ulterior inconjurul Pamantului. In mod asteptat, fotografia care a aparut pe coperta revistei National Enquier a facut ca acel numar al publicatiei sa fie cel mai vandut din toate timpurile. In data de 18 august a fost inmormantat in cimitirul Forest Hill din Memphis, alaturi de mama sa, insa a fost mutat ulterior in urma unei incercari de profanare a mormantului.

Ramasitele sale si ale mamei sale au fost aduse la Graceland, devenit intr-un timp record un veritabil loc de pelerinaj pentru fanii sai, pentru copiii acestora si chiar si pentru nepotii lor.

In ultimii ani ai vietii sale, Elvis cheltuia aproximativ 1 milion de dolari anual pentru onorariile doctorilor si pentru atentiile catre acestia. La o asemenea suma, nu este de mirare de ce se gaseau oameni care sa ii ofere oricate medicamente cerea, fara a avea insa nevoie de ele. Pentru Elvis, faptul ca nu isi cumpara drogurile de pe strada ca orice drogat de rand il facea sa se simta mai bine. In mintea lui, nu facea decat sa urmeze tratamentele medicilor. Cauza mortii sale a constituit o controversa, deoarece nu era usor de acceptat faptul ca un personaj atat de fascinant era dependendent de medicamente, deci un om supus greselilor. Datele autopsiei indica un atac de cord provocat de regimul sau distructiv de viata.

Dead or alive…

Dupa moartea sa, o femeie, Gail Brewer Giorgio, a sustinut ca artistul personal a contactat-o pentru a-i marturisi adevarul despre inscenarea mortii sale. In urma acestor revelatii, Gail a scris o carte controversata in care pune la indoiala o multime de aspecte legate de moartea Regelui. Unul dintre acestea este legat de faptul ca imaginile autopsiei arata un corp mult mai slab decat era in viata Elvis, insa medicii au explicat imediat ca orice corp lipsit de organe interne ar arata la fel. Giorgio a mers mai departe cu afirmatiile care au tinut masele de fani in suspans, ridicand intrebari asupra falsificarii raportului autopsiei. In realitate, se pare ca Vernon Presley, tatal artistului a platit si a insistat ca partea cu abuzul de medicamente sa ramana un secret. Dee Prelsey, mama vitrega, a declarat ulterior ca dupa ce a vazut raportul si-a sustinut sotul in decizia de a acoperi partea cu supradoza de medicamente.

Insa cea mai exagerata "dovada" pe care Gail Giorgio a adus-o in fata publicului a fost o caseta inregistrata cu vocea lui Elvis in care acesta marturisea ca viata anonima pe care o duce nu este usoara si ca a fost nevoit sa isi lase o barba pentru a se deghiza. Pana in ziua de azi, femeia sustine ca "interviul" cu Elvis a avut loc dupa moartea acestuia, refuzand sa dea mai multe detalii, desi FBI-ul a confirmat faptul ca vocea de pe caseta apartine in realitate unuia dintre multii imitatori ai lui Elvis.

Fervoarea cu care Gail Giorgio a sustinut continuarea existentei lui Elvis sub protectia anonimatului a fost motivata inca de la bun inceput de posibilitatea unor castiguri materiale considerabile, pe care i le-ar fi adus controversa starnita asupra unui subiect atat de popular. Ciudata alegere, daca tinem cont de faptul ca Gail Giorgio nu l-a intalnit niciodata pe Elvis in timpul vietii si cu atat mai putin dupa data de 16 august 1977.

Ca urmare a zvonurilor din ce in ce mai dese care faceau referire la moartea lui Elvis, Dr. Jerry Francisco, unul dintre medicii care au lucrat la autopsie a declarat: ***"Daca Elvis nu este mort, atunci inseamna ca se plimba fara organele sale interne, deoarece inima si creierul sunt depozitate in cadrul spitalului Memphis Memorial Hospital"***.

Kurt Cobain – crima sau sinucidere?

Ultimii ani din viata rockerului Cobain au fost invaluiti in incertitudine, abuzuri de droguri si ganduri sinucigase despre care vorbea cu destul de multa dezinvoltura.Casatoria cu artista Courtney Love nu avea sa ii aduca mai mult noroc, deoarece, departe de a fi o persoana echilibrata, aceasta lua parte la petrecerile in care abuzul de droguri era o obisnuinta. Desi banii nu le lipseau, iar mijloacele de trai le permiteau sa sustina oricat de multi copiii ar fi avut, tutela singurului lor copil le-a fost retrasa pe motivul abuzului de droguri, obicei nociv care ar fi influentat intr-un mod negativ copilul. Dupa mai multe internari in centrele de dezintoxicare, cei doi soti au reusit sa recastige insa custodia fetitei.
In luna martie a anului 1994, Cobain a fost internat intr-un spital din Roma timp de cinci zile, dupa ce a luat o supradoza de Rohyphol combinata cu sampanie. Mai tarziu, Courtney a declarat ca aceasta a fost prima incercare de sinucidere a acestuia. Dupa externare a plecat catre Seattle. In data de 18 martie, Love a sunat la politie anuntand ca sotul manifesta tendinte sinucigase si ca s-a incuiat intr-o camera, unde are si o arma de foc. Politia a descins in locuinta sotilor Cobain, de unde a confiscat mai multe medicamente si cateva arme. Kurt a declarat atunci ca se ascundea de sotia sa. **Pe 30 martie Cobain a fost internat in centrul de dezintoxicare Exodus Recovery Centre, de unde a fugit cu prima ocazie.** In zilele urmatoare a fost zarit in diverse locatii din Seattle, insa familia sa nu stia exact unde se afla, prin urmare Courtney a angajat un detectiv privat, Tom Grant, pentru a-i gasi sotul. Ulterior, acesta s-a dovedit o adevarata sursa de necazuri pentru Love.

Pe 7 aprilie au aparut primele zvonuri legate de destramarea formatiei Nirvana, iar **in data de 8 aprilie 1994, corpul neinsufletit al lui Cobain a fost gasit din greseala de un electrician care urma sa instaleze un sistem de securitate. Conform raportului medicului legist, trupul zacea acolo de cateva zile.** Se pare ca data decesului unuia dintre cei mai mari muzicieni ai anilor ’90 a fost 5 aprilie 1994. La locul decesului s-au gasit dovezi ale consumului de heroina si un pistol, parand ca prima actiune a fost succedata de cea de-a doua. Si ca orice sinucigas care se respecta, Cobain a lasat si un bilet de adio, devenit ulterior o adevarata sursa de controverse. In cazul lui Cobain nu s-a discutat indelung pe tema realitatii mortii sale, insa discutiile asupra adevaratului faptas inca mai continua si in prezent. Crima sau sinucidere?

Cine se afla in spatele mortii lui Cobain?

Nu una, ci mai multe teorii cu iz conspirationist, s-au invartit in jurul mortii lui Kurt Cobain, de-a lungul anilor. Ca in toate cazurile care implica celebritati, multi oameni au fost dispusi sa “croseteze” pe marginea unui subiect numai pentru a se bucura de cele 15 minute de faima.

Bradley Barnett

Barnett a sustinut ca l-a intalnit pe Kurt in apropierea lacului Washington cu cateva zile inainte ca acesta sa moara. Mai mult decat atat, vedeta i-a acordat un interviu. Pentru a-si sustine spusele, cel care s-a intitulat Bradley Barnett i-a aratat detectivului Grant mai multe chitante care dovedeau prezenta sa in Seattle, insa nici una nu demonstreaza faptul ca intalnirea dintre cei doi si, implicit, interviul ar fi avut loc.

Documentarul Kurt & Courtney

Un film documentar care avea ca scop investigarea mortii cantaretului a fost realizat de catre regizorul Nick Broomfield. In acest film, un doctor englez, Colin Brewer, incerca sa faca lumina asupra unor aspecte legate de deces. In opinia acestuia, Kurt nu putea sa ridice pistolul si sa se impuste singur dupa ce a luase in prealabil 225 de miligrame de heroina. Pentru a putea demonstra acest lucru, el a folosit un pacient care se afla in aceeasi pozitie, dupa ce luase o cantitate de drog mai mare decat cea detectata in sangele lui Cobain. Diferenta este ca pacientul doctorului a luat metadona, nu heroina, pe care a inghitit-o, nu si-a injectat-o, asa cum a facut Kurt. In opinia detectivului Grant, regizorul Broomfield a utilizat o informatie gresita pentru a dovedi teoria crimei.

Allen Wrench

Conform lui Tom Grant, cea mai de succes farsa a fost aceea in care s-a presupus ca atat Kurt Cobain cat si Eldon Hoke, denumit si El Duce, au fost asasinati de catre muzicianul si practicantul de arte martiale, Allen Wrench. Informatiile obtinute de detectiv arata ca acesta nu avea mijloacele necesare pentru a-i asasina pe cei doi. Intr-un interviu acordat de catre Wrench, in care a fost chestionat in legatura cu natura mortii lui Cobain, acesta declara: “Sinucidere, pentru ca altfel ar insemna sa ma incriminez singur”. Wrench ar fi vrut sa faca lumea sa creada ca el l-a ucis pe Cobain si pe El Duce pentru a castiga mai multa notorietate, dar si pentru simplul fapt ca ii faceau placere speculatiile cu privire la implicarea sa in moartea unui star rock.

Kurt este inca in viata!

O teorie pe care multi au ales sa o imbratiseze, doar pentru ca realitatea este cateodata greu de acceptat. Oamenii sunt dispusi sa creada ca artistul si-a inscenat moartea si ca se ascunde undeva, departe de ochiul critic al opiniei publice. Poate pe o insula, alaturi de Elvis, planuind impreuna o revenire scenica de exceptie. Din pacate, pentru nostalgici si visatori, se pare ca solistul de la Nirvana nu se ascunde nici in Puerto Rico, nici in Alaska sau Rusia si cu atat mai putin in subsolul lui Courtney Love. Cu putin noroc, ne priveste de sus…

Kurt Cobain si Illuminati

Incredibil, dar adevarat! In opinia unora care fabuleaza prin intermediul Internetului, Cobain avea diverse legaturi cu Illuminati care, ulterior, nu s-au dat inapoi sa-l lichideze, imediat ce acesta se apropia de adevarul absolut. “Dovezile” unei astfel de influente sunt date de faptul ca numele formatiei este inspirat chipurile dintr-o trilogie Illuminati, iar dupa destramarea relatiei, Cobain a ascuns in versurile sale mesaje anti-Illuminati.

Courtney Love - vaduva neagra

De departe cea mai populara teorie este cea in care Kurt Cobain a fost asasinat chiar de sotia sa, Courtney Love. In mod straniu, aceasta varianta este sustinuta chiar de detectivul angajat de Love sa ii gaseasca sotul, imediat dupa ce acesta a fugit din centrul de dezintoxicare. In opinia lui Tom Grant, detaliile crimei au fost planuite cu atentie de catre sotie, in colaborare cu "dadaca" fetitei, Michael Dewitt, de altfel un apropiat al familiei. Toate declaratiile facute de Love in presa, anterioare si dupa deces, au fost reinterpretate de catre detectiv ca fiind aranjamente de acoperire a crimei sub forma unei sinucideri. **Scrisoarea de adio care a fost gasita langa corpul neinsufletit nu pomeneste nimic de sinucidere, iar numele lui Courtney si al fetitei este mentionat abia la sfarsit, cu un scris ce pare diferit de cel original, cu atat mai mult cu cat foloseste majuscule. Grant este de parere ca scrisoarea a fost scrisa de Kurt, insa prin intermediul ei se adresa fanilor sai carora le dadea vestea destramarii formatiei Nirvana, iar ultimele randuri ii apartin lui Courtney, care i-a dat astfel un alt inteles.** Detectivul Grant sustine ca in casa au fost gasite hartii mototolite care contineau incercari de imitare a scrisului lui Cobain. Pe de alta parte, fanii i-au luat apararea vaduvei indurerate, nevazand-o capabila sa-l ucida cu sange rece chiar pe tatal copilului ei. La 15 ani de la moartea unuia dintre cei mai indragiti artisti ai muzicii rock, adevarul pare ca inca se mai lasa asteptat…

Teoria Pamantului Gol – de la extraterestri la nazisti

Foto (5)

Desi multi dintre noi gasesc ca ideea unui Pamant gol in interior este mai degraba una ridicola, de vreme ce informatii bazate pe fundamente stiintifice sunt la indemana oricui in prezent, teoria care exploateaza aceasta varianta dateaza din vechime si nu este proprie unui singure civilizatii. Ea apare atat in folclorul islandez, cat si in indepartatul Tibet, iar ideea de baza este aceeasi: din adancurile Pamantului izvoreste adevarata intelepciune, iar acolo se afla o populatie avansata

atat din punct de vedere spiritual, cat si tehnologic. Sau poate Paradisul pierdut? Sau este in realitate adevarata locatie a Atlantidei? Sau poate micii omuleti verzi nu vin din spatiu cum credem noi, ci chiar din centrul Pamantului, unde isi au baza pentru farfuriile lor zburatoare. In acest caz, ar trebui sa ne scoatem palaria in fata lor si sa-i numim "intraterestri"…Cat este adevar si cat este fictiune?

Variatii pe o tema data

Teoria sustine ca **Pamantul nu este o sfera solida, ci este gol in interior, iar deschiderile catre lumea interioara sunt polii**. Aceste "porti" au fost multiplicate in timp, ca urmare a diversitatii geografice, prin urmare, polilor li s-au adaugat pesterile din jungla sud-americana, muntele Meltpego Punson din Tibet, Stonehenge, Anglia sau Muntele Shastra din California. In prezent, aceasta teorie a trecut de pragul in care este descrisa drept sursa unei mari intelepciuni, poate si pentru ca oamenii moderni nu mai doresc sa creada in vise, ci vor sa atinga, sa vada si, mai ales, sa afle exact ce beneficiu le poate aduce orice noua descoperire, cantarita din punct de vedere material. Faptul ca vechimea teoriei Pamantului Gol contrasteaza cu lipsa unor informatii concrete in legatura cu acest subiect, i-a facut pe foarte multi sa speculeze ca aceasta este de fapt sursa celui mai mare secret guvernamental existent. Ramanand in aceeasi sfera, conspiratia a fost pusa in legatura directa cu altele, printre care cea a rasei ariene care continua sa se dezvolte si cea a mortii inscenate a lui Hitler, care traieste bine-sanatos in adancurile Pamantului.

In Occident, ideea a prins aripi in anul 1628, cand Edmund Halley marturisea: "*Eu cred ca Pamantul e constituit din sfere concentrice, ca o cutie de puzzle chinezeasca. Aceste sfere sustin viata si sunt imbaiate intr-o lumina eterna".* In opinia lui, aurora boreala era cauzata de gazul care scapa din interior prin crusta subtire. Pornind de la Haley, John Simms a dezvoltat in jurul anului 1800 noile teorii ale golului. "*Haley avea dreptate in legatura cu sferele concentrice, dar nu a mentionat deschiderile de la poli. Oceanul curge din si inspre aceste deschideri si nu este nicio indoiala ca exista, de asemenea, locuitori in interiorul Pamantului.*"

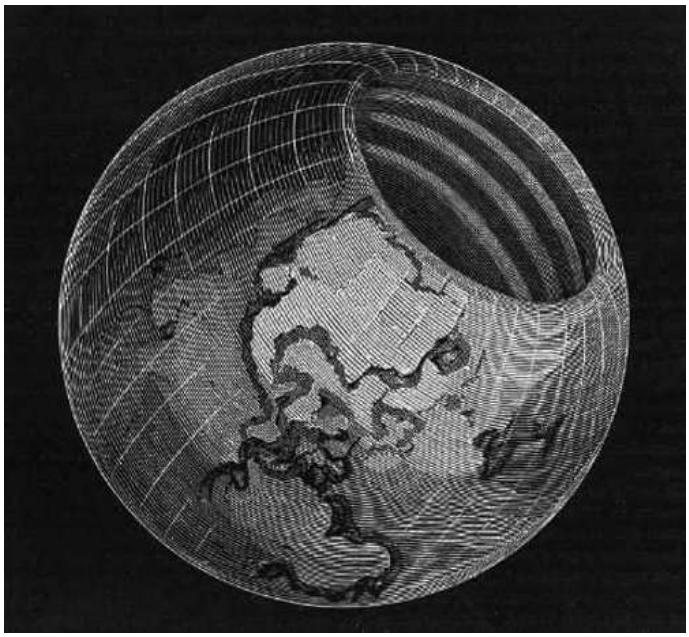

Noua teorie venea pe un fond istoric propice, cand descoperirile stiintifice erau in toi. In acea perioada, **presedintele Statelor Unite, John Quincy Adams, a aprobat o expeditie pe mare care sa fie condusa de catre Charles Wilkes**. Americanii se mandreau cu prima misiune ampla dedicata localizarii si explorarii Pamantului Interior. Presedintele a fost mai mult decat incantat sa finanteze aceasta calatorie unica, in speranta ca Americii i se va atribui cea mai mare descoperire de la insasi descoperirea ei. Temerara calatorie urmarea sa dezvaluie locuri pe care nimeni nu le vazuse vreodata, desi toata lumea vorbea despre ele de sute de ani. Aceasta expeditie avea sa joace un rol important pentru stiinta intrucat, chiar daca Pamantul Interior a ramas o necunoscuta, navigatorii au adus inapoi materiale importante pentru geologie, botanica, zoologie, antropologie, care au dus ulterior la necesitatea formarii unei fundatii. Cel putin trei dintre oamenii de stiinta aflati la bord au primit recunoasterea internationala a cercurilor stiintifice ca urmare a descoperirilor lor.

In 1906, William Reed Teed publica lucrarea "Fantoma Polilor", in care explica de ce polii nu au fost localizati: pentru simplul fapt ca acestia nu existau. In opinia acestuia, denumirea generica de "poli" se referea, de fapt, la intrarile catre interiorul Pamantului. Un alt autor, Marshall B. Gardner publica o carte intitulata "O calatorie catre interiorul Pamantului", in cadrul careia impinge aceasta credinta la extreme: "Eu am descoperit ca teoriile anterioare sunt cumva pe directia buna dar, ca o adaugare, eu cred ca interiorul Pamantului este iluminat de un soare care are aproximativ 600 de mile in diametru, iar gaurile de la poli au cu siguranta mai mult de 1000 de mile in diametru". Subiectul nu era chiar nou. Inaintea lui a mai existat un "vizionar" care impartasea aceeasi idee excentrica, Cyrus Teed. In 1897, acesta sustinea: " Noi de fapt traim in interiorul Pamantului, sub suprafata interioara a crustei. In interiorul golului sunt Soarele, Luna, stelele, planetele si cometele. Nu exista absolut nimic in exterior. Interiorul este tot ceea ce este". Ideea poate parea cel putin aberanta pentru astronomii moderni, care descopera noi si noi galaxii la milioane de ani-lumina distanta. Cu toate acestea, in anii '40 in Germania, adeptii teoriei erau numerosi.

Adolf Hitler si mirajul Pamantului Gol

In 1913, Rudolf Glauer infiinteaza societatea Thule, la care adera de-a lugul timpului numeroase societati secrete politico-militare. Mixul mitologic pe care acesta l-a tesut in jurul societatii sale a atras o multime de germani, vrajiti de ipoteza unui taram ascuns de unde izvoreste intelepciunea lumii si puritatea. In concluzie, Thule fusese populata de fiinte magice, initiate de extraterestri, iar descendentii lor nu erau nimeni altii decat arienii. Cei mai puri descendenti ai acestora erau, evident, germanii, iar menirea lor era sa mosteneasca puterea stramosilor si sa se foloseasca de cunostintele lor avansate. Atat de convinsi erau germanii de autenticitatea radacinilor lor, incat unul dintre teoreticienii partidului nazist, Alfred Rosenberg, avea sa declare in 1946: "*Totul a plecat de la aceasta societate. Invatatura secreta pe care am primit-o acolo ne-a ajutat si mai bine decat diviziile noastre de SA si SS sa cucerim puterea. Fondatorii Societatii Thule erau niste veritabili magicieni*". Dogma acestei societati avea sa fie baza miscarii Pamantului Gol in Germania, initiata de aviatorul Peter Bender. In opinia acestuia, Pamantul nu avea fata externa, deoarece era o gaura intr-un Univers stancos care se intinde la infinit.

Desi pare greu de crezut, imposibilitatea acestei fantezii este direct proportionala cu adeptii ei, printre care se numarau si ofiteri superiori din aviatie si marina. Nu a durat mult pana ca insusi Hitler sa imbratiseze ideea unui Pamant Gol. In 1942, in plin razboi, Hitler a comandat o expeditie secreta. In ideea ca ideile lui Bender erau adevarate, atunci germanii ar fi putut spiona armata britanica fara ca aceasta sa aiba habar. Insotiti de fizicianul Heinz Fisher, militarii au debarcat pe insula Rugen din Marea Baltica. **Daca Pamantul ar fi fost concav, atunci reflectarea undelor radar ce se propaga in linie dreapta vor furniza imagini ale unor puncte indepartate situate pe fata interna. Acesta era planul militarilor pentru a afla pozitia inamicilor. Nu mai este nevoie sa spunem ca acest lucru nu s-a intamplat decat in imaginatia lor.** Dezvoltata pe fondul instabilitatii si insecuritatii proprii Germaniei acelor timpuri, situarea inauntrul unui Pamant Gol mai avea si un alt efect psihologic, dupa cum subliniaza Jacques Bergier si Louis Pauwels: "*Teoria Pamantului Gol pe dinauntru dadea fiintei umane senzatia de-a fi infasurata, inchisa, protejata ca un fetus in pantecul mamei*". Dupa moartea lui Hitler, multi nu au vrut sa creada intr-un final banal al unuia dintre cele mai marete destine ale omenirii, prin urmare s-au convins ca acesta nu s-a sinucis ci ca, impreuna cu aghiotantii sai, s-a strecurat in adancurile Pamantului, unde au trait cu totii fericiti pana la adanci batraneti.

Ideea unei lumi inedite a inflacarat mintile multor aventurieri. Unul dintre ei a mers mai departe cu aceasta cercetare. Doctorul Raymond Bernard a scris cartea "Pamantul Gol", dupa care a initiat constructia unei asezari in America de Sud, hotarat fiind sa descopere posibile intrari care sa il angajeze in calatoria vietii lui. Mai tarziu, acesta a disparut fara urma intr-una din pesterile Amazonului, iar adeptii lui au fost convinsi ca si-a atins scopul. Asa sa fie oare?

Mistificarea lui Byrd

Numele amiralului Byrd este relationat cu descoperirea Pamantui Gol. Un explorator pasionat, acesta a participat la misiuni de cercetare atat in Antarctica, cat si in Arctica, evenimente care au oferit un nou impuls teoriei Pamantului Gol. Initial s-a crezut ca expeditiile sale vor pune capat odata pentru totdeauna acestor fantezii dar, in final, lucrurile s-au asezat altfel. Documente legate de aceste expeditii, cat si jurnalele lui Byrd au fost depuse ulterior in analele universitatii din Ohio. Faptul

ca unul dintre jurnale lipsea, a generat o intreaga plasa de intrigi. Asta, si faptul ca **Byrd s-a referit la Antarctica drept "Pamantul Misterului Vesnic" si a notat:** ***"As vrea sa vad pamantul dincolo de Polul Nord. Zona de dincolo de pol este centrul Marelui Necunoscut"***. Aceste dovezi au fost mai mult decat suficiente pentru cei care au crezut in teorie.

Operatiunea Highjump, demarata de guvernul american in 1946, il avea la bord si pe amiralul Byrd. Scopul declarat era acela de a explora zona Antarcticii din punct de vedere geografic, geologic, hidrografic, de a testa conditiile electromagnetice ale zonei, de a consolida suveranitatea Statelor Unite in zona si de a testa reactiile corpului uman in conditii extreme. Misiunea a fost intrerupta brusc in luna februarie a anului 1947, cu sase luni mai devreme decat data prevazuta initial, fara nicio explicatie acceptabila.

Tocmai pastrarea misterului asupra adevaratei motivatii au deschis cutia Pandorei. Presupusul jurnal lipsa al amiralului cuprindea chiar evenimentele din luna februarie, insa cuvintele scrijelite pe hartie au fost prea dure pentru urechea sensibila a omenirii. O varianta neautentificata a acestui jurnal circula pe internet, iar aici **Byrd povesteste in detaliu expeditia sa care l-a dus dincolo de gheturi, catre un taram verde, unde a fost intampinat de oameni blonzi prietenosi, care l-au condus catre Maestru. Urmeaza o lectie de filozofie si de viata pe care cel numit Maestru o va oferi umanului Byrd. Cu lectia invata, acesta se urca iar la bordul aparatului sau de zbor si revine pe taramurile inghetate in mijlocul omenirii care se indreapta catre pieire.** Ceea ce nu se mentioneaza aici este ca luna februarie in zona Antarcticii este atat de dura din punct de vedere al conditiilor meteo, incat o misiune de cercetare aici inseamna timp si resurse pierdute, iar un zbor este de-a dreptul imposibil.

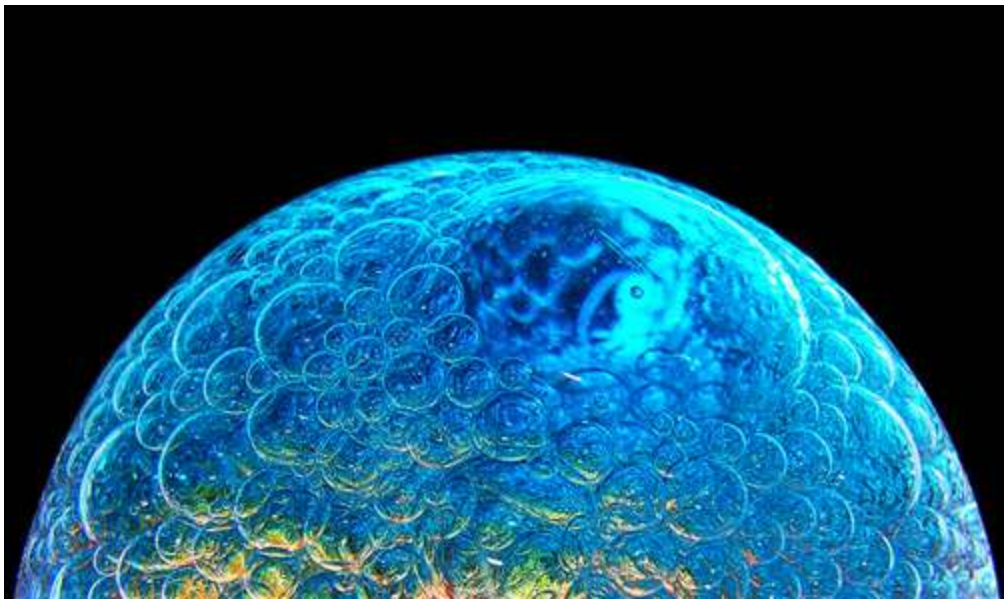

De ce nu poate fi Pamantul gol in interior – fapte stiintifice

Intr-un articol al publicatiei The New Scientist, oamenii de stiinta sunt invitati sa isi ofere parerea de experti asupra acestei chestiuni. Acestia sunt de acord asupra faptului ca in cazul in care Pamantul ar fi gol, omenirea ar fi in pericol de sufocare, sete, seceta, foamete, inghet si in final, scufundare. Chiar in aceasta ordine. Un Pamant gol nu ar avea suficienta masa pentru a sustine existenta atmosferei prin forta gravitatiei, iar apa de la suprafata s-ar evapora. De asemenea, nu ar exista campul magnetic, generat de nucleul din fier lichid al Pamantului. Busolele nu ar functiona, iar anumite pasari migratoare ar fi total debusolate in ceea ce priveste orientarea. Insa asta ar fi cea mai mica grija. In lipsa unei atmosfere, radiatiile din spatiu nu ar mai intampina nicio bariera, iar viata pe Pamant nu ar fi avut nicio sansa. Nu ar exista niciun fel de activitate vulcanica si nici urma de lava. Si mai ales, un Pamant Gol ar avea o masa de 5×10^{22} de kilograme, ceea ce inseamna doar o mica parte din masa sa reala.

Facts - literatura inspirata din teoria Pamantului Gol

Teoria Pamantului Gol, dincolo de dezbaterile pe care le-a generat, a infierbantat mintile scriitorilor si, mai ales, le-a oferit un material numai bun pentru a fi exploatat. Prin urmare, multi dintre cei care isi doresc cu ardoare sa creada in aceasta teorie, s-au folosit de aceste produse ale literaturii si fictiunii pentru a oferi credibilitate credintelor lor, parcurgand practic drumul in sens invers. **Printre personajele culturale importante care au scris despre Pamantul Gol se afla : H.G. Wells, Aldous Huxley, Herman Hesse, Edgar Allan Poe, Edgar Rice Burroughs si, poate cea mai cunoscuta lucrare dintre toate, cea a lui Jules Verne, “Calatorie catre centrul Pamantului”.**

World Trade Center – cronica unui dezastru anuntat

Foto (9)

"Si din cer va veni marele Rege al Terorii./Cerul va arde la 45 de grade/ iar focul va cuprinde Orasul cel Nou…/Doi frati gemeni vor fi sfasiati de haos/ si in timp ce fortareata cade, marele lider va muri./Al treilea mare razboi va incepe in timp ce marele oras arde" – Nostradamus.

Am inceput acest articol, nu intamplator, cu un catren atribuit controversatului vizionar francez din secolul al XVI-lea, Michel de Nostredame, si asta pentru ca au existat multe voci care au gasit similitudini intre versetul de mai sus si evenimentele tragice care au avut loc acum aproape opt ani in inima New York-ului. Se intampla la 11 septembrie 2001… Atunci, **patru avioane cu pasageri au fost deturnate de catre forte obscure si indreptate catre cele doua turnuri gemene de la World Trade Center si catre cladirea Pentagonului, ultimul prabusindu-se in apropiere de Pennsylvania. Oficial, autorii masacrului au fost 19 musulmani radicali, coordonati din umbra de temutul lider Al-Qaeda, Osama bin Laden, iar urmarea acestui act abominabil a fost declansarea unui razboi fara precedent impotriva terorismului international.**

Pe de alta parte, **evenimentele de la 11 septembrie 2001 au devenit, dupa numai 8 ani, un veritabil „clasic" al teoriilor conspirationiste, nu putini fiind aceia care au vazut in tragicele intamplari semnul unor forte mai presus de intelegerea noastra**. Practic, in viziunea adeptilor acestui gen de teorii, atacurile de la World Trade Center nu au fost decat o mare inscenare, o farsa dramatica prin care sa se justifice un lung si sangeros razboi in Orientul Mijlociu si, totodata, ingradirea drepturilor fundamentale ale omului in tarile dezvoltate. Poate ca nu intamplator exista astazi 150.000.000 de pagini web dedicate conspiratiei de la 11/9. Cata dreptate au cei care sustin o atare ipoteza si care sunt argumentele pe care le aduc in discutie, va invitam sa urmariti in cele ce urmeaza.

Contradictii, bizarerii si explicatii neoficiale despre prabusirea Turnurilor Gemene

Primul avion a lovit turnul nordic al complexului World Trade Center la ora 8:46 (15:46 ora Romaniei). Al doilea a lovit turnul sudic dupa 17 minute, timp suficient pentru ca echipele de filmare sa poata reda evenimentul in toata grozavia sa. Al treilea avion s-a prabusit peste una dintre aripile Pentagonului la ora 9:37. In mod misterios, cateva ore mai tarziu, o alta cladire aflata in apropierea celor doua turnuri, WTC 7, se prabuseste inexplicabil fara a fi atinsa de vreun avion sau vreun proiectil. Cum au reusit insa teroristii sa reduca la o gramada de moloz aceste cladiri simbol ale Americii?

Una dintre primele bizarerii legate de evenimentele din acea zi fatidica este reprezentata de lipsa de reactie a autoritatilor. In procedura standard a oricarui aeroport american, in cazul in care un avion de pasageri deviaza de la cursul sau normal sau pierde legatura radio cu turnul de control, controlorul de trafic insarcinat cu urmarirea acestuia este obligat sa emita **codul 7610-4J.** Codul reprezinta o atentionare catre cea mai apropiata baza militara, baza care trimite in regim de urgenta mai multe avioane de vanatoare care sa intercepteze aeronava in cauza. In situatia avioanelor care au izbit Turnurile Gemene, distanta dintre cea mai apropiata baza militara si locul impactului ar fi fost acoperita in mai putin de 2 minute, suficient pentru a evita dezastrul. In fond, **SUA este singura tara din lume care nu are o aparare antiaeriana clasica, aceasta fiind asigurata de superioritatea avioanelor sale de lupta si de viteza de reactie a acestora.** Si totusi, la 11 septembrie 2001, este singurul moment din istorie in care acest cod nu a fost transmis desi circumstantele erau mai mult decat evidente. Ciudata pare si situatia avionului care a lovit Pentagonul. Daca fortelor armate americane le erau suficiente tot 2 minute ca sa ajunga la locul incidentului, acestea isi fac aparitia dupa 17 minute, la secunde bune dupa consumarea atentatului. Sa fie doar o pura intamplare?

Si pentru ca orice teorie conspirationista care se respecta (ne referim aici la cele de data actuala) trebuia sa aiba in centru si figura unui membru al familiei Bush, nici cea prezentata aici nu putea scapa de astfel de canoane. De aceasta data este vorba de **Marvin Bush, nimeni altul decat fratele ex-presedintelui George W. Bush, pe atunci actionar majoritar la compania Securacom, si membru in consiliul director al aceleiasi firme pana in anul 2000. Securacom, asa cum probabil banuiti, este compania care a asigurat securitatea cladirilor de la World Trade Center pana in ziua atentatelor si, mai mult, a indeplinit aceleasi sarcini si la aeroportul Dulles (aeroportul international din Washington) pana in anul 1998.** Nu incape nicio indoiala ca agentii Securacom stiau codurile de urgenta care se transmit catre NORAD (Comandamentul Nord-American de Aparare Aerospatiala) iar faptul ca exact la 11 septembrie procedura de avertizare a NORAD, care isi dovedise de atatea ori eficienta, este schimbata cu una mult mai complicata a ridicat evident multe semne de intrebare.

Dar acesta nu este decat varful icebergului iar teoriile conspirationiste merg mult mai departe. Sa ne indreptam putin atentia asupra modului in care s-au prabusit cele doua turnuri si, mai ales, caderea inexplicabila a celui de a treilea corp de cladire, WTC 7. Mai multi oameni de stiinta, printre care si fizicianul Steven Jones, au sustinut ca **nicio cladire din lume nu se poate prabusi atat de repede si fara a produce pagube in jur decat in situatia unei demolari controlate**. Daca un corp ar fi cazut de la cei 417 metri, atat cat masura turnul sudic al WTC, el ar fi ajuns la sol, fara a avea alta forta de frecare decat aerul, in circa 9 secunde. Ei bine, ambele turnuri au fost reduse la o gramada de daramaturi in aproximativ 10-11 secunde. Situatia este si mai clara in cazul WTC 7, acolo unde un corp ar fi cazut de la inaltimea celor 47 de etaje in 6 secunde. Cladirea s-a prabusit perfect vertical in 6,6 secunde iar resturile sale nu s-au intins decat pe o distanta de 21 de metri in jur. O performanta care ar umple de invidie orice echipa profesionista de demolatori. **Reamintim faptul ca WTC 7 nu a fost lovita de vreun avion sau vreun proiectil, singura cauza mentionata in Raportul comisiei de ancheta a evenimentelor fiind un incendiu.** Un amanunt interesant este si acela ca **singurele cladiri din istorie, alcatuite din otel si beton, care s-au prabusit vreodata din cauza unui incendiu, au fost turnurile gemene si WTC 7**.

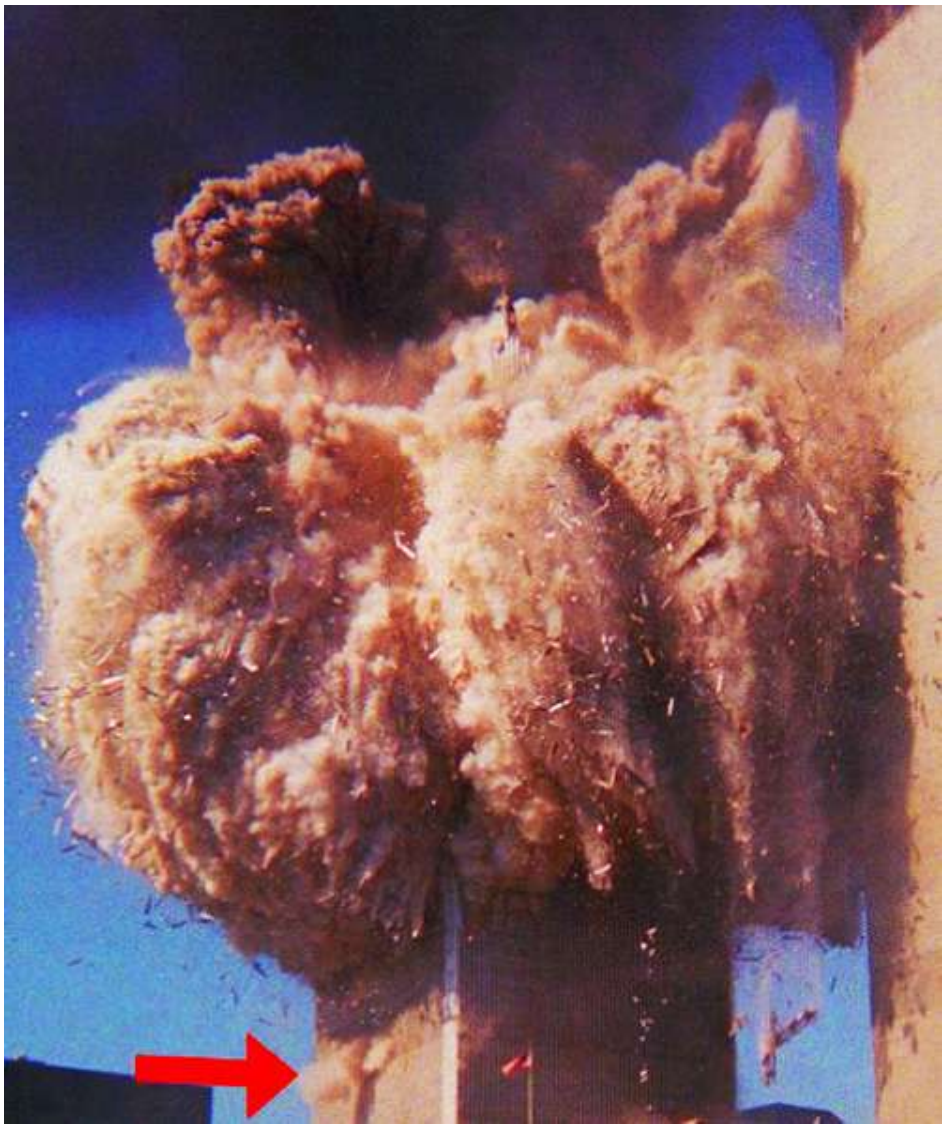

Vi se pare bizar? Atunci trebuie mentionat si faptul ca o cladire nu se poate prabusi in acest mod decat in situatia in care structurile sale de rezistenta sunt reduse la zero. **Pare straniu ca turnurile gemene, proiectate sa reziste la un impact mult mai mare decat cel produs de un avion de pasageri Beoing 737, sa dispara fara sa lase in urma resturi mai mari decat o carte de telefon.** Ambele turnuri erau sustinute de 47 de stalpi interiori din otel, lati de 97 de centimetri si grosi de 36 de centimetri. Alaturi de acestia existau inca 236 de pilastri exteriori de otel, imbracati intr-o armatura speciala care sa ii faca rezistenti la vant si la foc. Avionul care a lovit turnul nordic a distrus doar 39 de stalpi exteriori si a atins numai unul din cei 47 de piloni de sustinere din interior. In plus, otelul din care erau alcatuiti acestia se putea topi numai la temperaturi de peste 1600 de grade Celsius, in timp ce **temperatura maxima a kerosenului care a ars in turnurile WTC a atins „doar" 650 de grade Celsius**. Si totusi, ambele cladiri s-au prabusit ca si cum nu ar mai fi avut nicio sustinere.

Steven E. Jones si Niels Harrit, doi dintre cercetatorii care au efectuat analiza chimica a resturilor rezultate in urma atacului terorist de la 11 septembrie, au anuntat ca printre uriasele gramezi de moloz au fost identificate urme ale unui explozibil extrem de puternic, asa numitul **super-termit nanostructurat**. Practic, in opinia celor doi oameni de stiinta, acesta ar putea fi singurul compus chimic care sa distruga in totalitate structura unei cladiri asa cum au fost turnurile gemene, iar teoria lor este sustinuta si de imaginile obtinute in momentul atacurilor de la 11 septembrie.

In imagini se observa clar o substanta de culoare portocalie care se scurge pe exteriorul cladirilor atacate, culoare tipica pentru super-termitul nanostructurat si nicidecum pentru resturile de kerosen sau alte materiale care ar fi putut arde in incendiu. In plus, imaginile cu incetinitorul ale prabusirii turnurilor lasa sa se vada o serie de explozii care au loc la mai multe dintre etajele inferioare ale cladirilor, cu mult sub locul impactului cu avioanele. Numerosi martori oculari, pompieri, politai sau lucratori in birourile WTC au afirmat ca au auzit o serie de explozii puternice cu cateva secunde inainte prabusirii. Inregistrarile seismografelor din New York confirma aceleasi explozii.

Osama bin Laden – fiinta malefica sau tap ispasitor?

O poveste cu vadit iz de manipulare este reprezentata de afirmatia conform careia **sauditul Osama bin Laden, mai vechiul partener al CIA din timpul razboiului ruso-afgan din 1979-1989, ar fi „creierul" din spatele monstruoasei actiuni teroriste de la World Trade Center.** Nici macar nu trebuie sa fii vreun adept al conspiratiilor ca sa iti ridici un semn de intrebare asupra veridicitatii afirmatiilor aparute in absolut toata presa nord-americana. La numai cateva ore dupa prabusirea celor doua turnuri, toate posturile de televiziune il indicau drept vinovat, si asta intr-un mod categoric, pe Osama bin Laden. Cum au ajuns trusturile americane de presa la aceasta informatie intr-un timp atat de scurt, mai ales ca guvernul Statelor Unite nu isi exprimase inca opinia cu privire la identitatea autorilor atentatelor? Ce se intamplase oare cu regulile de baza ale jurnalismului si cu verificarea informatiei din mai multe surse?

O alta informatie, de data aceasta de-a dreptul ridicola, a fost aceea a identificarii pasaportului unuia dintre atentatori. Acesta a fost descoperit, daca este sa dam crezare informatiilor oficiale, in gramezile uriase de moloz rezultate in urma prabusirii cladirilor, si asta in situatia in care cele doua avioane au fost pur si simplu pulverizate. Mergand pe acest fir, FBI si CIA au reusit „sa dea de urma" faptasilor…19 cetateni musulmani, membri Al Qaeda, condusi de egipteanul Mohamed Atta. Povestea cusuta cu ata alba este deja de notorietate, chiar reputatul **post de televiziune britanic BBC reusind sa identifice cel putin 5 dintre asa zisii atentatori, traind in tarile lor de origine la peste 4 ani de la comiterea atacurilor.** Acestia asteapta si in prezent sa le fie spalate numele de asocierea cu atentatele.

Petrolul, SUA si puterea mondiala

Putem spune astazi ca **atentatele de la 11 septembrie au schimbat lumea**. Nu este nimic deplasat intr-o astfel de afirmatie. Razboiul starnit in Afganistan a atras o intreaga forta multinationala pe campul de lupta. Conflictul continua si astazi sa faca victime atat in randul soldatilor cat si in randul civililor. Cea de a doua conflagratie a fost cea din Irak. **Saddam Hussein a fost executat prin spanzurare, dupa trei ani de detentie, chiar in ziua de Anul Nou.** Moartea sa nu a insemnat insa sfarsitul ostilitatilor. Luptele dintre insurgentii irakieni si trupele internationale se dau si azi cu o ferocitate rar intalnita. Mii de morti din ambele tabere si, mai ales, din randul civililor nevinovati impanzesc istoria recenta a unui conflict din ce in ce mai blamat de comunitatea internationala. **In SUA, noile masuri adoptate in timpul presedintelui George W. Bush prevad spionarea oricarui tip de comunicare a cetatenilor, arestarea pe baza de suspiciune fara mandat si fara a acorda dreptul la un avocat. Totul in numele sigurantei nationale. Recent, se discuta implantarea cipurilor de recunoastere tuturor cetatenilor planetei. Evident, pentru evitarea viioarelor atentate teroriste.**
Oare cine a avut de castigat de pe urma acelor sangeroase atacuri? Evident, nici Saddam si nici Osama bin Laden. **Daca este sa dam crezare teoriilor conspirationiste, adevaratul castigator a fost, paradoxal, SUA.** Odata cu cucerirea Afganistanului, guvernul Statelor Unite ale Americii a putut construi conducta de petrol catre Marea Caspica, proiect refuzat de guvernul afgan inainte de inceperea razboiului. Uriasele resurse de petrol din Irak au ramas, practic, in voia sortii desi, neoficial, se spune ca SUA ar avea uriase venituri din comercializarea acestora. Tot neoficial, guvernul american ar controla in urma celor doua razboaie circa 60% din resursele de petrol existente pe Terra, pozitie ce i-ar asigura toate atuurile pentru o supremație economica mondiala. Doar toate acestea sunt doar teorii ale conspiratiei.

Pe langa ele, aventura lui Larry Silverstein, miliardarul american care a achizitionat complexul WTC la 24 iulie 2001 si l-a asigurat impotriva unor atacuri teroriste pentru fabuloasa suma de 6 miliarde de dolari, asta cu doar 5 saptamani inaintea atacurilor, nu pare decat o poveste pentru copii.

Destinul Ioanei D'Arc – miracol sau complot

Foto (5)

Desi a fost scrisa in in urma cu 2500 de ani, cartea lui Sun Tzu, "Arta razboiului", a facut istorie la propriu. In opinia acestuia, cea mai buna miscare militara este aceea de a da lovitura unui dusman devenit vulnerabil prin actiunea agentilor secreti, insarcinati cu raspandirea vestilor false. "Este vorba de a oferi in mod deliberat informatii fabricate de la un capat la celalalt."

Vorbele lui Sun Tzu ar putea fi traduse in prezent prin puterea dezinformarii. "*Numai un suveran luminat si un general de valoare sunt in masura sa utilizeze ca agenti persoaneli cele mai inteligente, capabile sa infaptuiasca lucruri mari. Acestea trebuie sa fie in stare a-si face un drum catre cei din anturajul intim al nobililor si suveranului.*" La prima vedere, o carte scrisa in jurul anului 500 i.e.n. nu are nimic in comun cu o istorie din Franta secolului XV, care a scris insa un fragment important din istoria acestui stat si a facut inconjurul lumii, tocmai datorita ineditului situatiei.

Miracolele si intamplarile paranormale nu isi au locul de obicei in cetatea istoriei, insa aceeasi istorie ne dovedeste cateodata ca lucrurile pot sta si altfel, iar cea a Frantei mai mult decat altele. In mod straniu, miraculosul este acceptat de catre francezi fara a ridica intrebari asupra legitimitatii acestuia. O suita de personaje, printre care Clovis, Sfanta Genoveva, Ludovic cel Sfant, Napoleon sau de Gaulle s-au inconjurat cu aceasta aura. Insa lista nu se termina aici. In fruntea acestor personaje se afla nimeni alta decat I**oana D'Arc, "floarea cea mai pura" a Frantei, dupa este descrisa in Petit Larousse**. Insa dovezi si documente descoperite de istoricii moderni par sa dea un alt curs acestui miraculous. Majoritatea datelor referitoare la aceasta ciobanita razboinica sunt contradictorii, iar anumite personaje contemporane in epoca au avut grija ca lucrurile sa ramana asa. Toate datele "oficiale" par sa indice o prezenta magica in jurul Ioanei inca din copilaria acesteia. Tot din acea perioada incep si neclaritatile.Intreaga ei biografie, inca de la inceputuri, este incarcata de semnificatii, piese importante care au contribuit la construirea a ceea ce pare a fi un mit, insa unul durabil.

In primul rand, se pare ca I**oana D'Arc nu s-a nascut la Domremy, dupa cum sustine varianta oficiala**, si asta pentru ca frantuzoica nu ar mai fi frantuzoaica, deoarece in acea perioada, localitatea apartinea ducatului Bar, care a fost alipit Frantei abia in 1766. Insa acesta nu este singura neconcordanta. Chiar daca nu s-a nascut aici, este sigur ca a copilarit in aceasta localitate. Locatia nu era deloc intamplatoare. Satul loren il avea protector pe Sfantul Remy, cel care l-a uns pe regele Clovis cu Sfantul Mir.

Chiar si data nasterii sale poarta o incarcatura care sta sa anunte ceva grandios. Varsta exacta a acesteia reprezinta o incertitudine, insa unii istorici sustin ca ziua nasterii era 6 ianuarie, ori aceasta data nu este lipsita de importanta. Aceasta este ziua Epifaniei, cand sunt comemorati Magii care au anuntat venirea lui Cristos. Chiar si **Ioana D'Arc a fost incapabila sa isi spuna varsta la proces, afirmand ca are in jur de 19** ani, insa alte date istorice sugereaza ca eroina avea la data procesului varsta de 24 de ani. Asta face ca anul nasterii sa fie 1407, an in care, la curtea Frantei se petreceau lucruri extrem de curioase. Regele Carol al VI-lea fusese deja cuprins de boala ce i-a afectat judecata, astfel incat, dupa ce a avut 11 copii cu Isabeau de Bavaria, acestuia nu i-a mai fost permis sa doarma cu sotia sa pentru a nu o rani in timpul crizelor sale. In acest timp, **regina a intretinut o legatura cu cumnatul ei, Ludovic de Orleans**. Relatia celor doi nu era secreta la curte, deoarece acestia nu depuneau prea multe eforturi pentru a o ascunde. Cu toate acestea, in 1407, regina ramane insarcinata cu cel de-al doisprezecelea copil, pe care ea sustine ca l-a avut printr-o intamplare miraculoasa cu regele insusi. La 10 noiembrie 1407 da nastere unui copil care moare insa la putin timp dupa botez. In mod straniu, copilul nu figureaza in registrele parohiei care se ocupa de familia regala. Sursele istorice ale vremii sunt si ele indecise asupra sexului copilului. In prima editie a Istoriei Frantei de Villaret (1764) apare numele unui baietel, Filip, ca fiind cel de-al doisprezecelea copil, insa in editiile urmatoare, numele este schimbat: este vorba despre Ioana, o fetita. Istoricii contemporani presupun ca modificarea a fost impusa de aparitia unor noi documente in acest sens.

In 1814, Pierre Caze, subprefect de Bergerac vine cu o ipoteza revoltatoare pentru acele timpuri: in opinia acestuia, cel de-al doisprezecelea copil era chiar aceasta Ioana, careia i se substituise un baietel. **Adevaratul vlastar regal a crescut la Domremy si s-a numit Ioana D'arc**. Desi ideea pare rupta dintr-un roman de capa si spada, nu ar fi fost pentru prima data cand un copil regal ar fi fost inlocuit. Motivatia acestor gesturi era protectia mostenitorilor a caror viata era in pericol ca urmare a rasturnarilor de situatie, a manevrelor politice si a itelor care se teseau de obicei la curtile regale. De aici, pana la a transforma un astfel de mostenitor intr-o mana de aur a providentei nu a fost decat un pas.

Legenda care a fost tesuta in jurul personalitatii Ioanei D'arc sustine ca aceasta era fiica unor tarani. Daca luam in calcul varianta conform careia mama copilei era chiar Isabeau, cedarea catre o familie de tarani pare o alegere stranie. In fapt, **familia D'Arc era departe de a fi o familie de pastori. Tatal, Jacques d'Arc era sindic de Domremy si vechil. Acesta avea in grija doua castele, iar intr-unul dintre ele locuia impreuna cu familia sa. Mai mult decat atat, mai multi membri ai familiei d'Arc se regaseau in acea perioada la curtea regelui Carol al VI-lea.** O alta neconcordanta este legata de faptul ca eroina era cunoscuta si sub denumirea de "Fecioara din Orleans", ceea ce poate fi explicat usor prin faptul ca aceasta participase la eliberarea Orleans-ului in data de 8 mai 1429. Ori, istoricii au identificat doua documente anterioare acestei date, in care se foloseste acealasi apelativ pentru a o descrie pe Ioana D'Arc. In acest caz, ar putea oare denumirea de Orleans sa indice patronimul acesteia si implicit paternitatea, care in acest caz, i-ar fi apartinut ducelui de Orleans?

Multe dintre faptele sau spusele Ioanei au fost puse pe seama vocilor pe care sustinea ca le auzise in copilarie, si care aveau rolul de a o sfatui si a o indruma. Mai mult decat atat, vocile ii spuneau: ***"Du-te, fiica a Frantei!***". Apelativul este nelalocul lui daca i se adreseaza unei ciobanite lorene, deoarece copiii Frantei erau chiar vlastarele regale, insa isi are un rol normal in alt context. Pentru a confirma aceasta apartenenta privilegiata, insotitorul fidel al Ioanei, nobilul de tara Jean d'Aulon, i se inchina in conformitate cu uzantele feudale, in genunchi si atingandu-i mainile. Aceasta este pozitia vasalului care ii jura credinta suzeranului sau. Scena nu ar fi putut avea loc daca Ioana era doar o simpla ciobanita lorena, manata de eroism si patriotism.

Ideea unei origini nobile nu este chiar recenta. Inca din acea perioada, secretul casei regale incepea sa transpire. Vocile au fost acoperite de trecerea timpului, insa documentele si sursele scrise care s-au pastrat par sa confirme aranjamentul curtii regale. In 1430, poetul Marin le Franc scria:"Fecioara era fiica a unui mandru print, iara nu fata unei simple ciobanite". In fata atator argumente, chiar si misterul "vocilor" incepe sa se clatine intrucat, in timpul procesului, Ioana a marturisit ca ceea ce auzea nu venea din cer si ca i s-au dat doua sfatuitoare, dar ca i s-a interzis sa vorbeasca despre asta altcuiva decat regelui Frantei.

Se pare ca cele doua sfatuitoare nu erau altele decat **Yolande, fiica regelui de Aragon, vaduva lui Ludovic d'Anjou si soacra lui Carol al VII-lea, cel care a luat-o in casatorie pe fiica ei, Marie**. Dincolo de aceste titluri, Yolande era inzestrata cu geniu politic, scopul ei fiind ca ginerele usor de manipulat sa fie uns cat mai repede, iar englezii sa fie alungati din tara. Ori chiar acestea erau si scopurile Ioanei, care pare ca a jucat rolul instrumentului perfect. In aceasta misiune a fost

sustinuta si ajutata de Collete Boylet, stareta generala a Ordinului Franciscan feminin care a reformat ordinul si a fost canonizata in 1807. O alta persoana implicata a fost mama oficiala, Isabelle Romee. Poate ca nu este tocmai o intamplare faptul ca I**oana a auzit pentru prima data "vocile" in anul 1420, anul in care este semnat Tratatul de la Troyes, care ii ameninta tronul lui Carol al VII-lea, ginerele Yolandei**. Contextul politic al vremii care statea sa ii strice planurile de domnie Yolandei a facut necesara si urgenta mirungere a lui Carol al VII-lea, un act plin de semnificatii in sine.

Insa inainte de asta, trebuia ca un alt miracol sa se intample, unul de natura sa frapeze atat inamicul cat si populatia a carei imaginatie se aprindea foarte usor si care putea fi si mai usor alimentata in scopul manipularii. **Un regat salvat de o ciobanita era un plan magistral si o lovitura geniala de razboi, plan care purta amprenta Yolande**i, cea despre care se spunea ca este o femeie cu inima de barbat. Iar Fecioara din Orleans se potrivea de minune acestui plan. Faptul ca aceasta primise o educatie sanatoasa in copilarie si adolescenta este confirmata si de faptul ca vorbea limba franceza foarte bine, desi in regiunea in care crescuse nu se vorbea decat graiul loren. Mai mult decat atat, Ioana stia sa calareasca si sa manuiasca armele, abilitati care nu ar fi putut exista in lipsa unui antrenament anterior. In momentul in care a iesit in lume, Fecioarei din Orleans nu i-a fost deloc greu sa acceada catre cercurile foarte inalte, lucru aproape imposibil pentru o simpla ciobanita. Tot in aceasta perioada, **purta la mana un inel cu insemnele casei de Orleans, iar cand si-a comandat un costum a cerut sa fie facut din materiale in culorile verde si rosu-inchis, desigur, culorile casei de Orleans**. In diferite ocazii, cunostintele ei pareau sa depaseasca nivelul obisnuit al unei localitati lorene: la un moment dat, Ioana a facut aluzie la un acord secret incheiat intre Carol al VII-lea si Scotia, informatie pe care nu o putea avea decat de la sursa.

Reusita planului Yolandei era conditionata de doua lucruri: adevarata origine a Ioanei trebuia sa ramana secreta, iar in acele timpuri in care credintele si intamplarile miraculoase faceau deliciul oamenilor trebuia ca interventia acesteia sa poarte neaparat o amprenta miraculoasa. Culmea, chiar acest lucru ar fi facut-o mai credibila in ochii tuturor. Tocmai aceste doua motive au stat la baza intemeierii **mitului ciobanitei care s-a transformat intr-o luptatoare, manata de un patriotism arzator**. Educatia stricta si sfaturile pe care le primea de la "voci" au facut ca in timpul celebrului proces, Ioana sa adopte comportamentul unui prizonier de razboi, evitand sa raspunda la intrebarile compromitoare sau sa ofere informatiile cerute. Daca mintea, o facea numai pentru ca jurase sa pastreze secretul.

Inteligenta si educatia de care beneficiase au ajutat-o sa evite si sa pacaleasca intrebarile judecatorilor, astfel incat aceasta a reusit sa nu isi incalce promisiunile pe care le facuse "vocilor". In momentul in care au condamnat-o la moarte, judecatorii erau convinsi ca cea care pornea catre rug la o varsta atat de frageda nu este decat o simpla ciobanita. Cu toate acestea, ea a facut o singura dezvaluire tribunalului, pe care acestia au considera-o o mostra de infatuare: "*Daca ati fi mai bine informati asupra persoanei mele, v-ati dori sa nu mai mai aflu in mainile voastre*". Aici pare sa iasa la iveala personalitatea unei adevarate fiice a Frantei, care si-a permis sa ii reproseze ducelui de Lorena infidelitatea conjugala, si pentru a carei salvare din mainile inchizitorilor s-a oferit suma de 10.000 de livre, o suma neobisnuit de mare pentu o simpla fata, dar suficienta pentru "rascumpararea din captivitate a regilor, printilor sau marilor oameni de stat", dupa cum era subliniat in scris.

Revenind la modul in care Sun Tzu a descris spionul ideal, obtinem o imagine care nu este departe de ceea ce oamenii politici ai secolului XV francez puneau in practica: "***Numai un suveran luminat si un general de valoare sunt in masura sa utilizeze ca agenti persoanele cele mai inteligente, capabile sa infaptuiasca lucruri mari. Acestea trebuie sa fie in stare a-si face un drum catre cei din anturajul intim al nobililor si suveranului.***"

SIDA: In Lies We Trust

Foto (3)

Este un caz cu atatea necunoscute incat, prin comparatie, asasinarea lui Kennedy mai ca pare un banal proces de conducere sub influenta alcoolui, aflat pe rol la un tribunal districtual din Statele Unite. Sa fie oare SIDA "gaselnita" perfecta in domeniul razboiului biologic?, se intreaba Jonathan Vankin si John Whalen, autorii cartii "Cele mai mari 80 de conspiratii din toate timpurile".

Cauza general acceptata a SIDA este virusul HIV (Human Immunodeficiency Virus – Virusul imunodeficientei umane), "descoperit" in 1984 de dr. Robert Gallo si, mai mult sau mai putin concomitent, de o echipa de savanti francezi (doctorii francezi l-au acuzat pe Gallo, dupa cat se pare cu o oarecare justificare, ca le-ar fi furat rezultatul cercetarilor - dar aceasta este o alta conspiratie, si oricum, pana la urma cercetatorii au facut pace, impartindu-si gloria").

Potrivit lui Vankin si Whalen, **prima acuzatie cu privire la legatura dintre SIDA si armele biologice a aparut in Patriot, un ziar din New Delhi, India**. Un articol din 4 iulie 1984 cita articole dintr-o publicatie oficiala a Armatei SUA cu privire la "*influente naturale si artificiale asupra sistemului imunitar uman*". Publicatia indiana relata ca oamenii de stiinta de la Fort Detrick (pana in 1969 cunoscut ca Laborator pentru armamente biologice al Armatei) s-ar fi aventurat in profunzimile Africii in cautarea "unui virus puternic care ar putea sa nu se gaseasca in Europa sau Asia". Datele obtinute din aceasta cercetare "ar fi fost analizate la Fort Detrick si rezultatul ar fi fost izolarea unui virus care provoaca SIDA".

Guvernul SUA a reactionat imediat, etichetand articolul drept manipulare a URSS-ului, ceea ce nu a impiedicat reluarea virulenta a articolului in media sovietica. O caricatura din ziarul Pravda, in care era infatisat un doctor cocotat pe o gramada de cadavre, dand unui unui general un recipient pe care scria virus SIDA, a provocat un protest din partea ambasadei SUA la Moscova, dar abia cand un important ziar britanic a raspandit povestea prin paginile sale de tabloid, autoritatile americane au inceput sa reactioneze.

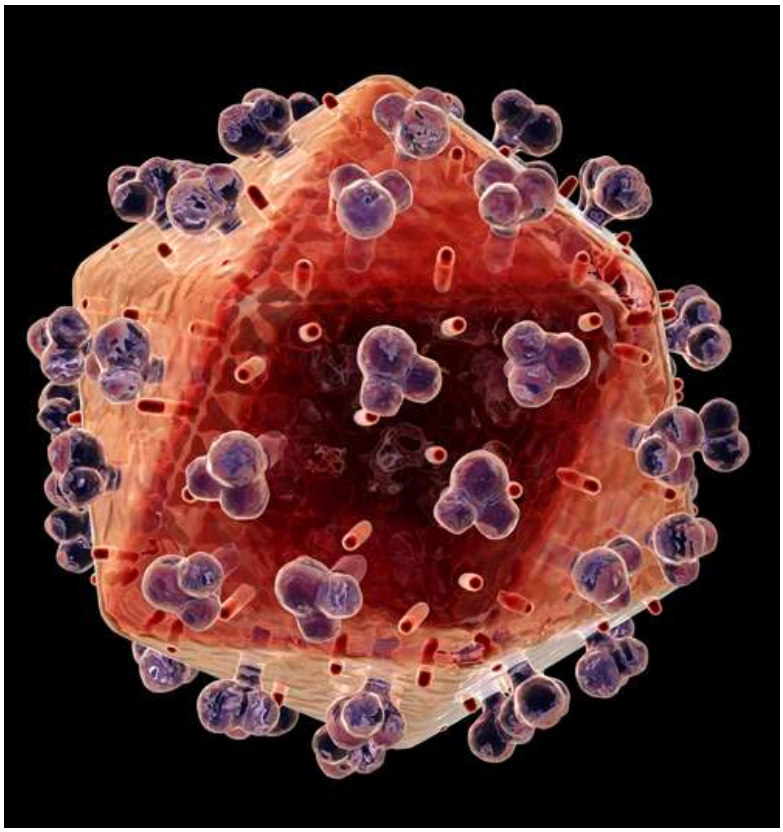

Made in USA

Jacob Segal, profesor doctor in biologie la universitatea Humboldt, Germania, se numara printre primii oameni de stiinta convinsi ca SIDA a fost creata in laboratorul de la Fort Detrick, Maryland. Impreuna cu sotia lui, Segal si-a publicat descoperirile in 1986, intr-un opuscul polemic intitulat "***AIDS: o boala produsa in America***". El a incercat sa demonstreze ca virusul imunodeficientei (HIV), despre care multi oameni de stiinta cred ca evolueaza in SIDA, este aproape identic cu alte doua virusuri: VISNA, o boala mortala ce ataca oile, dar nu si omul, si virusul leucemiei celulelor T (HTLV-1), care desi nu este mortal, este foarte infectios la om. In lucrarea sa, Segal afirma ca in laboratorul de maxima siguranta de la Fort Detrick a fost realizata uniunea virusurilor VISNA si HTLV-1, creandu-se o arma biologica artificiala, mortala si cu grad ridicat de contagiere. Adica HIV, virusul pus la punct intre sfarsitul anului 1977 si primavara lui 1978.

De asemenea, Segal respingea teoria conform careia **SIDA ar fi aparut in mod natural in urma contactului dintre oameni si cimpanzei in Africa**, subliniind faptul ca initial cocktailul a fost testat pe detinuti, convinsi sa-si dea acceptul de a participa ca voluntari la experiment in schimbul punerii in libertate. Intrucat simptomele bolii nu s-au manifestat inainte de 6 luni, testele au fost considerate un esec, iar detinutii au fost eliberati. Unii dintre ei erau homosexuali, atragea atentia Segal, si ajunsi la New York au transmis boala mai departe in cercul gay-lor newyorkezi. Aici, in 1979 avea sa se manifeste primul caz confirmat de SIDA, iar boala sa inceapa a se raspandi cu repeziciune. Argumentele familiei Segal au constituit baza pentru mare parte din discutiile ce au urmat cu privire la teoria armei biologice SIDA.

Stiinta in slujba razboiului

Potrivit cercetarilor istoricului german Wolfgang Eggert, atat SIDA, cat de altfel si SARS-ul, sunt arme biologice inventate in laboratoarele de maxima siguranta americane in vederea exterminarii de fiinte umane. Ceea ce spune el (in cartea “Die geplanten Seuchen – Aids, Sars und die militärische Genforschung”) pare aproape incredibil. In 1969, Departamentul Apararii din Statele Unite ar fi cerut Comisiei Senatoriale un credit de 10 milioane de dolari destinat cercetarilor in vederea dezvoltarii unui nou virus in masura sa distruga sistemul imunitar uman, si impotriva caruia sa nu existe terapie. In discursul tinut in fata membrilor Comisiei, expertul militar Donald McArthur si-ar fi argumentat cererea astfel: "*...intre 5 si 10 ani, cel mai probabil va fi posibila crearea unui nou microorganism infectiv ce ar putea sa fie diferit din anumite aspecte importante de oricare alt agent cunoscut…*".

Conform directorului adjunct al Departamentului de cercetare de la Pentagon, "***detinerea acestui virus ar conferi Statelor Unite supremația militara absoluta***". Si pentru ca de cele mai multe ori scopul scuza mijloacele, creditul ar fi fost acordat, iar cercetatorii cei mai capabili – printre care si Robert Gallo, "inventatorul" HIV-ului -, s-ar fi pus pe treaba (zece ani mai tarziu aveau sa apara primele cazuri de SIDA in Statele Unite). In februarie 1987, colonelul David Huxsoll, luat de val in timp ce discuta despre acuzatiile referitoare la arma biologica SIDA, a lasat sa-i scape o informatie ciudata: "Studiile efectuate in laboratoarele armatei au aratat ca virusul SIDA ar fi un agent extrem de eficient pentru razboiul biologic", a spus colonelul. Care studii?! Huxsoll a dezmintit ulterior ca ar fi facut o asemenea declaratie, reporterul care a consemnat-o sustine in continuare ca acesta ar fi facut-o.

Ce se ascunde in spatele SIDA?

Unii au vorbit de exterminare, de conjuratie impotriva unei parti "incomode"a umanitatii…s-a spus ca **drogatilor le-ar fi fost furnizata heroina in mod convenabil combinata cu substante ce distrug sistemul imunitar, in vreme ce homosexualii si africanii ar fi fost infectati prin intermediul vaccinarilor in masa, sub pretextul protejarii lor de alte maladii**. S-a mai spus si ca de multa vreme "factiunile" cele mai reactionare din lumea politica si religioasa se aflau in cautarea unor pretexte stiintifice de care sa-si ancoreze ofensivele lor puritane si restauratoare. O prima tentativa ar fi fost realizata la finele anilor '70, prin avalansa de informatii cu privire la bolile venerice. SIDA insa a reprezentat ocazia de aur: o boala nu numai cu transmitere sexuala, dar si mortala si invulnerabila la arsenalul medical existent. Ce mai, o boala inventata pe gustul sexofobilor de pretutindeni, un aliat imbatabil intr-o epoca in care incepeau sa devina o amenintare marile explozii demografice din sudul planetei: infailibila in a tine in frau nasterile (doar se trasmite prin raporturi sexuale) si a semana moarte in randul gay-lor si al dependentilor de droguri, categorii privite dintotdeauna cu dispret.

Prima manifestare a SIDA in America a coincis cu lansarea de catre "reaganism" si sustinatorii lui a unui atac dur impotriva homosexualilor. Ca atare, teoria armei biologice pleaca de la premiza ca homosexualii ar fi fost vizati pentru a fi distrusi sau cel putin pentru a fi transformati intr-un fel de "tapi ispasitori". Cum? In 1978, peste o mie de barbati adulti homosexuali poligami au fost vaccinati experimental impotriva hepatitei B, prin bunavointa Institutului National pentru Sanatate si a Centrelor pentru Controlul Imbolnavirilor. In decurs de 6 ani, 64% dintre acestia au capatat SIDA. Dar si sa fie o coincidenta e posibil, chiar probabil, riposteaza cei care cred ca din punctul de vedere al transmiterii SIDA, barbatii adulti homosexuali si poligami sunt predispusi la aceasta boala oricum.

"Follow the money"

Indignati de colosala mistificare si speculatie improvizata in jurul SIDA sunt in ultimii ani tot mai multi medici si experti din domeniu: s-a creat o miscare de protest in toata regula cu privire la teoria oficiala la care au aderat peste 700 de virusologi, epidemiologi si alti specialisti de renume din 23 de tari, printre care si 3 laureati ai Premiilor Nobel. **Teoria oficiala nu este nici in prezent in masura sa explice in ce mod virusul HIV poate provoca bolile ce ii sunt imputate**. SIDA este descrisa drept o boala infectioasa provocata de virusul HIV, ce distruge treptat celulele sistemului imunitar, lasand organismul fara nicio aparare in fata unor boli "oportuniste". Doar ca sub "palaria" SIDA se aduna maladii eterogene si disparate; boli ce sunt asociate intre ele doar atunci cand rezultatul testului HIV este pozitiv. Iar seropozivitatea ar constitui semnalul unei boli perverse, progresive, inexorabile in majoritatea cazurilor.

"*Misterul din jurul acestui virus blestemat este consecinta inevitabila a acelei subventii de 2 miliarde de dolari alocata cercetarii SIDA in fiecare an. Daca am lua oricare alt virus si am cheltui 2 miliarde de dolari anual pentru a-l studia, fiti siguri ca si acel virus ar produce mistere cu toptanul*", este parerea biochimistului Kary B. Mullis, laureat al premiului Nobel pentru Chimie in 1993.

7 argumente in sprijinul conspiratiei

1. Absenta oricarei legaturi intre rezultatele testului HIV si SIDA:

O particularitate a bolilor infectioase virale este ca au o cauza unica (virusul), si evident nu se pot declansa in lipsa acestuia din organism (dupa cum nu poate exista varicela fara virusul varicelei, hepatita fara virusul hepatitei si asa mai departe). Literatura medicala a inregistrat insa mii de cazuri de SIDA seronegativi (prezentau simptomele SIDA, dar testul era negativ), si seropozitivitate in absenta SIDA.

Reactia la test, in mod evident capricioasa, este adeseori asociata unei cresteri (nespecifice) a imunoglobulinelor, ce poate surveni in multe alte situatii: in bolile autoimune, in cazul infectiilor cronice, al malariei, parazitozelor, dar uneori si din cauza unei banale vaccinari anti-gripale.

2. SIDA nu se comporta ca restul bolilor infectioase cu grad ridicat de contagiere:

In pofida alarmismului, unii spun ca SIDA a ramas o boala specifica unor grupuri in care sunt prezenti factori de risc foarte precisi: cel al dependentilor de substante si al homosexualilor; boala vizandu-i cu precadere pe utilizatorii de droguri multiple, cocaina, extasy, alcool si nitriti administrati pe cale inhalatorie in doze puternice (nitritii sunt substante foarte reactive, provoaca depresia sistemului imunitar si sunt utilizati pentru efectul lor afrodiziac si ca relaxant al sfincterelor).

3. Nu exista studii care sa demonstreze ca SIDA este cauzata de HIV:

Kary Mullis, inventatorul PCR (Reactia de Polimeraza in lant) a solicitat mai multor virusologi si epidemiologi sa-i indice referinte bibliografice in masura sa explice mecanismul prin care HIV provoaca SIDA. Niciunul nu a putut face acest lucru.

4. Definitia bolii:

Cuprinde un numar foarte ridicat de boli deja cunoscute, circa 29 la ora actuala. Ele nu sunt insa intotdeauna asociate imunodeficientei.Sunt definite SIDA doar in cazul in care testul HIV este pozitiv. De exemplu, daca un om are tuberculoza si rezulta a fi seropozitiv, atunci se numeste ca are SIDA; daca in schimb are tuberculoza, dar testul este negativ, atunci nu are "decat tuberculoza".

5. Incubatie misterioasa:

Toate bolile infectioase virale, cu rare exceptii, au o perioada de incubatie scurta, de cateva zile sau saptamani. Cea a virusului care provoaca SIDA a fost calculata initial in jurul a 18 luni, pentru a fi ridicata apoi de la an la an (in 1992 a atins 10-14 ani).

6. Paradoxul prostituatelor:

Practicantele celei mai vechi meserii din lume nu aveau cum sa nu devina tinta campaniilor propagandistice ale celor insarcinati cu protectia sanatatii noastre fizice si morale. In mod curios insa, cu trecerea anilor, s-a observat ca rata seropozivitatii in cazul acestei categorii era extrem de scazuta. La 31 martie 1995, din 27.043 cazuri doar 22 priveau prostituate care nu erau dependente de droguri (neexistand vreo legatura cu protectia utilizata la "locul de munca" intrucat aceleasi prostituate prezentau o rata ridicata de infectii cu transmitere sexuala).

7. Terapia cu AZT:

Sintetizat in 1964 ca medicament antitumoral, a ramas neutilizat timp de 20 de ani dupa ce s-a constatat in cadrul unor experimente ca soarecii cu leucemie tratati cu el mureau pe capete, in numar mult mai mare decat cei netratati deloc. De ce atunci acest medicament atat de toxic, cancerigen si lipsit de efecte benefice continua sa fie administrat? Cel mai bine trebuie sa stie Wellcome, compania farmaceutica producatoare.

In luna decembrie a anului trecut, OMS a dat publicitatii noile rapoarte cu privire la SIDA. Numarul persoanelor infectate cu HIV la nivel global se apropie de 33 milioane. In Romania statisticile arata ca peste 11.000 de oameni sunt infectati cu HIV si de la an la an apar cel putin 240 de noi cazuri.

Protocoalele de la Toronto - Planul de inrobire a lumii?

Foto (4)

Daca Guvernul Mondial sau oricum s-ar chema cu adevarat autoritatea care conduce omenirea in acest Mileniu 3, ar avea un plan de actiune, acesta ar putea fi o varianta a infamelor "Protocoale de la Toronto". Textul in sine este un document graittor pentru oricine "vede" dincolo de ceea ce ofera presa. O scurta privire prin planurile "Stapanilor Lumii este mai mult decat revelatoare atat pentru situatia din prezent, cat mai ales pentru ce ne rezerva viitorul…

Din "secretariatul" puterii ocult

Mass-media din prezent abunda in relatarea cazurilor de jafuri, talharii, delapidari si violuri, de crestere exploziva a numarului divorturilor, de abuzuri sexuale asupra copiilor, de distrugere cu buna stiinta a familiei, de crestere a consumului de droguri, de exacerbare a sexualitatii in formele sale abjecte si degradante, de apologie a imoralitatii, de razboaie "inventate" si de tehnologizare agresiva si dezumanizanta. Toate aceste "tare" ale omenirii instrainate cu buna stiinta de propriile valori si destine nu au aparut deloc intamplator. **Tot acest plan al decaderii, inregimentarii si inrobirii omenirii pare la prima vedere nimic altceva de cat o farsa cu iz mistico-paranoic.** La o analiza detaliata a caracatitei mondiale, apar insa amanunte care fac pe oricine sa isi puna intrebari despre mersul lucrurilor in lumea inconjuratoare. Cei mai multi oameni nu vad lanturile care-i tin, nici asa zis-a libertate controlata in care traiesc precum oile. Dar lanturile exista, iar in ultimii ani stransoarea lor incepe sa se simta pentru oricine are are curajul sa-si puna intrebari despre directia, mecanismele si destinul lumii in care traim.

Cand printr-o simpla intamplare, planurile celor care vor sa instaureze Noua Ordine Mondiala cad pe mana opiniei publice, pedeapsa pentu cel care le-a dezvaluit este una singura, Moartea. **Nimeni nu se joaca cu planurile Ocultei Mondiale**… Iar cand vreun detaliu din plasa de otel cu care vor sa prinda omenire ajunge la cunostinta celor multi, "greseala" este remediata printr-o crima rituala perfect camuflata intr-o moarte accidentala sau naturala. Aceasta a fost si trista soarta a lui Serge Monast. Daca Oculta nu a actionat atunci cand temerarul ziarist canadian a dezvaluit in premiera detalii despre Proiectul Blue Beam, o alta masinatiune a celor din umbra, furia stapanilor lumii nu ar fi avut margini in momentul in care Serge Monaste a dezvaluit partial manuscrisul cunoscut in cercurile oculte sub numele de Protocoalele de la Toronto.

Moartea si dezvaluirile lui Serge Monaste

Dezvaluirile lui Serge Monaste sunt printre putinele documente considerate de o parte din cercetatorii in domeniul conspiratiilor si comploturilor mondiale, drept o sursa de relatari autentice cu privire la planurile de viitor ale celor care stapanesc lumea. Serge Monaste a fost un jurnalist in cadrul publicatiei canadiene de limba franceza L'Enquette din Quebec. Tot el a fondat si agentia de presa independenta – **International Free Press Network.** A fost unul dintre pionierii dezvaluirilor privitoare la asa-zisele planuri si documente ale Ocultei din ultimii ani. Serge Monaste a murit in conditii cel putin suspecte la scurt timp dupa dezvaluirea documentelor Proiectului Blue Beam, Protocoalelor de la Toronto si Aurora Rosie. Spus mai clar, inca din anul 1994, Serge Monaste declara intr-un interviu dat unei televiziuni americane, cum ca primise deja toata gama de amenintari posibile de la apropouri voalate pana la ultimatumuri directe. Amenintarile si reprosurile au venit inclusv din partea guvernului canadian din acea perioada, precum si de la Vatican. Autoritatile canadiene l-au declarat irensponsabil, dezicandu-se de toata activitatea lui.

Cu toate ca se bucura de o sanatate de fier, urma un regim de viata naturist si nu suferise niciodata de probleme cardiace, **Serge Monaste a avut un neasteptat atac de cord in urma caruia si-a pierdut viata**. La scurt timp un alt ziarist, prieten si colaborator care il ajutase in investigatiile sale cu privire la stapanii din umbra, a murit in urma unui atac de cord la fel de suspect. Ca un paradox ironic-amar al vietii, **Serge Monaste insusi arata in unele din documentele sale diferite modalitati de a provoca astfel de atacuri de cord sau alte tipuri de "morti accidentale" unor persoane incomode.** Relatare corecta sau simpla fabulatie a unui ziarist, textul socheaza pe oricine. Chiar daca este rolul unei simple plasmuiri literare cu iz apocaliptico-conspirational, ideile textului par a fi uluitor de actuale. Documentele in care Serge Monaste relateaza modul in care a intrat in posesia acestor planuri au disparut in mod straniu din locuinta sa in decursul aceleiasi zile in care a avut atacul de cord.

Ce anume contine textul Potocoalelor?

Conform declaratiilor lui Monaste, Protocoalele de la Toronto au fost stabilite in urma unei intruniri din anul 1967. In luna iunie a aceluiasi an, capetele Ocultei se intrunesc la Toronto pentru a stabili directia si ultimele detalii ale planului "Caderii Natiunilor". Actorii acelei reuniuni secrete de cel mai inalt grad erau membrii grupului "6.6.6". Serge Monaste era convins, fara vreo dovada palpabila, ca acest for cu rezonante satanice continea la acea data conducatorii primelor 6 banci din lume, ai primelor 6 multi-nationale energetice si primii 6 producatori agroalimentari de pe planeta. Planurile lor mergeau doar in trei directii principale fara de care nu ne putem imagina societatea moderna. Pe scurt, controlul asupra tuturor factorilor de natura politica, economica si sociala din deceniile anilor 1970, 1980, 1990, va duce in cele din urma la preluarea tuturor formelor de putere mondiala prin instaurarea mult trambitatei " Noi Ordini Mondiale". Punctele urmatoare sunt printre cele mai interesante din textul Protocoalelor de la Toronto. Planul ar continua si in prezent nestingherit de nimic. Ideile par desprinse din sumbrul roman 1984 al lui George Orwell…

1. Vom amplifica asa zisa "Societate a Distractiilor si Placerilor Instinctuale" care va dirija generatiile tinere in directia dorita de noi. Ne vom folosi de aparitia si dezvoltarea tehnologiei audio-video precum si de jocurile de calculator pentru a perverti tineretul. Satisfacerea instantanee a tuturor instinctelor primare este ideala pentu a face oamenii slabi si manipulabili. O persoana cazuta in robia simturilor nu are idealuri nici tarie de caracter. Este "Individualista" si "Independenta" prin natura sa si reprezinta tipologia ideala pentru formarea omului viitorului.

2. Ne vom concentra atentia pentru incurajarea "contestatiilor studentesti" si protestelor anarhiste ale tinerilor. Vom asocia aceste rabufniri violente ale tinerilor cu toate cauzele referitoare la Ecologie. Aceasta dupa ce in prealabil vom forta statele sa adopte politici economice bazate pe exploatarea salbatica a naturii. Asa zisa Protectie a Mediului se va intoarce in avantajul nostru in momentul in care vom obliga statele natiune sa-si rascumpere intreaga "Datorie Interna" cu 33% din propriile lor teritorii ramase in stare naturala de salbaticie.

3. Tot acest "vid interior" al tinerilor si adolescentilor va fi umplut cu o stiinta falsa si virtuala. Vom initia generatiile urmatoare in universul computerelor. In acest scop ne vom servi foarte bine de sistemele de educatie. Vom ajunge in final la un sclav in slujba altui sclav si toti vor fi controlati de noi.

4. Pe o alta directie, vom edifica "Liberul Schimb International" ca pe o prioritate absoluta pentru supravietuirea natiunilor-state. Acesta noua conceptie economica ne va ajuta sa grabim declinul tuturor "Nationalistilor" din toate statele lumii. Astfel vom izola nationalistii in grupari si partide diverse. La momentul oportun o sa-i silim sa se lupte intre ei cu salbaticie, in razboaie intestine care vor slabi si discredita notiunile de patriotism si nationalism in conceptia generatiilor tinere. In final, natiunile stat vor cadea de la sine…

5. Pentru a ne asigura de reusita acestui plan, ne vom planta agentii de influenta in posturile cheie ale Ministerelor de Afaceri Interguvernamentale si de Emigrari ale natiunilor-state. Acolo, agentii nostri vor proceda incetul cu incetul la modificarea legilor acestor ministere. Aceste modificari vor urmari in principal deschiderea portilor tarilor occidentale unui numar crescut de imigranti din Africa, Asia si America de Sud. In paralel vom provoca o serie de conflicte armate in " Lumea a Treia" pentru a starni exodul saracilor. Prin campanii de presa bine orchestrate si camuflate care vor viza opinia publica din natiunile-stat, vom provoca un aflux din ce in ce mai mare de refugiati. Aceasta va avea ca efect principal destabilizarea economiilor interne si cresterea tensiunilor rasiale. Pentru a amplifica acest efect vom avea grija ca in aceste torente de emigranti sa se afle inclusiv organizatii extremiste religioase care vor incerca sa-si implanteze in mod agresiv-militant propriile religii, obiceiuri si traditii, chiar in mijlocul societatii natiunilor-stat. Cu atat mai usor vom ajunge la destabilizarea sociala, economica si politica a natiunilor luate in tinta noastra.

6. Mult trambitatul "Liber Schimb International" in realitate nu este deloc liber deoarece este coordonat de noi din varful ierarhiei economice mondiale. In scurt timp se va ajunge la escaladarea somajului asociat cu restructurarile multinationalelor noastre.

7. Treptat, vom transfera incet dar sigur multinationalele in tari noi castigate pentru "Economia de Piata", tari precum cele din Europa de Est, Rusia si China. Pentru moment nu ne intereseaza daca popoarele lor reprezinta un vasta piata de consumatori. Ceea ce ne intereseaza este sa avem acces, in primul rand la o "Mana de Lucru Inrobita" – ieftina si nesindicalizata.

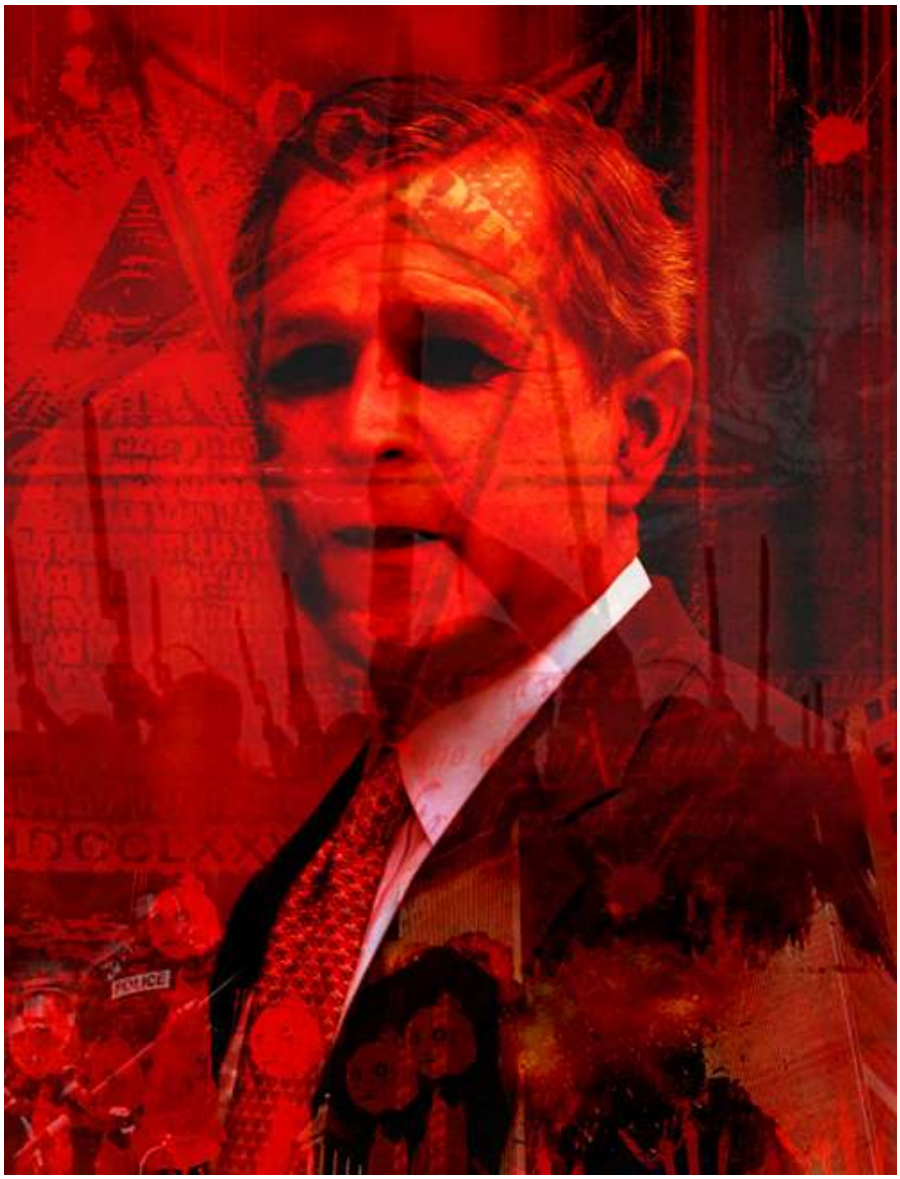

8. Vom crea o “Economie Globala” la scara mondiala, care va scapa controlului statului-natiune. Noua economie mondiala va fi intangibila, nicio presiune politica sau sindicala nu va avea influenta asupra ei. Ea va dicta propriile politici si va obliga omenirea la o reorganizare pe toate planurile. Reorganizare conform principiilor si directiilor noastre, evident.

9. Prin “ Economia Viitorului” care nu are alte legi decat vointa noastra, vom pregati o “Cultura de masa mondiala”, un talmes-balmes in care vom amesteca religii, stiinte, traditii, legi, obiceiuri, totul pentru a dezbina si confuza societatile umane. Prin controlul asupra tuturor mediilor de presa si informare vom lansa o “Noua Cultura” uniforma pentru toti, strict nivelata. Nicio creatie artistica nu va scapa controlului nostru. Artistii viitorului se vor supune hotararilor noastre sau vor muri de foame in deplin anonimat.

10. Prin intermediul aceleiasi “Economii Globale” vom avea puterea de a ne folosi de fortele militare ale statelor-natiuni in scopuri declarat umanitare. De fapt, aceste forte armate vor fi trimise in tari care nu se supun vointei noastre. Prin urmare, tarile sarace sau rebele nu vor mai fi in masura sa evite vointa noastra de a ne servi de populatia lor ca de o mana de lucru in sclavie.

11. In acesta directie vom lucra pentru a reorganiza “Mandatul International al Natiunilor Unite”. De la statutul de “Forta de Mentinere a Pacii” slaba si fara putere decizionala, o vom aduce la stadiul de “Forta de Interventie” in care se vor contopi si omogeniza toate armatele Natiunilor Unite. Prin acesta manevra vom efectua fara lupta dezarmarea tuturor acestor state, astfel incat pe viitor nicio tara din lume nu va fi suficient de puternica pentru a contesta autoritatea “Puterii Mondiale”.

12. Ultimele etape ale planurilor noastre au in vedere inclusiv folosirea la scara mondiala a “Armelor Electromagnetice”. Cu ajutorul acesteia vom putea provoca cutremure de pamant in cele mai importante regiuni industriale din natiunile-state. Vom putea produce inclusiv “Schimbari Climatice” care vor distruge recoltele, falimenta producatorii agricoli si vor denatura in ultima instanta alimentele. Toate acestea vor duce la ruinarea agriculturii statelor care nu ne accepta. Viitorul “Controlului Demografic” este in mainile noastre din simplul motiv ca avem control absolut asupra productiei alimentare la scara mondiala, precum si asupra principalelor circuite alimentare de pe Pamant. Din nou stiinta Electromagneticii ne va ajuta pentru destabilizarea climei in statele cele mai productive pe plan agricol. Toti vor cumpara cand vrem noi, ce vrem noi si cu pretul impus de noi. Poluarea mediului va fi tot mai accelerata deoarece populatia infometata se va crede indreptatita sa-l exploateze fara nicio restrictie. Masa de oameni de pe Terra va fi inca mai usor de manipulat si condus.

Adevar sau fictiune apocaliptica de taraba?

Pana in acest moment, derularea celor mai importante protocoale prezinta o situatie de cosmar cu rezonante apocaliptice pentru viitorul omenirii. Aici apar insa o serie de contra argumente, unele dintre acestea fiind destul de solide. Serge Monaste a fost atacat de foarte multi confrati de breasla care au pus sub semnul intrebarii veridicitatea Protocoalelor expuse de acesta. O alta critica vine din partea jurnalistilor care afirma ca **Monaste era o persoana introvertita, fatalista si care avea ca singura preocupare denuntarea “comunismului, masoneriei, fortelor oculte, guvernului din umbra si a bancherilor internationali”**. Mai mult decat atat, autori precum Pierre Andre Taguieff si Emille Poulat, declara ca **Protocoalele de la Toronto nu sunt altceva decat o copie a Controversatelor Protocoale ale Inteleptilor Sionului, un alt fals celebru aparut in 1905**. Protocoalele in varianta din Toronto nu ar fi decat un scenariu modificat pe ici pe colo si modernizat de catre Serge Monaste in persoana, cu unicul scop de a atrage publicitate asupra sa, si a-si vinde astfel cat mai multe exemplare din cartea sa omonima. Alti specialisti in teoriile conspirative afirma ca au gasit asemanari frapante intre modalitatea expunerii narative a Protocoalelor Inteleptilor Sionului si documentele despre care Monaste pretindea ca sunt insusi planul de actiune al Guvernului Mondial. **In prezent, opiniile amatorilor de conspiratii cu privire al autenticitatea “dezvaluirilor” lui Monaste, sunt extrem de variate si controversate.**

Fluorul – otrava noastra cea de toate zilele

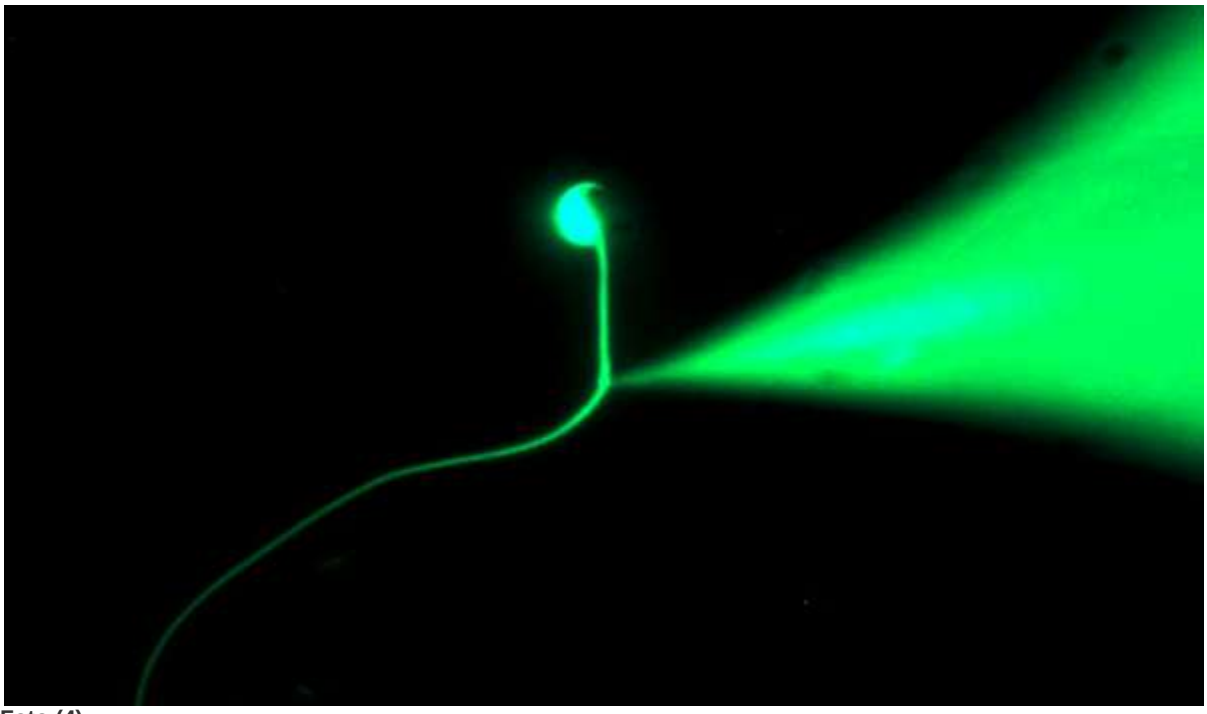

Foto (4)

Daca la istorie am invatat despre otravirea fantanilor ca mijloc eroic de aparare a stramosilor nostri in fata invadatorilor, o presupusa otravire contemporana a apei potabile cu o substanta cu efect insidios, menita sa ne faca usor de controlat si de stapanit, pare o poveste intr-adevar zguduitoare – numai buna pentru a fi subiectul unei teorii a conspiratiei.

Fluorul – cel mai bun prieten al dintilor?

De ani de zile ni se spune ca fluorul este bun pentru sanatatea noastra; mai precis, pentru sanatatea dintilor nostri. Fluorul intareste smaltul dintilor ceea ce, spun specialistii, inseamna mai putine carii. De aici si pana la masura de a fluoriza apa de baut pentru a asigura tuturor (mai ales copiilor) doza de fluor necesara pentru protectia danturii era un pas destul de mic. Pas care, in unele tari, a fost deja facut. Cu consecinte grave, sustin cativa experti si, mai ales, cu intentii odioase, sustin adeptii teoriilor conspiratiei.

Incepand din anii '40, in SUA si Canada, apa potabila a fost, in mare parte, fluorizata prin adaugarea de fluorura de sodiu. Masura a fost implementata in urma unei campanii agresive care urmarea sa convinga populatia de beneficiile adaugarii substantei in apa. Fluorul a devenit deodata elementul-minune care ne putea scapa de carii. Inclus in pastele de dinti, in apele de gura si, in cele din urma, in apa pe care o bea toata lumea, de la bebelusi pana la varstnici, fluorul ar fi urmat sa imbunatateasca sanatatea dentara a tuturor acestor norocosi beneficiari. Aici incepe, spun luptatorii impotriva uneltirilor, ticaloasa conspiratie careia ii suntem inca victime. Pentru ca despre efectele nocive ale "elementului F" asupra sanatatii, despre sursele din care provenea fluorura de sodiu folosita, si despre necesitatile stringente care au stat la baza deciziei nu s-a spus nimic. Ani mai tarziu, au inceput sa se auda glasuri – din lumea stiintifica - afirmand ca f**luorizarea apei nu numai ca nu ar imbunatati in vreun fel sanatatea cuiva, dar contribuie la cresterea riscului unor afectiuni.** Doza optima de fluor ar fi, dupa cifrele oficiale, de 1 ppm (parti per milion) sau 1 mg/litru. Dar cei convinsi ca e vorba despre complot afirma ca, in unele zone ale Americii de Nord, fluorul se gaseste in apa in doze de 2-3 ori mai mari. De ce?

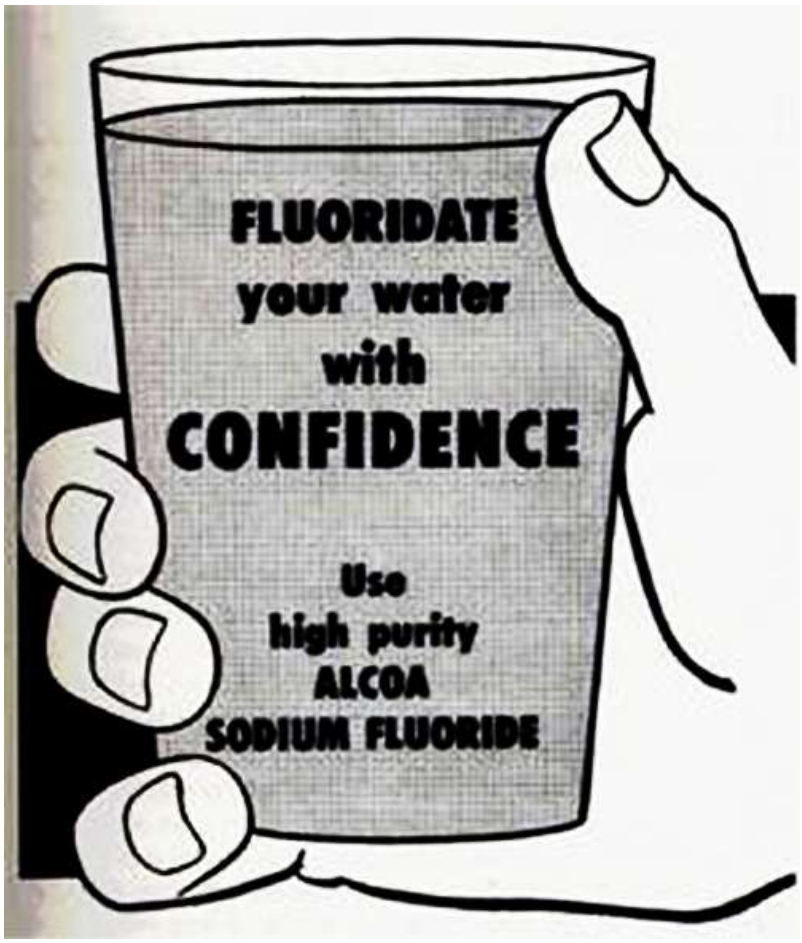

Asa cum era de asteptat, informatiile se bat cap in cap. Exista studii care arata ca fluorul intareste, intr-adevar, smaltul dintilor si reduce riscul aparitiei cariilor la copii, dupa cum exista si studii care au demonstrat ca afecteaza negativ sanatatea dintilor, care nu e legata doar de smalt; in plus, are efecte nocive asupra sistemului osos.

In fond, ei ne doresc binele – sau nu?

Artizanul marii conspiratii este considerat Gerald J. Cox, un om de stiinta care a derulat o campanie de informare pentru a convinge publicul de beneficiile utilizarii fluorului in lupta impotriva cariilor. Ceea ce nu stia lumea era ca dl Cox era platit de o companie metalurgica, specializata in producerea aluminiului, companie care, ca si altele din acelasi domeniu, se confrunta in anii '30 cu o mare problema: cum sa scape de marile cantitati de reziduuri rezultate din procesul de fabricare a aluminiului? Unul dintre aceste deseuri era fluorura de sodiu. O parte din aceste deseuri puteau fi folosite pentru fabricarea unor rodenticide si insecticide – pe intelesul tuturor: otravuri pentru gandaci si pentru sobolani – dar inca ramanea in stoc o cantitate mare de fluorura de care fabricantii trebuiau cumva sa scape. Teoria conspirationista afirma ca, de fapt, **fluorizarea pe scara larga a apei potabile a fost o marsava uneltire orchestrata de mari intreprinderi metalurgice nord-americane**, un proiect abominabil finantat de cei care pot obtine totul cu bani. Acestia au gasit o valoare de intrebuintare deseurilor de fluorura de sodiu, fara a-si face nici un scrupul cu privire la sanatatea celor pe care ii otraveau astfel.

Si asa se face ca firma ALCOA, cea mai mare dintre companiile producatoare de aluminiu, ar fi finantat – conform teoriilor conspirationiste – cercetarile asupra apei fluorizate si a efectului asupra danturii copiilor, apoi campania pentru promovarea fluorizarii apei potabile. (Trebuie spus ca, la ora actuala, **fluorura de sodiu mai este folosita doar in mica masura pentru fluorizarea apei, fiind inlocuita, intre timp, de alti compusi care contin fluor. In schimb, este inca prezenta in pastele de dinti.**)

Aceleasi teorii aduc argumente in privinta pericolelor ingerarii de fluor, punand accentul pe toxicitatea sa si pe efectele nocive, pe termen lung, asupra sanatatii, efecte despre care publicul stie prea putin. Ei citeaza in primul rand un studiu foarte amplu, realizat la sfarsitul anilor '80 pe 39.000 de copii americani, studiu care a aratat ca nu au aparut diferente semnificative in ceea ce priveste numarul de carii intre copiii care bausera si cei care nu bausera apa fluorizata. Deci, **fluorul n-ar avea mult laudatul efect de a preveni aparitia cariilor.** In schimb, specialistii afirma ca supradozarea fluorului, ca urmare a ingestiei de fluoruri continute in apa de baut, determina aparitia fluorozei dentare, o afectiune caracterizata prin fragilizarea dintilor si aparitia de pete pe suprafata lor. Riscul e si mai mare in conditiile in care consumului de apa fluorizata i se adauga alte surse de fluor: suplimente cu fluor (ce-i drept, prescrise adesea copiilor inca din pruncie) sau expunerea la poluarea produsa de carbunele cu continut mare de fluor.

Ulterior, au inceput sa circule si informatii privind potentialul carcinogenic al fluorului, iar mai multe studii ar fi demonstrat ca exista o legatura intre fluor si fracturi: **ingestia fluorului in cantitati mari fragilizeaza oasele, marind riscul de fracturare a acestora**. Ca si cum nu era de ajuns, se vehiculeaza, mai nou, informatii asupra unor posibile efecte ale fluorului asupra creierului si, implicit, a comportamentului uman. Un reputat jurnalist spaniol, David Heylen Campos, a sugerat intr-o carte a sa faptul ca fluorul ar fi folosit pentru a tine sub control populatia, impiedicand-o sa devina prea violenta. Cetatenii tarilor in care se practica fluorizarea apei potabile ar fi asadar, un fel de cobai.

Jurnalistul citeaza marturia lui Ian E Stephen, specialist in efectele fluorului asupra sanatatii, care a afirmat ca in timpul mandatului primului ministru Margaret Thatcher, in Irlanda de Nord continul de fluoruri din apa potabila a crescut de trei ori si ca acest lucru ar fi fost facut intentionat, in incercarea de a linisti populatia turbulenta si de a tine astfel situatia sub control. Metoda si-ar avea originea, dupa opinia lui David Heylen Campos, in cercetarile efectuate in lagarele de concentrare in timpul celui de-al Doilea Razboi Mondial, cand **nazistii au adaugat in hrana detinutilor mici cantitati de fluor pentru a-i linisti si a-i mentine intr-o stare de letargie mentala care ii impiedica sa se revolte**.

Jurnalistul afirma ca, de altfel, si unele medicamente utilizate azi in ospicii si aziluri de batrani contin fluor – probabil in acelasi scop: linistirea pacientilor si mentinerea lor in stare de supunere si sub control.

Stia guvernul american, se intreaba David Heylen Campos, care erau efectele negative ale fluorului asupra sanatatii? Au fost ascunse deliberat aceste informatii pentru a proteja sinistra conspiratie la scara nationala? Nu exista un raspuns convingator, raspunde jurnalistul, care ne indeamna totusi sa cantarim cu grija ce se ascunde in spatele amplelor campanii care ne indeamna sa bem apa fluorizata sau sa ne spalam pe dinti cu pasta de dinti care contine fluorura de sodiu… substanta folosita la fabricarea otravii pentru sobolani.

Cine sunt adevaratii Oameni in Negru?

Foto (3)

Versiunea hollywoodiana a Oamenilor in Negru (OIN sau MIB – men in black), dupa filmul de box office cu acelasi nume, seamana foarte putin cu legenda OIN care circula in lumea reala. In film, Tommy Lee Jones si Will Smith imbraca rolurile unor justitiari galactici excentrici, purtatori de stilate costume negre si accesorizati cu misteriosi ochelari negri care, in numele unei agentii ultrasecrete,"apara Pamantul impotriva scursorilor Universului". In mitul mult mai interesant din lumea reala, OIN sunt, de regula, tocmai scursorile Universului.

Cu alte cuvinte, ei sunt personajele negative, ticalosi ce ameninta dintr-o alta lume si incearca sa musamalizeze diverse evenimente interzise publicului larg. In relatarile moderne, **OIN sunt asociati cu fenomenul OZN**. Cel mai frecvent scenariu este cel in care apar in scena dupa o intalnire a oamenilor cu un OZN, pentru a intimida martorii oculari printr-o comportare bizara si adesea amenintatoare. Imbracati in costume negre, prost croite sau demodate, clasicii oameni in negru obisnuiesc sa calatoreasca in grupuri de doua sau trei persoane, dar adesea si singuri. Modul lor de transport difera. Se pare ca prefera limuzinele negre, dar s-au relatat si cazuri cand aceste personaje se deplaseaza cu ajutorul dubelor sau al unor elicoptere negre.

Marturii deplasate

Martorii oculari care relateaza ca au vazut OIN ii descriu ca fiind oameni cu infatisari exotice. Au un aspect oriental sau indian si pielea foarte intunecata, desi uneori infatisarea le este foarte palida. Ochii OIN sunt de obicei descrisi ca fiind oblici sau bulbucati precum ai celor care sufera de hipertiroidie. Nasul si barbia sunt deseori ascutite, iar pometii foarte ridicati. Desi unii sunt inalti si slabi, cu degete nefiresc de lungi, altii sunt scunzi si robusti, in timp ce unii dintre ei nu au unghii. Si mai stranie este comportarea ce li se atribuie, care tinde sa fie cand tulburator de extravaganta, cand complet stangace. OIN vorbesc frecvent o engleza stricata, cu accent strain; in unele relatari, ei nu-si misca buzele cand comunica, sugerand calitati telepatice, in timp ce in alte intalniri vorbesc ca niste masini.

In acceptiunea publicului larg, Oamenii in Negru sunt redusi la nivelul unei pelicule cinematografice fictionale, insa intalniri ale martorilor oculari cu aceste entitati ciudate au fost inregistrate inca de acum 50 de ani, ei devenind parti integrate ale fenomenului OZN in aceeasi masura cu evenimentul Roswell, Zona 51 sau cercurile din lanurile de recolte. **OIN le fac vizite inopinate acelora care pretind ca au vazut OZN-uri si ii avertizeaza sa isi abandoneze investigatiile.** Pot sa confiste orice dovezi colectate de persoana contactata, lasand impresia ca lucreaza in slujba guvernului, desi agentiile americane au negat intotdeauna ca ar sti ceva despre OIN. S-au nascut din acelasi fel de paranoia care alimenteaza marturiile observarilor de farfurii zburatoare sau declaratiile de rapiri extraterestre. La fel cum relatarile de rapiri si intalniri cu fiinte extraterestre sunt foarte asemanatoare intre ele, si povestile din toata lumea despre Oamenii in Negru prezinta o oarecare uniformitate. Si dateaza aproape din momentul primei reperari a unui OZN, in 1947, atunci cand un pilot pe nume Kenneth Arnold a observat un grup de discuri metalice asupra Muntelui Rainier din Washington. Aproape imediat dupa acest episod a urmat “Incidentul din Insula Maury”, in cadrul caruia un barbat pe nume Harold Dahl pretindea ca a vazut obiecte sferice zburatoare, dintre care unul a descarcat o materie metalica pe cainele sau. Dahl sustinea ca a fost apoi abordat de un strain in costum negru in compania caruia a si luat pranzul si care conducea un Buick Sedan din 1947. Acesta l-a avertizat sa pastreze tacerea. Incidentul a fost mai tarziu raportat ca o facatura. Adevarata sau nu, **povestea Oamenilor in Negru nu a incetat sa persiste nici 50 de ani mai tarziu**.

Documentari scrise

Albert K Bender, spre exemplu, director al unui grup de cercetare denumit Biroul International al Farfuriilor Zburatoare, si-a anuntat brusc retragerea ca urmare a unei vizite primite de la trei barbati cu ochi stralucitori. “Daca mai auzim un cuvant de la tine despre lucrurile astea, o sa ai probleme”, i-ar fi spus indivizii. Cativa ani mai tarziu, in 1968, Bender a publicat cartea “***Farfurii Zburatoare si Cei Trei Barbati***”, in care a explicat mai multe despre OIN: erau, conform scriiturii sale, de pe o planeta denumita Kazik, aflati intr-o misiune secreta pe Terra de extragere a apei sarate de pe planeta noastra. In 1971, autorul de literatura OZN Timothy Green Beckley a publicat un pamflet intitulat “***OIN – Extraterestrii printre noi***”, in care a dezvaluit un memorandum al Fortelor Aeriene SUA, scris aparent de un anumit locotenent Gen Wheless. Acest document avertiza personalul militar sa fie in alerta cu privire la anumite personaje care se dau drept agenti ai FA SUA, facand referire la o persoana intr-o astfel de uniforma care a abordat politia locala si alti cetateni care au vazut un OZN. Se pare ca individul le-a vorbit acestor oameni si le-a spus ca ceea ce au vazut nu este ceea ce cred ca au vazut. Si nici nu ar trebui sa vorbeasca cu cineva despre acest lucru.

Asa cum era de asteptat, cele mai multe marturii ale existentei Oamenilor in Negru au fost documentate in **perioada anilor ’60-’70, atunci cand scepticismul si paranoia erau puternic alimentate de razboiul din Vietnam si de amenintarea nucleara**. Intr-o perioada a Razboiului Rece, a asasinatelor si a proiectelor de tipul Watergate, fiecare teorie a conspiratiei a capatat validitate. Una dintre cele mai interesante si mai detaliate descrieri ale unui Om in Negru a fost oferita in aceasta perioada, in anul 1976. Doctorul Herbert Hopkins, un psihiatru stabilit in Maine, nu mai avusese in trecut tangente cu acest domeniu, cu exceptia faptului ca trata un tanar care pretindea ca a fost rapit de extraterestri. Pe scurt, episodul s-a desfasurat in urmatorul fel, conform relatarilor ulterioare ale lui Hopkins:

“Eram singur in casa. Telefonul a sunat si vocea de la celalalt capat al firului s-a identificat ca fiind un membru al organizatiei de cercetare OZN din New Jersey. Am fost de acord sa vorbesc cu el despre cazul rapirii. A spus ca va ajunge imediat la mine acasa. Am lasat telefonul in furca si m-am dus pe hol sa aprind lumina, cand l-am vazut pe barbat ca urca scarile spre usa casei mele. Daca s-ar fi aflat fie si peste strada sau chiar la vecini, nu ar fi putut ajunge atat de repede. Hainele lui m-au surprins putin. Purta un costum negru bine croit, pantofi negri, sosete negre si o cravata neagra. Totul completat de o palarie neagra. M-am gandit, in sinea mea, ca acel om arata ca un antreprenor de pompe funebre. Ne-am asezat si am constatat ca individul era complet chel, nu avea gene sau sprancene iar pielea lui era de un alb caracteristic persoanelor decedate. Avea un nas foarte mic care ii cobora pana foarte aproape de buza superioara. Avea buzele de un rosu aprins si arata ca un manechin de plastic dintr-o vitrina. Vorbea limba engleza fara greseala si fara accent, complet neutru, asa cum s-ar auzi de la o masina care ar putea sa vorbeasca. Purta manusi care pareau a fi dintr-un velur cenusiu. Si-a frecat buzele cu una dintre ele, iar atunci cand si-a coborat mana, partea din spate a manusii se inrosise. Mi-am spus atunci ca poarta ruj. Apoi am putut vedea ca gura sa era perfect dreapta, nu aveea ceea ce noi numim buze, asa ca rujul se afla acolo ca un fel de pacaleala. Parea sa imi poate citi gandurile. Mi-a spus ca am doua monede in buzunarul stang, ceea ce era adevarat. Mi-a cerut sa tin intre degete unul dintre acesti penny din cupru si l-a facut sa dispara intr-o stralucitoare lumina albastruie.

Nu am simtit absolut nimic, eram fascinat. Am devenit putin nelinisti, atunci cand mi-a ordonat sa distrug inregistrarile si orice alte lucruri relationate cu OZN-urile. Mi-a spus ca daca nu voi face acest lucru, voi avea aceeasi soarta ca Barney Hill, un cunoscut care murise in circumstante misterioase. Cred sincer ca acest individ era de pe o alta planeta. Nu cred ca este un invadator, dar simt ca el si altii asemenea lui sunt printre noi si sunt foarte activi."

Natura acestor vizite s-a schimbat putin in ultimii zece ani, iar povestile inca abunda in interogatorii ciudate conduse de oameni cu aspect bizar si comportament ciudat. In 1985, din Venezuela a venit o marturie a unui medic ce pretindea ca a vazut doi barbati imbracati in costume negre iesind dintr-un autoturism Ford Mustang si escaladand o scara pana in interiorul unui OZN. Noua ani mai tarziu, Mike Lonzo, un cercetator din Pennsylvania, a vizitat o batrana care i-a spus ca a fost abordata de doi indivizi in haine negre. Acestia i-ar fi cerut sa le predea o piatra neagra din gradina aflata in spatele casei sale deoarece aceasta ar fi avut puterea de a distruge lumea.

O.C.I.S.

In timp ce multi relationeaza intalnirile cu OIN cu faimoasele contacte raportate de Albert Bender si John Keel, numarul real al celor care au intalnit in toata lumea acesti barbati misteriosi si au fost redusi la tacere este mult mai mare. Adevarul din spatele Oamenilor in Negru, cred unii indivizi mai documentati, este mai ingrijorator si mai serios decat s-ar putea crede. Acesti agenti misteriosi ar apartine, de fapt, unei agentii foarte reale care s-a infiltrat si continua sa se infiltreze in fiecare arie a societatii noastre. Din anul 1990 si pana in prezent, aceasta agentie secreta a trecut in atentia opiniei publice drept **Oficiu al Cercetarii si Investigatiilor Stiintific**e. Aceasta organizatie conduce cercetari stiintifice si experimente in domeniul stiintei, de la astronomie la geologie, de la biologie la fiziologie, de la fizica la zoologie. Oficial. Aditional acestor arii de activitate, agentia este singura de acest fel din lume cu o "***Divizie Fenomenologica***" care se ocupa in exclusivitate cu evenimente relationale cu paranormalul, supranaturalul, anomaliile si fenomenele metafizice. Agentia cerceteaza si investigheaza fiecare tip de fenomen posibil, de la intalnirile cu extraterestri si fenomenele supranaturale pana la criptozoologie si anomalii indefinibile de tot soiul.

Alaturat activitatilor acestea, **OCIS exploreaza mistere stravechi ale Pamantului si investigheaza veridicitatea diferitelor mituri culturale**. Personalul este specializat in fiecare disciplina stiintifica imaginabila si utilizeaza numai super-tehnologia generatiei viitoare, echipamente high-end, laboratoare mobile si alte tehnologii experimentale care nu le sunt inca disponibile nici macar agentiilor guvernamentale. OCIS are legaturi cu sute de agentii guvernamentale de inteligenta, programe ultra-secrete din toata lumea precum si proiecte secrete coordonate de inalte grupuri religioase si corporatii puternice. Datorita faptului ca primele identificari ale unor Oameni in Negru au fost raportate in anii' 40, se presupune ca tot atunci a si fost infiintat Oficiul de Cercetare si Ivestigatii Stiintifice. In 1990, pentru prima oara in istorie si din motive doar banuite, agentia a afisat ceva trasparenta sub firmamentul OCIS, stabilindu-si chiar un Departament de Afaceri Publice pentru a interactiona cu publicul si cu media. Din cauza planurilor lor secrete, toate cercetarile si descoperirile intreprinse de Oamenii in Negru au fost si raman in continuare complet confidentiale, protejate cu cel mai inalt nivel de secretizare, chiar si in fata elitei recunoscute a comunitatii stiintifice private si guvernamentale.

Teoriile care justifica fenomenul OZN nu atat printr-o legatura cu spatiul cosmic, cat cu paranormalul, sugereaza ca OIN reprezinta o forma de energie psihica demonica, similara cu poltergeistul. Unii au pretins chiar ca Oamenii in Negru aveau legatura cu un departament al Centrului de Activitati speciale al Fortelor Aeriene SUA, cunoscut si ca Grupul de Activitati in Teritoriu 1127. Altii argumenteaza ca OIN erau calugari tibetani care si-au pus fortele yoghinice in slujba CIA. Acest lucru ar putea explica fizionomia asiatica a celor mai multi Oameni in Negru. **Pentru ca "adevarul este dincolo de noi", nu putem face acum mai mult decat sa ne informam privitor la toate teoriile, sa fim sceptici dar receptivi si sa ne alegem adevarul propriu inainte de a accede la cel general.**

Templierii, slujitori ai diavolului?

Foto (16)

Povestea decaderii celui mai puternic, mai bogat si mai influent ordin cavaleresc medieval bantuie secolele, pe masura ce din ce in ce mai multi istorici si cercetatori incearca sa descifreze misterele in care este invaluita. Au fost, cu adevarat, templierii slujitorii satanei sau complotul distrugerii lor este o masinatiune pusa la cale de regii europeni impreuna cu papalitatea? Exista in randul Ordinului un asa-numit Templu Negru, format dintr-un grup de mari initiati gnostici – adevaratii conducatori ai Cavalerilor, care au continuat sa traiasca in secret vreme de veacuri, pentru a renaste in Masonerie – sau intreaga conspiratie a distrugerii Templului a fost savarsita din ratiuni politice si financiare, iar povestea templierilor s-a stins odata cu arderea pe rug a ultimului lor Mare Maestru, Jacques de Molay?

De la Sarmani Cavaleri ai lui Hristos…

Cruciatii cuceresc Ierusalimul in 1099, iar 20 ani mai tarziu, doi veterani ai primei cruciade, **Hugues de Payns si Godfrey de Saint-Omer, infiinteaza impreuna cu alti sapte cavaleri un Ordin de calugari-razboinici** a carui menire este aceea de a-i proteja pe numerosii pelerini care incep sa soseasca in Orasul Sfant. Baudouin al II-lea de Boulogne, regele Ierusalimului, le stabileste resedinta in moscheea Al-Asqa (foto), ridicata pe ruinele esotericului Templu construit de Solomon in jurul anului 950 i.Hr.

Templul era venerat deopotriva de evrei (conform Vechiului Testament, Solomon il construise pe baza indicatiilor sacre primite de la Dumnezeu, iar aici a fost pastrat Chivotul Legamantului), de crestini (aici copilul Iisus ii uimeste pe invatati cu stiinta sa despre Dumnezeu) si de musulmani (aici se afla profetul Mahomed in momentul in care un arhanghel il duce in ceruri). **Templierii resimt puternic influenta multiculturala a acestui loc, adoptand o deschidere neasteptata fata de musulmani** si intelegand necesitatea coexistentei cu o civilizatie cel putin la fel de complexa si de dezvoltata precum cea europeana.

Pe plan militar, arabii erau superiori cruciatilor, infrangerile de la inceput explicandu-se numai prin curajul nebun al Cavalerilor, conjugat cu numeroasele lupte interne si rivalitati dintre seici; cultural, Islamul stalucea prin Averroes, care-l redescoperise si-l comentase pe Aristotel, Al Schwarishmi – parintele algebrei, Avicenna care revolutiona medicina precum si numerosi poeti, chimisti, astronomi si arhitecti. Miscare politica extrem de abila – inca din 1119, primul an al existentei ***Ordinului Cavalerilor Sarmani ai lui Hristos si ai Templului lui Solomon***, templierii stabilesc legaturi cu arabii, incheie pacturi, devin garanti ai diverselor tratate dintre regii crestini si conducatorii musulmani si chiar ajung sa primeasca fii de seici in Ordin.

Ordinul este recunoscut pentru cinstea si milostenia sa. Izvoarele epocii lauda devotamentul si simplitatea templierilor: "Nu ii vezi niciodata pieptanati, foarte rar se spala, au barba neingrijita si duhnesc de mizerie" – un portret demn pentru orice darz luptator al Spiritului, imun la cele lumesti. Aceasta imagine avea sa dureze, insa, numai primii noua ani de existenta ai Ordinului.

Ordinul devine din ce in ce mai popular in randul aristocratiei europene – inca de la bun inceput era puternic ierarhizat: **pentru ca un tanar sa imbrace peste zale mantia alba cu cruce rosie, trebuia sa fie de sange nobil din partea ambilor parinti**. Conducatorul suprem al templierilor, Marele Maestru, avea 4 cai si 4 scutieri, Comandorii, Marii Preoti si Calugarii-Inspectori capatau 3 cai si 2 scutieri, in vreme ce Cavalerii simpli aveau dreptul la 2 cai si niciun scutier. Ordinul era completat de sergenti si turcopoli (soldati de origine umila, de obicei indigeni) care formau, de fapt, grosul fortei Ordinului, fiind de pana la 10 ori mai numerosi decat Cavalerii.

Toate aceste avantaje, dimpreuna cu promisiunea unei vieti virtuoase, dar plina de aventuri, i-au determinat pe numerosi fii de nobili europeni sa-si doreasca sa faca parte din Ordin, iar pe masura ce numarul acestora a crescut, sustinatorii Ordinului au devenit din ce in ce mai multi. Printre acestia se numara si **abatele de Citeaux, Bernard din Clairvaux**, unul dintre cele mai influente personalitati ale epocii, care isi asuma cauza calugarilor-soldati, le desavarseste Regulamentul si provoaca convocarea Conciliului de la Troyes din 1128, prin care **templierii sunt recunoscuti oficial de catre Biserica catolica si devin supusii directi ai Papei.**

… la veritabili bancheri corporatisti ai Evului Mediu

Noul statut aduce intr-o perioada extrem de scurta schimbari majore in economia Ordinului. De la recunoasterea de catre Papa, **donatiile incep sa curga in valuri** – credinciosii de pe tot cuprinsul Europei occidentale doresc sa participe activ la recucerirea Pamantului Sfant (iar daca nu o pot face cu sabia in mana, se gandesc ca si banii pentru o cauza nobila sunt buni). Donatiile capata inclusiv forma de drepturi senioriale, unele foarte profitabile, precum pamanturi, castele, fortarete si chiar orase intregi. Incet-incet, **Ordinul se extinde precum o caracatita in randul intregii Europe catolice, ajungand administratorul unor sume colosale care fac din el un fel de imperiu financiar multinational, echivalentul unei corporatii moderne.**

Sigiliul lor – doi calareti pe acelasi cal, ceea ce simboliza saracia – nu-i impiedica sa constuiasca, la Ierusalim, grajduri pentru 2.000 de cai si 1.500 de camile. De asemenea, uitand de episodul biblic in care Iisus ii alunga pe negustori din Templu, templierii isi creaza un birou de schimb pentru pelerini si incaseaza camata. Vazand ca aceasta afacere este extrem de profitabila, Ordinul o extinde in toate comandamentele sale – prin aceasta decizie, practic, punandu-se bazele unor institutii echivalente cu bancile moderne.

Marea inventie financiara a Ordinului este scrisoarea de schimb, care functioneaza pe principiul unei carti de credit – se emitea o polita pe numele unui pelerin care, de exemplu, depune bani, bunuri sau obiecte de valoare la Paris. Acesta poate calatori linistit, fara frica hotilor sau costuri suplimentare de escorta si de transport, pana la Ierusalim, unde in baza scrisorii isi retrage, evident cu o anumita dobanda, suma sau contravaloarea obiectelor depuse la Paris. Intr-o epoca in care orice activitate bancara era prohibita de Biserica, **uriasele avantaje financiare ale templierilor le asigura acestora o dezvoltare si o prosperitate fara precedent**. La toate acestea se adauga practica conform careia tinerii nobili care aspira sa devina Cavaleri sa-si doneze intreaga mostenire, odata cu primirea in Ordin.

In secolul al XIII-lea, aproape toti marii aristocrati ajung sa-si incredinteze in perioade de restriste avutul Cavalerilor. Intrucat cuvantul templierilor era socotit mai sigur decat al multor regi, Fortareata Templului din Paris primeste sa pastreze cu dobanda bani gheata, dar si obiecte de valoare. Bijuteriile Coroanei Angliei si tezaurul Frantei au stat vreme de decenii in custodia Cavalerilor.

O organizatie invaluita in mistere

Veritabilele contracte de trezorerie sau imprumut pe care Ordinul le semneaza cu clientii sai de os nobil sau sange albastru au, in mare parte, aceleasi clauze precum cele moderne – dobanda, penalitati, bonusuri de fidelitate etc.

Nu in ultimul rand, **Regulamentul le confera templierilor niste privilegii extraordinare**: Ordinul era scutit de dari si de impozite, insa putea sa perceapa dupa bunul plac asemenea taxe; nu raspundea in fata justitiei laice, nici a celei bisericesti – Cavalerii puteau fi judecati numai de Maestri templieri sau (simbolic) de Papa, in schimb aveau dreptul de a condamna la moarte si de a judeca numeroase delicte; Cavalerii nu se confesau decat preotilor care faceau parte din Ordin; Marele Maestru avea de facto statutul unui print pan-european, iar alegerea sa nu era supusa niciunei ratificari exterioare templierilor. Pe masura ce anii trec, dependenta templierilor fata de Papa devine una simbolica, astfel ca organizatia are privilegiile unei adevarate puteri suverane, luandu-si si numele de Ordo Supremus Militaris Templi Hierosolymitani – Ordinul Suprem si Militar al Templului din Ierusalim. Numeroasele bogatii si feude raspandite prin toata Europa fac ca, **la apogeul organizatiei, Ordinul sa devina cea mai mare putere financiara europeana din intreg Evul Mediu, cu un profit anual de 800.000 de livre, echivalentul a 1 miliard de euro din prezent! in conditiile in care venitul anual al majoritatii regatelor era de 10 ori mai mic.**

Pe masura ce Ordinul a ajuns la maturitate, in interiorul sau s-a format **un veritabil cult al secretului**: consfatuirile Maestrilor erau inaccesibile cavalerilor, intreaga corespondenta a organizatiei era criptografiata, iar Regulamentul – copiat in putine exemplare – nici macar nu era cunoscut pe indelete de catre simpli cavaleri. De altfel, influenta locului asupra Ordinului a fost coplesitoare, Asia de Sud-Vest fiind in acele timpuri intr-o continua si clocotitoare efervescenta mistica, un creuzet al sincretismelor religioase si a hermetismului, **un loc in care neopitagoricieni, neoplatonicieni, gnostici, crestini, evrei si musulmani veneau zi de zi in contact unul cu celalalt, impartasindu-si credintele si inraurindu-se reciproc.**

Templierii au fost indubitabil crestini – luptandu-se pana la moarte in numele credintei si fiind custozii unor relicve sfinte, precum **giulgiul lui Iisus** sau *patibulum*-ul (stalpul orizontal al) crucii pe care a fost rastignit Mantuitorul – insa, multi istorici estimeaza, astazi, ca **credinta lor a fost inevitabil alterata** (de altfel, un tanar templier scria laconic intr-o scrisoare trimisa acasa: "Am devenit orientali"). **Cat de mult a imbratisat Ordinul gnosticismul ramane o dilema inca nerezolvata**, insa tocmai curentele mistice care tulburau aliniamentul cu doctrina catolica au fost o parghie abil folosita de catre inchizitorii care i-au condamnat de erezie si satanism.

Pe de alta parte, cei mai multi Cavaleri si chiar Maestri (in frunte cu ultimul Mare Maestru al Ordinului, Jacques de Molay) erau analfabeti, iar asemenea subtilitati religioase le erau, teoretic, inaccesibile.

Tocmai din acest motiv, s-a speculat ca **in interiorul organizatiei s-a format o conducere din umbra, un Templu Negru, puternic influentat de esoterismul islamic si de gnosticism**, un grup de initiati care chiar daca in esenta ramaneau crestini, impartaseau o credinta si o dogma radical diferita fata de cea propagata de catolici. **Astfel se explica blasfemiile incredibile** de care templierii au fost acuzati spre sfarsitului anului 1307, dupa arestarea lor. Scuipatul crucii era o practica gnostica prin care se sublinia ca adevaratul Dumnezeu se afla in ceruri, nu intr-o bucata de lemn (de asemenea, gestul dadea seama si de porunca biblica: Sa nu-ti faci chip cioplit!); inchinarea la un idol pagan, Baphomet, era un ritual de cunoastere divina, prin care se sfida dogma Sfintei Treimi – o erezie politeista in ochii gnosticilor – si se reafirma credinta intr-un singur Dumnezeu; sarutul pe gura intre barbati (practica obligatorie in cadrul ceremoniei de primire in Ordin a tinerilor Cavaleri) simboliza unirea spiritelor – o garantie morala de fidelitate si supunere.

Dulcele declin al refugiului in lux

Desi templierii au purtat niste batalii remarcabile, cea mai faimoasa dintre toate fiind cea de la Montgisard (pictura, jos), petrecuta pe 25 noiembrie 1177, cand **un palc de 500 de cavaleri au tinut eroic piept armatei lui Salah ad-Din (Saladin) de 26.000 de oameni**, obligandu-l pe marele sultan arab sa se retraga, Ordinul nu a jucat niciodata rolul unei armate – structura aristocratica si Regulamentul sau strict nepermitandu-i din start acest lucru –, ci a avut, mai degraba, atributiile unei **forte de elita, gardian al pacii si mediator intre numeroasele factiuni crestine si musulmane**.

Incepand cu a doua jumatate a secolului XII, armata lui Saladin devine din ce mai puternica, iar **in 1187 se produce dezastrul – Ierusalimul este pierdut**. Desi liderul arab este inimos – nu permite comiterea niciunui abuz sau masacru, respecta bisericile si le da crestinilor un ragaz de 40 de zile sa paraseasca orasul, fata de templieri – calugari-razboinici – aplica legea razboiului sfant, a jihadului, lasandu-le sa aleaga: ori se convertesc la Islam, ori sunt decapitati.

In treacat fie spus, Marele Maestru de atunci, Gerard de Ridford a fost in cele din urma eliberat, iar Saladin nu era omul exceptiilor...

Arabii cuceresc noi teritorii, are loc invazia turca, apoi cea mongola, iar Comandamentul Suprem al Templierilor este nevoit sa fie mutat din ce in ce mai in nord-vest, mai aproape de Europa. Puterea militara a organizatiei se estompeaza, iar in cruciadele care urmeaza pentru recucerirea Ierusalimului, toate incheiate cu umilinte si esecuri usturatoare, templierii se implica exclusiv pentru a-si urmari interesele politice si financiare, indepartandu-se sensibil de Franta, tara de origine a Ordinului, si apropiindu-se de Anglia si Germania.

La inceputul secolului XIII, organizatia infiintata pentru a proteja Orasul Sfant ramane practic fara misiune in Orientul Mijlociu – ar fi putut continua lupta in Spania si Portugalia, tari ocupate de arabi, insa cu abilitatea diplomatica specifica evita sa mai porneasca la razboi impotriva Islamului.

Prin urmare, Ordinul se intoarce in Franta unde isi atrage rapid oprobiul multimilor, din chiar prima zi in care Marele Maestru Jacques de Molay isi face intrarea in Paris precum un mare sultan oriental cu 160 de Cavaleri, sclavi negri si 12.000 de camile arhiumplute cu aur, argint si bijuterii. Din moment ce sansele de eliberare a Ierusalimului erau nule si cruciadele luasera sfarsit, oamenii incep sa se intrebe **la ce (mai) foloseste aceasta imensa avere Ordinului de 15.000 de cavaleri si peste 100.000 de personal auxiliar?**

Complotul regelui ambitios

Opulenta Ordinului si Regulamentul sau care confera organizatiei privilegiile unui stat in stat nu sunt defel pe placul Regelui de Fier, Filip cel Frumos, un campion al suveranitatii nationale care avusese taria sa-si trimita cancelarul, fidelul Guillame de Nogaret, sa-l palmuiasca pe Papa Bonifaciu al VIII-lea, in momentul in care acesta ceruse regelui sa scuteasca clerul francez de taxe.

In ciuda aversiunii pe care o avea fata de templieri, Filip cel Frumos se imprumuta de trei ori de la Ordin, ajungand in pragul anului 1307 sa fie practic inglodat in datorii.

De asemenea, incercand sa controleze cat de cat activitatile templierilor, regele isi exprima dorinta de a intra in Ordin, dar este refuzat politicos de catre Marele Maestru, o ofensa de neiertat.

Nu in ultimul rand, la urechile lui Filip ajung zvonuri conform carora Ordinul ar dori sa intemeieze in Franta un stat monahal, pe modelul celui infiintat de Teutoni in Prusia.

Toate aceste aspecte fac Ordinul indezirabil in ochii regelui; Filip al IV-lea, profitand de un papa-marioneta, Clement al V-lea, insarcinandu-l pe omul sau de incredere – Nogaret – sa pregateasca **distrugerea templierilor**.

Masinatiunea este pusa in miscare de catre Esquieu de Floryan, fostul comandant al comanderiei Templului de la Montfaucon, exclus din Ordin, care-i furnizeaza lui Nogaret **marturii scrise din care reiese ca templierii practica in secret scabroase ritualuri profanatoare**.

Prevalandu-se de o cerere a Marelui Inchizitor al Frantei, dupa ce isi pregateste indelung si minutios armata pentru aceasta operatiune, **pe 13 octombrie 1307, regele ii aresteaza pe toti templierii de pe teritoriul regatului**.

Stupefiati de ceea ce li se intampla, foarte putini templieri protesteaza, si mai putini lupta – acestia sunt ucisi pana la ultimul.

Cei mai multi Cavaleri ajung pe mana Inchizitiei, in beciurile careia sunt torturati sistematic, cu salbaticie si mult sadism, si recunosc toate invinuirile aduse: **l-au renegat pe Iisus, au practicat sodomia, s-au inchinat diavolului.** In paranteza fie spus, la numai 12 zile de la arestare, lasul Mare Maestru Jacques de Molay le cere Cavalerilor sa-si marturiseasca pacatele pentru a-si usura constiinta – apoi, revine tardiv asupra acestui ordin. Filip al II-lea orchestraza cu multa dibacie un adevarat circ de invinuiri, procese, torturi si retractari, Marele Maestru jucand de fiecare data in contratimp, adoptand atitudini prostesti, neintelegand gravitatea situatiei si chiar refuzand sa-si apere Ordinul. "Sunt un simplu cavaler analfabet", avea sa marturiseasca de Molay.

O luna mai tarziu, pentru a-i feri pe templieri de persecutii similare in restul Europei, Clement al V-lea ii scoate pe invinuiti de sub jurisdictia regelui si-i plaseaza sub cea bisericeasca, insa, in vara lui 1308, dupa ce interogase el insusi cativa Cavaleri, revine asupra deciziei, iar torturile se reiau si confesiunile de vinovatie curg in valuri. Este de notat faptul ca **templierii din Anglia, Portugalia, Spania si Germania nu au suferit aceste suplicii – multi dintre ei au fost judecati si achitati de tribunalele publice, disparand apoi, cel putin pentru cateva secole, din istorie.**

In 1311, Clement al V-lea convoaca un conciliu la Vienne si aboleste Ordinul Templului, "nu sub forma unei sentinte definitive, ci cu titlu provizoriu". Cu alte cuvinte, **Ordinul este temporar suspendat, fara a fi condamnat, un provizorat care tine pana in zilele noastre**. De asemenea, Papa ii judeca pe principalii demnitari ai Ordinului – Marele Maestru Jacques de Molay, Marele Inspector Hugues de Pairaud, preceptorul de Acvitania, Geoffroy de Gonneville, si preceptorul de Normandia, Geoffroy de Charnay. Intrucat toti patru isi recunoscusera vina in mod public, au fost condamnati la inchisoare pe viata, dar la pronuntarea sentintei, primii trei isi retrag brusc si vehement acuzatiile.

"Pacatul meu este ca am tradat Ordinul pentru a-mi salva viata. Ordinul Templului este sfant si pur! Toate acuzatiile aduse lui sunt false, la fel cum false sunt si marturisirile templierilor!" ar fi spus intr-un necaracteristic acces de curaj de Molay. Neavand alta solutie, judecatorii ecleziastici ii dau pe mana regelui. Acesta convoaca consiliul si, fara sa piarda o secunda, hotareste ca cei trei sa fie ucisi in aceeasi zi ca eretici care si-au retractat confesiunea pacatelor.

Pe 18 martie 1314, la ceas de seara, ei sunt arsi pe rug in piata Ile de la Cite din Paris. De Molay (desen) cere sa fie legat pe rug in pozitie de rugaciune, cu mainile impreunate si fata spre catedrala Notre-Dame. Dupa ce focul este aprins, legenda spune ca Marele Maestru i-a blestemat pe Filip cel Frumos si pe Clement al V-lea. Cert este ca artizanii distrugerii templierilor aveau sa moara amandoi in acelasi an – papa la numai cateva saptamani de la moartea Marelui Maestru, iar regele spre sfarsitul toamnei.

Mostenirea Templului

Ordinul Templului distrus de Filip cel Frumos in 1307 nu este acelasi care a luptat pe Pamantul Sfant timp de doua secole, si care, in cele din urma, a fost nevoit sa renunte la misiunea sa, suferind pierderea celor mai buni membri. Este doar umbra stralucitului Ordin, o organizatie decadenta in cautarea unei reconvertiri pe care nu a mai fost capabila sa o duca la bun sfarsit. Pe de alta parte, procesul intentat Templierilor este unul in acelasi timp politic si religios, insa am gresi daca am crede ca al doilea aspect este un simplu camuflaj pentru cel dintai. Cercetatorii Gerard si Sophie de Sede noteaza in lucrarea *L'Occultisme dans la politique*:

"**Ordinul insusi avea o dubla fata**, aspect dezvaluit fiind chiar in Regulamentul sau: « Din viata noastra nu vedeti decat coaja care se afla in exterior, dar nu banuiti puternicele precepte care se afla inlauntru ». Adevaratii sefi, in mod intentionat anonimi, ai acestei tehnocratii ocultiste se ridicau deasupra epocii lor. Dupa cum a scris Michelet : « Ideea de Templu, mai inalta si mai generala chiar decat aceea de Biserica, planeaza pe deasupra oricarei religii – Biserica imbatraneste, dar Templul ramane mereu tanar. » Tot asa precum el se situa deasupra Bisericilor, **Templul se plasa si deasupra statelor; in numele unei meta-istorii, el nutrea un imens plan de organizare a lumii civilizate.**

Aceasta din urma avea nevoie de asa ceva: Orientul si Occidentul se sfasiau reciproc; Europa era un spatiu inchis unde se infruntau, pe de o parte, regi si feudali, pe de alta, regii intre ei; deosebirea dintre spiritual si temporal nu mai era respectata; Biserica intervenea in guvernarea statelor, iar acestea in modul de organizare al Bisericii. Acestor rivalitati haotice, **maestrii templieri din umbra le opuneau ideea unei sinarhii**, adica a unei ordini sociale in care diferitele puteri, exercitandu-se fiecare in sfera sa, nu s-ar fi suprapus. Pentru a garanta acest echilibru, ei visau la un domnitor al pamantului, arbitru suprem al sefilor politici si religiosi, ales de catre un consiliu al inteleptilor".

Este greu de crezut ca **la peste 700 de ani de la stingerea Ordinului, influenta Templului ramane inca atat de puternica**. Totusi, daca privim dintr-o cheie conspirationista o anumita inlantuire de evenimente istorice – nasterea Masoneriei in secolul XVII, izbucnirea revolutiilor de independenta si emancipare din secolul XVIII-XIX, formarea marilor corporatii transnationale, explozia globalizarii si a institutiilor politice si financiare mondiale (ONU, NATO, Uniunea Europeana, Banca Mondiala, FMI etc.) in secolul XX, ipoteza este pe cat de halucinanta, pe atat de seducatoare…
Surse: *Histoire mysterieuse des templiers*, Laurent de Vargas; *L'occultisme dans politique*, Gerard et Sophie de Sede

Che Guevara trebuia sa moara!

Foto (15)

A devenit aproape un laitmotiv ca Ernesto Che Guevara, celebrul revolutionar argentinian din secolul trecut, sa fie prezentat drept un om al contrastelor – un erou pentru cei oprimati sau un teorist si ucigas notoriu pentru cei impotriva carora a luptat. Poate ca imaginea care l-ar caracteriza cel mai bine ar fi mai degraba aceea a unui idealist, a unui om care a incercat sa transforme in realitate o utopie si care a sfarsit strivit de acelasi sistem pe care el singur il provocase la lupta.

Dincolo de zbaterea si de moartea sa, de motivele care i-au determinat actiunile sau de pasiunile care l-au animat, Che Guevara ramane inca, la peste 40 de ani de la asasinarea sa, un om invaluit in mister.

Nu despre viata lui Ernesto Guevara de la Serna vom discuta insa in acest articol. Nici macar despre mitul sau si despre efectele pe care le-a avut asupra generatiilor de tineri care i-au urmat. Vom incerca totusi sa punctam acele momente cheie care l-au dus catre moarte precum si substratul teoriilor conspirationiste care au incercat sa explice violenta sa disparitie din 9 octombrie 1967. In fond, **Che Guevara era omul pe care toti mai marii vremii il vroiau redus definitiv la tacere.**

Fidel Castro, CIA si KGB

Daca va intrebati care ar fi elementul comun care sa uneasca intr-un consens toate aceste nume celebre ale secolului XX, atunci acesta nu ar putea fi decat atitudinea negativa fata de rebelul Che Guevara. In numai 8 ani, de la momentul preluarii puterii in Cuba de catre Fidel Castro si anul in care Che este ucis in Bolivia, revolutionarul argentinian reusise sa isi atraga antipatia celor mai multi dintre fostii sai aliati precum si a marilor puteri ale vremii. Haideti insa sa le analizam pe rand.

„De ce CIA dorea reducerea la tacere a lui Che Guevara" ar putea fi cel mult o intrebare retorica. **Argentinianul isi manifestase fatis pozitia transanta vis-a-vis de guvernul american si nu o data incitase la deschiderea unor focare de razboi impotriva SUA in toata lumea**. Nici chiar in timpul vizitei sale in Statele Unite cu ocazia conferintei ONU din 1964, Che nu isi temperase discursul si, mai mult, denunta atrocitatile comise in SUA impotriva populatiei de culoare, lipsa de reactie a Organizatie Natiunilor Unite in fata apartheidului din Africa de Sud si crimele comise „in numele imperialismului" in majoritatea tarilor din lumea a treia. Discursul sau furibund avea sa il determine atunci pe reprezentantul SUA sa paraseasca sala de conferinte.

Iar daca atitudinea sa nu era de ajuns, trebuie spus ca **lui Ernesto Che Guevara i se atribuie astazi o mare parte din responsabilitatea declansarii crizei rachetelor nucleare din 1962**.

Atunci, argentinianul negociase in secret cu liderii URSS transportul mai multor rachete atomice in Cuba, el declarand in cateva randuri ca nu ar fi ezitat nicio clipa sa le foloseasca impotriva SUA. Iar daca ne gandim la succesul revolutiei socialiste din Cuba in incercarea de inlaturare a presedintelui pro-american Fulgencio Batista, la tentativa esuata de a instaura un guvern socialist in Congo in 1965, si la razboiul de guerilla din Bolivia anului 1967, razboi dus impotriva autoritatilor pro-americane, este evident ca **argentinianul era un personaj incomod pentru Statele Unite ale Americii.**

In ceea ce priveste reactia Moscovei fata de actiunile lui Che Guevara, problema este putin mai delicata. Sustinut neconditionat de liderii comunisti ai vremii, revolutionarul Che Guevara reuseste sa agite spiritile in momentul in care critica politica sovietica fata de tarile lumii a treia. I**n 24 februarie 1965, in timpul unei aparitii televizate in Alger, Il Comandante ataca fatis Moscova intr-un discurs incendiar care viza politicile socialiste, nerespectarea drepturilor omului si complicitatea cu puterile occidentale in tarile din Africa si Asia.**

Cel care este nevoit sa se confrunte cu reactia vehementa a URSS-ului in urma acestui discurs este nimeni altul decat Fidel Castro. De altfel, in acelasi an, liderul cubanez avea sa dea citire celebrei scrisori de adio a lui Che, scrisoare prin care argentinianul renunta la cetatenia cubaneza si lua asupra sa intreaga responsabilitate a actiunilor sale. Intamplator sau nu, una dintre femeile din anturajul lui Che Guevara din timpul ultimei sale incercari de rebeliune, **Haydee Tamara Bunke Bider (cea cunoscuta mai bine sub pseudonimul Tania)** era, in realitate, un agent KGB infiltrat in randurilor luptatorilor de guerilla din grupul lui Che.

Haydee Tamara Bunke Bider - Tania

Poate ce mai delicata pozitie dintre cele enumerate aici este cea a liderului de la Havana, Fidel Castro. Prieten apropiat al lui Che, bucurandu-se de increderea oarba a acestuia, Fidel este alaturi de argentinian inca din primele momente ale revolutiei din Cuba. De altfel, cei doi sunt aproape de nedespartit dupa victoria impotriva dictatorului Fulgencio Batista, iar prietenia lor pare una exemplara. In realitate, Castro era constient ca o tara minuscula asa cum este **Cuba era prea mica pentru a fi condusa de doua personalitati uriase**. Practic, idealurile fiecaruia dintre ei merg pe drumuri separate la scurt timp dupa declansarea reformelor socialiste in Cuba.

Daca pentru Fidel razboiul se incheiase odata cu victoria Miscarii de la 26 iulie, acesta axandu-se pe problemele politice, sociale si economice ale tarii sale, pentru Che Guevara lupta nu era decat la inceput. Visul argentinianului era de a starni revolutii in toata lumea, in special in Africa si America de Sud, prin care sa rastoarne guvernele capitaliste si sa instaureze o democratie autentica, in spiritul ideilor sale radicale.

In plus, **Fidel Castro este vadit deranjat de mitul lui Che,** de popularitatea mereu crescanda a acestuia in randul maselor si de imaginea de „creier al revolutiei" si de „eminenta cenusie" din spatele „paravanului" pe care il reprezenta liderul cubanez, imagine puternic promovata in mass-media din toata lumea.

Esecul relativ al reformelor instituite de Che Guevara in Cuba este un alt motiv pentru care Fidel tinde sa doreasca inlaturarea fostului sau camarad de arme.

Daca in situatia altor lideri care il sprijinisera in timpul guerillei, asa cum e cazul lui Huber Matos, Castro nu vede niciun fel de problema in a-i inchide atunci cand acestia se opun ideilor sale, problema lui Che este cu atat mai delicata cu cat el era vazut ca un veritabil simbol al luptei de eliberare.

Pe scurt, **Cuba trebuia sa ramana in mainile ferme ale lui Fidel Castro, in timp ce argentinianul trebuia inlaturat cu orice pret**.

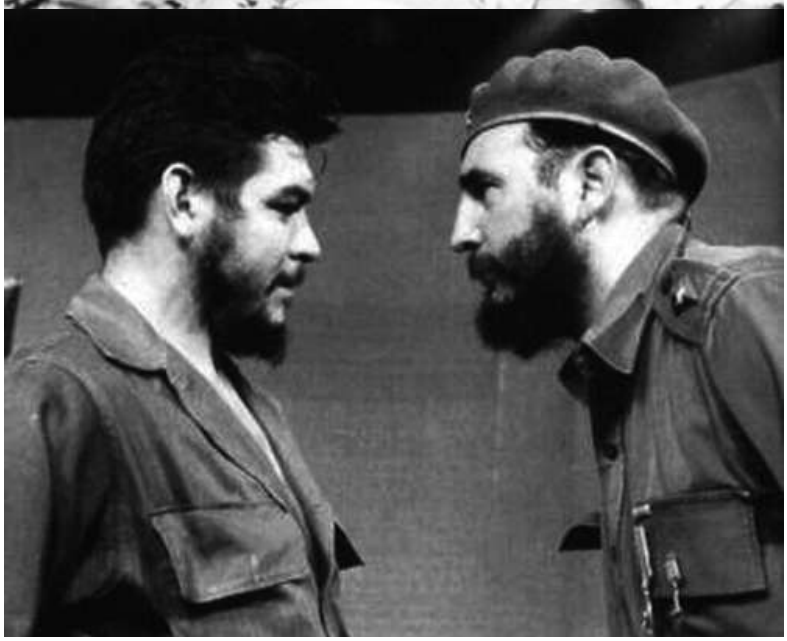

Misterele din spatele mortii lui Che Guevara

Oficial, Ernesto Che Guevara a fost ucis de catre Mario Teran, un sergent bolivian revoltat, la 9 octombrie 1967, la doar doua zile dupa ce fusese capturat. Aceasta a fost varianta care a circulat in mass-media internationala la scurta vreme dupa asasinarea sa, iar mesajul transmis catre lume era unul cat se poate de simplu si de cinic... Revolutionarul Che nu era atat de iubit de multime pe cat se spunea, masele ii urau actiunile iar revolta interioara a unui soldat a dus la moartea sa. Ulterior, s-a spus ca Rene Barrientos, presedintele de atunci al Boliviei, a ordonat personal executia rebelului argentinian, intr-o incercare de a sterge evidentul „act de indisciplina" al lui Mario Teran, soldatul care si-a permis sa execute un prizonier fara sa primeasca ordinul de la vreun superior. Anii au trecut iar cercetarile au aratat fara doar si poate ca nici presedintele bolivian, nici vreun alt membru al presedintiei, nu a dat vreodata un asemenea ordin. **Atunci, cine a decis moartea lui Che?**

Inainte insa de a oferi raspunsul acestei intrebari, haideti sa analizam motivele care l-au manat pe cel numit Il Comandante catre junglele Boliviei si impotriva uneia dintre cele mai bine pregatite armate din America de Sud, o actiune pe cat de misterioasa, pe atat de greu de inteles pentru toti analistii care au studiat strategiile lui Che Guevara.

Argentinianul isi exprimase public, in mai multe randuri, intentia de a „exporta" revolutia in tara sa natala. Ba chiar sprijinise o **miscare anti-guvernamentala condusa de jurnalistul Jorge Ricardo Masetti**, miscare deconspirata in 1963 si anihilata odata cu uciderea liderului sau. Nici chiar dupa tentativa esuata de a instaura un guvern socialist in Congo, si dupa „refuzul" oficial al lui Castro de a-l reprimi in Cuba, Che Guevara nu renunta la ideea unei noi incercari revolutionare in Argentina. Silit sa locuiasca clandestin in Tanzania, Mozambic si ulterior in Cehoslovacia, argentinianul isi schimba insa, in mod ciudat, optiunea si isi indreapta atentia catre Bolivia. La fel de ciudata pare si bunavointa lui Fidel Castro de a-l sprijini in actiunea sa si, mai mult, acesta chiar ia legatura cu membrii Partidului Comunist bolivian pentru a facilita cumpararea unui teren in **regiunea Nancahuazu, zona care ar fi urmat sa fie principala baza a rebelilor si punctul de pregatire al viitorilor recruti**.

Federico Arana Serra, pe atunci atasat militar al Boliviei la Bonn, afirma in cartea sa -„Che Guevara si alte intrigi"- ca fusese instiintat de catre un oficial american inca din 1966 ca peste un an urma sa inceapa un razboi de gherila in tara sa natala. **Cum doar Fidel Castro, Haydee Tamara Bunke Bider – Tania, liderul comunist bolivian Mario Monje si cativa apropiati ai acestora stiau de iminenta actiunii, este evident ca guvernul Statelor Unite ale Americii si implicit serviciile secrete americane fusesera instiintate de planurile rebelului argentinian chiar de catre unul dintre aliatii lui Che Guevara.** Ceea ce trebuia sa fie un secret bine pazit, devenise un fapt cunoscut inca inainte de inceperea sa.

Dovezile care indica o capcana intinsa rebelului argentinian continua cu marturiile autoritatilor boliviene din acea vreme. Este cunoscut faptul ca atat membrii puterii cat si cei ai opozitiei comuniste boliviene din acea perioada aveau cunostinta de **existenta bazei CIA din apropiere de La Paz, baza numita Guantanamito - aluzie la tabara similara din Cuba**. In plus, activitatea febrila din anul premergator rebeliunii lui Che precum si sosirea mai multor agenti americani din Divizia de Actiuni Speciale, militari cu o mare experienta in luptele de gherila din jungla, cu siguranta ca nu scapase autoritatilor. **De ce nimeni nu il anuntase pe Che Guevara?**

Mario Monje, secretarul executiv al Partidului Comunist Bolivian (PCB), este primul care il tradeaza pe Che, refuzand sa trimita cei 20 de luptatori de gherila pe care ii promisese la inceputul actiunii militare. Ulterior, el avea sa se refugieze in URSS de teama represaliilor. Actul sau este urmat de o alta tradare, cea **scriitorului si filosofului francez, Regis Debray,**

un om recomandat lui Che Guevara chiar de catre Fidel Castro. Acesta este arestat la scurt timp dupa inceperea ostilitatilor si descrie autoritatilor boliviene orice detalii legate de tabara rebelilor, de efectivele acestora si de armamentul de care dispuneau. Un eveniment care are loc in localitatile miniere Santo Veinte si Catavi indica iarasi o tradare a unui personaj inca necunoscut. La 25 iunie 1967, minerii din cele doua localitati, care sarbatoreau pasnic ziua de San Juan, sunt atacati puternic de catre armata boliviana. Carnagiul se incheie cu 26 de morti si un numar neprecizat de raniti. Dupa declasificarea incidentului avea sa se afle ca minerii hotarasera intr-o intrunire secreta sa sprijine financiar miscarea rebela. Spionii se aflau deja peste tot.

Ceea ce a urmat tine de istorie. **Dupa 11 luni de lupte, rebelii sunt incercuiti iar Che Guevara este arestat. Doua zile mai tarziu, la 9 noiembrie 1967, el era executat in incinta scolii din localitatea La Higuera.** In aceste ultime zile iese insa in evidenta figura unui personaj misterios... **Felix Ismael Rodríguez Mendigutia**. Cubanez la origine, acesta era nepotul fostului Ministru al Muncii din Havana, din timpul presedintelui Fulgencio Batista. Odata cu victoria Miscarii de la 26 iulie, el fugea in Statele Unite, acolo unde era racolat de catre CIA si devenea membru activ al serviciilor secrete americane.

Nu se stiu informatiile pe care le avea despre Che Guevara. Cert este insa ca el a facut parte din grupul care l-a capturat pe argentinian si tot el a fost cel care l-a interogat si torturat pe acesta. Ca un important amanunt, Che a fost executat pe cand se afla in custodia sa, iar **Felix Mendigutia pastreaza si astazi trofeele vanatorii sale: pipa si ceasul rebelului**.

Agentul CIA, Felix Ismael Rodríguez Mendigutia, alaturi de Che Guevara

Astazi, **este aproape evident ca ordinul executiei lui Che Guevara nu putea veni decat de la tortionarul sau, cubanezul Felix Rodriguez**. Reginaldo Ustariz, unul dintre biografii lui Che, care si-a petrecut ultimii 40 de ani incercand sa adune toate piesele puzzle-ului care au constituit viata rebelului argentinian, sustine ca acesta l-ar fi obligat pe tanarul locotenent Mario Eduardo Huerta Lorenzeti, prin vocea superiorului direct al acestuia, colonelul Zentano Anaya, sa il asasineze pe Che Guevara. Raspunsul locotenentului a fost insa ferm: „***Refuz sa indeplinesc ordinul, deoarece il consider inuman, nedemn si anticrestin. Va rog sa ma eliminati in acest moment***". Ulterior, Lorenzeti avea sa moara in urma unui bizar accident de masina, la scurt timp dupa ce anuntase ca isi va scrie memoriile. Cel care avea sa ii aplice lovitura de gratie lui Che Guevara a fost Bernardino Huanca, sergent bolivian cunoscut pentru ostilitatea sa fata de miscarea comunista. Mario Teran trasese trei rafale de mitraliera in rebel fara insa a-l ucide.

CIA neaga si astazi orice implicare in actul uciderii lui Che Guevara sustinand ca l-ar fi dorit viu pe acesta. In schimb, guvernul american a sustinut ca ***"moartea lui Chea fost un lucru bun din punctul de vedere al poporului bolivian"***. KGB-ul a disparut si odata cu el a disparut si orice detaliu despre implicarea Moscovei in capturarea rebelului argentinian, asta daca ar fi existat vreodata o astfel de actiune. Fidel Castro a folosit imaginea lui Che pentru a-si sustine ideile si pentru a prezenta poporului cubanez imaginea unui lider exemplar cazut in lupta pentru dreptate si adevar. Autoritatile boliviene sustin in continuare ca nu au ordonat uciderea lui Che. Oficial, nimeni nu a aruncat piatra catre cel „vinovat".

Dar Che Guevara trebuia sa moara!

Illuminati – Stapanii din umbra

Foto (6)

Ceea ce indeobste numim realitate istorica este un fenomen care se desfasoara pe doua planuri. Primul plan este cel vizibil, la indemana oricarui om care iese pe strada sau acceseaza televiziunile si Internetul. Nu este decat varful aisbergului. Cel de al doilea plan este nevazut pentru cei multi. In aceasta dimensiune ascunsa se pune la cale insasi viitorul lumii. Autorii? Un grup ocult care vegheaza destinele omenirii de mii de ani. Cei care au auzit de ei, le spun Illuminati…

Inchipuie-ti, fie chiar pentru o clipa, ca tot ce stii despre realitatea inconjuratoare e un mare fals. Ca **mare parte din ceea ce serveste Mass-Media sunt minciuni si manipulari grosolane**. Ca tot ce se spune "liber" nu este decat rezultatul unui fals care izvoraste dintr-un lung sir de minciuni oficiale. Poate nu este adevarat, poate ca totul nu este decat o simpla conceptie conspirationist-alarmist-apocaliptica, la mare moda in aceste vremuri. Dar daca este adevarat?

In acest caz, vei descoperi incetul cu incetul ca "Puterea" acestei lumi nu este aceea pentru care se bat in prezent Statele Unite, Rusia, Japonia, U.E. Toate aceste puteri economice si militare nu sunt decat niste piese de joc, manuite din umbra de adevaratii stapani ai planetei. De acolo, din anonimatul Intunericului, ei leaga si dezleaga mersul lucrurilor. De la cel mai inalt nivel imaginabil al puterii, acest for necunoscut celor multi guverneaza aproape nestingherit. Ei fac legi si revolutii, ei instaureaza guverne, ei hotarasc ce tari dispar pentru ca altele sa le ia locul. Ei "fabrica" noi ideologii si chiar religii. Se spune ca ei au creat oranduirea capitalista, tot ei au creat-o si pe cea comunista. **Au eliminat comunismul din istorie ca pe o masea stricata atunci cand au considerat ca nu mai corespunde cu planurile lor**. Ei fauresc tratatele militare si economice internationale, ei schimba regimuri politice si presedinti de state, ca pe niste simple piese uzate ale unei masini. Pentru ei, Lojile Masonice de orice rit, N.A.T.O., Grupul Bilderberg, O.N.U., Comisia Trilaterara, defuncta U.R.S.S. si alte organizatii pe care le-am vazut sau le vedem inca defiland pompoase la televizor, nu sunt altceva decat "terenul de lucru" al stapanilor din umbra. Despre identitatatile si nationalitatile Illuminatilor nu se cunosc decat foarte putine lucruri, dupa cum este usor de banuit. In schimb planurile lor devin vizibile pe masura ce "valul" de pe ochii celui care vrea sa afle Adevarul, este ridicat in egala masura de setea cunoasterii si de dorinta de a fi cu adevarat liber. Puterea lor este cu adevarat mare si temuta de oricine ajunge sa afle cate ceva despre ei. De-a lungul mileniilor, au desavarsit arta conspiratiei pana aproape de piscul perfectiunii. Proba de nestirbit a Timpului le-a slefuit politica in patru mari directii, simple si greu de contracara:

1.*Creaza conflicte si razboaie in care cele doua parti provocate, lupta una impotriva celeilalte si nu contra adevaratului instigator.*
2. *Nu apar niciodata in vazul tuturor.*
3. *Finateaza toate partile implicate in conflict.*
4. *Trec intotdeauna drept instanta impaciuitoare care pune capat conflictelor.*

Totusi, succesul lor mondial nu se bazeaza pe politica lor inteligent – diabolica, cat pe inertia si superficialitatea marilor mase de oameni din intreaga lume, care inghit tot ce li se serveste drept viata zilnica si realitate palpabila. Mase de oameni care se lasa docil conduse precum o turma de oi de peste 6 miliarde de capete... Li se spune Illuminati, dar nu va ganditi ca vreunul dintre ei a atins Iluminarea spirituala. Nici pe departe. Termenul le-a fost atribuit mai degraba din frica si obedienta.

Nu apar niciodata in mass-media mondiala din simplul motiv ca ei o detin si o controleaza. Daca vine vorba despre ei, acesta se face intr-un context pozitiv sau cel mult neutru. Averile lor sunt incredibile, intregul sistem bancar mondial este la picioarele lor. Milionarii din topurile ”Forbes” nu sunt decat niste simpli baieti de mingi pe langa cei care detin adevarata putere consolidata prin sume de ordinul miilor de miliarde de dolari.

Diavolul din desert si inceputul conspiratiilor

I**storia oficiala aminteste gruparea Illuminati drept o organizatie oculta care a luat nastere undeva in anul 1776**. Adevarul este vechi de mii de ani. Cu mult inainte de aparitia Masoneriilor sau a oricarei organizatii oculte, undeva printre nisipurile Orientului Apropiat, se punea la cale o conspiratie al carei scop final era dominarea intregi lumi. Intr-un ungher de la marginea civilizatiilor Sumerului si Mesopotamiei, lua nastere asa numita Fratie a Sarpelui. Inainte de aparitia religiilor monoteiste, cei grupati in Fratia Sarpelui oficiau un cult in care il venerau pe Cel Rau, cunoscut atunci cu numele de Pazuzu, cel mai vechi demon trimis pe aceasta planeta. Liderii acestui cult de origine sumeriana isi spuneau ei insisi Iluminati, deoarece in cadrul ritualurilor primeau lumina cunoasterii direct de la stapanul lor din Intuneric…Au strabatut astfel veacurile fara sa fie detectati de nimeni. Au privit din umbra nasterea si decaderea Greciei Antice, a Imperiului Roman, raspandirea Crestinismului si Islamului, consolidarea primelor state ale Europei Medievale, descoperirea Americilor, aparitia prafului de pusca si al Renasterii.

Au decis sa actioneze de abia in seara zilei de 1 mai 1776, cand **germanul Adam Weishaupt a primit ordinul de a fonda in oraselul bavarez Ingolstadt, Ordinul Secret al Iluminatilor Bavarezi**. Adam Weishaupt a fost crescut intr-o manastire iezuita iar la maturitate a devenit profesor de drept canonic in cadrul Universitatii din Ingolstadt. In anul 1770 a fost contactat de catre creditorii sai care apartineau casei Rotschild, pentru a fonda organizatia Iluminatilor. De fapt, creditorii transmiteau un ordin primit de la adevaratii Illuminati din deserturile mesopotamiene, care decisesera sa actioneze. Mai multe amanunte despre acel moment nu se cunosc pana in prezent la nivelul marelui public. Organizatia a recrutat pentru inceput o serie de militanti liberi cugetatori, secularisti si republicani recrutati din Marea Loja Masonica a Germaniei. Alarmati de activitatile lor subversive care vizau in primul rand **eliminarea monarhiei de pe continentul european**, autoritatile bavareze au crezut ca au distrus ordinul in anul 1785.

Se inselau amarnic, nu reusisera decat sa aresteze cativa membri neimportanti. Iluminatii bavarezi erau organizati precum cercurile din interiorul altor cercuri, intr-o structura similara cumva cu a foilor de ceapa. Daca initiatii se dovedeau demni si discreti in pastrarea secretelor transmise, puteau avansa intr-un cerc mai mic, unde cunosteau secrete mai importante. Astfel, varfurile au fost neafectate de lovitura primita din partea autoritatilor bavareze, fiind libere sa se refugieze in Elvetia. Istoria neconventionala si neoficiala le atribuie crearea celor mai importante revolutii care au schimbat irevocabil fata lumii. **Revolutiile Americana, Franceza si Bolsevica nu au fost deloc niste miscari social-politice, cat au fost niste planuri precise, organizate pana in cel mai mic detaliu**. Totusi a existat o mica scapare. In anul 1875, un curier al Illuminatilor bavarezi strabatea calare distanta intre Frankfurt si Paris. Providenta a facut ca acesta sa fie traznit in timpul unei furtuni. Asupra sa a fost descoperit un document care este cunoscut in cercurile oculte sub numele de “Noul Testament al Satanei”. Primul punct al documentului continea o serie de directive uimitor de actuale:

“*Primul secret necesar conducerii oamenilor este strict legat de suprematia asupra opiniei publice. Atfel se poate provoca atata vrajba, indoiala si pareri contradictorii, incat oamenii de rand nu se pot orienta in acesta harababura si sunt convinsi ca este mai bine sa nu aiba vreo opinie personala cu privire la politica. Trebuie aprinse si atatate pasiunile poporului. In acest scop, trebuie creata o literatura murdara, facila, lipsita de spirit si dezgustatoare. Mai departe tine de datoria presei sa demonstreze neputinta non-Iluminatilor in toate domeniile activitatilor umane.*”

Nobilimea Neagra are Mafia la degetul mic

Autori si cercetatori in domeniul periculos al societatilor ecrete si al conspiratiilor globale, precum David Icke, Ryan Burke, Juri Lina, Morgan Gricar, A. Ralph Epperson, Jan Van Helsing, Fritz Springmeier, Serge Monaste sau Vernon Staufer sunt de parere ca Illuminati dirijeaza intreaga activitate mondiala prin intermediul asa-numitei Nobilimi sau Aristocratii Negre. Insasi societatile secrete de rang secund precum Cavalerii Templieri, Iezuitii, Maltezii, Francmasoneria, Partidul Nazist si cel Comunist, Organizatiile Thule si Ordo Templis Orientalis, Grupul Bilderberg, Comisia Trilaterala etc. ar fi conduse de membrii Nobilimii Negre. Chiar si in istoria oficiala este binecunoscuta perioada de trista amintire din istoria Venetiei si Genovei, perioada in care Nobilimea Neagra si-a facut aparitia publica pentru prima oara in secolul al XII-lea, preluand monopolul afacerilor.

Oamenii i-au numit Nobilimea Neagra datorita cruzimii, lacomiei si lipsei totale a oricarui atribut moral sau crestinesc. Printr-un sir nemasurat de crime, violuri, rapiri, santaje, terorism, jafuri si chiar magie neagra, au anihilat orice forma de opozitiepentru a-si atinge scopurile. Cu trecerea timpului au devenit incredibil de bogati, puternici si influenti. Descendentii acestora ar detine si in prezent monopolurile asupra comertului mondial si sunt adevaratii stapani ai Mafiei italiene. Autorul Fritz Springmeier, in lucrarea “Bloodlines of the Illuminati”, enumera cele **13 familii care alcatuiesc forul conducator al Nobilimii Negre: Astor, Bundy, Collins, DuPont, Freeman, Kennedy, Li (din China!), Onassis, Rockefeller, Rothschild, Russel, van Duyn si casa Merovingiana.** Cercetatorul John Coleman, care a studiat istoricul Nobilimii Negre, afirma ca radacinile lor pot fi urmarite dincolo de oligarhii medievali ai Venetiei. Acestia ar fi avut origine asiatica si s-ar fi casatorit cu membrii caselor regale europene, inca de acum peste 800 de ani.

Evenimentele s-ar fi intamplat in urma unei marii victorii a unor triburi nomade de origine asiatica din zona Volgai asupra invadatorilor arabi musulmani. Imediat dupa batalie, viitorul imparat bizantin, Constantin al V-lea, s-a casatorit cu o printesa din acele triburi. Fiul lor a fost faimosul imparat Leo al IV-lea. Membrii familiei de Medici precum si Papa Pius al XII-lea au facut parte la randul lor din Aristocratia Neagra. Cultul lor era de sorginte satanista, evidentiat prin practici avansate de magie neagra. La o privire mai atenta, reiese ca aceste metode de magie neagra sunt la originea tuturor tehnicilor de influentare si manipulare a maselor de oameni. Aceasta in ciuda faptului ca imensa masinarie de propaganda oficiala se ascunde sub motive asa-zis stiintifice, in care declara ca Diavolul nu exista, iar religiile nu sunt altceva decat o forma de misticism sub care se ascund oamenii saraci cu duhul. „Cel mai vechi truc al diavolului este acela de a spune ca el nu exista", spune o maxima a inteleptilor crestini…

Aceeasi masinarie de propaganda cu orientare "stiintific-atee" a avut grija sa indoctrineze societatile vestice inca din anii '50-'60, cu ideea ca nu exista forte supranaturale si fenomene paranormale, iar magia nu ar fi altceva decat un derizoriu fenomen de circ si variete.

Ce vor de fapt Illuminati?

Majoritatea covarsitoare a cercetatorilor si autorilor din domeniul istoriei neoficiale si teoriilor conspirationiste, cad de acord in privinta faptului ca Illuminati lucreaza pentru indeplinirea unei adevarate succesiuni de Noi Ordini Mondiale. Noua Ordine Mondiala este formata de fapt din mai multe etape de oranduiri sociale care isi succed una altora pana in momentul in care absolut toti oamenii vor fi controlati, insemnati si folositi dupa bunul plac al celor care conduc lumea. **Ultima forma a Noii Ordini Mondiale ar fi aceea in care Illuminati vor restrange numarul oamenilor de pe planeta de la cateva miliarde la cateva milioane**. In acest scop vor crea razboaie, crize alimentare, noi boli si virusuri fara leac.

Toti cei care au studiat motivele si principiile stapanilor lumii vizibile, cred ca aceasta este directia in care vor “evolua” lucrurile in viitorul apropiat… Cat de mult adevar exista in aceste presupuneri apocaliptice, nu poate certifica nimeni cu siguranta. Tot ce se poate spune este ca situatia mondiala se va precipita dramatic in urmatorii 10-20 de ani.

Initiatii pe taramurile spiritului afirma la randul lor ca Illuminati sunt doar o uriasa piatra de incercare peste care omenirea este nevoita sa treaca in decursul evolutiei sale de la o specie agresiv-egotic-materialista spre o clasa superioara a desavarsirii spirituale. Tot ei afirma ca Illuminati sunt de fapt fructul pacatelor noastre, deoarece daca ar avea acces la bogatie si putere absoluta, peste 90% din oamenii din prezent ar actiona la fel ca actualii Illuminati. Nu este vorba in ultima instanta decat de o traire inferioara izvorata din frica si mandrie care-i face pe oamenii de la toate nivelurile societatii sa-si controleze, abuzeze, foloseasca si minta semenii aflati intr-o stare de vulnerabilitate si inferioritate. Traire care, din pacate, a devenit o trasatura de caracter definitorie pentru specia umana din prezent.

Ca o concluzie ce reiese din toate teoriile emise de cei care si-au dedicat viata studierii celor care ne conduc planeta:

-***Iluminatii nu ar fi reusit totusi sa ajunga atat de puternici daca oamenii nu s-ar fi lasat folositi si nu le-ar fi permis sa le controleze destinele…***

Eminescu - moartea misterioasa a unui geniu

Foto (6)

La prima vedere, pare greu de crezut ca tocmai Eminescu, marele poet national, sa faca subiectul uneia dintre cele mai mari conspiratii nationale, ale carei interese si implicatii depaseau la acea vreme granitele tarii noastre. Nu exista nicio indoiala asupra valorii operei eminesciene, fie ca vorbim despre poezie, fie ca vorbim despre proza. Insa cat de multe lucruri stim noi, romanii, despre activitatea jurnalistica a lui Eminescu?

Cine este Eminescu?

Din articolele lui Eminescu scrise in perioada in care profesa ca redactor pe la diferite ziare, dar mai ales din vremea in care ocupa functia de **redactor-sef la ziarul conservatorilor, *Timpul*,** transpare nu numai o mare putere de analiza, un spirit critic si intrasingent, neiertator cu cei corupti si lacomi, dar mai ales, spiritul scrierilor sale aduce in lumina reflectoarelor un mare nationalist. Acesta va face tot ceea ce ii sta in puteri pentru a-i sustine pe moldoveni si pe ardeleni, care luptau, separat, impotriva marilor puteri care se pregateau sa ii absoarba, va crea o societate secreta, va ignora toate avertismentele primite de la apropiati, si se va intoarce chiar si impotriva conducerii Partidului Conservator si, implicit, a lui Maiorescu. Tocmai acest nationalism si patriotismul sau aproape naiv in acel context politic aveau sa-l piarda. **Informat asupra a ceea ce i se pregatea, Eminescu nu a incetat sa lupte pana la sfarsit.**

Ce informatii au parvenit generatiilor urmatoare de elevi si de studenti despre cel mai mare poet al Romaniei? Stim ca **Eminescu este poetul national, si in acelasi timp, grad de comparatie absolut (mai toti marii poeti romani sunt pe locul 2 dupa Eminescu.** Locul 3 nu exista). Stim ca a innebunit brusc la varsta de 33 de ani, doar pentru a se stinge cativa ani mai tarziu intr-un ospiciu, si (cu perdea) ca suferea de sifilis. Insa stim prea putine despre activitatea lui jurnalistica (care are marele merit de a-l releva pe Omul Eminescu, fata de Visatorul Eminescu, asa cum ne parvine din poeziile sale), si stim si mai putine lucruri despre contextual politic din acea perioada, care a jucat un rol major nu numai in viata lui Eminescu, ci si in scenariul mortii lui. La 120 de ani de la moartea lui Eminescu, o multime de informatii surprinzatoare ies la suprafata, informatii de natura sa zugraveasca in alte culori epoca si situatia jurnalistului politic, care departe de a fi “bietul”, reprezenta tinta unor puteri interne si internationale.

Un context nefavorabil

Eminescu devine ziarist in 1876 si aceasta este meseria pe care o va profesa pana la sfarsitul vietii. Lucreaza la Curierul de Iasi, dupa care ajunge la ziarul Timpul din Bucuresti, publicatie afiliata Partidului Conservator. In anul 1880 devine redactor-sef, iar functia sa ii va permite sa ia atitudine vizavi de miscarile politice care aveau loc in Romania, si care erau departe de a servi interesele romanilor. In doar trei ani, pana in 1883, anul oficial al alienarii sale, **Eminescu a reusit "performanta" de a-si face dusmani nu numai interni, ci si internationali**. Lucrurile vor merge atat de departe, incat dovezi care ies la suprafata par sa indice atat implicarea in complot atat a celor apropiati, cat si a celor care il sustinusera si ii sprijinisera initial in cariera.

Eminescu s-a aratat foarte vehement si intransigent in ceea ce priveste instrainarea Basarabiei, a politicii interne care urmarea aservirea scopurilor Imperiului Austro-Ungar (printre care renuntarea la Ardeal), dar si chestiunea spinoasa a invaziei evreiesti in Moldova, care a saracit dramatic in doar cativa ani intreaga populatie, in mare parte rurala. Iata de ce Eminescu devenise o problema internationala. In momentul in care va incepe sa atace si conducerea partidului sau si inclusiv pe Maiorescu, acestia vor intelege ca **este timpul sa faca ceva pentru a-i astupa gura "slobodulului" Eminescu.** In anul 1882, poetul ii marturisea Veronicai Micle: "***TIMPUL acesta m-a stricat in realitate cu toata lumea. Sunt un om urat si temut, fara nici un folos…, unul din oamenii cei mai urati din Romania…Naturi ca ale noastre sunt menite sau sa infranga relele sau sa piara, nu sa li se plece lor***".

Eminescu si-a urmat acest crez pana in ultima zi a vietii sale, pentru ca in momentul in care nu a mai putut sa le infranga, a pierit. **Celebrele vorbe: "si mai potoliti-l pe Eminescu" au fost rostite de Petre Carp, unul dintre politicienii influenti aflati la conducerea Partidului Conservator.** Din cauza fervorii si pasiunii cu care isi sustinea ideile, manat de spiritul sau patriot aflat in neconcordanta cu epoca in care traia, Eminescu se cearta si cu alti membri ai partidului, printre care Zizi Cantacuzino si Lahovari, pe care il apostrofeaza dur chiar in redactia ziarului Timpul. Alte "victime" ale spiritului sau justitiar si critic sunt C.A. Rosetti si I.C. Bratianu.

Mai tarziu, **Eminescu avea sa fie implicat in dezvaluirea afacerii Warszawsky**, in care intendentul armatei ruse, baronul A.M. Warszawsky a oferit mita pentru a obtine dreptul de a cumpara la preturi mici alimente din Romania si de a le vinde mai departe armatei tariste, la preturi mult mai mari, desigur.

Odata cu acest privilegiu a primit si dreptul de a achizitiona care cu boi, folosite pentru transportul marfii. Aceasta afacere a insemant cresterea considerabila a averii baronului si ruinarea taranilor romani din zona, care isi castigau existenta din transportul marfurilor peste Dunare.

Dupa ce substraturile acestei afaceri au fost dezvaluite, organele judecatoresti au fost sesizate, insa decizia Tribunalului Ilfov avea sa fie inca o mostra a puterii si a influentei de care se bucurau anumite personae din cercurile sus-puse: ***"nu este caz a se pune in miscare actiunea publica in contra cuiva.***"

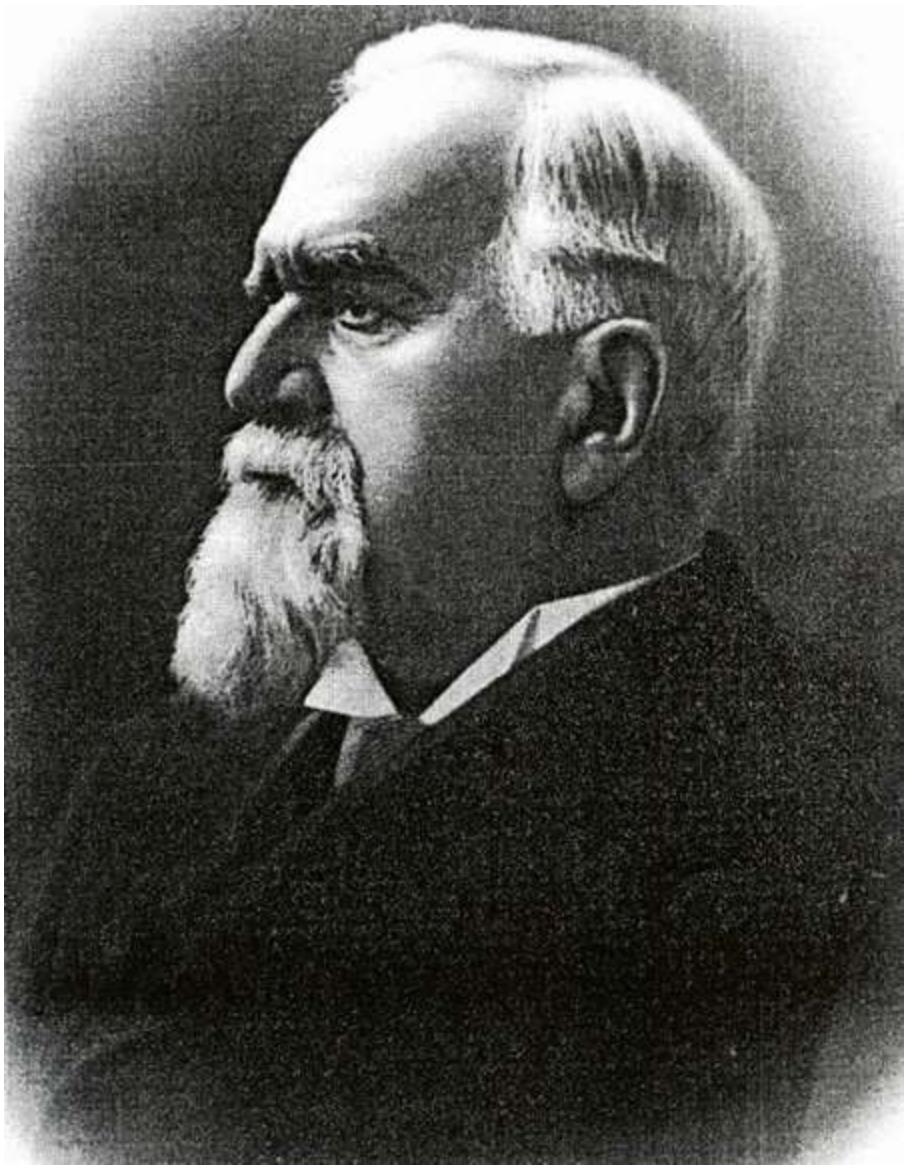

Jurnalul lui Titu Maiorescu (foto sus) din acea perioada vine ca o confirmare a problemei care devenise Eminescu: “Grea epoca Eminescu…Articol al lui in chestiunea evreiasca in contra mea”.

In 1882, **Eminescu ia parte la infiintarea unei societati secrete, “Societatea Carpatii”, care va atrage atentia marilor puteri europene prin natura conspirativa a discutiilor ce aveau loc la aceste intruniri.** Urmarea este una inevitabila. Simtindu-se ameninate de influenta pe care Eminescu o avea ca formator de opine, la comanda Imperiului Austro-Ungar sunt inserate in cadrul grupului iscoade, pe langa faptul ca jurnalistul avea tot timpul pe urmele sale un spion, care trimitea rapoarte regulate asupra activitatilor si discutiilor purtate in cadrul intalnirilor. Scopul principal al acestor reuniuni era **sustinerea Ardealului in favoarea dezlipirii de Imperiul Austro-Ungar si alipirea lui de tara**. Iata ce continea o parte din raportul pe care ambasadorul austriac la Bucuresti, baronul Mayer, l-a transmis superiorilor sai: “***S-a stabilit ca lupta impotriva Austro-Ungariei sa fie continuata…S-a recomandat membrilor cea mai mare prudenta. Eminescu, redactor principal la Timpul, a facut propunerea ca studentii transilvaneni de nationalitate romana, care frecventeaza institutiile de invatamant din Romania pentru a se instrui, sa fie pusi sa actioneze in timpul vacantei in locurile natale pentru a orienta opinia publica in directia unei Dacii Mari”***.

Misterioasa boala a lui Eminescu

Aceste lucruri se intamplau in 1882. Brusc, dupa numai un an, Eminescu avea sa innebuneasca. Cum comenta presa vremii evenimentul? “***Dl. Mihai Eminescu, redactorul ziarului Timpul, a innebunit. Dl Paleologu va lua directiunea sus-zisului ziar***''.

Fragmente din jurnalul lui Titu Maiorescu din acea perioada, mentionarea frecventa si in contexte ascunse a numelor doctorilor care s-au ocupat de starea de sanatate a poetului, cat si faptul ca imediat dupa prima internare fortata, atat Maiorescu, cat si alti apropiati au lipsit din tara timp de o luna jumatate, par sa fie tot atatea dovezi care il implica pe Maiorescu in complotul impotriva jurnalistului politic incomod. In mare parte datorita pozitiei pe care o ocupa, dar si a influentei pe care o exercita, **Eminescu nu putea disparea brusc**. Daca ar fi fost concediat, si-ar fi continuat fara indoiala atacurile prin intermediul paginilor altor publicatii. Cei care se loveau de intrasingenta sa la tot pasul au ales calea cea mai lunga, dar si cea mai sigura, cu atat cu cat era dificil de probat.

28 iunie 1883 este o data fatidica in istoria noastra, in care Romania nu numai ca a pierdut un mare poet si jurnalist (este data la care Eminescu a fost internat prima data), ci si situatia politica a tarii s-a aflat intr-o situatie mai mult decat delicata. In aceasta zi Austro-Ungaria a rupt relatiile diplomatice cu Romania pentru 24 de ore, timp in care Germania trimitea scrisori de amenintare Romaniei, prin intermediul carora o soma sa intre in alianta militara. In acea zi trebuia sa se semneze un tratat secret intre Austro-Ungaria, Germania, Italia, pe de o parte, si Romania, pe cealalta. **Tratatul stipula, printre altele, interzicerea oricaror proteste pentru eliberarea Ardealului, iar una dintre conditii era ca activitatile in acest sens care aveau loc la Bucuresti sa fie interzise.** Tratatul, semnat in luna septembrie a anului 1883, a mutat teatrul miscarilor de protest in Ardeal, domeniu care era deja sub dominatia Imperiului Austro-Ungar, si prin urmare, mai usor de controlat. In aceste conditii extrem de delicate s-a produs prima internare a lui Eminescu. Defaimarea marelui poet national incepe aici. Este raspandit zvonul nebuniei lui, a bolii venerice de care suferea si nimeni nu vrea sa isi mai aminteasca despre jurnalistul politic Eminescu. Prin urmare, se simte necesitatea accentuarii laturii creative, romantice si visatoare a personalitatii acestuia, asa cum reiese ea din opera sa poetica.

In realitate, inca de la prima internare, protocolul de examinare si de internare a fost incalcat intru-totul, insa nu cu intentia de a-i face vreun favor. S-a aratat ca diagnosticele puse de anumiti medici erau fanteziste si nu se bazau pe observarea simptomelor, care pareau sa indice altceva. **Atat familia, cat si Veronica Micle** (foto jos) **au fost tinuti departe de Eminescu si neinformati asupra starii acestuia.**

Dupa ce i s-a pus diagnosticul nemotivat de sifilis (Eminescu nu manifesta simptomele proprii bolii), si avand in vedere ca la vremea respectiva nu exista un tratament concret impotriva acestei boli, medicii din ospiciu l-au trecut pe un tratament soc pe baza de mercur.

Tratamentul i se administra regulat, in ciuda faptului ca era cunoscuta inca de pe atunci toxicitatea acestei substante, chiar si in doze foarte mici. Insa pentru tratamentul lui Eminescu, dozele depaseau cu mult limita permisa. De la prima "imbolnavire" pana la data decesului, viata lui Eminescu a insemnat un du-te vino intre casa si ospicii, dupa bunul plac al puternicilor zilei, in mana carora devenise doar o marioneta. Dupa singurul moment in care a reusit sa publice un alt articol denuntator intr-o gazeta, sub protectia anonimatului, avea sa fie depistat si ridicat, fara a mai fi eliberat.

Unul dintre cei mai mari romani avea sa moara "in cea din urma mizerie", dupa cum anunta sora sa, Harietta.

Dr. N. Tomescu, unul dintre medicii care s-a ocupat de Eminescu noteaza: "**Oricum ar fi, sfarsitul total nu parea iminent, caci el se nutrea bine, dormea si puterile se sustineau cu destula vigoare. Un accident insa de mica importanta a agravat starea patologica a cordului si a accelerat moartea" (Eminescu a fost lovit in cap cu o piatra de catre un pacient nebun, care se afla in curte)**. Si tot acesta noteaza dupa autopsie: "Eminescu n-a fost sifilitic…Adevarata cauza a maladiei lui Eminescu pare a fi surmenajul cerebral, oboseala precoce si intensa a facultatilor sale intelectuale". In ciuda acestei recunoasteri, mitul fabricat s-a pastrat si s-a perpetuat.

Abia la reanalizarea recenta a autopsiei de catre doctoral Vladimir Belis, specialist in medicina legala, si a doctorului Ovidu Vuia, neuropsihiatru, s-a dovedit ca **bolile lui Eminescu nu erau decat simple fabulatii, o modalitate de a acoperi necesitatea suprimarii acestuia**. Dupa un studiu care s-a intins pe parcursul catorva ani, dr. Ovidiu Vuia scrie: **"Concluziile mele, ca medic neuropsihiatru, cercetator stiintific, autor a peste 100 de lucrari in domeniul patologiei creierului, sunt cat se poate de clare. Eminescu nu a suferit de lues si nu a avut dementa paralitica**". Creierul sau, in greutate de 1490 de grame, "uitat" ulterior la soare avea sa fie dovada falsitatii diagnosticului de sifilis, intrucat aceasta boala consuma materia cerebrala.

In acea trista zi de 15 iunie 1889, Titu Maiorescu avea sa isi noteze in jurnal: "***Pe la 6 ore a venit Stemill si Vitzu la mine sa-mi spuna ca astazi pe la 3 ore a murit Eminescu in institutul de alienati al d-rului Sutzu, de o embolie***".

James Shelby Downard – omul care vedea oriunde conspiratii vrajitoresti

Foto (7)

Nici o serie de articole despre teoriile conspiratiilor n-ar fi completa fara un (macar scurt) articol despre unul dintre cei mai… pasionati, sa zicem - desi cuvantul pare cam slab… – adepti ai teoriilor conspiratiei: James Shelby Downard – omul care vedea peste tot conspiratii si dadea chiar unor fapte banale explicatii care-ti ridicau parul in cap.

Pentru Downard, adept al "stiintei simbolismului", dupa propria-i definitie, intamplarea aproape ca nu exista; ceea ce noua ne pare, in cel mai bun caz, o coincidenta surprinzatoare, genereaza din partea lui explicatii esoteriste care pur si simplu te ametesc. El porneste de la o idee tulburatoare: ca acea epoca in care **stiinta si magia erau inseparabile nu s-a incheiat. Iar cele mai alambicate jocuri politice sunt comploturi vrajitoresti, avand drept scop dobandirea puterii** – nu vulgara putere materiala sau decizionala, dupa care alearga potentatii zilelor noastre, ci o putere superioara, aceea a alchimistilor iluminati, cautatori ai absolutului, ai unei forte in stare sa schimbe lumea.

Pare foarte ciudat ca intamplari ale istoriei moderne si mii de fapte ale realitatii contemporane – fie ele banale sau spectaculoase – sa fie interpretate in termenii unui complot al alchimistilor. Dar pentru Downard, asta e realitatea. Nimic din ceea ce se intampla nu e ceea ce pare a fi, dar noua ne e greu s-o credem pentru ca, asa spune profetul-vrajitor Downard, " ***vrajitoria nu este ceva ce omul secolului al XX-lea sa poata accepta drept real.***" Nici faptul divers, nici literatura, nici politica, nici istoria, nici geografia, nici cifrele, nici literele – nimic nu scapa explicatiilor - in spiritul esoterismului - ale teoreticianul conspiratiilor Downard. La baza doctrinei sale sta convingerea ca in multe dintre intamplarile tragice ale secolului XX (si daca nu baga in aceeasi oala si secolul XXI e doar pentru ca nu l-a apucat, Downard murind in 1998) sunt implicate vechile noastre cunostinte – francmasonii; mai exact, alchimisti francmasoni, porniti sa cucereasca, prin mijloacele magiei alchimice, suveranitatea asupra lumii.

Doctrina lor postuleaza existenta unui Maestru, Marele Arhitect al Universului, autor al unui Plan global ce implica trei componente, trei ritualuri alchimiste:

crearea/distrugerea materiei primordiale; uciderea regelui si revelarea a ceea ce este ascuns. Si tot ceea ce savarsesc oamenii face, de fapt, parte din Plan. **Cea mai cunoscuta dintre lucrarile lui Downard – cea care l-a consacrat ca teoretician al conspiratiilor – se numeste *King-Kill/33*.** Se refera la unul dintre cele mai cunoscute evenimente ale istoriei recente: a**sasinarea lui John Fitzgerald Kennedy, un soi de "bestseller" in materie de teorii ale conspiratiilor.** E o intamplare despre care toata lumea e convinsa ca s-a datorat unui complot; exista mai multe versiuni asupra autorilor si motivatiei, dar versiunea lui Downard e de-a dreptul uluitoare. Extrem de cuprinzatoare, merita cateva ocoluri explicative. Care, cum spuneam, iau la rand literatura, istoria, geografia, matematica…

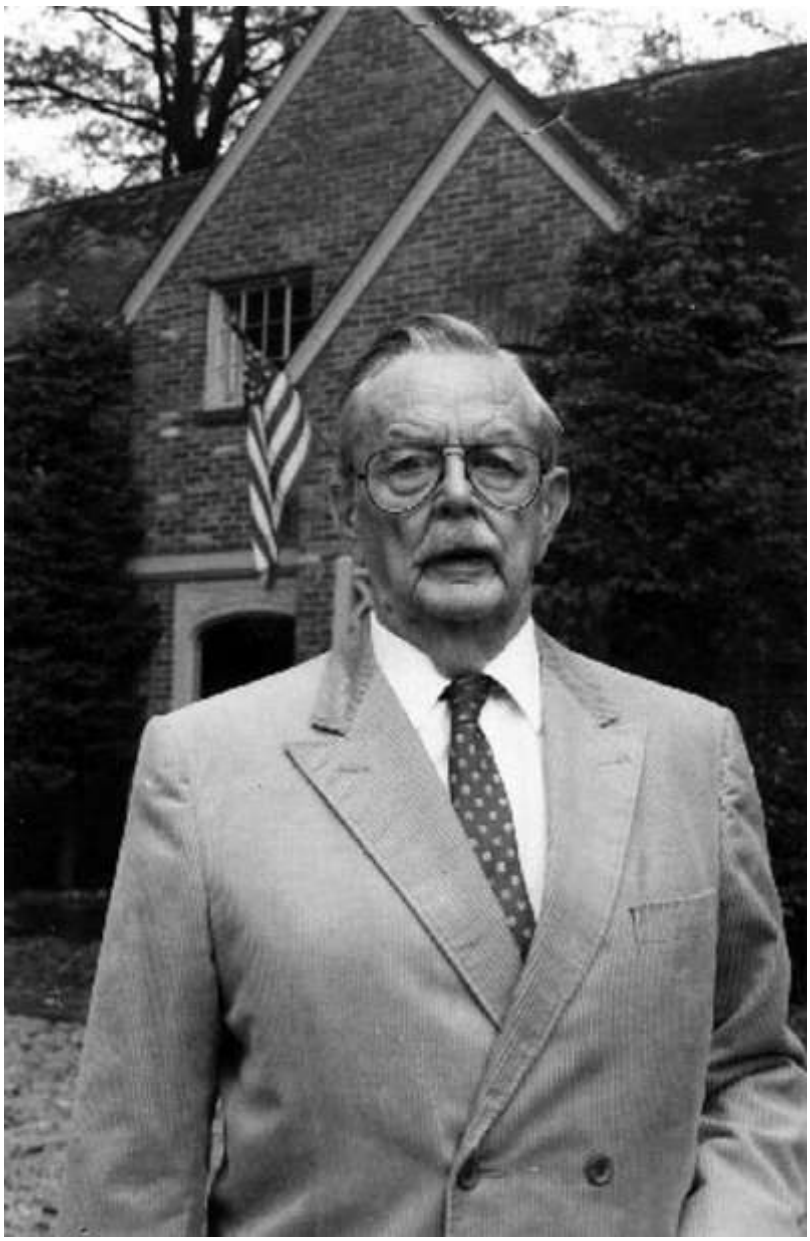

De pilda, piesa lui Shakespeare – Macbeth – implica uciderea regelui, ca urmare a unui complot al vrajitoarelor (asimilat unei conspiratii a alchimistilor; va amintiti ca Uciderea Regelui e o etapa din Plan, ea trebuie indeplinita, pentru ca Planul sa se realizeze). Un ritual de aceeasi sorginte a fost, dupa Downard, si uciderea lui J.F. Kennedy - un "rege" in sensul de conducator al unei natiuni. Ca a fost ucis, nu incape indoiala (sau, nu cumva, exista si o teorie care spune ca de fapt n-a fost omorat niciodata, ci doar ni se pare noua, fiindca asa am fost facuti sa credem? Cu atatia teoreticieni ai conspiratiilor in jur, ajungi sa vezi comploturi peste tot.) Ma rog, conform lui Downard, JFK a fost intr-adevar ucis. Bine, dar de ce tocmai in Dallas, tocmai in apropiere de Dealey Plaza? Pai vedeti ca nu stiti nimic? **In acest loc a fost construit primul templu masonic din Dallas** si, ca si cand asta n-ar fi fost de ajuns, locul mai este si atat de incarcat de simbolismul cifrei trei, incat te intrebi cum de n-a vazut fiecare ceva atat de evident. (Paranteza: in conceptia adeptilor magiei, exista mai multe numere magice, dar, dintre toate, cel mai magic si mai magic e numarul trei. In toate ritualurile vrajitoresti exista o legatura cu "puterea trinitatii": descantecele rostite de trei ori, soborul de trei vrajitoare etc. etc.). Or, Dallas e asezat foarte aproape de paralela de 33 de grade. Iar Dealey Plaza se afla in apropiere de raul Trinity. (Ei, dracie!) Si mai apar in peisaj si alte cateva "trinitati" dubioase: analistii spun ca ar fi fost vorba de trei tragatori, coloana de masini se indrepta spre Triple Underpass, dupa asasinat au fost arestati trei vagabonzi… (vorba vine, vagabonzi; asa s-a spus, dar din fotografii reiese ca erau imbracati curat si barbieriti frumos si nu aratau deloc a boschetari).

Si, daca am terminat cu structurile ternare suspecte care tot apar prin dosarul JFK, mai tebuie sa tinem seama ca succesorul lui Kennedy a fost **Lyndon Baines Johnson, despre care Downard zice ca era francmason**. Baines ar veni, dupa Downard, de la MacBaine, o varianta a numelui Macbeth. Vezi cum vin de se leaga lucrurile?

De la Macbeth la JFK, va sa zica, se intinde un lant de conexiuni misterioase; misterioase pentru noi, cei multi si naivi, dar nu si pentru cercetatorii luminati (iluminati?) la minte. Nu exista coincidente, orice poate avea legatura cu orice si totul are o explicatie mistica, iar aceea e singura valabila. Totul e explicat in termenii stiintei masonice a simbolurilor, ai toponimiei mistice (semnificatia magica a denumirii unor locuri) si ai ritualurilor magice.

Ce, credeti ca Vrajitorul din Oz e, doar asa, o poveste pentru copii? E o poveste de adormit copiii si adultii, ca sa nu-si mai puna intrebari despre marile mistere ale lumii si despre cei care le controleaza. Cine a eliberat-o pe Dorotthy din tara lui Oz? Pantofii de rubin, nu-i asa? Care nu sunt decat un simbol al Puterii: "lumina de rubin" este raza laser, un fascicul de

radiatie luminoasa inzestrat, intr-adevar, cu o putere uriasa de a modifica materia si care trebuie sa le para ceva minunat alchimistilor aflati in cautarea unei pietre filosofale in stare sa transforme plumbul in aur. **Si cine l-a omorat pe Oswald (Oz?), lunetistul arestat ca autor al asasinarii lui JFK? Un individ numit Ruby, nu-i asa?** O, Doamne… Mai sunt implicate in asasinarea lui JFK si alte multe elemente pe care Downard le abordeaza detaliat, in spiritul aceleiasi convingeri: totul e un complot masonic al unor alchimisti ahtiati dupa putere.

Aceleasi certitudini sunt aplicate si in explicarea unor fenomene fizice, experimente stiintifice, probleme economice… Sa luam, de pilda, bomba atomica; sau mai degraba procesul care sta la baza functionarii ei: fisiunea nucleara. Pentru toti fizicienii, procesul implica spargerea nucleelor de metal radioactiv, urmata de aparitia unor noi elemente chimice. Daca teoriile lui Downard v-au prins in mreje, atunci veti vedea cu siguranta in acest proces fizic unul alchimic si tulburator – distrugerea si recrearea, descompunerea si recompunerea materiei care constituie unul dintre elementele filosofiei alchimistilor. Iar locul – fiti atenti! - in care a avut loc prima explozie a unei bombe atomice se afla undeva in statul american New Mexico, la 33 de grade latitudine nordica (nu-i asa ca deja nici nu va mai mirati asa de tare?)

Moartea lui Marylin Monroe, un soi de zeita a sexului, prin urmare cu un rost important in ritualurile sexuale masonico-alchimice, ar fi fost inspirata de aceiasi francmasoni pe care Downard ii considera responsabili de toate intamplarile spectaculoase ale secolului XX. O gramada de “marimi” ale administratiei americane, inclusiv presedintele Gerald Ford, J. Edgar Hoover (seful FBI) , Allen Dulles (seful CIA) si Earl Warren (presedintele comisiei alcatuite pentru u a investiga moartea lui JFK) au fost, dupa Downard, francmasoni si, in aceasta calitate, au fost amestecati in fel de fel de evenimente tragice, bizare, sinistre, desantate, oribile, stupefiante etc. etc. etc.

King-Kill/33 explica in aceeasi termeni numeroase alte lucruri, facand cele mai neasteptate legaturi – atat de nesteptate, incat uneori si el zice ca e posibil ca unora sa le para ca sunt trase de par. Ceea ce totusi nu-l impiedica sa continue, stabilind conexiuni ametitoare intre Wagner si Fidel Castro, intre druidism si crestinism, intre paralelele geografice de 32 si 33 de grade si gradele 32 si 33 in ierarhia masonica; intre stejari, ziua de marti, familia Kennedy si razboiul economic dintre firmele de inchirieri de automobile Avis si Hertz, in care ar fi implicat un simbolism al fertilitatii!

Sa recunoastem: fata de aceste terifiante explicatii vrajitoresti, teorii deja clasice ca acelea care pun asasinarea lui JFK pe seama unei conspiratii a Mafiei sau a KGB-ului par anoste si decolorate.

Secretele din spatele Giulgiului din Torino

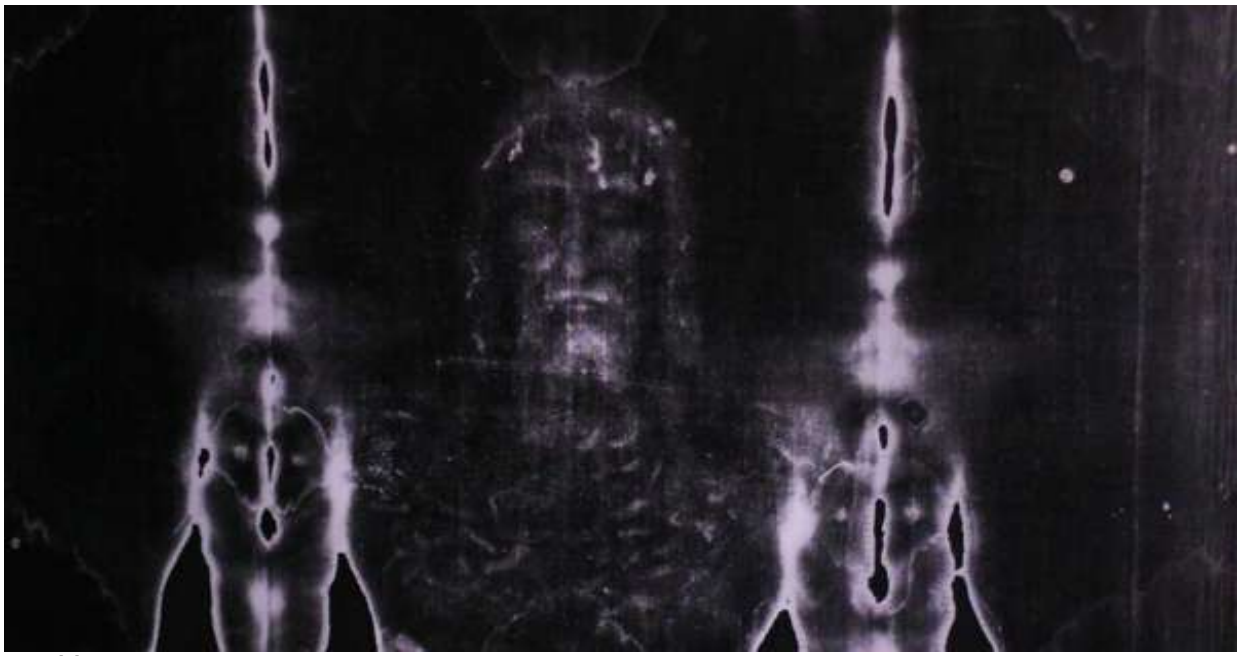

Foto (6)

Sa afirmi ca Vaticanul a incercat de-a lungul istoriei sa ascunda premeditat autenticitatea Giulgiului din Torino ar parea, la o prima vedere, un paradox ieftin si lipsit de substanta. Ce motiv ar avea clericii sa nege un adevar care, gandind pragmatic, nu le-ar aduce decat beneficii? Si totusi, exista voci care sustin ca o confirmare a autenticitatii sacrei relicve ar putea schimba radical conceptia noastra despre civilizatia occidentala. In fata unei asemenea dovezi, istoria ar trebui inevitabil rescrisa.

Despre autenticitatea Giulgiului s-au scris mii de articole, carti si tratate. Zeci de experti au incercat sa ii dovedeasca veridicitatea sau faptul ca ar fi doar un fals medieval. Prin natura sa, relicva naste si astazi paradoxuri: sa fie dovedit ca fals si sa distruga astfel un mit pentru milioane de credinciosi crestini, sau sa i se recunoasca autenticitatea lovind in fundamentele aceleiasi religii crestine. Simpla intamplare sau plan bine pus la punct, Giulgiul din Torino ramane la fel de controversat ca si acum sapte secole, iar natura sa, umana sau divina, continua sa fie si astazi un aprig subiect de discutii.

Scurta istorie a Giulgiului din Torino

Oficial, Giulgiul in care se presupune ca a fost infasurat Iisus imediat dupa crucificare apare pe scena istoriei in 1357, an in care Jeanne de Vergy, vaduva cavalerului Geoffroi de Charny (ucis in Batalia de la Poitiers din 13 septembrie 1356), il gaseste printre bunurile defunctului sau sot si il expune in abatia din Lirey, Franta. La scurt timp, **Episcopul de Troyes, Henri de Poitiers, interzice expunerea publica a acestuia sub motivul ca ar fi doar o pictura si ca venerarea ei de catre credinciosi ar fi o erezie**. In 1389, un alt episcop, Pierre D'Arcis anunta ca Giulgiul era un fals si ca autorul sau chiar a fost prins si a recunoscut fapta. El nu mentioneaza insa niciodata numele farsorului, iar argumentul pe care il aduce in favoarea ipotezei sale este doar acela ca existenta artefactului nu este pomenita nicaieri in Sfintele Scripturi. O acuza fara o acoperire solida, cazuta in desuetudine odata cu trecerea timpului. Nobilul Humbert de Villersexel este primul care preia artefactul si il ascunde in propriul castel de teama hotilor. Luois de Savoia (cel care plateste anual o suma importanta de bani abatiei din Lirey pentru a renunta la pretentiile de proprietate a relicvei), este urmatorul detinator al Giulgiului si il expune publicului in numeroase orase europene. **Din 1532, relicva intra in posesia Casei de Savoia si ramane astfel pana in 1983, an in care este donata Vaticanului.**

In 1898, avocatul italian Secodo Pia, printre altele si fotograf amator, primeste acordul de a fotografia Giulgiul si de a promova imaginea acestuia in lume. Negativul ii provoaca insa un soc fotografului. Imaginile aratau cat se poate de clar „imaginea unui om in suferinta", barbat care prezenta toate ranile pe care Iisus le-ar fi avut in momentul in care a fost coborat de pe Cruce.

Sfantul Scaun accepta o datare cu radiocarbon a Giulgiului, eveniment care are loc in anul 1988, si care aduce un rezultat tulburator... **Conform testelor, artefactul ar fi fost un fals medieval, creat undeva intre anii 1260 si 1390.** Ulterior, savantii care au realizat cercetarile au admis ca este foarte posibil ca Giulgiul din Torino sa fie original, atata vreme cat analizele au fost puternic influentate de urmele incendiului din 1532, incediu ce a provocat arsuri pe mare parte din suprafata obiectului si care ar fi distorsionat rezultatele datarii cu carbon. Pentru o mai buna protectie a materialului, acesta a fost inchis intr-o caseta de argint, expusa astazi in Catedrala din Torino. Cat despre autenticitatea Giulgiului, parerile sunt inca impartite.

Dovezi ale autenticitatii

Poate cea mai simpla si mai la indemna observatie asupra originalitatii Giulgiului este aceea ca a fost creat, daca este sa dam crezare testelor cu radiocarbon, in plin Ev Mediu, o epoca de aur pentru falsificatorii de relicve. Zeci de „capete ale lui Ioan Botezatorul", o multime de Graaluri si de aschii ale Crucii pe care a fost rastignit Mantuitorul, pene de gasca vandute pe post de pene de heruvim sau orice „artefact" care ar fi avut legatura cu oricine era asociat cu Iisus, au circulat pe pietele de falsuri ale acelor vremuri. **Si totusi, nu exista decat un singur Giulgiu.** De ce autorul sau nu ar fi replicat o opera magistral desavarsita care, cu siguranta, i-ar fi adus o multime de bani? **De ce nu au fost create si Giulgiuri cu imagini ale sfintilor sau ale apostolilor?**

Mergand pe ideea vechimii artefactului, este interesanta opinia reputatului ziarist Ian Wilson, unul dintre cei mai aprigi sustinatori ai autenticitatii Giulgiului din Torino. Acesta sustine ca **panza de in imprimata cu imaginea Mantuitorului era adorata in primele secole ale mileniului I in Edessa (actuala localitate Urfa din Turcia)**, important centru crestin timpuriu in ceea ce era atunci Siria. Ulterior, Giulgiul este transportat la Constantinopol, in Hagea Sofia, acolo unde surprinde o insemnare lasata de arhidiaconul Gregorius Refendarius in anul 944 - "***Non tantum faciei figuram sed totius corporis figuram cernere poteris***"(***Poti vedea nu numai fata, dar si imaginea intregului trup***), o marturie care face o trimitere directa la relicva sacra.

Anul 1205 aduce o noua dovada a existentei Giulgiului inainte de data la care este oficial recunoscut. Este vorba de o insemnare a lui Theodor Angelos, nepot al imparatului Bizantului, care descrie in Codex Chartularium Culisanense un scurt inventar al bunurilor jefuite de cavalerii templieri din Constantinopol : „***Venetienii si-au indreptat atentia catre aur, argint si fildes, in timp ce francezii au facut acelasi lucru cu relicvele sacre si cu cea mai valoroasa dintre toate, panza in care Domnul nostru Iisus Hristos a fost infasurat dupa Crucificare si inainte de Inviere. Obiectele au fost duse la Venetia si in Franta, in timp ce Giulgiul a fost transportat la Atena."***
Reconstituire a chipului Mantuitorului dupa Giulgiul din Torino

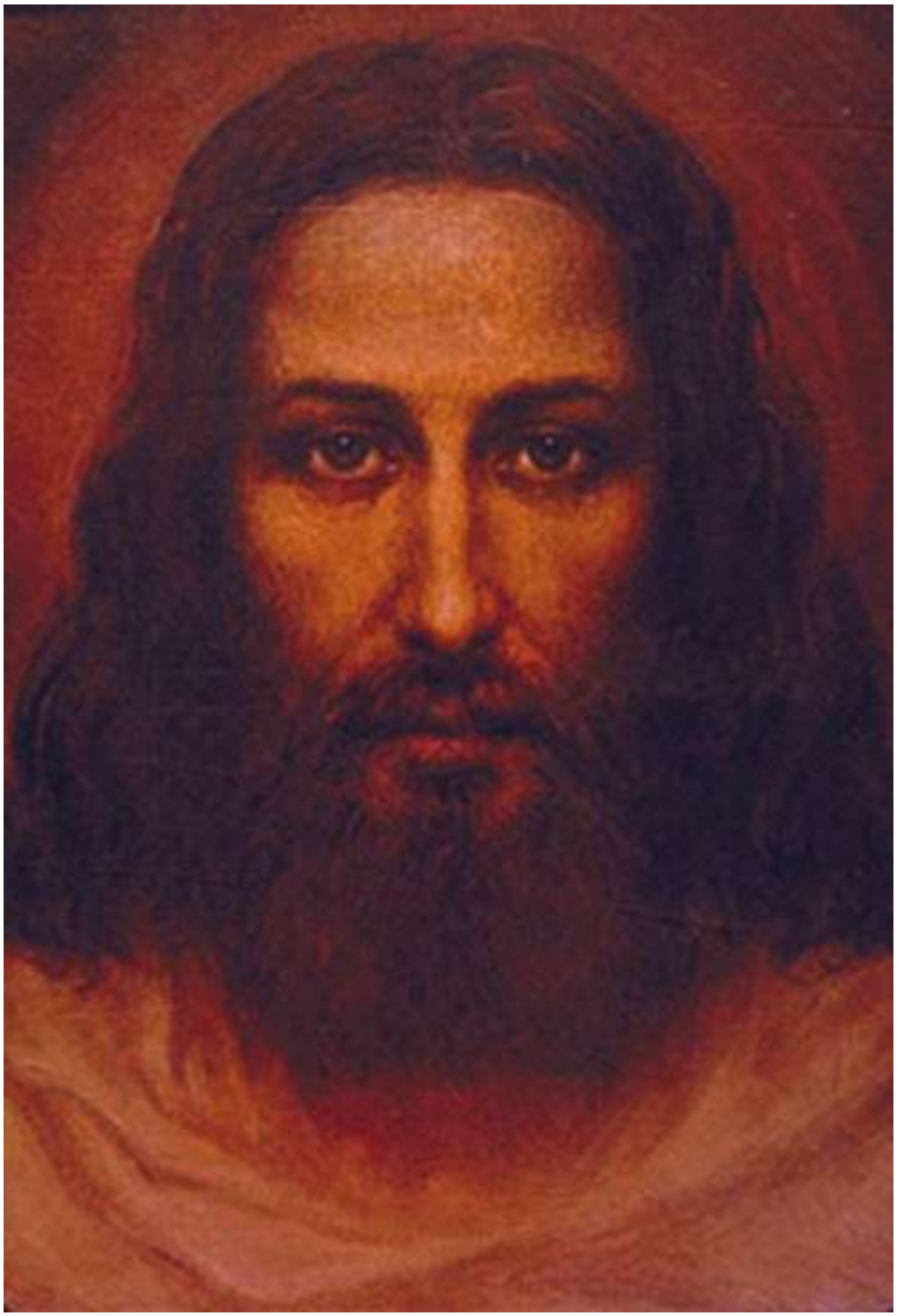

Unii istorici sustin ca Giulgiul a intrat in posesia cavalerului Otto de la Roche, devenit ulterior Duce de Atena. O alta sursa il indica pe Tibault de Champagne, liderul templierilor care au jefuit Constantinopolul, drept autor al furtului. Intamplator sau nu, abatia din Lirey, locul in care Giulgiul este mentionat prima data dintr-o sursa sigura, se afla chiar pe domeniul acestuia. Interesant de subliniat este si faptul ca Geoffroi de Charny, cavalerul a carui sotie expune artefactul in abatia din Lirey, este nimeni altul decat nepotul lui Geoffrey de Charney, liderul templier ars pe rug alaturi de Jaques de Molay in 1314. **Sa fi fost oare Giulgiul chiar acel Graal despre care s-a scris atat de mult de-a lungul istoriei si despre care se banuieste ca ar fi fost descoperit de cavalerii templieri?**

Nu mai departe de ipotezele expuse mai sus se afla si un manuscris din Ungaria, datat in perioada 1192-1195, in care este reprezentata imaginea Mantuitorului in timp ce este infasurat in giulgiul mortuar. Asemanarile dintre imaginile de pe manuscris si Giulgiul din Torino sunt izbitoare, subliniind faptul ca acesta era cunoscut cu mult inainte ca el sa fie recunoscut oficial.

Lasand la o parte datele oferite de istorici, ne vom concentra asupra rezultatelor oferite de chimisti, date care sustin iarasi autenticitatea panzei de in. **Chimistul Alan Adler, citat de revista Time, sustine ca sangele cu care este impregnat Giulgiul este real** si, mai mult, dupa cum a reiesit in urma testelor, prezinta particularitatile sangelui inchegat. Daca eventualul falsificator ar fi dorit sa ofere autenticitate creatiei sale improscand-o cu sange, de ce ar fi asteptat ca acesta sa se coaguleze? La acea perioada, fie ea Antichitate sau Ev Mediu, posibilitatea ca vreo persoana sa aiba cunostinta despre compozitia chimica a sangelui si a faptului ca aceasta se schimba in momentul coagularii frizeaza absurdul. Un amanunt demn de mentionat il reprezinta si ranile rezultate in urma crucificarii. Contrar imaginilor religioase raspandite in acea perioada, personajul crucificat nu prezinta urmele cuielor in palme si talpi ci in zona incheieturilor. Abia recent s-a demonstrat ca o executie prin crucificare avea loc in acest mod. Atunci, de unde ar fi stiut acelasi farsor o tehnica disparuta de secole?

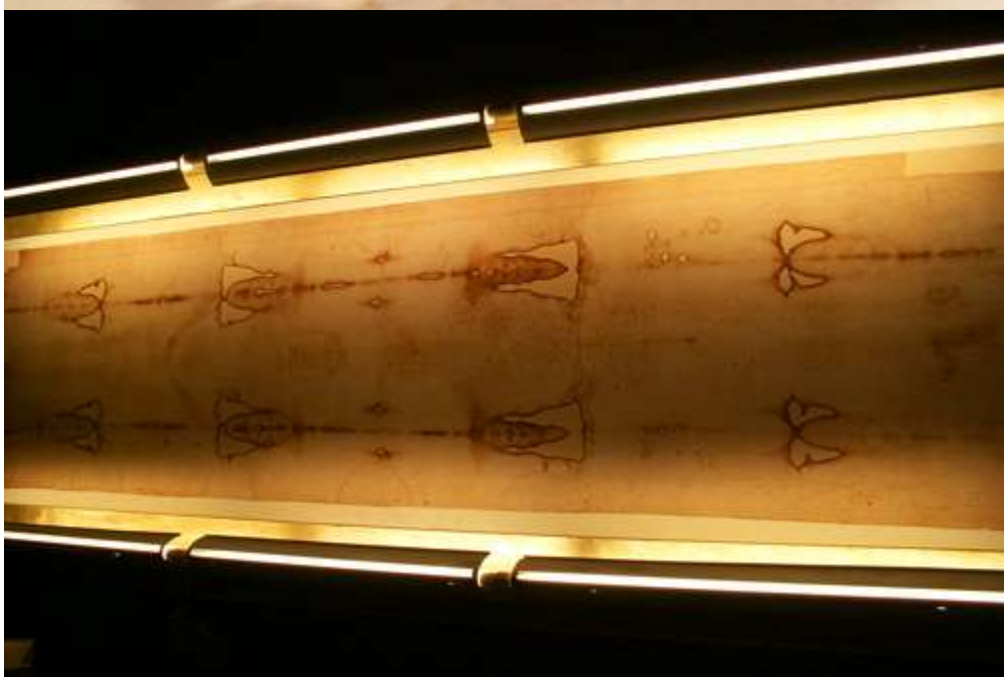

Nu in ultimul rand trebuie mentionat si faptul ca **pe Giulgiu au fost descoperite urme de polen apartinand unei plante spinoase care creste doar in zona Orientului Mijlociu, Gundelia tournefortii,** si care infloreste in perioada lunilor martie-aprilie. Sa sustii ca un falsificator ar fi presarat polenul acestei plante pe panza, asteptand ca peste secole cineva sa descopere compozitia chimica a acestora, este iarasi o ipoteza absurda.

Vaticanul si Teoria conspiratiei

Cei care sustin ideea unei conspiratii din partea Vaticanului la adresa Giulgiului din Torino, printre care si ziaristii Jonathan Vankin si John Whalen, sunt convinsi ca recunoasterea autenticitatii acestuia ar echivala cu o veritabila furtuna in lumea crestina. De ce?

Modelul tesaturii precum si modul in care a fost inmormantat barbatul al carui chip a ramas impregnat pe giulgiu sunt identice cu cele practicate de o **mica secta israelita care a proliferat intre secolele II i.Hr si I d. Hr... esenienii.** De mentionat si faptul ca **aceiasi esenieni sunt si autorii manuscriselor gnostice de la Marea Moarta**, manuscrise ramase in mare parte nepublicate dupa descoperirea lor in secolul XX. A recunoaste faptul ca intreg crestinismul isi trage originile in aceasta secta precrestina ar insemna, in primul rand, o negare a unuia dintre principiile promovate de catolicism, acela ca nu a existat crestinism inaintea Mantuitorului. O adevarata erezie. In plus, daca Iisus ar fi facut parte dintre gnostici, ar insemna ca Vaticanul a persecutat si a ucis zeci de adepti ai unei religii crestine autentice. Sa ne amintim numai de punctul culminant al acestei campanii anti-gnostice, **Cruciada Albigensiana impotriva catharilor (1209 – 1229), campanie soldata cu aproape 20.000 de victime si cu legiferarea Inchizitiei**.

Sa fi cunoscut Henri de Poitiers si Pierre D'Arcis, primii episcopi care au cerut interzicerea expunerii Giulgiului, aceste detalii? Sa fi incercat acestia si cei care le-au urmat sa impuna un „monopol" asupra istoriei si a imaginii lui Iisus? Sunt intrebari la care nu vom afla raspunsul probabil niciodata. Cert este ca, in ciuda zecilor de teste si de dovezi istorice, **adevarata origine a Giulgiului din Torino va ramane o necunoscuta pentru multa vreme**.

UPDATE:

Intr-o conferinta de presa tinuta marti, 7 aprilie 2009, la Roma, Barbara Frale, cercetator al arhivelor secrete ale Vaticanului, a declarat ca **Ordinul Cavalerilor Templieri a detinut si venerat in secret Giulgiul din Torino pentru mai bine de 100 de ani.**

Anuntul nu numai ca face lumina asupra secolului in care Giulgiul dispare din atentia publica a Europei medievale, dar vine sa si ateste vechimea acestuia si sa contrazica testele cu radiocarbon care il indicau drept un fals din secolul a XIV-lea.

Cu toate acestea, Barbara Frale nu a declarat daca relicva este una autentica sau este doar un fals, lasand pe mai departe loc suspiciunilor.

Topul conspiratiilor si controverselor politice romanesti

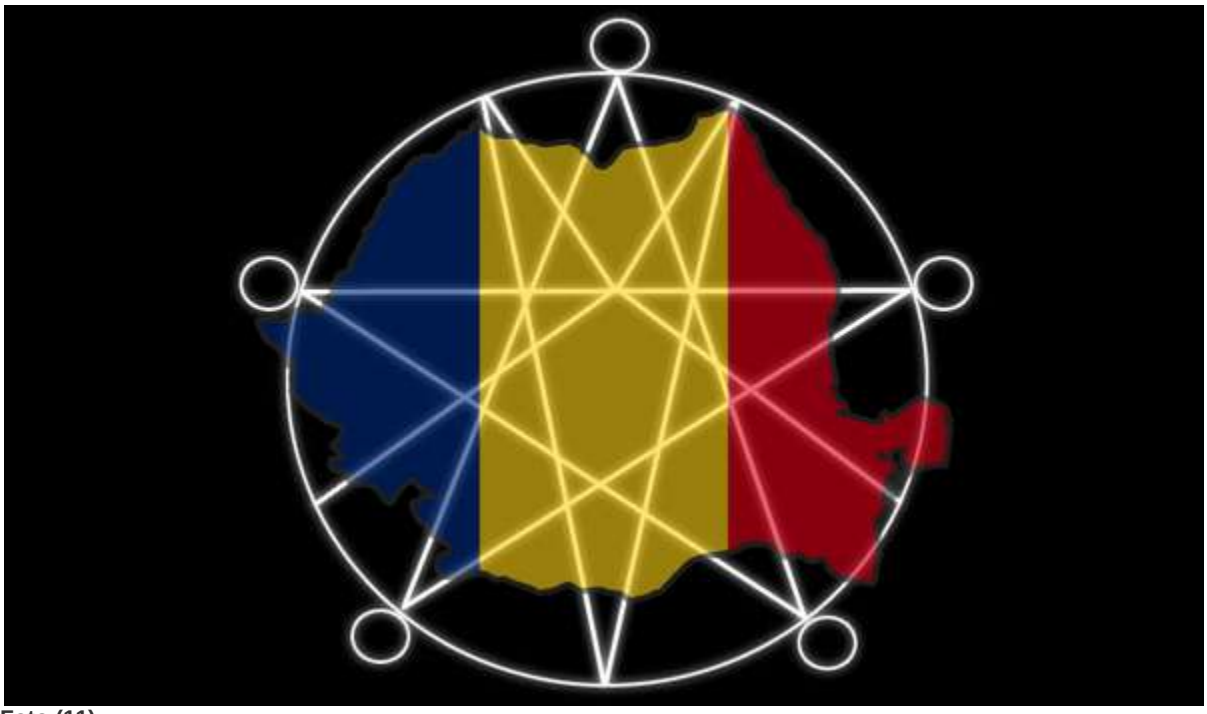

Foto (11)

Istoria Romaniei nu putea fi ocolita de masinatiuni de culise si de intrigi cu substrat politic, religios sau economic. Conspiratiile, miscarile si tratatele politice discutabile au fost parte integranta a istoriei noastre nationale, la fel ca in oricare alt colt de lume. Chiar daca in vechime erau numite hiclenii, comploturi, tainuiri, sfatuiri sau uneltiri, aceste modalitati ascunse de influentare a mersului firesc al istoriei, nu se deosebeau in esenta de conspiratiile moderne care fac sa curga rauri de cerneala.

10. Enigmele Tezaurului de la Pietroasa

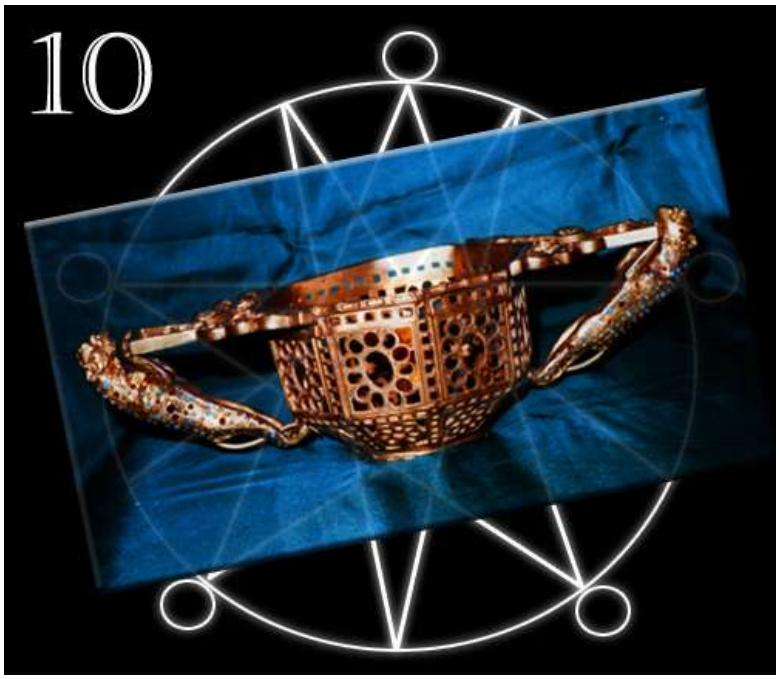

Tezaurul de la Pietroasa consta probabil in cea mai mare si mai valoroasa comoara descoperita in ultimele secole pe teritoriul Romaniei. Faimoasa “Closca cu puii de aur” este, de fapt, cel mai pretios artefact din cadrul acestei comori. In primavara anului 1837, constructorii palatului Episcopal din Buzau solicita taranilor din comuna Pietroasa sa extraga o cantitate sporita de calcar necesar ridicarii edificiului. Intr-o dimintata de sfarsit de aprilie, **Ion Lemnaru si socrul sau, Stan Avram, descopera faimoasa comoara compusa la randu-i din vase de ornament, bijuterii, podoabe si obiecte de cult ceremonial de origine gotica.** Cei doi sateni erau constienti ca descoperisera o comoara, dar habar nu aveau de valoare sa, dupa cum a dovedit Ion Lemnaru care a vandut un lant si o fibula de aur unui nepot de arendas, pentru doar 30 de parale si o sticla de tuica. Comoara a ramas ascunsa in gospodaria celor doi pana pe data de 11 ianuarie 1838, cand in urma unui cutremur, Ion Lemnaru a fost somat de autoritati sa-si darame casa puternic avariata. Din acest moment incepe o adevarat epopee cu rezonante europene pentru stravechea comoara de la Pietroasele. Cei doi tarani sunt pacaliti de catre Anastase Tarba, un antreprenor veros care le cumpara intreaga comoara. Satenii se lauda in gura mare de isprava facute, autoritatile si agia afla si intervin pe fir. Ancheta a fost supravegheata de nimeni altii decat Mihalache Ghica si Petrache Poenaru. Comoara este recuperata in mare parte, pentru ca, in anul 1875, sa fie furata din incinta Universitatii Bucuresti. Tezaurul este din nou recuperat, pentru ca in timpul incendiului din anul 1884 sa fie aproape de distrugere. Totul a culminat odata cu calatoria si expunerea tezaurului la Paris, la Luvru, cu ocazia celei de-a doua Expozitii Universale din anul 1900. **Gurile rele afirma ca tezaurul expus la Muzeul de Istorie al Romaniei nu este decat o copie care s-ar fi putut efectua in cadrul calatoriei sale in afara granitelor tarii.** Argumentul lor este acela ca in cadrul expozitiei de la Roma din anul 1911, nu ar fi fost expus originalul, ci o copie galvano-plastica realizata de restauratorul Paul Telge.

9. Conspiratia din spatele abdicariii lui A.I. Cuza

Abdicarea domnitorului Alexandru Ion Cuza reprezinta un subiect insuficient cunoscut majoritatii romanilor, un subiect tratat incomplet in manualele scolare si ignorat pe nedrept de istorici. Epoca domniei lui Cuza este caracterizata prin trecerea brusca de la oranduirea preponderant feudala a societatii romanesti catre o alta structura social-istorica, caracterizata prin modernism si dezvoltarea industriei. **Asistat de catre consilierul sau, Mihail Kogalniceanu, Cuza a initiat o serie de reforme care au dat un nou inceput societatii romane din acele timpuri.** Prima sa masura din anul 1863 a vizat confiscarea mosiilor detinute de manastiri. Pentru a savarsi aceasta hotarare controversata, domnitorul Cuza a avut nevoie de tot sprijinul pe care putea sa-l ofere Parlamentul. Un an mai tarziu, Alexandru Ioan Cuza purcede la dezrobirea taranilor de sub influenta hotaratoare a boierimii, precum si la impropietarirea marilor mase de tarani agricultori. Principalele sale reforme au avut un mare impact in strainatate si au dus la

intensificarea activitatilor diplomatice ale Romaniei. Adopta primul Cod Civil si Cod Penal din tarile romane, inspirate dupa Codul Napoleonian. A fondat Universitatea din Bucuresti si cea din Iasi si a modernizat Armata Romana. **Datorita acestor masuri neagreate de cler, Cuza a fost in pericol de a fi asasinat, datorita conspiratiilor si intrigilor arhimandritului Nylos din Constantinopol,** actiunile acestuia fiind dejucate de catre agentii romani. S-a stabilit, astfel, un grup de complotisti compus din reprezentantii clerului grec si Henry Bulwer, ambasadorul Marii Britanii la Constantinopol. Acestora s-au alaturat imediat mosierilor liberali care considerau ca domnitorul Cuza nu le mai reprezenta interesele. Totul a culminat cu o lovitura de stat, in care domnitorul a fost fortat, sub amenitarea armei, sa abdice de catre asa-numita Monstruasa Coalitie, o asociere politica de moment dintre conservatori si liberali. **La ora 4 dimineata, pe data de 22 februarie 1866, un grup de conspirationisti inarmati l-a fortat pe Cuza sa abdice dupa care l-a condus pana la granita.** Domnul Unirii a murit in exil…

8. Nicolae Titulescu – Victima conspiratiilor naziste?

Considerat cel mai bun diplomat roman din perioada interbelica, **Nicolae Titulescu este creditat de o parte a istoricilor drept victima unei adevarate conspiratii politice ai carei autori ar fi fost cercurile care guvernau Germania lui Hitler si Italia lui Mussolini**. Pentru a-si atinge scopurile, diplomatia fascista nu s-a dat in laturi de la folosirea pe scara larga a asasinatelor politice. In aceasta directie, cancelaria de la Berlin intocmise deja o adevarata “Lista Neagra” pe care figurau nume importante ale politicii europene interbelice precum Engelbert Dolfuss, Alexandru I Karagheroghevici - regele Iugoslaviei, Eduard Benes, Albert I - regele Belgiei, Louis Barhou, Armand Calinescu, I. G. Duca, Nicolae Iorga si Nicolae Titulescu. Acesta din urma a fost in mai multe randuri Ministru de Externe al Romaniei si delegat permanent al statului roman la Liga Natiunilor de la Geneva. Intreaga sa activitate s-a bazat pe problemele majore ale politicii externe a Romaniei. **Invinuit de apartenenta la Francmasonerie, dar si la ideile de stanga, Titulescu a ramas toata viata un patriot convins.** O prima incercare de asasinat a avut loc in anul 1934, in apropiere de Zagreb, in momentul in care o bomba a explodat pe calea ferata la cateva secunde dupa ce trecuse un tren in care se afla Titulescu alaturi de alti diplomati. O alta incercare nereusita a avut loc in anul 1936, la Paris. Serviciile si agentiile secrete naziste nu se lasa, astfel incat Titulescu ajunge sa fie demis, urmarit, suspectat si anihilat politic din ordinul expres al regelui Carol al II-lea. Exilat in Elvetia, apoi in Franta de catre rege, Nicolae Titulescu a continuat propagarea ideilor sale printr-o serie de articole si conferinte cu tematica social-pacifista. **Pe data de 17 martie 1941, Titulescu moare brusc, analiza sangelui sau demonstrand ca a fost vorba de un asasinat prin otravire.** In octombrie 1944, ziarul *Fapta* publica un articol in care denunta otravirea lui Titulescu de catre Franco Trandafino, un presupus agent Gestapo.

7. Manuc Bei – Primul spion din Valahia?

Cel mai cunoscut han al Bucurestilor a fost resedinta unui personaj pe cat de putin cunoscut, pe atat de misterios. Este vorba de **Manuc Bei, un negustor si hangiu armean nascut in orasul Rusciuk, pe malul bulgaresc al Dunarii.** In urma activitatilor sale cu caracter comercial, ajunge bogat in scurt timp. Initial negustor de grane, Manuc a fost considerat de catre contemporanii sai, drept cel mai bogat si influent om din Balcanii acelei perioade. Urca repede treptele puterii, astfel incat ajunge usor in slujba vizirului Mustafa Alemdar, pasa peste Bairaktar. Initial, Manuc intentiona sa ocupe tronul Valahiei, dar planurile sale sunt zadarnicite de caderea protectorului sau. Deschide un han celebru in Bucuresti care-i poarta si astazi numele. Devine creditorul principal al domnitorului fanariot Constantin Ipsilanti, pe care-l sponsorizeaza cu suma de 160.000 de taleri. **In timpul razboiului Ruso-Turc din anii 1806-1812, Manuc este mediatorul dintre Armata Imperiala Rusa si o garnizoana rebela din Giurgiu.** In acelasi timp, Manuc Bei se lanseaza intr-un adevarat rol de agent dublu, acceptand misiunea Inaltei Porti, in care trebuia

sa trateze cu rusii incheierea pacii in termeni propice pentru puterea otomana. Pacea dintre rusi si turci semnata la Bucuresti in luna mai 1812, prevedea insa cedarea unor teritorii rusilor, fapt ce a provocat furie la Istanbul. Manuc Bei este invinovatit fatis de catre turci, fiind nevoit sa fuga in Basarabia pentru a-si salva viata. In anul 1817, Manuc moare intr-un accident de calarie si este ingropat la Biserica Armeneasca din Chisinau.

6. Conspiratia din spatele asasinarii lui Barbu Catargiu

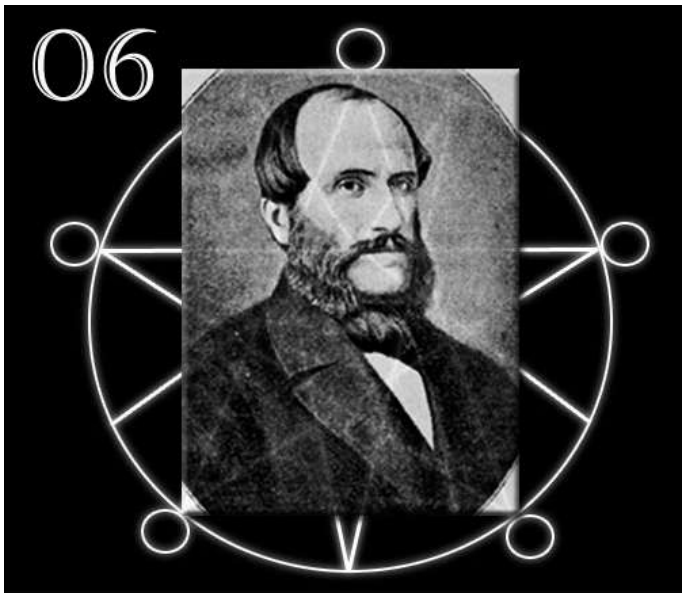

Barbu Catargiu a fost, fara indoiala, una dintre cele mai ilustre figure ale politicii romanesti din secolul al XIX-lea. Jurnalist si politician roman de succes, Catargiu a ocupat functia de prim-ministru al Romaniei pana pe data de 20 iunie 1862, cand a fost asasinat. Acest politician conservator a fost, de fapt, primul prim-ministru al statului roman, patriot desavarsit, demn urmas al unei vechi familii boieresti, al carui motto dupa care se calauzea era "Totul pentru Tara, nimic pentru noi". A fost un exigent barbat de stat, care a servit drept model pentru tinerii sai adversari liberali din acea perioada, Mihail Kogalniceanu si Ion C. Bratianu. Datorita calitatilor sale, a fost numit initial Ministru al Finantelor de catre Alexandru Ioan Cuza. A faptuit o serie de reforme revolutionare, astfel incat istoricii il considera si astazi drept cel mai european om politic al epocii sale. A interzis totusi adunarile publice, inclusiv adunarea de comemorare a Revolutiei de la 1848, fapt care i-a adus animozitati. Personalitatea sa cu convingeri puternice i-a facut pe adversarii sai din ambele tabere politice sa se uneasca in **"Monstruoasa Coalitie" care apoi l-a mazilit pe Cuza**. Radicalii liberali si ultraconservatori au decis se pare, asasinarea premierului Barbu Catargiu. Ultimul sau cuvant politic a fost: "Pacea, domnilor, pacea si odihna sunt scaparea tarii, si voi prefera moartea mai inainte de a calca sau a lasa sa se calce vreuna din institutiile tarii". Pe data de 20 iunie 1862, pe cand parasea cladirea Parlamentului din Bucuresti si se afla in trasura alaturi de Prefectul Capitalei, Principele Nicolae Bibescu, **Barbu Catargiu a fost asasinat prin impuscare**. Desi nu a putut fi dovedit vinovat niciodata, asasinul sau prezumtiv se pare ca a fost Gheorghe Bogati. **Moartea lui Barbu Catargiu a fost cu adevarat o crima politica perfecta.**

5. Republica de la Ploiesti - Conspiratie acasa la Nenea Iancu...

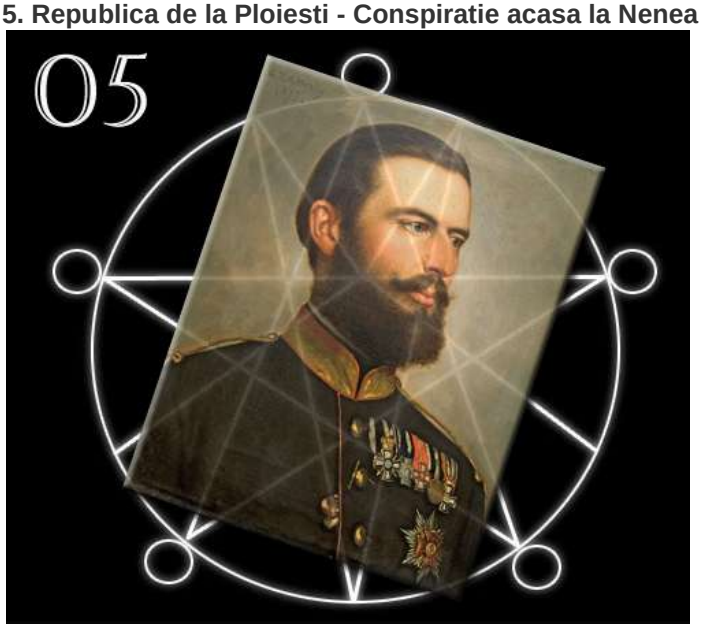

In esenta, **fenomenul istoric cunoscut sub numele de "Republica de la Ploiesti" a fost o simpla revolta de o zi, mai precis in data de 8 august 1870**, indreptata impotriva regimului monarhist care conducea Romania. Totul a inceput ca banala rebeliune pe plan local orchestrata de radicalii filialei Partidului Liberal din orasul Ploiesti. Acestia se opuneau noului conducator al tarii, Printul Carol I de Hohenzollern-Sigmaringen, dorind sa instaureze o republica in locul regimului monarhist stabilit de Constitutia din 1866. Liderul conspirationistilor liberali din Ploiesti era capitanul Alexandru Candiano-Popescu care, in prealabil, fusese arestat in 1867 pentru ca publicase in ziarul personal, *Perseverenta*, o serie de articole virulente in care il ataca pe Printul Carol I. In noaptea de 8 august 1870, Candiano-Popescu a organizat doua intalniri secrete la Ploiesti, anuntand ca are informatii de la Bucuresti, conform carora Monarhia va fi abolita in noaptea urmatoare, marile orase se pregateau de revolta contra monarhistilor, iar in ultima instanta, Republica Romania trebuia proclamata. Candiano-Popescu i-a asigurat pe conspirationisti inclusiv de sprijinul Marilor Puteri. In entuziasmul clipei, **Candiano-Popescu a anuntat in public ca va deveni noul prefect de Prahova, iar Stan Popescu va ajunge noul sef al Politiei din Ploiesti.** In noaptea urmatoare, seful Politiei din Prahova a fost arestat de conspirationisti, iar statia de telegraf a fost ocupata de Candiano si Guta Antonescu. Candiano-Popescu ramas fara alt obiectiv de ocupat, s-a instalat in Unitatea de Pompieri. Conspirationistii

au trimis o telegrama la Bucuresti, anuntand ca proaspatul prefect Candiano este sustinut de administratia civila si militara a orasului. Partea hazlie de abia acum urmeaza. In seara de 9 august 1870, o unitate de soldati de la Bucuresti a sosit in gara Ploiesti si a arestat intreaga administratie autoinstalata. **Majoritatea "conspirationistilor" au declarat ulterior autoritatilor de stat ca ei nu facusera o revolta, ci participau la o petrecere prelungita**…

4. Max Goldstein si atentatul din Dealul Spirii

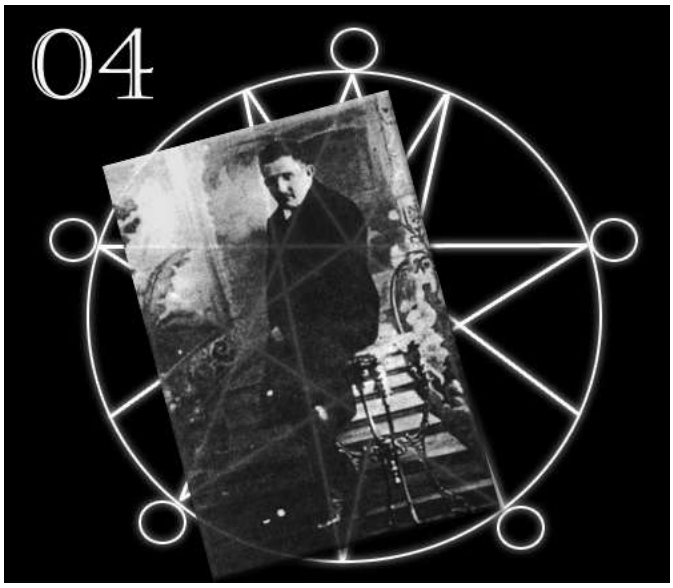

Multa cerneala a curs de-a lungul timpului in jurul atentatului de la Dealul Spirii. La urma urmei, este vorba de primul atentat cu bomba din istoria Romaniei. "Masina infernala", cum a fost poreclita bomba de catre presa vremii, a fost detonata la data de 8 decembrie 1920 chiar in sala Senatului Romaniei de catre anarhistul Max Goldstein. Printre victimele vizate s-au aflat Ministrul Justitiei din acea perioada - Dimitre Greceanu care, alaturi de alti doi senatori, a murit in urma exploziei. Complotistii au fost **comisarii bolsevici trimisi de regimul sovietic de la Moscova cu misiunea de a crea un Partid Comunist in Regatul Romaniei,** si a lansa, mai apoi, o stare de revolta si anarhie populara in urma careia noul Partid Comunist sa acapareze puterea, Romania urmand sa devina un nou stat-satelit al Uniunii Sovietice. Inainte cu o luna de explozia de la Senat, anarhist-socialistul Max Goldstein a mai atentat la viata Ministrului de Interne Constantin Argetoianu, un dusman neimpacat al ideologiei comuniste si al adeptilor acesteia. **Max Goldstein, ajutat de alti doi bolsevici, Saul Osias si Leon Liechtblau, a fabricat bomba artizanala si a reusit sa o introduca in secret chiar in sala Senatului Romaniei.** Unul dintre complicii care i-au ajutat in acest sens a fost Alexandru Constantinescu, liderul de extrema stanga al proaspatului infintat Partid Socialist din Regatul Roman. Imediat dupa comiterea faptei, Max Goldstein a fugit in Bulgaria. A fost prins totusi in anul 1921 langa vama din Rusciuk, pe cand incerca sa reintre in Romania. **Anarhistul Goldstein a fost condamnat la munca silnica pe viata, murind de pneumonie in anul 1924**, pe cand isi ispasea sentinta la inchisoarea din Doftana.

3. Conspiratia din spatele Revolutiei din Decembrie 1989

Revolutia din anul 1989 a fost, fara indoiala, cel mai important eveniment din istoria recenta a Romaniei. In prezent, tot mai multi istorici si cercetatori avanseaza ideea ca in spatele evenimentelor sangeroase din decembrie 1989, care au culminat cu arestarea si executia cuplului Ceausescu, a stat de fapt o mare conspiratie. Aceasta a avut epicentrul la nivel mondial si s-a desfasurat inca din timpul consfatuirilor de la Yalta si Malta, de la mijlocul anilor '80. In cadrul acestor intalniri discrete intre **liderii mondiali din acea perioada s-a hotarat abolirea comunismului in tarile Europei de Est si in fosta Uniune Sovietica**. Directivele stabilite au fost urmate fidel de catre conjuratii din Romania socialista, care au profitat pe plan national de hotararile puterilor mondiale. Grupul conspirationistilor romani erau alcatuiti din membri de partid din esaloanele 1 si 2, precum si de o parte a conducerii Securitatii. Pentru a se face transferul de putere intre cele doua regimuri, unele servicii secrete straine au organizat o diversiune de proportii in decembrie '89. Peste aceasta diversiune s-a suprapus revolta populara a marilor mase de oameni nemultumiti de inrautatirea conditiilor de trai. **Arestarea si executia in mare graba a cuplului Ceausescu, nu a facut decat sa alimenteze discutiile din jurul mai multor conspiratii** care au vizat atat momentul din 22 decembrie 1989, cat si viitorul Romaniei postdecembriste.

2. Horea – Mason sau initiat zalmoxian?

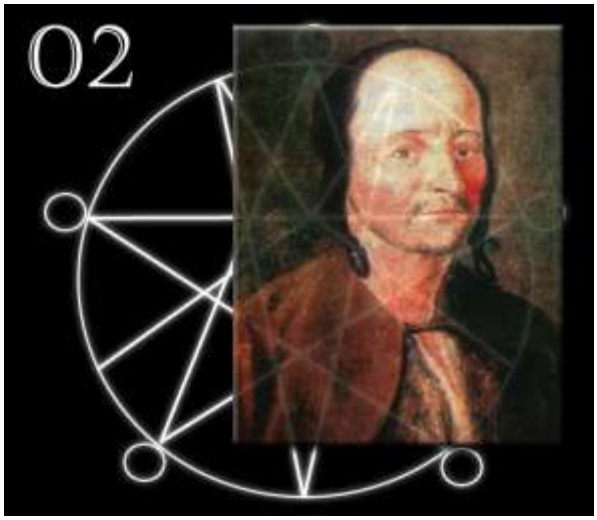

La data de 15 mai 1767, opt tineri sasi din Transilvania reveniti de la studii din Germania, au fondat la Sibiu Loja Sfantului Andrei, prima loja masonica atestata pe teritoriul Ardealului. Masonii isi alegeau noii membri fara sa tina cont de originea etnica sau de religia acestora. Astfel, intalnim la acea data, in Transilvania, 147 masoni catolici, 73 evanghelisti, 8 ortodocsi si 2 unitarieni. Istoricul Iona Chinchis sustine cu dovezi ca **Horea, eroul motilor din Apuseni si conducatorul rascoalei din 1784-1785, a fost membru al unei loji masonice.** La baza acestei supozitii stupefiante, stau legaturile dintre Horea si Ignatius Born, francmason celebru al acelei epoci, de profesie prospector minier. Ignatius Born a fost unul dintre apropiatii imparatului Iosif al II-lea. La domiciliul lui Born activa un cerc al artistilor adepti ai masoneriei printre care se numara si gravorul Jakob Adam, nimeni altul decat autorul celor mai cunoscute portrete ale lui Horea, Closca si Crisan. Ignatios Born ar fi fost personajul care l-a introdus pe Horea imparatului Iosif al II-lea. Conform unui curent recent de opinie, tot mai multi masoni romani sustin apartenenta lui Horea la aceeasi loja masonica cu imparatul Iosif al II-lea. In sprijinul acestei afirmatii, sunt aduse cererile aduse de Horea, cereri care, in opinia masonilor, semanau partial cu idealurile care au stat la baza Revolutiei de la 1848, revolutie initiata si dezvoltata in proportie de 100% de catre Masoneria romaneasca. **Un alt argument vine din partea faptului ca Horea stia sa scrie si sa citeasca, ceva foarte rar printre romanii din Ardeal** care erau tinuti intr-o adevarata stare de sclavie. Un mister nedezlegat nici astazi este cel care invaluie momentul prinderii lui Horea care se ascundea in padurea Soracetului din Muntii Gilaului, undeva langa Albac. In momentul arestarii sale, Horea a scos din san cateva manuscrise pe care le-a aruncat in foc. Hartiile au ars complet, inainte ca cei care l-au arestat sa le salveze. Acest fapt adanceste misterul care inconjoara personalitatea taranului mot Necula Ursu. O ipoteza si mai tulburatoare cu privire la natura adevarata a lui Horea vine de la o serie de istorici care afirma ca **Horea ar fi fost un ultim initiat in cultul dacilor.** Ipoteza nu pare deloc fantezista, daca tinem cont de faptul ca motii din Apuseni sunt urmasi directi ai dacilor. Mai mult, in ultimatumul sau adresat nemesilor unguri si curtii vieneze, Horea face un apel la libertate total lipsit de frica, in spiritul ilustrilor sai inaintasi. In plus, dupa arestare, Horea manifesta o noblete neobisnuita afirmand ca-i cunoaste pe cei 6 tarani care l-au tradat, dar “ca-i iarta din toata inima”.

1. Alianta secreta a lui Stefan cel Mare cu Persanii

Vestea despre uluitoarele victorii ale lui voievodului Stefan cel Mare asupra celei mai puternice forte armate a vremurilor au inconjurat lumea. Daca liderii care domneau in Europa crestina s-au marginit doar la incurajari si laude scrise, in celalat capat al lumii o alte putere militara admira lupta si succesele voievodatului Moldovei, sperand la un eventual atac combinat contra turcilor otomani. In aceasi perioada, **Persia, Afganistanul si Kurdistanul erau sub stapanirea unei confederatii de triburi a turcilor oguzi, dusmani traditionali ai Imperiului Otoman.** Confederatia Aq Koyunlu, sau a **Oilor Albe turcmene** a reusit in urma unor mari eforturi militare sa stopeze expansiunea spre Est a otomanilor. In cautarea unor aliati, oguzii din Persia au apelat chiar si la statul venetian, caruia hanul Uzun Hassan i-a cerut ajutorul in anul 1464. Venetienii au promis, dar nu au ajutat cu nimic armatele de calareti ai turcomanilor oguzi. In acelasi timp, Stefan cel Mare scria epistole tuturor dusmanilor Imperiului Otoman. **A existat astfel o corespondenta intre Stefan cel Mare si stapanitorii Persiei, in care oguzii lauda si sprijina eforturile domnitorului moldovean.** Insa lucrurile au mers chiar mai departe decat niste simple epitete de gratulare reciproca din epistole cu caracter diplomatic. La finele anului 1490, turcmenii se angajeaza sa atace Imperiul Otoman, in cadrul unei campanii in Antolia, urmand ca voievodul Moldovei sa inceapa la randu-i o campanie la Dunare. Dusmanul otoman urma sa fie prins in cleste. Forta militara a clanurilor Oilor Albe era cu adevarat impresionanta. Cronici chinezesti si rusesti relateaza ca aprigii luptatori din stepe intunecau orizontul cu multimea lor. **Planul prin care romanii ar fi putut schimba fata lumii pentru prima data in istorie s-a naruit odata cu moartea accidentala a hanului oguz.** Hoarda Oilor Albe s-a risipit odata cu dinastia pe care au fondat-o in Persia. Restul este istorie...

Fata nevazuta a FIFA: fabricarea unui presedinte

Foto (4)

Santaj, luare de mita, falsificare de voturi, transferuri ilicite si bilete "murdare". Este fata ascunsa a Federatiei Internationale de Fotbal, vazuta prin ochii lui Andrew Jennings. Cel mai important reporter de investigatii sportive din lume, britanicul si-a petrecut patru ani din viata pentru a patrunde in culisele intunecate ale "sportului rege". Rezultatul muncii sale a condus la o expunere exploziva a oficialilor care conduc institutia suprema a lumii fotbalistice FIFA si a dat nastere unei povesti fascinante despre felul in care "oamenii in costume" pun ambitiile personale si banii mai presus de fanii din tribune si inaintea jucatorilor de pe teren. Iata cum este, de fapt, condusa lumea fotbalului profesionist.

FIFA a fost fondata in Paris, Franta pe 21 martie 1904 si are astazi sediul in Zurich, Elvetia. Inglobeaza sase confederatii continentale si a fost condusa pana in prezent de opt presedinti. Cel mai recent este inca in exercitiul functiunii, de 11 ani, este cetatean elvetian si se numeste Joseph Sepp Blatter. Dupa o cariera in care a imbinat sportul si afacerile, elvetianul nascut la 10 martie 1936, in tara cantoanelor, devine secretar general al FIFA in 1981 si sta in umbra lui Joao Havelange, presedinte timp de un sfert de secol al Federatiei.(1974-1998). **Sfatuit de Michel Platini, actual conducator al UEFA, Blatter candideaza pentru functia de presedinte al FIFA si este ales in 1998 in fata lui Lennart Johansson**, dupa o "lupta" care dureaza patru luni. La 29 mai 2002 va fi reales in functie, iar la Congresul FIFA de la Doha din 2003 i se prelungeste in mod exceptional mandatul cu un an, astfel incat alegerile sa nu coincida cu desfasurarea Cupei Mondiale din 2006. Blatter castiga un al treilea mandat in 2007, care va expira in 2011.

Fire Innodate Fotbalul Are

Inscaunarea din 1998 a lui Sepp Blatter in functia de “carmaci” FIFA implica practici presupuse de coruptie, descrise atat de Andrew Jennings in “Fault” cat si de britanicul David Yallop in cartea sa "Cum au trucat partida”. In 2002, elvetianul trebuie sa se confrunte cu o ofensiva a mai multor membri ai Comitetului Executiv, precum si cu cea a secretarului general al FIFA, Michel Zen-Ruffinen, care il acuza de nereguili financiare, coruptie si manipulare de conturi. Apoi, falimentele succesive ale societatilor ISL (International Sports and Leisure) care adminstra drepturile de marketing asupra Mondialelor din 2002 si 2006, si Kirch, detinatoarea drepturilor TV asupra acestor doua evenimente, zguduie FIFA. **In 2006, jurnalistul englez Andrew Jennings (foto) il acuza direct in cartea "Cartonasul rosu" pe Joseph Blatter de coruptie in dosarul ISL-ISMM,** acuzatie pe care FIFA o dezminte cu fermitate, reusind chiar sa interzica, printr-o decizie a justitiei, publicarea cartii in Elvetia.

Cu ceva timp inaintea alegerilor din 1998, contracandidatul lui Blatter, presedintele pe atunci al UEFA Lennart Johansson, a promis democratie, solidaritate si transparenta daca va fi ales in fruntea FIFA. El promitea delegarea unui contabil independent insarcinat sa examineze practicile afaceristice ale FIFA. Campania acestui “puritan” l-a deranjat pe presedintee inca in exercitiu, Havelange. Cum isi permitea acest suedez sa ameninte voalat derularea unor investigatii independente ale Federatiei? Dincolo de lupta de orgolii, se mai intrevedea si un pericol real al unei asemenea operatiuni. Havelange nu avea vreun afect pentru Blater, care incercase in trecut sa-l detroneze, insa acesta nu avea intentia de a scoate la lumina ceva din afacerile obscure ale Federatiei. Astfel, **atunci cand Blatter a aflat ca este sustinut nu doar de asociatiile nationale de fotbal carora le-a facut de-a lungul timpului favoruri, dar si de Havelange, a demarat vanatoarea voturilor lui Johannson.** In mai 1998, Sepp zboara la Nairobi, capitalia Kenyei, unde avea sa-i intalneasca pe oficialii Africii de Sud, Mozambicului, Angolei, republicii Lesotho si Namibiei. Le promite acestora ca, prin interventia lui din pozitia de presedinte FIFA, Africa de Sud va gazdui Cupa Mondiala din 2006. Daca va avea succes in alegeri, va pompa si mai multi bani in continent. Audientei i-au placut aceste cuvinte, ceea ce a insemnat subtilizarea a cinci voturi rezervate initial lui Johnsson, care sustinea Germania pentru 2006.

Ales sau impus?

Intr-o dimineata de noiembrie din 1998, in interiorul hotelului Meridien din Paris, zeci de delegati FIFA s-au adunat pentru a trece la alegerea noului presedinte al Federatiei Internationale de Fotbal. Candidati: suedezul Lennart Johansson, presedinte UEFA la acea vreme, si Joseph "Sepp" Blatter, un catarator elvetian descoperit si propulsat de Horst Dassler, mai mare peste imperiul Adidas. Micul dejun a fost in acea dimineata ceva mai agitat decat era firesc. O puzderie de oameni grabiti cu mana dreapta ocupata de un plic alb au intrat si iesit din sala de conferinte. La un moment dat a fost vazut si **Mohammed Bin Hamman, distins reprezentant al Quatar-ului in Comitetul Executiv FIFA si prieten apropiat al candidatului Sepp Blatter.** Apoi, in aproximativ o ora, s-au petrecut cateva lucruri cu adevarat remarcabile. Cel putin 18 reprezentanti ai tarilor africane au avut o revelatie si si-au schimbat parerea despre candidati. Toti au hotarat sa nu il mai sprijine pe Johansson, desi cu o seara inainte, la cina, jurasera deschis credinta suedezului.

Acum, la micul dejun, dupa chifle proaspete si magiun gros, aceiasi 18 si-au marturisit credinta in Blatter. Revelatiile par a fi fost stimulate de plicurile albe din mainile celor ce s-au perindat prin sala. 5.000 de dolari pe loc, 5.000 dupa vot. **Farah Addo, cetatean al Republicii Somalia si membru in Comitetul Executiv FIFA, vicepresedinte al Confederatiei Africane de Fotbal si presedinte al Federatiei Somaleze de Fotbal, a refuzat mita.** De aceea, in cazul lui, oferta a ajuns la 100.000 de dolari, pentru ca de cuvantul sau ascultau si alti reprezentanti africani. Fiind gata sa provoace un scandal, Addo a primit rapid lovitura de gratie. Un fax sosit din Somalia il anunta ca Federatia inceteaza sa il mai considere reprezentant cu drept de vot la FIFA. Apoi s-a trecut la vot. Blatter 118 - Johansson 80. Numai dupa 4 ani, cei cativa oameni in zdrente care sustineau de sub un camion ca sunt Federatia Somaleza

de Fotbal au recunoscut ca au primit de la d-l Bin Hamman din Quatar 10.000 de dolari, faxul, hartia si pixul cu care a fost scris si trimis mesajul care il dezmostenea pe Addo.

Tabara lui Blatter a negat intotdeauna cu vehementa ca ar avea cunostinta despre vreo cumparare de voturi anterioara alegerilor, iar **cartile care demasca operatiunea nu pretind ca Sepp ar fi fost implicat direct sau ar fi stiut despre cumpararea voturilor.** Totusi, Blatter si FIFA au confirmat ca delegatii au primit sume de bani in plicuri la hotelul Meridien din Paris, in timpul weekend-ului cand a avut loc congresul FIFA din 1998: explicatia oficiala este ca singurele plati facute au fost pur si simplu avansuri banesti pentru asociatiile nationale, din suma de 250.000 dolari pe care o primesc anual membrii mai saraci ai FIFA, si ca nu este nimic neobisnuit in aceasta distribuire a banilor oficiali ai FIFA, in scopuri fotbalistice legitime.

Premisa implicarii magnatilor din Golful Persic in manipularea sufragiilor de la varful FIFA nu este una cu aspect absurd. FIFA este o masina de facut bani, iar infiltrarea la varf a unui om controlat de acesti bogatasi le asigura, subtil, conducerea colosului financiar, oferindu-le in acelasi timp mult ravnita obscuritate. Mai mult de atat, comportamentul FIFA din momentul inscaunarii in pozitia de presedinte a lui Sepp Blatter, vine ca o confirmare a acuzelor. **Blatter s-a ocupat personal de vanzarea drepturilor pentru Cupele Mondiale din 2002 si 2006: drepturile de difuzare a jocurilor la tv in fiecare tara din lume si drepturile de a pune insigna FIFA si cuvintele magice "World Cup" pe sucuri, bauturi, gustari, aparate de ras si echipamente sportive.** A fost o ocazie foarte buna pentru Blatter sa-si demonstreze capacitatile de sforar, mai ales ca se anunta o afacere cu o cifra de 2,3 miliarde dolari.

Desi in urma tratativelor, drepturile de difuzare a meciurilor de fotbal trebuiau vandute celui mai mare conglomerat media din lume, Bertelsmann, prin subsidiarele TV americane IMG si UFA, acestea au fost vandute catre ISL. Cum? Pentru ca IMG si UFA au aflat in ultima clipa de la FIFA ca Federatia vinde drepturile pentru Cupele din 2002 si 2006 in acelasi pachet, Bertelesmann fiind pregatit sa achizitioneze numai drepturile pe 2002. **Cum ISL a fost anuntata dinainte asupra acestei chestiuni, s-a miscat mai rapid si a obtinut drepturile in detrimentul Bertelsmann.** Masinatiunea a fost evidenta abia in momentul in care, in contul FIFA a ajuns accidental un virament bancar in valoare de 1 milion franci elvetieni (400.000 de lire sterline) dinspre ISL, fara a exista vreun contract care sa justifice aceasta tranzactie. Era vorba de un foarte gras "Multumesc" pentru medierea drepturilor de difuzare, exprimat stangaci. Momentul a generat suspiciuni si rumoare in lumea fotbalistica si mai ales printre jurnalisti, dar chestiunea este inca dezbatuta din punct de vedere legal.

Cum spuneam si la inceputul articolului, **Jopseph "Sepp" Blatter este inca la carma FIFA, pana in 2011.** Nu este surprinzator ca si-a pastrat "scaunul" odata ce l-a ocupat initial prin metodele dezvaluite si este legitima presupunerea ca nu tocmai transparent si corect Blatter a fost reales de doua ori presedinte al Federatiei. Nu este decat o mostra graitoare despre felul in care se desfasoara lucrurile in lumea fotbalului international, deoarece nu ne putem astepta ca, atunci cand varful piramidei este construit din moloz, corpul sau sa fie faurit din aur. Or, avand in vedere ca **fotbalul este religia a sute de milioane de impatimiti din toata lumea**, masinatiunile ce au loc in substraturi nu vin decat ca o tradarea a tuturor acestor oameni, ca o inselatorie comparabila cu cea a descosinderarii unei tari extrem de populate si de diverse, unita intru dragostea eternal pentru "sportul rege".

Cine a mesterit criza economica actuala?

Foto (3)

Cum era sa scape tocmai criza actuala, care ne zgaltaie atat de rau pe toti, cum era sa scape tocmai ea de o explicatie in spirit conspirationist? Indiferenti la explicatiile date de profesionisti – bancheri, economisti, analisti politici -, pasionatii povestilor despre comploturi au lansat propriile lor explicatii.

Prima dintre ele nici macar nu-i originala: tot vechea poveste – categoria oldie, but goldie, caci se pare ca, indiferent de natura evenimentului analizat, niciodata nu trece nebagata in seama - a unui complot evreiesc. Nici nu incepuse bine sa se vorbeasca oficial despre criza, ca **site-urile antisemite s-au si umplut de explicatii destepte privitoare la o conspiratie iudaica, personajele principale fiind bancherii si alte persoane importante de pe Wall Street** si de pe alte "strazi" ale lumii financiare, din SUA si alte parti ale globului. A tasnit numaidecat si s-a raspandit cu viteza internetului un zvon despre niste fonduri de 400 de miliarde de dolari care ar fi fost mutate in banci israeliene "chiar inainte" de prabusirea firmei Lehman Brothers si a altor importante corporatii de servicii financiare americane. **Simplul fapt ca economia Israelului nu a parut (pana acum) afectata foarte grav de criza care a zguduit atatea state, a fost socotit drept o dovada de netagaduit a conspiratiei.** Ziare, posturi de radio si televiziune din Europa, America de Nord si America de Sud si Orientul Mijlociu au inhatat din zbor povestea, inserand, in emisiuni si articole, comentarii antisemite, unele dintre ele de o logica "zdrobitoare": de pilda, in Venezuela, realizatorul unei emisiuni radio a afirmat ca faptul ca membrii Congresului american si-au luat vacanta cu prilejul marilor sarbatorilor iudaice, dupa ce votasera propunerea privind planul de salvare a economiei, prin alocarea a 700 miliarde de dolari, constituie o dovada a faptului ca guvernul Statelor Unite este controlat de lobby-ul evreiesc! Deci, nimic nou: **aceleasi stereotipii vechi de secole, care ies (nici macar surprinzator) la iveala de fiecare data cand e vorba despre o criza si niste bani.**

Noroc ca exista cel putin o teorie alternativa (cu toate ca si asta e din categoria cliseelor): e vorba despre vesnica disputa intre partidele politice americane - democrati vs. republicani. De-a lungul vremii, cele doua n-au incetat sa se acuze reciproc de participare la conspiratii. Ultimul scandal rasunator a avut loc in urma cu vreo 13 ani, cand au ciculat zvonuri conform carora dreapta americana ar fi pus la cale complotul in urma caruia presedintele democrat Bill Clinton s-a trezit implicat intr-un scandal sexual. (Cum? Credeati ca din cauza Monicai Lewinski? Pai ea n-a fost decat o unealta a dreptei, nu va e clar?).

Acum jucam returul: e randul republicanilor sa-i acuze pe democrati de un complot. Rush Limbaugh, un faimos, dar si controversat realizator de emisiuni radio american, cunoscut pentru vederile sale de dreapta, nu numai ca a declarat ca spera intr-un esec al presedintelui Obama, dar, la sfarsitul anului trecut, i-a acuzat pe **democrati ca ei ar fi declansat criza financiara americana (devenita ulterior globala) pentru a-l ajuta pe Barack Obama sa castige alegerile!** Limbaugh a afirmat ca senatorul democrat Chuck Schumer ar fi fost implicat in colapsul bancii IndyMac, care a starnit zvonuri ingrijoratoare care, la randul lor, au declansat panica financiara ce a dus, in cele din urma, la prabusirea atator mari banci si alte institutii financiare americane. Pe fondul acestei panici, democratii ar fi castigat alegerile; au facut rost, zice Rush Limbaugh, de o criza despre care populatia crede ca poate fi rezolvata doar cu ajutorul atotputernicului guvern care ar interveni ca sa salveze una sau alta. Scopul final al actualului guvern democrat, dupa afirmatiile lui Limbaugh, este acela de a nationaliza o mare parte din economia SUA – unele banci, afacerile cu ipoteci, pana si industria constructoare de masini.

Faptul ca marea criza s-a propagat in lume cu asemenea efecte devastatoare e interpretat de jurnalistul de dreapta drept o dovada ca lucrurile au scapat de sub control si au ajuns prea departe: **democratii au vrut doar sa castige alegerile si au declansat o monstruoasa criza la nivel global.** Politica liberala a lui Barack Obama nu e, in mod cert, pe placul lui Rush Limbaugh, un anti-liberal declarat. “Liberalismul e problema noastra” a spus el. “Liberalismul e cel care ne-a adus atat de periculos de aproape de prapastie.” Teoria lui a devenit, evident, foarte draga dreptei politice din SUA si a inceput sa faca si pui. Karl Rove (un important personaj care a lucrat la Casa Alba ca Deputy Chief of Staff in timpul ultimului mandat al lui George W. Bush) si Bill O’Reilly, un reputat jurnalist si comentator politic, au sustinut si ei ca actuala criza a fost creata deliberat, dar nu de democrati, ci de anumiti ziaristi care doreau sa sprijine alegerea lui Obama.

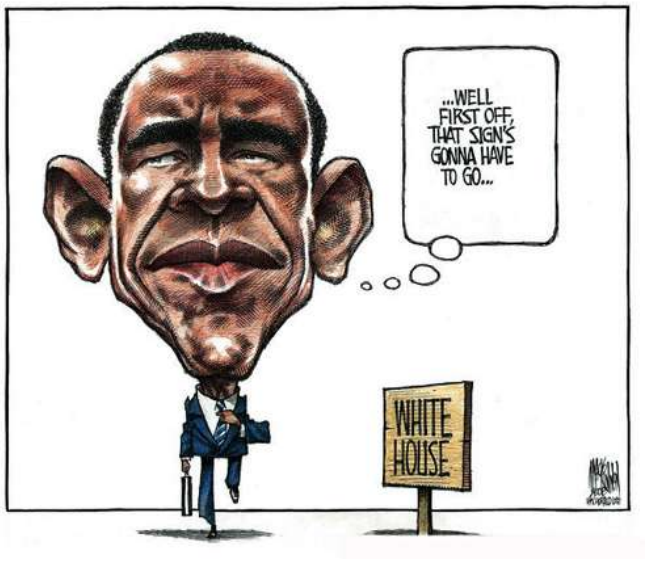

Alaturi de aceste mostre, mai exista, cu siguranta, si alte explicatii conspirationiste ale crizei pe care tocmai o experimentam cu totii. Si vor mai aparea o sumedenie. La urma urmelor, criza e abia la inceput. Evident, in lipsa vreunei dovezi, fiecare accepta sau respinge asemenea explicatii in functie de inclinatiile personale. Daca ai tendinta de a crede ca orice e rodul unei conspiratii, ai sa vezi un complot pana si in faptul ca atunci cand, te-ai dus, duminica la 7 seara, sa iei paine de la magazinul de la parterul blocului, vanzatoarea ti-a raspuns ca nu mai are. (“Aha! Ai vazut? Ti-am spus eu ca asa ne fac… sa ajungem niste sclavi, niste nenorociti, sa depindem de ei pentru orice si dupa aceea, cand le vine lor bine, ne taie macaroana! Acum nu ne mai dau nici paine, mama lor de …!!!).

Criza pornita ca o avalansa in 2007 inca ne cara cu ea, in rostogolirea pe o panta destul de abrupta (poate s-o mai indulci mai incolo; speram si noi, ce sa facem…) si despre care nu stim inca unde isi are capatul. Traim inca in ea, nu am avut cand si cum sa ne indepartam de ea, pentru a o putea privi cu detasarea pe care inevitabil o aduce trecerea vremii; dupa cum tot trecerea vremii permite adunarea si evaluarea dovezilor privind o cauza sau alta a fenomenului. Deocamdata, explicatiile stiintifice, in spiritul economiei politice, se ciocnesc de explicatiile banuitoare, in spiritul teoriilor conspiratiei, creand un vartej de informatii si emotii greu de analizat. Vorba lui “Murphy”:

Zambeste, ca maine va fi mai rau!

Operatiunea secreta Luna-Marte

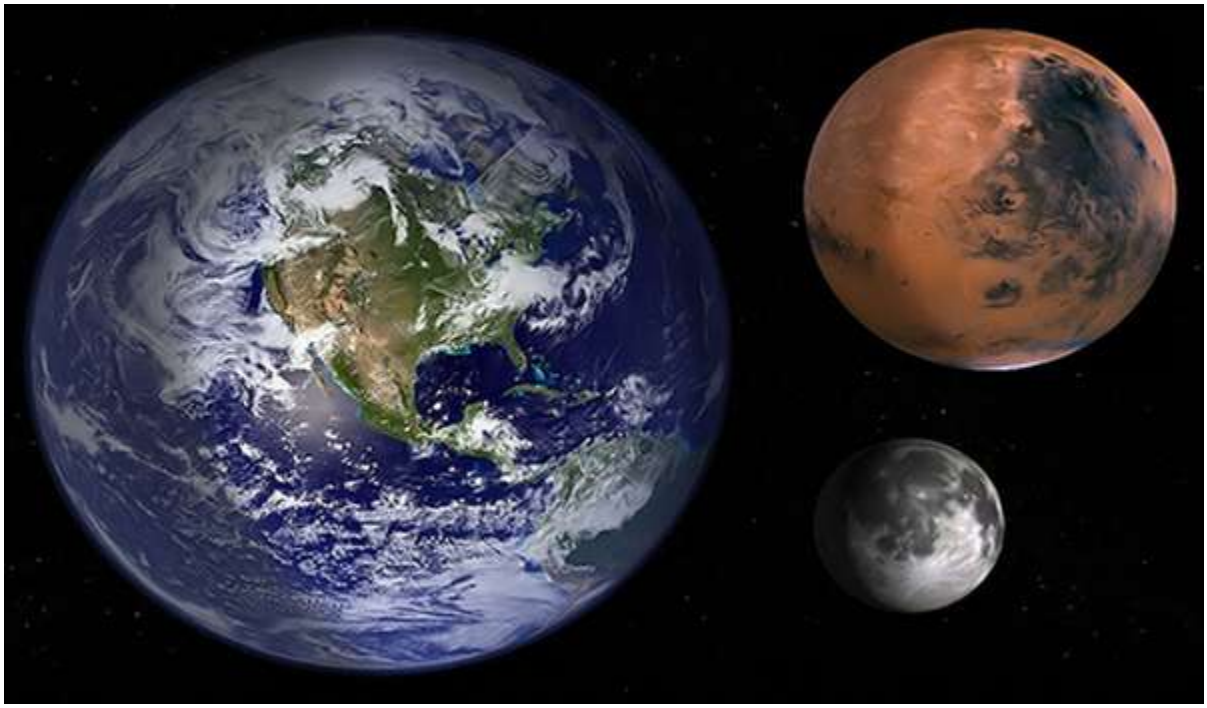

Foto (4)

In timp ce una dintre binecunoscutele teorii ale conspiratiei acuza falsificarea aselenizarii, o alta varianta de scepticism al epocii spatiului cosmic sustine ca NASA a trimis, intr-adevar, oameni pe Luna, dar a pastrat tacerea cu privire la inteligenta extraterestra descoperita de astronauti aici. Aceste premise conspirative au dat nastere unei noi discipline stiintifice, exoarheologia, studiul pretinselor relicve extraterestre de pe alte planete din sistemul nostru solar. In vara anului 1996, comunitatea acestei ramuri stiintifice a primit din partea NASA un stimulent suplimentar, atunci cand agentia spatiala a anuntat ca a descoperit un meteorit ce continea formatiuni microscopice, care semanau cu organisme unicelulare fosilizate; iar meteoritul, descoperit cu ani in urma in Antarctica, era probabil venit dinspre planeta Marte. Acesti stravechi germeni martieni sunt departe de a reprezenta o relicva consistenta, dar arheologii spatiali au interpretat episodul ca pe un semn ca se aflau pe calea cea buna.

Fara a avea avantajul unui acces nemijlocit la relicvele si artefactele fotografiate de NASA pe alte corpuri astrale, exoarhelogii legati de Pamant sunt obligati adesea sa-si extraga informatiile din fotografii neclare, realizate aleator de sonde spatiale fara echipaj uman la bord. In virtutea handicapului inerent unei asemenea abordari a stiintei, o comunitate dedicata de cercetatori, adepti ai teoriei conspiratiei, a construit un scenariu sumbru: atat Luna cat si Marte erau candva intestate de arhitecti si constructori extraterestri, care s-ar mai putea afla si astazi acolo.

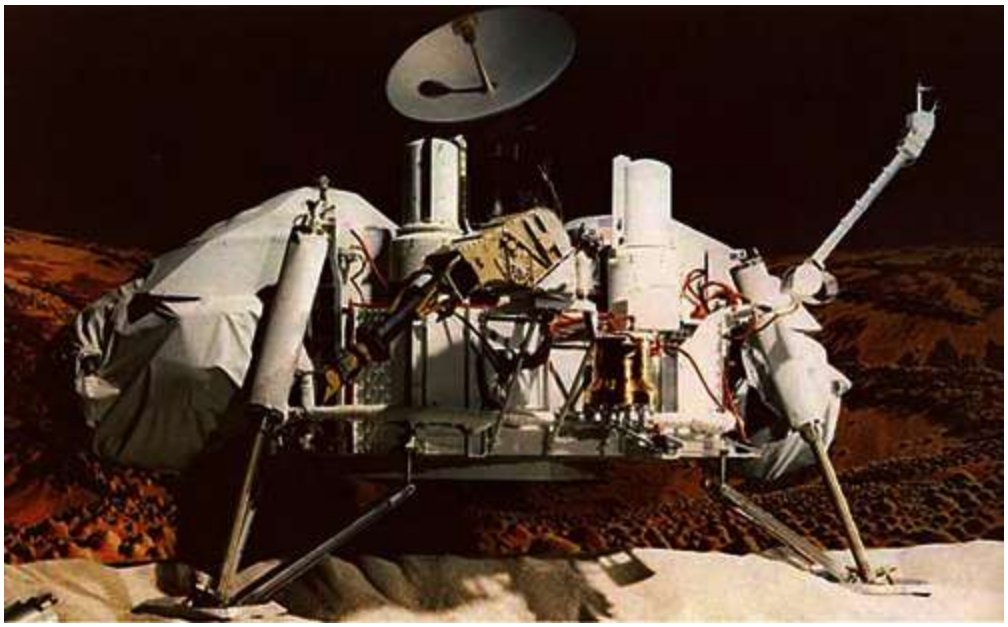

Musamalizare si sabotaj

Timp de peste un deceniu, cel mai vizibil si mai zgomotos promoter al teoriilor despre orasele martiene si lunare de odinioara a fost Richard C. Hoagland, autor de lucrari stiintifice. La mijlocul anilor ’80, Hoagland a strans o echipa de oameni de stiinta pentru a analiza un enigmatic obiect asemanator Sfinxului, prezent in mai multe dintre fotografiile planetei Marte, realizate de NASA. **“Chipul de pe Marte”, cum este cunoscuta formatiunea ciudata, a ajuns oficial in analele istoriei conspiratiilor in vara lui 1976**, atunci cand nava spatiala Viking 1 parcurgea, pentru a 35-a oara, o rotatie pe orbita in jurul Planetei Rosii. In timp ce facea fotografii ale unei regiuni desertice numite “Cydonia”, la o altitudine de circa 1.600 km de suprafata martiana, Viking 1 a inregistrat pe pelicula o imagine extrem de neobisnuita: o forma geografica ce se intindea pe 1,5 kilometri semana cu vederea frontala a unei fete umane sau, cel putin, a unei fete de umanoid. In cele doua imagini neclare, care de atunci au devenit celebre, “chipul” pare sa aiba intr-adevar ochi, nas si gura.

“Martianul” Hoagland

Desi NASA a afirmat ca **fotografia reprezinta doar un efect al luminii pe o formatiune geologica naturala**, doi specialisti in computere fara nicio legatura cu agentia spatiala, Vincent DiPetro si Gregory Molenaar, au marit digital imaginile folosind tehnici pe computer concepute de ei. Si au gasit detalii si mai uimitoare: ochii fetei respective pareau sa aiba pleoape iar strania fata parea sa aiba o gura plina de dinti si chiar o chica de par. Hoagland merge insa mai departe, distingand mai multe detalii in fotografiile disponibile: la cativa kilometri sud-vest de fata umana, el a pretins ca vede ruinele unui oras, inconjurat de piramide lungi de 1,5 kilometri, marginite de o formatiune similara cu o fortareata, ca un “fagure”, pe mai multe etaje, impartita in doua de un “bulevard principal” si ingramadita in jurul unei “piete centrale”. “Un intreg oras construit pe Marte, cu precizia unui maestru arhitect”, explica Hoagland in cartea lui **“Monumentele de pe Marte”**.

Avansand studierea fotografiilor, Hoagland a identificat o serie de relatii si proportii matematice intre trasaturile chipului, “orasul” din vecinatate si un al treilea obiect, o structura piramidala cu cinci laturi. Entuziastul cercetator a mers chiar pana acolo incat a pretins ca **formatiunile de pe Marte incearca sa ne comunice mesaje importante de evolutie pentru umanitate**, stabilind chiar bazele unei noi fizici, cea hiperdimensionala, care ne-ar putea oferi posibilitatea alimentarii cu energie din alte dimensiuni. Premisele indraznete ale lui Hoagland au fostt insa rapid atacate de cercetatori si oameni de stiinta, care acuza ca nefondate concluziile sale, despre care spun ca s-ar baza parca pe analizarea unor alte fotografii decat cele implicate, care nu se potriveau deloc cu sesizarile autorului.

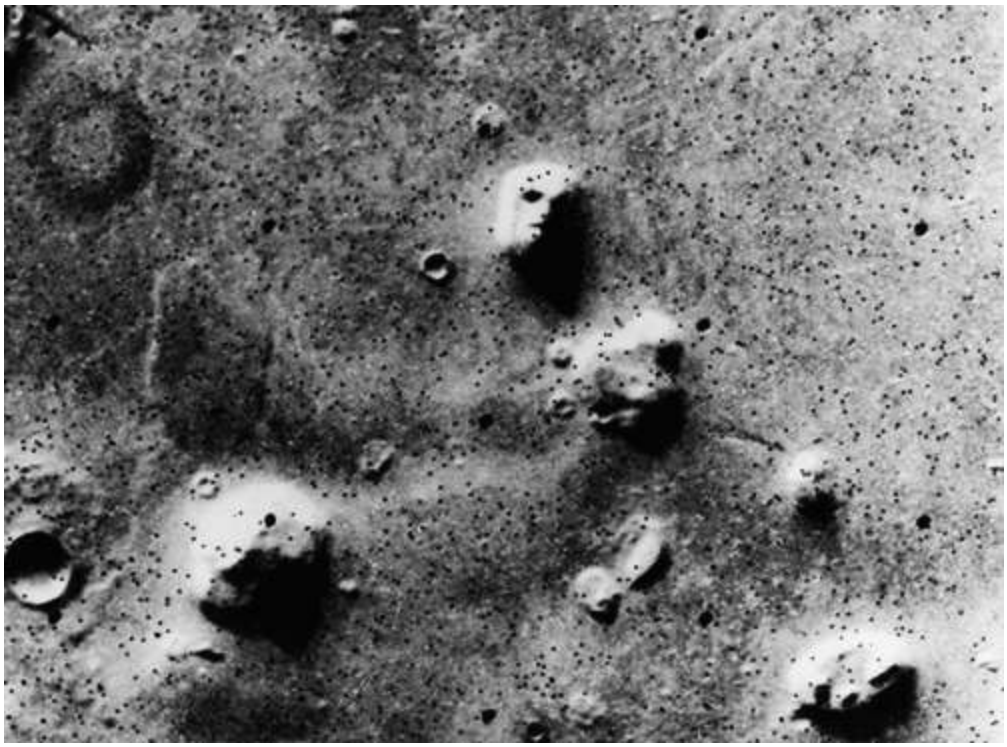

Cu toate acestea, in jurul regiunii martiene Cydonia graviteaza speculatia ca **NASA ar incerca insistent sa mascheze adevarul cu privire la orasul pierdut de pe Marte, ascunzand fotografii importante si chiar sabotandu-si propriile misiuni**. O astfel de situatie s-a inregistrat chiar in august 1992, in timpul misiunii spatiale Mars Observer, care avea printre obiective si realizarea de fotografii de inalta rezolutie ale zonei Cydonia. Atunci, chiar inainte de a intra pe orbita Planetei Rosii, sonda spatiala a incetat sa mai transmita semnale spre Pamant. NASA a abandonat rapid misiunea, acuzand o pierdere de combustibil. Teoria conspirationista conturata in jurul acestei intamplari sustine ca **NASA a trebuit sa distruga sonda Mars Observer pentru a pastra secretul asupra a ceea ce ascundea Cydonia**. Sau, ar fi existat o alta forta, de provenienta extraterestra, care a lansat un atac asupra navei spatiale. Aceste teorii au fost intarite si de ceea ce s-a intamplat in cazul misiunilor rusesti care aveau ca obiectiv tot observarea Planetei Rosii. La sfarsitul anilor ’80, fosta Uniune Sovietica a trimis spre Marte doua vehicule spatiale fara echipaj uman, Phobos 1 si 2, cu intentia de a fotografia planeta si una dintre lunile ei, Phobos.

Prima sonda a suferit o defectiune tehnica pe drum. In 1989, Phobos 2 a ajuns la destinatie si a realizat fotografii extinse ale suprafetei martiene, dupa care si ea a incetat din activitate. Intr-una dintre fotografiile trimise spre Pamant de aceasta a doua sonda insa, se poate observa o umbra cu forma cilindrica, conturandu-se pe suprafata lui Marte. O serie de cercetatori din domeniul conspiratiilor pretind ca aceasta umbra a fost aruncata de o nava spatiala extraterestra chiar inainte de a spulbera sonda ruseasca. Oamenii de stiinta specialisti in sistemul planetar au explicat insa acest fenomen ca fiind o proiectie a **lunii martiene Phobos, un satelit natural de forma neregulata**.

In urma acestor intamplari, Hoagland va reveni din nou in atentie, oferind o serie de documente interesante tinute secret timp de 30 de ani. Primul era un raport elaborat de NASA in care se recomanda ca **orice descoperiri viitoare referitoare la viata extraterestra sa fie secretizate, pentru a nu perturba civilizatia pamanteana** a secolului al XX-lea. Al doilea reprezenta o anexa ciudata la statutul NASA in care se stabilea ca agentia spatiala americana este o ramura a institutiilor militare. Hoagland nu se va multumi insa doar sa prezinte aceste documente, comentand si ca ele au servit la mascarea deliberata a unei superputeri timp de 30 de ani, pentru a-i tine pe oameni in intuneric cu privire la descoperiri uimitoare de pe Marte si de pe Luna.

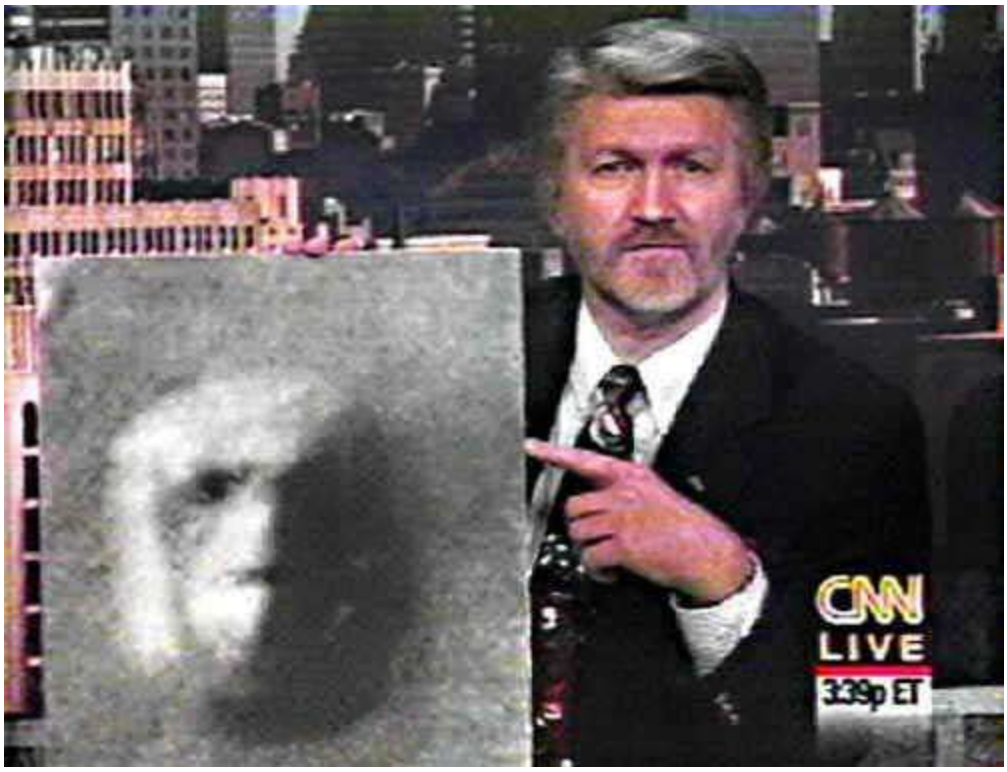

“Lunaticul” Brian

William L. Brian al II-lea, autor al cartii “Moongate: descoperirile secrete ale programului spatial al SUA”, lansata in 1982, isi va face si el aparitia in “teatrul de razboi” al teoriilor conspirationiste, schitand un peisaj asemanator al lucrurilor, unde**in.** Brian si-a propus sa faca o ancheta referitoare la ascunderea masinata de NASA a inteligentei extraterestre de pe Luna. Baza tezei sale este aceea ca NASA minte atunci cand pretinde ca gravitatia Lunii este de sase ori mai mica decat cea a Pamantului. Astfel, Brian doreste sa demonstreze ca NASA a descoperit, in anii ’60, despre campul gravitational selenar ca acesta are, in realitate, 64% din forta celui terestrui. Implicatiile acestei descoperiri sunt, potrivit lui Brian, suficient de infricosatoare incat sa stimuleze o musamalizare a NASA. Daca atractia gravitationala a Lunii ar fi intr-adevar apropiata ca valoare de cea a Pamantului, legea gravitatiei universale a lui Newton ar fi in intregime gresita si fizica conventionala s-ar baza pe o fundatie nesigura. Mai mult, autorul sustine ca o gravitatie puternica a Lunii ar mai implica si existenta unei atmosfere, care ar duce mai departe la posibilitatea existentei vietii, poate chiar a uneia evoluate.

Dezertorii cu sange albastru

Brian isi bazeaza aceasta teorie mai ales pe faptul ca **astronautii care au ajuns pe Luna nu puteau face in inaltime salturi mai mari de 35 centimetri, inaltime care, la o gravitatie de sase ori mai mica decat cea de pe Pamant ar trebui sa fie de aproximativ doi metri i**n cazul unui individ cu o greutate de 180 kilograme, atat cat cantareau astronautii echipati. Considerand ca, atmosfera mult mai densa decat s-a declarat, a Lunii, ar fi putut fi si respirabila, Brian a acuzat chiar faptul ca existenta costumelor astronautilor avea singurul rol de a ascunde, in timpul filmarilor, adevaratele conditii de pe satelitul natural al Terrei. In continuare, marsand pe controversatele marturii ale lui Neil Armstrong, primul om pe Luna, autorul sustine chiar ca atunci cand oamenii au aselenizat au fost intampinati si monitorizati indeaproape de OZN-uri si chiar de entitati extraterestre. Mai tarziu, pe baza unor surse discutabile si subiective, Brian va afirma despre **Luna ca nu este deloc un tinut pustiu asa cum sustine NASA. Luna, spune el, este de fapt un tinut placut, cu un “cer de culoarea sofranului”, cu vegetatie si viata in anumite zone, cu munti acoperiti de paduri, cu lacuri si rauri, si cu unele comunitati extraterestre**. Teoriile lui Brian vor avea ecou intr-un alt domeniu al presupunerilor conspirative aerospatiale, cel denumit “Alternativa 3”, care a inceput initial ca o parodie fictiva, dar mai apoi a capatat proportii serioase in randul maselor. Dupa cum a fost expusa, Alternativa 3 ar reprezenta un complot conceput de o reuniune globala a elitelor vizand abandonarea in mainile maselor de rand a planetei Terra, suprapopulata si poluata, purtatorii de sange albastru fiind transportati in secret de pe Pamant, impreuna cu cohorte de oameni care sa reprezinte forta de munca, spre orasele-cupola de pe Luna si Marte. Sunt teorii mai mult decat indraznete, premise cel putin paranoice si temeri aparent lipsite de orice temei relevant, insa daca exista vreun pilon solid care sa le sprijine, acela este ca emitentii si adeptii lor sunt oameni invatati, pregatiti si inteligenti, ale caror concluzii nu sunt chiar unele indoielnice. Cu toate acestea, vanatori de celebritate si succes s-au ridicat din randurile celor mai curati, iar suspectarea de o asemenea pornire vine sa demoleze orice acreditare a unui promotor de teorii conspirationiste.

Cazul Antrax

Foto (4)

Va mai amintiti de antrax? A ocupat prima pagina a tuturor ziarelor din lume, si despre el s-a vorbit ore in sir in jurnalele de stiri si talk-show-uri. Va mai amintiti psihoza? Dar mastile anti-gaz? In octombrie 2001, deasupra unei Americi aflate inca sub soc ca urmare a tragediei din 11 septembrie se abatea spectrul terorismului bacteriologic; o noua stare de urgenta, de aceasta data una intr-un mod mult mai subtil inspaimantatoare.

Nebunescul val de teroare raspandit de sutele de plicuri suspectate ca ar contine pulberea mortala a facut inconjurul lumii de cateva ori doar pentru ca in scurt timp sa se dezumfle ca un balon. Timp de cateva saptamani, in lume au existat doua tipuri de eroi: pompierii si postasii. Apoi, dintr-o data, tacere. **"Cine a manevrat fluxul stirilor si conform carei strategii?**", se mai intreaba inca cei convinsi ca este o eroare sa crezi ca stirile corespund faptelor, iar faptele adevarului. Din aceasta perspectiva, daca faptele au fost livrate in mass-media prin filtrul unei regii destul de grosolane, ce a distorsionat realitatea ca intr-un joc de oglinzi deformate, greu de spus ce s-a intamplat in realitate.

Desfasuratorul

Pe 5 octombrie, ziarele publica stirea mortii lui Robert Stevens, un jurnalist de la Sun, din Boca Raton, Florida, internat in spital in urma infectarii cu **Bacillus Anthracis, o bacterie ai carei spori provoaca antraxul, o boala mortala.** Secretarul Departamentului Sanatatii, Tommy Thompson exclude insa ipoteza atacului terorist, sugerand ca infectarea ar fi survenit pe cai naturale. Opiniei publice i se dau toate asigurarile: “antraxul nu este contagios”. Se va afla ulterior ca alte persoane au fost infectate incepand din 23 septembrie, dar nu fusesera corect diagnosticate. In dimineata de luni 15 octombrie 2001, un functionar de la biroul senatorului Tom Daschle deschide o scrisoare de amenintare (expediata in data de 9) continand o pulbere ce se va dovedi “purtatoare” de spori ai bacilului antraxului. Va rezulta ulterior ca o alta scrisoare cu praful mortal a fost trimisa si senatorului Patrick Leahy. Textul scrisorilor trimise politicienilor suna asa: **“Nu ne poti opri. Avem acest antrax. Vei muri. Ti-e frica? Moarte Americii. Moarte Israelului. Allah e mare**”.

In data de 16 octombrie, palatul ce gazduia birourile Senatului este inchis, iar controalele sunt extinse si la Camera Reprezentatilor, dupa ce 28 de membri ai personalului rezulta pozitivi la testul antraxului. In timp ce acestia urmeaza un tratament cu antibiotice, se afla ca alte doua scrisori contaminate au fost expediate la redactiile NBC News si New York Post. Pe 21 si 22 octombrie cad victime ale antraxului angajatii postali Thomas L. Morris (55 ani) si Joseph P. Curseen (47), cei care manevrasera scrisorile contaminate. **Guvernatorul Thomas Ridge, director al Sigurantei nationale va dezvalui**

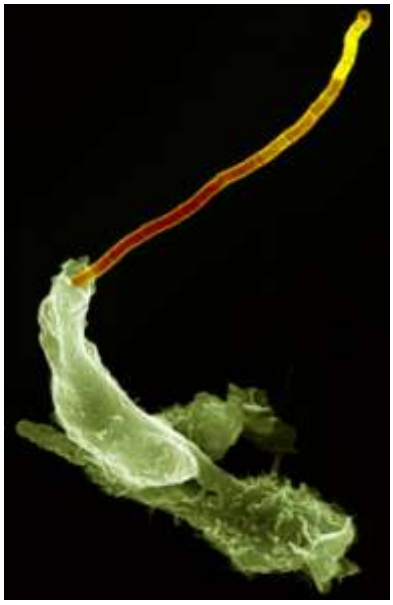

ca sporii continuti de scrisorile trimise la New York Post si senatorilor democrati apartin tulpinii Ames (utilizata de obicei in laboratoarele de cercetare a armelor bacteriologice) si ca pulberile trimise senatorilor ar fi fost de zece ori mai concentrate decat cele destinate jurnalistilor. Pe 31 octombrie, moare infirmiera Kathy Nguyen din New York, iar pe 21 noiembrie decedeaza ultima victima a antraxului, Ottilie Lundgren din Oxford (Connecticut).

Patriotii

Desigur, **in criza antraxului, suspectul numarul 1 a fost Bin Laden si banda lui de fanatici asasini, intruchiparea Raului Absolut**. Rationamentul, ce-i drept, parea fara cusur: talibanii atacati de bombardamentele Statelor Unite s-ar fi razbunat cu mijloacele letale de care dispuneau (furnizand administratiei Bush un argument in plus pentru a cere si obtine mana libera, si grea, de a trece la represalii impotriva teroristilor noului mileniu). Daca acceptam versiunea divulgata de mass-media, totul se leaga: **America a fost agresata de o secta de fundamentalisti islamici, ca atare America are dreptul de a trece la represalii** si "de a declara razboi terorismului".

Din aceasta perspectiva, povestea pare insa scenariul unui film mediocru de aventuri si spionaj. Erau zile frenetice pentru senatorii Congresului american, confruntati in perioada respectiva cu **promulgarea Patriot Act, o lege antiterorism promovata puternic de Administratia Bush,** dar extrem de controversata intrucat presupunea acceptarea anumitor limitari ale libertatilor personale ale cetatenilor americani. Proiectul de lege a fost prezentat Congresului pe 2 octombrie. Atunci, liderul majoritatii din Senat, senatorul democrat Tom Daschle a cerut mai mult timp pentru a examina documentatia, declarand ca se indoieste ca Senatul ar putea aproba aceasta lege intr-o saptamana, conform calendarului si dorintei administratiei Bush. Seful Comisiei Juridice din Senat, democratul Patrick Leahy, care alaturi de Daschle detinea puterea de a bloca demersul legislativ, a ridicat si el dubii cu privire la neconstitutionalitatea prevederii. Pe 24 octombrie este aprobata o finantare de 300 milioane de dolari pentru statele afectate de antrax. In aceeasi zi, trece in Senat Patriot Act, cu un singur vot impotriva, cel al senatorului Russell Feingold, al carui birou se afla alaturi de cel al lui Tom Daschle. Mai tarziu se va afla ca **mare parte dintre reprezentati au votat Patriot Act fara a-l citi inainte**.

Avertisment sau atac?

Nu este asadar de mirare ca initial ziarele europene au urmat docil linia indicata de guvernul american: Bin Laden este un nebun furios care incearca sa-si procure arme de distrugere in masa, iar declaratiile ce apar in presa escaladeaza oroarea: "Bin Laden vrea bomba atomica!", "Bin Laden are deja bomba atomica!". Pe 22 noiembrie 2001, in London Times, secretara Federatiei Omenilor de Stiinta americani, Barbara Hatch Rosenberg, declara insa ca "***bacteriile atacului cu antrax asupra Americii provin aproape sigur dintr-un laborator guvernamental al Statelor Unite***". Pe 29 noiembrie, revista Greenpeace din Germania, citand informatii confidentiale de la delegatia SUA prezenta la Conferinta de la Geneva pe tema armelor biologice, dezvaluie ca "cine a savarsit atacul doreste o crestere a bugetului SUA pentru cercetarea in domeniul armelor bacteriologice". Dincolo de toate ipotezele, mai mult sau mai putin verosimile, iata si o certitudine: "A***naliza preliminara a pulberii a aratat ca aceasta are aceeasi concentratie de spori a antraxului produs de Pentagon: o mie de miliarde de spori per gram. Niciun guvern strain – dupa cat se stie – nu a mai fost vreodata in stare sa puna la punct o pulbere a acestui germene atat de concentrata***", declara o sursa anonima din cadrul delegatiei americane la Geneva; potrivit careia, atentatorul ar fi dorit mai mult sa starneasca panica decat sa ucida, pentru a imprima un ritm mai alert dezvoltarii cercetarii bacteriologice militare.

Fapt este ca, dupa ce americanii si-au atintit atentia in ograda proprie, discutiile despre antrax, germeni, pulberi si plicuri mortale s-au rarit considerabil. Atunci cand multora le-a devenit clar ca **amenintarea antraxului nu a fost decat o afacere americana**, guvernul Bush nu a mai putut-o utiliza drept cauza sacrosanta a razboiului impotriva talibanilor; e destul de jenant sa admiti ca tocmai ai tai sunt acei tipi care, din ratiuni necunoscute, au provocat moartea a cinci persoane, victime la fel de inocente ca si copiii afgani spulberati de bombele superinteligente made in USA.

Ce se mai aude cu antraxul?

Se spune ca, la Washington, in briefing-ul de dimineata cu serviciile secrete, presedintele George W. Bush ar fi intrebat din timp in timp: “Ce-avem in cazul Antrax?”, iar raspunsurile nu erau niciodata in masura sa-l satisfaca. In decursul timpului, planul criminal a fost atribuit mai multor “vinovati”: agentilor 007 ai lui Saddam, teroristilor Al Qaeda, extremistilor neonazisti americani si, in ordinea numerelor de pe tricou, ultimul la rand, “cercetatorului nebun”. Agentii federali au avut nevoie de 7 ani de anchete controversate pentru a furniza un nume si un corp, chiar daca, de aceasta data unul lipsit de viata: cel al lui **Bruce Edwards Ivins, 62 de ani, microbiolog civil in cadrul armatei,** care si-ar fi luat viata cu o doza masiva de tranchilizante, gest motivat cel mai probabil de dorinta de a se sustrage justitiei (sau injustitiei): FBI-ul asadar a ajuns la concluzia ca Ivins, cercetator de succes in laboratorul militar din Fort Detrick, Maryland, ar fi trimis scrisorile cu antrax Congresului si mass-media in 2001. Cand a survenit tragedia, procuratura era pregatita sa-l incrimineze si ar fi solicitat pedeapsa cu moartea.

In august 2008 insa, stirea sinuciderii lui Ivins si dezvaluirile cu privire la ancheta au fost primite de opinia publica cu neincredere. Cu nici o luna inainte, Departamentul Justitiei din Statele Unite tocmai fusese obligat sa-i plateasca daune in valoare de 6 milioane de dolari lui Steve Hatfill, alt om de stiinta de la Fort Detrick, ani de-a randul considerat a fi vinovat de raspandirea antraxului. In cele din urma, s-a dovedit totusi ca FBI-ul s-a inselat, iar Hatfill s-a tinut tare, declarand razboi autoritatilor. Ivins in schimb a clacat. A intrat in depresie imediat ce s-a declansat ancheta. Fusese indepartat de la laborator si supus la numeroase interogatorii impreuna cu alti colegi (FBI-ul restransese cercul suspectilor la patru nume, printre care si cel al cercetatorului sinucigas, care de altfel a colaborat cu politia in faza initiala a anchetei).

Definit de prieteni drept “un excentric”, Ivins era un om foarte religios, canta in corul Bisericii si facea voluntariat pentru Crucea Rosie; exemplul perfect de bun cetatean si tata de familie. Din cand in cand, scria la cotidianul local Frederick News Post scrisori pe teme legate de morala si religie. Straniu totusi comportamentul acestuia in centrul din Fort Detrick, citadela militara unde se studiaza virusuri si vaccine. In mai multe ocazii, **intre decembrie 2001 si aprilie 2002, cercetatorul ar fi realizat teste cu antrax, violand astfel regulile de securitate**. Faceau scrisorile trimise membrilor Congesului si presei parte dintr-un studiu asupra antraxului? Reprezentau ele oare o tentativa de a atrage atentia asupra pericolului reprezentat de antrax? Sau erau un adevarat atac la adresa statului? Multi se tem ca sinuciderea lui Ivins a fost o solutie mai mult decat convenabila. A fost gasit un vinovat, iar o sinucidere suna la fel de bine ca o confesiune. Prietenii cercetatorului ii iau insa apararea, acuzand autoritatile ca l-ar fi stors ca pe-o lamaie. Ca acesta ar fi fost o victima si nu un vinovat. Mai exista apoi si aceia care intrevad un complot in complot: **adevaratul responsabil i-ar fi inchis gura lui Ivins pentru totdeauna, inscenand o sinucidere**.

Si totusi, cum ramane cu infioratorul cosmar al antraxului? Cel care dupa doar o luna a incetat a mai reprezenta un pericol? Cum ramane cu efectele oribile ale infectiei bacteriologice? Statele Unite isi doreau Afganistanul; l-au avut. Iar amenintarea teribila a talibanilor, ce constituia un risc intolerabil pentru intregul mapamond a fost in mod glorios strivita. Putem respira usurati.

TOP 10 Cele mai mari conspiratii din toate timpurile

Foto (11)

"S-ar putea ca toti cei care cred in conspiratii sa nu se teama de ele, ci sa doreasca existenta lor; s-ar putea ca ei sa nu doreasca sa accepte tezele scepticilor si sa descopere ori sa inventeze conjuratii tocmai pentru ca au nevoie de ele. Fara Dumnezeu si fara conspiratii, fara superiorii ocultи de care vorbeau masonii germani din secolul al XVIII-lea, fara batranii intelepti ai Sionului, fara Clubul Bilderberg, fara stapanii lumii, fara diavol, cei mai multi dintre noi ne aflam singuri in fata unei lumi de neinteles, nu ne dam seama ce se intampla, suntem orfani. Stapanii lumii sunt rai si egoisti, dar ce ar fi daca nu ar exista? Daca nu ar exista un plan, istoria ar deveni lipsita de sens, iar accidentul, intamplarea, avaritia, iresponsabilitatea si stupiditatea ar domni peste specia noastra. Daca stapanii lumii nu ar exista, nu numai ca am fi singuri, dar, mai mult, am fi raspunzatori de destinul nostru, iar aceasta este o povara grea, pe care nu toata lumea ar fi dispusa sa si-o asume. A fost nevoie de doua veacuri pentru a incepe sa acceptam existenta lui Dumnezeu, dar ce ne ramane daca nu exista nici diavolul?"

10. Marile companii petroliere impiedica de peste 100 de ani dezvoltarea masinii electrice

Cel mai concis, aceasta teorie a conspiratiei este expusa in excelentul film documentar *Who Killed the Electric Car?* din 2006, in care se lanseaza ipoteza ca**diversele tehnologii care ar fi permis dezvoltarea ieftina, rapida si eficienta a masinilor electrice au fost suprimate (unele, aruncate in aer la propriu) de catre un consortiu obscur format din marile companii petroliere dimpreuna cu diversi indivizi aflati in pozitii cheie in chiar industriile producatoare de masini.**Primul lovitura de Knock-Out data masinii electrice s-ar fi petrecut in 1899, an in care un prototip foarte competitiv atingea recordul mondial de viteza de la acea data: 110 km/h! o performanta uluitoare pentru sfarsitul secolului XIX. In ciuda acestui fapt, nimeni nu a mai auzit nimic de prototipul cu pricina, iar masinile de serie produse in primii ani ai secolului XX atingeau cu greu 30-40 km/h. A doua mare lovitura ar fi avut loc candva intre 1913-1914, cand eforturile comune a celor mai prolifici inventatori din acei ani, **Henry Ford** si **Thomas Edison**, de a produce un vehicul electric, ieftin si performant au fost impiedicate cu fervoare de tot soiul de indivizi cu larga putere financiara si influenta. In sfarsit, ultima mare batalie s-ar fi dat recent, in pragul anilor 2000, cand General Motors si-a ingropat "de buna voie" EV1, primul prototip de masina electrica a unui mare jucator din industria auto, care a intrat pentru o scurta vreme (1996-1999) in productia de serie.

9. Tsunami-ul din 2004 a fost provocat de o bomba

Cu cele 229.866 de morti pe care le-a provocat, Tsunami-ul care a lovit Oceanul Indian pe 26 decembrie 2004, din perspectiva numarului urias de victime pe care le-a produs, se afla pe locul 7 in topul celor mai mari dezastre naturale din toate timpurile si pe locul 2 in topul celor mai sangeroase cutremure. Insa, daca nu este vorba despre un dezastru "natural", ci de **un genocid care a fost initiat intentionat, cu ajutorul unei asa-numite bombe-tsunami, o arma nucleara care a fost detonata intr-o pozitie strategica din adancul oceanului?** Conspirationistii afirma ca tehnologia capabila sa provoace o tragedie de asemenea proportii este cel putin fezabila, din moment ce o seama de cercetari in acest domeniu au fost conduse inca din timpul celui de-al doilea Razboi Mondial, experimente cu bombe-tsunami realizandu-se in 1944 si 1945 in Noua Zeelanda. De asemenea, inca din 1997, cu 7 ani inaintea devastatorului tsunami, Secretarul Apararii de atunci, din Statele Unite, William S. Cohen, afirma ca: "Exista grupari care au capacitatea de a se angaja in eco-terorism, prin tehnologii militare capabile sa schimbe clima, sa provoace cutremure sau eruptii vulcanice." Cu toate acestea, in afara ipotezei ca totul a fost un sangeros test la scara mare, cu greu se pot descifra motivele celor care ar fi lovit atat de crunt Sud-Estul Asiei prin tsunami-ul din Oceanul Indian.

8. Atacurile teroriste de la World Trade Center

Reprezinta, poate, cel mai fierbinte subiect care a cazut prada teoriilor conspiratiei in istoria contemporana. Pe de-o parte, conspirationistii sustin ca **o seama de indivizi din Guvernul Statelor Unite si din serviciile secrete americane au avut date certe despre iminentul atac, insa au ocultat voit aceasta pretioasa informatie** - precum s-a intamplat pe 7 decembrie 1941, in cazul atacului aviatic japonez de la Peal Harbor, din timpul celui de-al doilea Razboi Mondial -, refuzand sa intreprinda si cea mica actiune care ar fi impiedicat producerea atentatelor. Pe de alta parte, se speculeaza ca explozia celor doua avioane care au lovit Turnurile Gemene din New-York nu ar fi fost suficient de puternica pentru a conduce la prabusirea zgaraie-norilor WTC, aceasta producandu-se in urma unor explozii controlate (exista martori care sustin ca ar fi auzit aceste explozii), iar Pentagonul nu ar fi fost, de fapt, lovit de niciun avion. Care sa fi fost scopul oficialilor americani care au orchestrat sau au permis sangeroasele atacuri? Foarte simplu: declansarea Razboiului impotriva terorismului, cresterea justificata a cheltuielilor militare si ingradirea, de asemenea, legala, a libertatilor si drepturilor cetatenesti

7. Nu exista incalzire globala! Totul este o afacere mondiala

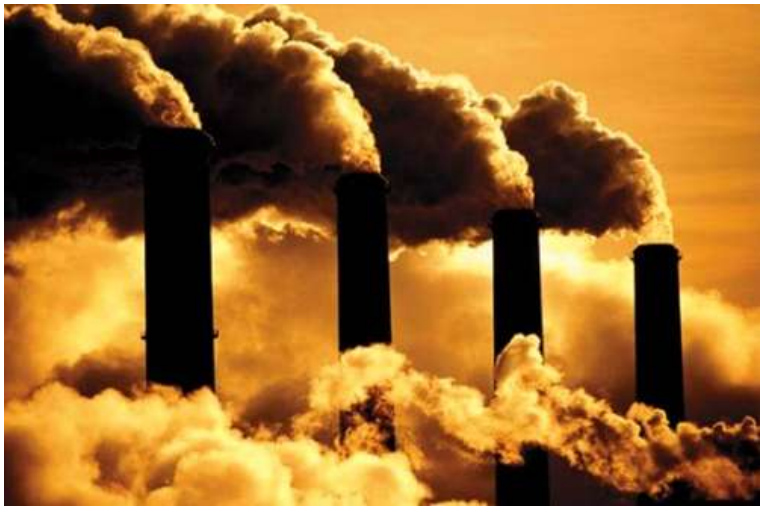

Conspirationistii sustin ca asa-zisa schimbare climatica este o frauda perpetuata pentru scopuri financiare si ideologice.**Intreaga isterie in masa provocata de iminenta incalzire globala ar fi de fapt o facatura inventata de catre obscurul grup de interese Bilderberg** (130 de potenti financiari si persoane cu larga influenta, de la bancheri la politicieni) care se foloseste de incalzirea globala pentru a impune, in secret, o guvernare mondiala. Unul dintre cei mai inversunati sustinatori ai acestei teorii este chiar un climatolog, William M. Gray. Acesta afirma ca alaturi de terorism, incalzirea globala este inamicul public numarul 1 de care avea nevoie sistemul international de putere dupa sfarsitul Razboiului Rece, pentru a facilita marilor lideri impunerea unei cauze politice cu un larg succes la public, prin care sa se ia abuziv masuri politice, economice si sociale ce ar fi "absolut necesare" pentru a impiedica schimbarea climatica - adica pentru ca jucatorii din umbra sa-si realizeze interesele. In urma obsesiei mondiale vizavi de incalzirea globala, ar avea de castigat politicienii, oamenii de stiinta, oamenii de afaceri, diverse structuri din ONU, miscarile ecologice, plus numeroase organizatii secrete, precum Grupul Bilderberg si Clubul de la Roma.

6. SIDA, Ebola si SARS au fost inventate in laborator

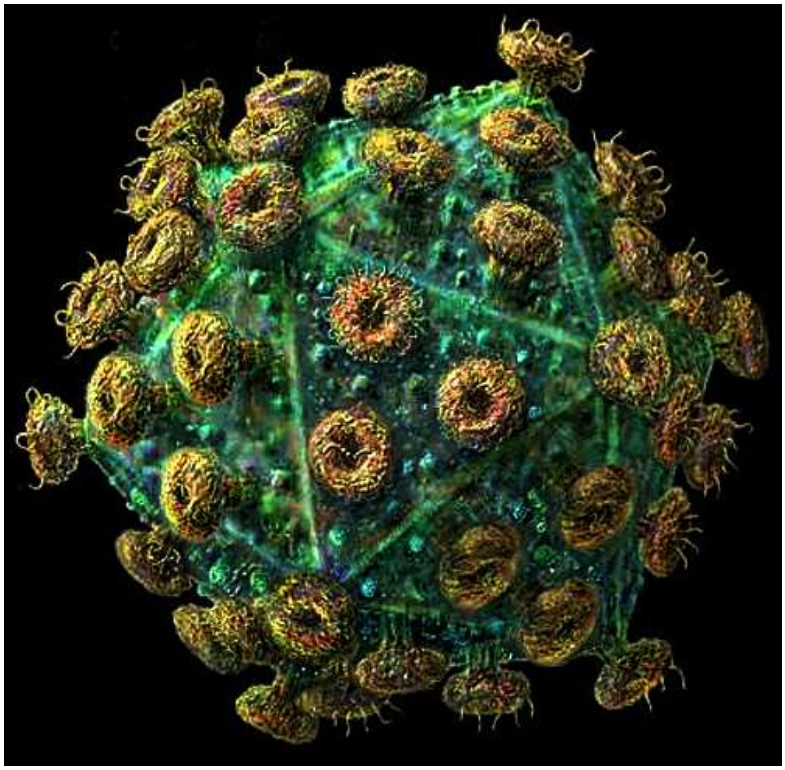

In ultimii 20 de ani, una dintre temele predilecte ale romanelor si filmelor de groaza este virusul scapat de sub control, experimentul bacteriologic si virusologic secret care ar penetra masurile de securitate, s-ar raspandi instant in intreaga lume si ar provoca apocalipsa. Putini stiu insa ca asemenea subiecte de fictiune au aparut tocmai in urma ipotezelor unor (pseudo)oameni de stiinta care sunt convinsi de veridicitatea lor, publicand, spre sfarsitul anilor '80 din secolul XX, o larga serie de lucrari mai mult sau mai putin documentate in care afirmau ca **virusurile HIV, Ebola si SARS sunt de fapt niste superarme bacteriologice care au fost create in secret de catre Guvernul american**. Mai mult de atat, raspandirea SIDA in Africa, in randul homosexualilor si al prostituatelor nu ar fi decat etape ale unui monstruos genocid in masa orchestrat de catre elemente puritane si xenofobe din administratia SUA, iar gripa aviara de acum 2 ani - un test la scara mondiala si un avertisment la adresa Chinei. Conspirationistii care promoveaza aceasta teorie, mai sustin ca inca de la bun inceput exista antivirus pentru toate cele trei calamitati bacteriologice, insa acesta este tinut secret, in vreme ce diversele cercetari independente care urmaresc (re)descoperirea remediilor sunt infranate, impiedicate sau, in cele din urma, eradicate de catre cei care au lansat virusurile in lume.

5. Cine l-a asasinat pe Kennedy?

Poate fi considerat exemplul clasic de teorie a conspiratiei. De altfel, foarte multi sociologi afirma ca acesta este punctul de cotitura in istoria conspirationista, momentul in care teoriile conspiratiile s-au transformat din joaca intelectuala a unui cerc restrans grup de entuziasti intr-un adevarat si exploziv fenomen de masa. Explicatia este foarte simpla, arata psihologii: defunctul presedinte american John F. Kennedy (29 mai 1917 - 22 noiembrie 1963), s-a bucurat de o imensa simpatie in randul americanilor, iar asasinarea sa a fost perceputa precum socul traumatic pe care-l resimtim in momentul in care ne moare un prieten sau o ruda draga. Toate aceste ratiuni afective si psihologice, combinate cu numeroasele omisii, controverse si balbaieli din Raportul Comisiei Warren, care l-a decretat drept asasin unic pe Lee Harvey Oswald, au nascut **o monumentala respingere publica a variantei oficiale, un oprobriu fara precedent in istorie.** Asadar, cine l-a asasinat pe Kennedy? Probabil, nu vom afla niciodata, pentru ca indiferent ce (nou) raspuns oficial ar mai da acum, la 46 de ani de la producerea controversatei crime, diversi oficiali americani, teoriile conspiratiei s-au impamantenit atat de bine, incat - probabil - pentru totdeauna vor exista numeroase (si poate argumentate) dubii in acceptarea unui raspuns final. Cei mai vizati adevarati killeri ai lui Kennedy (chiar daca Oswald a apasat sau nu pe tragaci) ar fi de fapt, Rezervele Federale (sistemul bancar central din SUA), CIA, KGB, FBI, vicepresedintele Lyndon B. Johnson, Fidel Castro sau/si Mafia.

4. Guvernele ascund adevarul: extraterestrii exista!

Totul a inceput in noaptea zilei de 24 februarie 1942, cand numerosi martori oculari afirma ca au vazut mai multe obiecte zburatoare neidentificate pe cerul Los Angeles-ului,**OZN-uri asupra carora artileria anti-aeriana americana ar fi deschis focul.** Precum in cazul asasinarii lui Kennedy, oficialii americani nu au dat o explicatie satisfacatoare opiniei publice - trebuie avut in vedere ca numarul californienilor care pretind ca au vazut OZN-urile se ridica la cateva mii, dar si faptul ca trecusera nici 3 luni de cand America intrase in cel de-al doilea Razboi Mondial, dupa atacul de la Pearl Harbor, iar americanii intrasera in fibrilatia psihologica a razboiului. 5 ani mai tarziu, pe 7 iulie 1947 avea loc celebrul **incident Roswell** - atunci, armata americana ar fi recuperat epava unui OZN care s-ar fi prabusit langa oraselul Roswell din New Mexico. Si in acest caz, un numar impresionant de persoane - peste 100 - afirma ca ar fi vazut fie OZN-ul, fie epava acestuia. Mai mult de atat, conspirationistii speculeaza ca americanii ar fi recuperat cadavrul unui extraterestru (sau chiar un extraterestru in viata). Explicatia oficiala - cum ca s-ar fi prabusit un balon meteorologic - nu a multumit, din nou, pe nimeni. De atunci, numarul celor care afirma ca au vazut OZN-uri a explodat, iuresul dezvaluirilor, controverselor si cercetarilor stiintifice si pseudo-stiintifice devenind un fenomen in masa, la scara planetara. Psihologi afirma chiar ca in cazul ufologiei **avem de-a face cu o prima si adevarata mitologie moderna, inventata in secolul XX.**

3. Lumea este condusa de conjuratii secrete: masoni, illuminati, skull&bones

O organizatie secreta cu origini obscure, care se pierd in negura istoriei (studiindu-i o parte a simbolisticii, unii cercetatori sugereaza ca ar fi o recrudescenta a medievalului Ordinul al Cavalerilor Templieri; altii merg mai departe si afirma ca Motorul Prim al organizatiei s-ar situa undeva in Egiptul Antic), Masoneria a rasarit spre sfarsitul secolului XVI, inceputul secolului XVII. De atunci, organizatia s-a mentinut intr-un discutabil (semi-)anonimat si s-a implicat din ce in ce mai activ in viata publica. Se pare ca, inca din secolul XVIII, in ceea ce priveste ordinea mondiala, scopul secret al Masoneriei este **crearea unei societati bazata pe idealurile libertatii, egalitatii, fraternitatii, separarii Bisericii de Stat si al tolerantei religioase. In acest sens, masonii au luat parte activ la numeroasele revolutii din secolele XVIII si XIX**, care au zguduit lumea din radacini si au facut trecerea ireversibila de la societatile organizate medievale la cele moderne. Numarul lor a crescut constant - conform ultimelor estimari, in prezent, in lume sunt in jur de 5 milioane de masoni - iar Masoneria a strans in interiorul ei elite politice, religioase si artistice, astfel incat, daca o privim din perspectiva sociologiei politice si o identificam cu un enorm si planetar grup de interese, supozitia conspirationistilor cum ca masonii ar conduce lumea (sau, mai degraba, o parte a ei) capata iz de adevar. Illuminati ar fi (in unele dintre ipoteze) crema elitei masonice, iar scopul acestora este mult mai obscur; in vreme ce Skull&Bones este o societate secreta, o fratie din cadrul prestigioasei universitati americane Yale, pepiniera studenteasca a Marilor Loje americane. Interesant este ca, pe parcursul secolului XX, in Statele Unite, intr-o proportie covarsitoare, aproape toate elitele din politica, administratie si finante - de la presedinti, la secretari de stat si directori de servicii secrete sau banci - au studiat la Yale si, evident, au facut parte din Skull&Bones.

2. New World Order -guvernul mondial

Este varianta "hardcore" a teoriei precedente. Conspirationistii afirma ca **un extrem de puternic si secret grup format din cei mai influenti membri ai diverselor societati secrete (un soi de elita a elitelor) comploteaza pentru a conduce lumea prin intermediul unui guvern mondial care ar inlocui treptat suveranitatea statelor**. Grupul ar fi responsabil de formarea climatului financiar modern din secolul XX - eruptia marilor companii transnationale si, strans legate de acestea, de fenomenul globalizarii. Interesant (si poate comic) la aceasta teorie a conspiratiei este faptul ca le reuneste intr-un enorm amalgam sincretic pe toate celelalte - New World Order face legatura dintre evrei si masoni, lansand controversata sintagma«miscare iudeo-masonica», ii pune in aceeasi barca pe Illuminati si pe extraterestri, reuneste nenumarate teorii apocaliptice si grupuri milenariste crestine (aici intra, de exemplu, toate speculatiile legate de pasapoartele biometrice si cipurile subcutanate), pe Hitler, URSS, pe Templieri, teroristi si cercetatorii care experimenteaza arme bacteriologice. Sustinatorii New World Order afirma ca intreaga istorie se desfasoara in parametrii unui enorm Plan de inrobire mondiala a omenirii, fiecare epoca nefiind altceva decat o noua etapa in schema de desfasurare a maleficelor masinatiuni.

1. Sionismul - lumea este controlata de evrei

Ocupa prima pozitie a acestui top pentru ca este cea mai veche si mai ampla teorie a conspiratiei, strans legata de numeroasele ideologii xenofobe si politici rasiste care au bantuit istoria si fiind reinventata, practic, din antichitate si pana in epoca moderna, in fiecare secol in care au aparut miscari antisemite. In secolul XX, teoria a fost propulsata de un controversat document,*Protocoalele Inteleptilor Sionului*, din care rezulta ca**evreii dimpreuna cu masonii conspira pentru a acapara puterea mondiala si a controla lumea**. Textul are forma unor instructiuni de manual prin care noii membri acceptati in randul Inteleptilor sunt initiati in politica de cucerire a lumii prin controlul mass-media si a finantelor si prin inlocuirea ordinii sociale traditioanle cu una bazata pe manipularea in masa. Intr-o proportie covarsitoare, majoritatea istoricilor si cercetatorilor care au studiat lucrarea in profunzime au dovedit ca aceasta este pe alocuri un plagiat dupa cartea satirica*Dialoguri in Iad intre Machiavelli si Montesquieu* (scrisa, in 1864, de francezul Maurice Joly) si un fals fabricat candva intre 1895 si 1902 de catre ziaristul rus Matvei Golovinski, la ordinul lui Piotr Rachkovski, seful diviziei de la Paris a politiei secrete rusesti, Okhrana. In ciuda acestor evidente,*Protocoalele...* au fost des folosite in mod propagandistic pentru a alimenta miscarile antisemite – multi analisti considerand ironic ca tocmai propagarea lor este o conspiratie in sine.

Istoria interzisa a omenirii

Foto (7)

"Esti materie, esti un amestec intamplator de substante chimice. Esti un animal superior, o maimuta evoluata, esti… un accident al legilor fizicii." Te simti vizat? Ar trebui, pentru ca, desi nimeni nu ti-a spus-o fatis, nu doar stiinta, ci toate asa-zisele medii de promovare a cunoasterii te bombardeaza zilnic cu aceasta idee. Este ceea ce ne spun cercetatorii sau, mai degraba, ceea ce sunt lasati sa ne spuna. Nu este oare paradoxal ca, desi magulitorul curent New Age plaseaza individul in centrul Universului, incoronandu-l stapan absolut al naturii si al propriei existente, de la promotorii aceluiasi crez aflam ca nu suntem decat niste primate oportuniste si un pic norocoase, diferite de "suratele" animale doar printr-un continut cranian mai consistent?

Materie, numai materie. In spatele acestor jocuri scenice care ne pun o ordine bine calculata in viata si in ganduri se ascunde un peisaj de culise mult mai vast si mai tenebros decat se poate banui analizand faptele accesibile. Cu toate acestea, Descopera.ro va incerca sa faca putina lumina in ce priveste "cunoasterea necunoscuta" a umanitatii.

Nu sunt putini acei specialisti, dintre care se disting nume precum Michael Cremo si Richard L. Thompson, autorii cartilor "Arheologia interzisa" si "Istoria ascunsa a rasei umane", care vorbesc despre**fenomenul filtrarii cunoasterii.**

Dupa cum o sugereaza contextual forma termenului, aceasta politica, suspectata ca fiind o arma de capatai a elitelor ce conduc lumea din umbra, este menita sa tina masele in ignoranta si necunoastere. Altfel spus, este vorba despre puterea intelectuala, cea din care deriva toate formele de dominatie si control la care este supusa civilizatia umana astazi. Articolul de fata nu va trata insa despre cine sunt sforarii acestor masinatiuni, ci se ambitioneaza sa releve cate ceva despre modul in care ei opereaza.

"Involuatii" stiau

Liderii fara chip care actioneaza manetele acestui mecanism al cenzurii limiteaza masiv accesul maselor la informatii care vizeaza in special originile si trecutul speciei umane, temelie a intelegerii existentei si scopului in viata. Este vorba despre aspecte esentiale ale civilizatiei si ale planetei pe care, daca le-am cunoaste, ne-am intelege mai bine natura si misiunea; ceea ce ne-ar face insa liberi si mai greu de controlat. Sunt lucruri pe care "EI" le cunosc, dar pe care le tin departe de noi, din egoism, din interes, din trufie, din nevoia de a avea un ascendent asupra semenilor.

Premisa fundamentala de la care porneste teza unor specialisti precum cei mentionati mai sus, cum ca istoria umana este cu totul alta decat cea care ne este prezentata astazi in mod oficial, rezida, ca debut, in scrierile antice. Majoritatea culturilor dispun de astfel de carti care vorbesc despre existenta unor civilizatii avansate in trecutul foarte indepartat, dar scrierile in sanscrita ale Indiei sunt de departe cele mai explicite in aceasta directie. **Manuscrise antice, precum Mahabharata, Ramayana sau Vedele vorbesc deschis, pe langa principiile filosifice si culturale indiene, si despre episoade fascinante din vechime**, care fac descrieri amanuntite ale unor tehnologii pe care omenirea abia le-a dobandit astazi. Sunt descrise aparate de zbor impreuna cu principiile lor de functionare, sunt mentionate arme precum bomba atomica sau chiar bomba cu hidrogen si se descriu avansate tehnici medicale si genetice.

Aceleasi carti vorbesc despre erele pamantului, despre ciclicitatea vietii pe planeta si despre succedarea civilizatiilor. Convingeri asemanatoare vin din intelepciunea romana si egipteana dar mai ales dinspre cea greaca de unde, de la Platon si Artistotel ne parvin invatauri referitoare la aceeasi insiruire a vietii. Ei credeau puternic intr-o fiintare pe ere, dupa un model arhetipal. Astfel, in credintele stravechi - care, dealtfel, nu sunt deloc de lepadat- un mare ciclu de viata incepe edenic, cu o Era de Aur, in care toate fiintele umane sunt spiritualizate, constiente, bune. Aceasta era este succedata de cele de Argint, Bronz si Fier, ce caracterizeaza, gradual, deprecierea umana prin cultivarea lacomiei si a individualismului intr-atat incat lumea trebuie reconfigurata. Ceea ce se si intampla, printr-un cataclism general si o reinchegare ulterioara a vietii.

In viziunea initiatilor indieni, oamenii s-au nascut de mai multe ori si de tot atatea ori, minus unu (inca), au disparut in urma unor dezastre de exterminare a speciilor. Acest lucru s-ar fi intamplat insa numai pentru ca viata sa reinfloreasca, prin repopularea Pamantului fie de catre refugiati paranormali, neafectati de Armageddon, fie de civilizatii superioare din alte sfere cosmice. Cartile acestea fac referiri foarte serioase la e**xistenta in urma cu milioane si chiar cu miliarde de ani in urma, pana la inceputurile planetei, a inteligentei pe Pamant si a civilizatiilor evoluate**. Totusi, pentru sustinerea unor atari premise, trebuie sa existe si probe fizice. In absenta acestora, s-ar putea presupune cu usurinta ca scrierile sunt false, mincinoase, produs al unei imaginatii disproportionate. Surprizator, ele sunt cofirmate nu doar sporadic, ci chiar abundent, nenumarate dovezi arheologice ale existentei unor antice civilizatii avansate iesind la lumina, accidental sau "vanate", in toate colturile lumii.

Teoria ca teoria, dar practica…

Exemplele sunt numeroase si dispun de caracteristici mult prea complexe pentru a fi expuse convingator aici, dar vom face cateva insemnari succinte. Este vorba despre descoperiri arheologice precum: **macheta egipteana din lemn din secolul al II-lea i.Hr, care are forma unui avion;** ciocanul descoperit la marginea Londrei, incastrat intr-o roca veche de 500 milioane de ani; **harta desenata in 1513 a amiralului turc Piri Reis**, care arata in detaliu portiuni din Africa, America si Antarctica, in conditiile in care Antarctica a fost descoperita oficial abia in 1818. Mai mult, harta reprezinta continentul alb asa cum arata el sub gheturi, stare in care se afla, probabil, in urma cu 10.000 - 12.000 de ani; **orasul Nan Madol**, construit intre anii 200 i.Hr.- 800 d.Hr., pe un recif de corali din Micronezia, din aproximativ 250 milioane de tone de blocuri bazaltice, al caror transport nu poate fi explicat;**artefactul Coso, din Olancha, California,**asemanator cu un dispozitiv de aprindere, gasit in interiorul unei bucati de piatra care ar fi avut nevoie de 500.000 de ani pentru a se forma. O amprenta palmara a fost gasita intr-un strat de piatra calcaroasa avand circa 110 milioane ani, in localitatea Glen Rose (Texas). In nordul inghetat al Canadei s-a gasit un deget omenesc fosilizat,datand din Cretacic. In Utah, intr-un strat de roca

estimat la 300-600 milioane de ani vechime, s-a descoperit ceea ce pare amprenta unei talpi omenesti, incaltata intr-un soi de sanda. Minerii din Africa de Sud au scos la lumina sute de sfere metalice de origine necunoscuta, denumite **sferele Klerksdorp**. Ele au circa 3-5 cm in diametru, iar unele au incrustate linii paralele, asemenea unor santuri, de jur-imprejur. Sferele par a fi facute de mana omului, desi specialistii nu pot explica in ce fel au fost realizate liniile. Stratul de roca din care au fost extrase aceste sfere dateaza din precambrian, vechimea lor fiind estimata la 2,8 miliarde ani.
Exemplele pot continua, acestea sunt doar cateva dintre cele mai cunoscute care au ajuns sub ochii publicului larg. Surprinzator este insa faptul ca, desi asemenea reusite arheologice vorbesc fatis despre o realitate incontestabila, oamenii de stiinta nu le aplica mai mult decat o eticheta pe care sta scris "mistere". De ce alegem sa le consideram curiozitati si bizarerii, cand putem accepta povestile uneori de necontestat pe care aceste obiecte ni le spun? Nimeni nu se oboseste, oficial, sa sape mai adanc si sa intelega implicatiile uriase pe care le au aceste lucruri. Cat despre noi, **sfidarea afisata de elite in relatia cu vulgul este de un cinism revoltator.** Ne servesc, prin intermediul cercetatorilor si al publicatiilor pe care le au in "buzunar" toate aceste informatii, probabil desperecheate, bizuindu-se fara griji pe faptul ca ignoranta isi va juca rolul si ne va impiedica sa ne implicam activ sau sa ne "sinchisim" macar de ele. Pentru ca, la urma urmei, cine suntem noi sa ne gandim la asemenea lucruri? Ce conteaza daca oamenii au 10 mii, o suta de mii sau un milion de ani? Aceste preocupari sunt ciudate, abstracte, ele reprezinta exclusiv apanajul unor filosofi si mistici neintelesi, izolati in turnurile lor de fildes. Noi trebuie sa ne traim viata la maximum, timpul inseamna bani, este scurt, viata trece, nu trebuie irosita cu intrebari existentiale. Sunt numai cateva dintre trendurile pe care elitele ni le-au impregnat, pentru a imbraca poate cele mai importante deprinderi pe care ar trebui sa le posedam in cosumatii care sunt adesea ridicole si caraghioase in ochii unei opinii publice profund contaminate.

Indoctrinare religioasa? Mai gandeste-te

Totusi, aceia care aleg sa nu se lase pacaliti de teoriile evolutioniste vehiculate extrem de agresiv, se aliniaza mai degraba unei tendinte spirituale de masurare a lucrurilor. Acesti oameni privesc devenirea umana, nu ca pe o evolutie din materie, ci, mai degraba, ca pe o involutie, dintr-o constiinta superioara. Aceasta premisa se aseamana poate cu o argumentatie religioasa, cu o doctrina ridicola, dar incercati sa va intrebati daca nu cumva aveti aceasta impresie tocmai in virtutea informatiilor care vi se "injecteaza" pe toate mediile de comunicare. **Omul nu este un produs unilateral, asa cum incearca sa ne convinga conducatorii nostri de talie mondiala**. El este intr-adevar alcatuit din materie, este grosier, dar mai are si o dimensiune mentala, precum si una spirituala. Lumea noastra este, din acest motiv, privita de initiati, ca o etapa cosmica grosiera, ce va fi urmata de niveluri superioare ale realitatii, dominate de energii subtile, denumite de culturile diferite spirite, ingeri, zei, sfinti, etc. Nasterea ar insemna, practic, procesul prin care o fiinta de constiinta pura coboara in sferele inferioare ale Cosmosului si se acopera de energiile scazute ale mintii si ale materiei.

Toate culturile si civilizatiile credeau ca venim dintr-un nivel spiritual al realitatii, traiau in acord cu aceasta convingere si erau armonizati cu natura si viata. Mai putin noi, care ne dezicem de orice forta superioara. Noi, care ne credem fruntasi si superiori, nu doar ca civilizatie, ci la nivel individual.**Este in asentiment cu mersul actual al lucrurilor ca "eu" sa fie in centrul lucrurilor si "mie" sa fie elementul de referinta al existentei**. Si tocmai pentru ca "eu" nu este singur, ci sunt sase miliarde ca el, acest lucru duce la izolare, la dezbinare si conflicte, la dominatie si razvratire. Daca eu lupt doar pentru mine, atunci cauza mea nu mai este si a altora, ceea ce ma face sa fiu absolut singur, neunificat in nimic cu altcineva. Desi poate parea desuet, nu este decat aplicarea maximei "**Dezbina si stapaneste**" la nivel planetar.

Spuneam putin mai sus ca, daca ideea spiritualitatii ti se pare a fi o doctrina, un raspuns disperat al Bisericii la avantul actual al stiintei, atunci ar trebui sa te intrebi daca nu crezi asta tocmai in urma faptului ca esti controlat. Ei bine, sa venim in sprijinirea unei asemenea declaratii si cu un exemplu. Este vorba despre cazul sotilor Pierre si Marie Curie. Cei doi cercetatori francezi din secolele XIX - XX sunt recunoscuti oficial pentru performantele din domeniul radioactivitatii, care le-au si onorat activitatea prin obtinerea unui premiu Nobel pentru Fizica in anul 1903. Niciun manual insa si in general nicio carte nu vor mentiona implicarea lor activa si meritorie in experimentele parapsihologice. Pret de mai multi ani, cei doi cercetatori au derulat o serie de teste cu nuanta supranaturala in laboratoare si institutii, inregistrand rezultate notabile si succese nebanuite, materializate prin comunicarea cu spiritele, extracorporalizari, materializari, clarviziune si alte astfel de fenomene catalogate astazi drept "bazaconii".

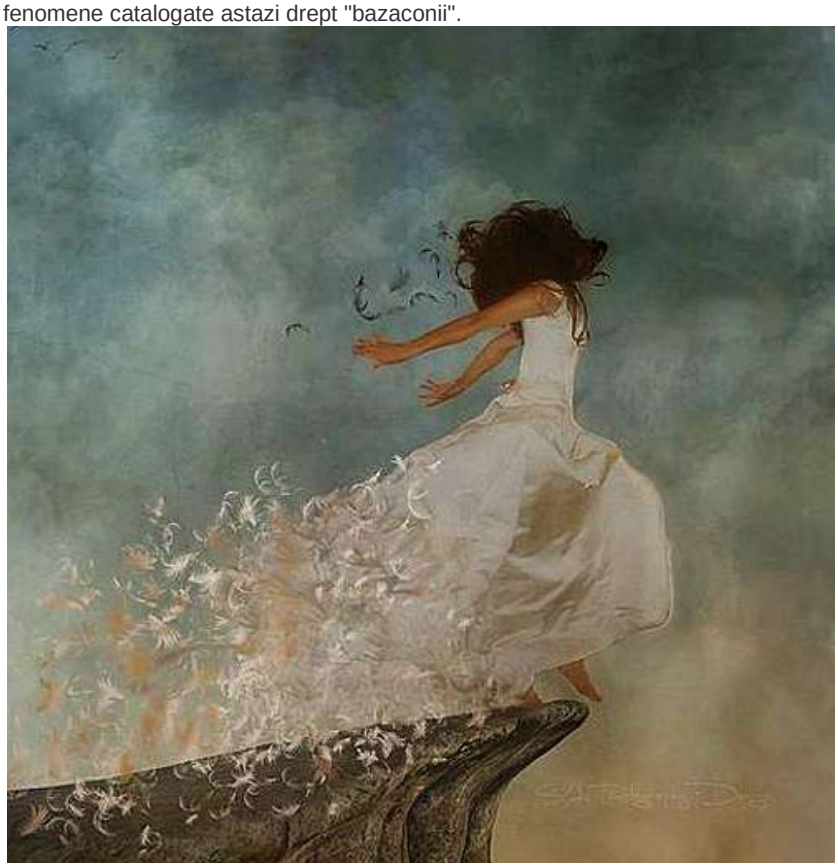

Aceasta activitate intensa si mascata este atestata de o documentatie vasta aflata in arhivele institutiilor care le-au gazduit initiativele lui Pierre si Marie. Si in acest caz, exemplele unor performante si descoperiri halucinante pe taram spiritual sunt in numar suficient de mare, incat sa ateste existenta incontestabila a unei asemenea dimensiuni umane. De ce ocultizarea lor? Pentru a masca latura spirituala a umanitatii si pentru a canaliza civilizatia spre materialism si consumerism. **Suntem vaduviti prin aceasta privare de cunoastere, de aspecte importante ale existentei si ale fiintei umane, capitale in intelegerea completa a ceea ce suntem si a ceea ce avem de fapt de facut aici.** Daca nu stim nimic despre aceste lucruri, care, iata, exista ca parte a realitatii, este firesc sa ne refugiem in productie si consum, in efemer, in placeri marunte si in bucurii intr-adevar animalice. Iar acest lucru nu este intamplator.

Mai gandeste-te un pic

Toata aceasta mistificare se intampla pentru ca stiinta are in miezul sau un grup extrem de influent care musamalizeaza voit descoperirile cele mai importante. Motivele unui asemenea grup influent nu pot fi decat presupuse, dar probabil ca banuielile celor care le emit nu se indeparteaza prea mult de adevar. Astfel, Michael Cremo suspecteaza ca doua mari directii motiveaza elitele sa filtreze cunoasterea. Una ar fi insasi natura umana, negarea, respingerea teoriilor care le contrazic pe ale lor, deoarece sunt oameni indragostiti de ei insisi si de adevarurile lor, nefiind dispusi sa accepte alternative. Apoi, probabil ca este vorba de ratiuni ceva mai adanci, legate de putere si control. In sistemul educational, **evolutionistii au detinut o pozitie suficient de inalta pentru a dicta raspunsuri la intrebarile fundamentale: "cine suntem? de unde venim? incotro mergem?"** Aceste raspunsuri, dupa cum bine se stie, sunt pur materialiste, exclud cu desavarsire orice implicare divina in crearea omulu. De aceea, nici nu este surprinzator sau intamplator ca omenirea a luat-o pe o panta adanc materialista si exclusiv fizica. Manipulatorii din umbra au insuflat maselor valori eronate, ideea ca scopul fundamental al omului este acela de a produce si de a consuma. Mereu mai mult. Acest lucru, in cazul in care mai sunt dintre aceia care nu isi dau seama, naste bogatii uriase. O parte dintre ele intra in buzunarele cercetatorilor, care nu doar fac parte din mecanismul manipularii, dar stau si la temelia conceptelor produselor comercializate (armament, tehnologie, lux etc).

O alta mare parte din fonduri intra in buzunarele industriasilor care le produc si, nu in ultimul rand, in buzunarele adanci ale guvernelor care percep taxe si impozite, in unele locuri, uriase, pe marginea comertului masiv. Aceasta nu inseamna altceva decat faptul ca forte foarte mari sunt cointeresate ca lucrurile sa ramana in lume in forma in care sunt astazi. Ele nu vor sa vada intrerupt acest proces si atunci nu este de mirare faptul ca devine tot mai energic. **Orice scadere a activitatii economice creaza unde de soc. Elitele au inteles asta.** Din acest motiv, se intretine furibund procesul de productie-consum. Oamenii nu trebuie sa se gandeasca la existenta, nu trebuie sa-si puna probleme inalte, adanci, trebuie mentinuti si concentrati in uriasa masinarie economica. Exemplul clar a venit in urma atentatului terrorist din 11 septembrie 2001, in urma caruia mii de oameni pur si simplu au incetat sa mai cumpere, sa mai consume. Au ales sa stea mai mult cu familiile si cu prietenii lor si sa se intrebe ce este viata si incotro se misca, ce se intampla cu lumea. Reverberatiile unui asemenea fenomen sunt mari si durabile. Liniile aeriene, spre exemplu, nu si-au revenit inca total in acesti 7 ani de la eveniment. Stapanii unui imperiu financiar nu isi permit asemenea pierderi. Ei trebuie sa aiba mereu mai mult, nici macar mentinerea nu este o optiune. **Sunt, deci, interese mari care ne vor focusati trup si suflet pe procesul material de productie si consum**, iar elementul cheie sunt oamenii de stiinta si dascalii, cei care ne invata despre lume si viata. Ei insista ca suntem fiinte materiale si mai ales ca acesta este un lucru bun. Dar daca am primi si un alt raspuns la intrebari precum "Cine sunt? De unde vin? Unde ma duc? Ce vreau?" ? Ce ar fi daca s-ar preda in scoli faptul ca facem parte dintr-o constiinta superioara si pura si ar trebui sa ne canalizam mai mult pe cultivarea constiintei si a spiritului, pentru ca ele sunt eternitatea? "El" nu vor insa acest lucru, pentru ca ar insemna ca oamenii sa fie mai putin controlati, ceea ce ar insemna mai putini bani si o putere scazuta. De aceea s-a impamantenit si ideea de proprietate. **Intr-o societate complet mercantila, toata lumea are proprietati.** Liderii, corifei ai omenirii, detin aceste proprietati prin diferite sisteme sociale, bancare sau politice. Ori, cine controleaza proprietatea controleaza si proprietarul.

Sustinatorii sistemului axiologic bazat pe productie si consum, pe ahtiere de acumulare si materialism, s-au infiltrat insidios in pozitiile influente si puternice ale societatilor umane, de unde pot dicta celor de sub ei realitatea. Ei au creat sistemele de comoditate, care stimuleaza latura hedonista umana, capturand individul in placeri si indepartandu-l de realitate. Mijloacele de distragere sunt astazi extrem de numeroase si de eficiente, imbracand tot soiul de forme. De ce nu s-ar abate chiar razboiul asupra unei comunitati preocupate de spirit si Divinitate, daca numai asa ea poate fi convertita sau chiar eliminata? **Conducatorii lumii nasc si finanteaza razboaie, inventeaza sisteme monetare si diverse constrangeri, aplicand, sub aparenta unei libertati totale si a unei civilizari apoteotice**, o lege martiala deghizata, mai rea decat tot ce a existat pana in prezent. De ce este mai rea? Pentru ca biciul in spate si siluirea nu iti pot fura sufletul, nu iti pot starpi credinta si stinge lumina din priviri. Conducatorii de astazi nu se multumesc sa conduca oameni, mase, nu se multumesc sa aiba mancaruri fine si vile luxoase, ei vor sa ne biciuiasca sufletele. Care este motivul final? Sigur ca, in aparenta, tinand in jug o omenire care se naste, traieste si moare pentru ei, isi asigura o viata nu de regi, dar chiar de Dumnezei aici pe Pamant. Dar asta sa fie totul?

Cat poate trai un om sa se bucure de placerile vietii? Cateva zeci de ani? Planurile lor se intind pe secole, de ce? Pentru urmasi? Ar putea niste oameni atat de egoisti sa se gandeasca la viitorul copiilor lor? Ce stiu ei? Cred oare ca viata este numai una si atunci merita traita din postura unui zeu, caci dupa ea nimic nu mai conteaza? Este putin probabil sa fie atat de naivi, de vreme ce nu vor ca noi sa aflam de puntile spre lumea spirituala. Stiu ei mai multe decat ne inchipuim, care le sunt resorturile? Este intr-adevar o conspiratie sau doar miscare browniana, curs evolutiv firesc, natura umana exacerbata? Crezi ca poti primi raspunsuri la intrebarile astea dintr-o masina luxoasa, cu un telefon performant in mana si cu o vestimentatie la moda pe trup? Poate iti va raspunde fotomodelul de langa tine sau vila cu trei etaje. Ori, cine stie, poate iti va sufla cate ceva despre viata plasticul din cardurile pe care le ai in portofel. Toate tac? Atunci unde e raspunsul? Intr-un Happy Meal cu siguranta nu

Visul- cosmar al unei Americi fasciste

Foto (4)

Pare greu de crezut, cand vorbim despre Statele Unite ale Americii, bastionul capitalismului, pavaza democratiei etc. etc., sa fi putut exista, in istoria ei, un moment in care sa se fi pus problema instalarii unui guvern fascist. Dar incercam sa nu ne mai miram de nimic, ci doar sa consemnam ce cred unii americani despre evenimentele petrecute la Casa Alba si in jurul ei in perioada Marii Depresiuni Economice.

E o poveste incurcata, cu multe amanunte obscure, o afacere tenebroasa, despre care comitetul numit sa o investigheze a dat publicitatii foarte putine detalii. Oare din neglijenta sau din dorinta de a nu scoate la lumina prea multe informatii, care ar fi provocat un scandal de pomina? S-a intamplat pe vremea cand era presedinte Franklin Delano Roosevelt. Acesta, democrat de felul sau, avea, chiar in mult mai mare masura decat alti presedinti, oarecare… - cum sa zicem? - simpatii de stanga poate ar fi prea mult; oricum, vederi populiste. **Cei care au pus la cale complotul au fost mari financiari si industriasi americani, inversunati sustinatori ai dreptei si ai principiilor capitalismului**, obsedati de pericolul comunismului, speriati si revoltati de toleranta (chiar simpatia) aratata de Roosevelt miscarii sindicale si de politica populista dusa de presedinte.

Erau vremuri foarte grele pentru America. **Atunci cand Roosevelt a preluat primul sau mandat, in anul 1933, tara era intr-o stare de plans**. Rata somajului era de aproximativ 25%, chiar mai mare in centrele miniere si industriale. Agricultura era la pamant, fermierii nu reuseau sa-si vanda produsele, iar o mare parte a tarii suferea de pe urma unei secete devastatoare. Oamenii nu puteau obtine imprumuturi bancare, iar multi dintre cei care isi ipotecasera deja casele nu mai reusisera sa-si plateasca ratele si ramasesera pe drumuri. In aceste conditii, **presedintele Roosevelt a propus New Deal, o serie de programe economice pentru depasirea crizei**, ce cuprindeau sprijinirea celor fara locuri de munca, o reforma a legislatiei afacerilor si alte masuri menite sa insanatoseasca economia americana grav zgaltaita de marea criza economica.

Dar acesta politica nu era pe placul marilor afaceristi, preocupati sa-si pastreze privilegiile. Ce-i interesa pe ei clasa muncitoare? **Asa a aparut, la un moment dat, ideea inlocuirii conducerii democratice cu un guvern fascist, care ar fi urmat sa asigure protectia si propasirea marilor capitalisti americani.** Ulterior, analistii care au studiat cazul au afirmat ca ideea a fost inspirata de ceea ce se petrecea, in acele vremuri, in Europa – ascensiunea unor guverne de orientare

fascista, cu sprijin militar, asa cum se intamplase in Italia si Germania. Dar cum se face ca, de vreme ce erau in joc atatia bani si atata influenta, complotul a esuat? Ei bine, dupa opinia celor care au cercetat putinele date referitoare la aceasta misterioasa afacere, complotistii si-au ales prost uneltele. **Ei au facut greseala de a se adresa lui Smedley Darlington Butler, general-maior, fost comandant al marinei SUA, aflat in rezerva**, cerandu-i, in calitatea sa de militar cu mare influenta asupra veteranilor si asupra intregii caste militare americane, sa fie bratul care sa execute actiunile cerute de complot. Alegerea lui, care parea buna din punctul de vedere al complotistilor, s-a dovedit, de fapt, una proasta. Ceea ce se stie despre acesta bizara afacere se bazeaza pe declaratiile date de Butler, declaratii pe care, insa, comitetul de investigare – cunoscut sub numele de c**omitetul McCormack-Dickstein** - le-ar fi "cosmetizat" mult.

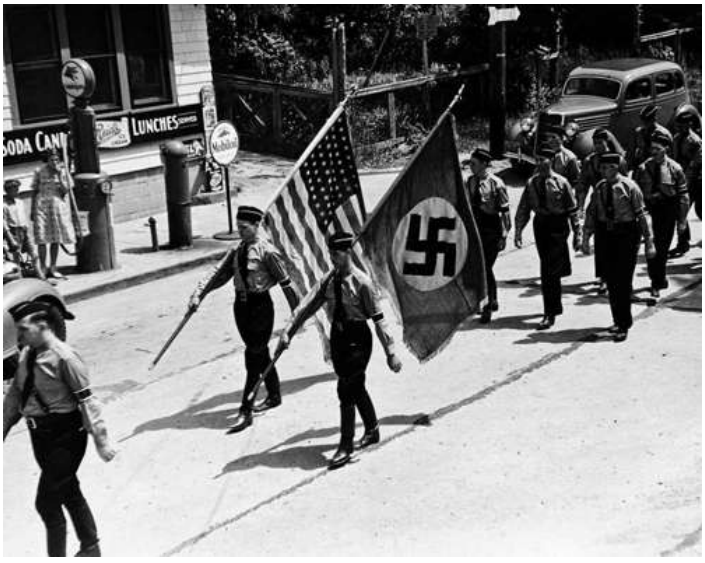

Butler a fost abordat, mai intai, de un anume Gerald McGuire, care i-a propus, nici mai mult nici mai putin, decat **sa transforme Legiunea Americana – cea mai mare asociatie a veteranilor de razboi americani -, cu cei 500.000 de membri ai sai, intr-o forta de asalt destinata preluarii puterii,** daca avea sa fie cazul. **Intentia era de a instala la Casa Alba un "presedinte asistent" care sa preia, chipurile, o parte dintre multele responsabilitati ale presedintelui Roosevelt**, despre care McGuire (potrivit declaratiilor lui Butler) a afirmat ca e depasit de atata munca. Evident, acest presedinte asistent ("secretar al afacerilor generale", cum isi propusesera complotistii sa-l intituleze) urma sa fie un om al dreptei radicale, care sa asigure promovarea intereselor marilor capitalisti.

Un alt punct din programul complotistilor era initierea si dezvoltarea unei mari campanii in presa americana, prin care sa convinga populatia ca presedintele are mari probleme de sanatate (**FDR suferea de o paralizie a picioarelor datorata unei boli contractate in tinerete**, si totusi a reusit sa asigure conducerea tarii timp de 12 ani, intr-una dintre cele mai grele perioade din istoria SUA, care a inclus Marea Depresiune Economica si cel de-al doilea razboi mondial). Incercau astfel sa netezeasca drumul spre Casa Alba a acelui "presedinte asistent" care urma sa le serveasca interesele. Ce fel de guvernare aveau ei in vedere, rezulta din declaratia unui jurnalist numit Paul French, care a reusit sa castige increderea lui McGuire si sa afle de la el informatii privind proiectul loviturii de stat. French a declarat ca McGuire a spus raspicat: "**Avem nevoie de un guvern fascist in tara asta…, pentru a salva natiunea de comunistii care vor sa o distruga**…" si ca a adaugat ca Smedley Butler e liderul ideal.

Dar nu gasisera omul potrivit. Butler era un militar dintr-o bucata, un om onest si, mai ales, un patriot. Lui i-a sunat foarte dubios propunerea de a sprijini **introducerea la Casa Alba a unei eminente cenusii care sa implementezee o politica de dreapta, in acord cu interesele clasei privilegiate**, iar in cazul in care presedintele s-ar opune, sa-l inlature. Era insa si un om abil, asa incat, in loc sa refuze indignat si sa-i determine astfel pe complotisti sa-si caute o alta unealta, s-a prefacut ca accepta, pentru a afla cat mai multe amanunte care sa-i permita, ulterior, sa demaste conspiratia. Dar demascarea… abia daca poate fi numita o demascare. Ca de obicei, a fost numita o comisie care sa se ocupe de investigarea cazului. Insa, in mod surprinzator, aceasta comisie a dat publicitatii un raport foarte sarac in amanunte. Unor jurnalisti aceasta "discretie" le-a aparut ca **o incercare evidenta de a musamaliza afacerea, pentru a-i face scapati pe oamenii importanti care se aflasera in spatele incercarii de lovitura de stat.**

Comitetul a omis sa cheme la audieri pe unii dintre cei care fusesera indicati de Butler ca participanti la complot si, in declaratiile oficiale, a sustinut ca au existat zvonuri privind implicarea unor persoane importante intr-un complot fascist, dar ca in cursul anchetei, nu s-a descoperit nici o dovada. Ceea ce se stie azi despre acesta ciudata intamplare a istoriei se datoreaza in mare masura investigatiilor realizate de John L. Spivak, un jurnalist scormonitor care a publicat, in 1967, o carte numita ***A Man in His Time (Un om in vremea sa)***, bazata pe informatii care ar proveni, se spune, dintr-un exemplar al raportului intocmit de comitetul McCormack-Dickstein pentru Camera Reprezentantilor. Or, acest raport care arata foarte diferit de ceea ce fusese dat publicitatii, confirma spusele lui Butler, afirmand ca existasera si dovezi in acest sens: "*In ultimele saptamani de activitate a comitetului s-au primit probe care demonstreaza ca anumite persoane au intreprins o tentativa de creare a unei organizatii fasciste in aceasta tara…*" Deci, nu fusese doar un foc de paie.

Butler a vorbit la un post national de radio, acuzand comitetul ca a eliminat portiuni importante din marturia sa; Spivak a publicat rezultatele investigatiei sale (din pacate, intr-un obscur ziar de stanga), insa publicul inghitise deja explicatiile edulcorate si nebuloase oferite, sub forma concluziilor oficiale, de comitetul McCormack-Dickstein si, intrucat americanii aveau griji mai mari, nu s-au mai preocupat de o poveste care parea deja veche si care, prin explicatiile oficiale, fusese facuta sa para doar o joaca de amatori. **Complotul in vederea unei lovituri de stat si a instalarii la Casa Alba a unui guvern american fascist ramane in continuare o afacere invaluita intr-un val gros de mister**, abia subtiat (nicidecum strapuns) pe ici-pe colo de cateva fapte greu de verificat. Iar noua nu ne ramane decat sa ne intrebam cum ar fi aratat istoria de dupa 1933 si cum ar arata lumea noastra astazi, daca aceasta odioasa conspiratie ar fi izbutit?

Dalai Lama – un agent CIA?

Foto (3)

Conflictul dintre protestatarii tibetani si fortele de ordine din China a tinut prima pagina a ziarelor din toata lumea, pana de curand. Imagini de o violenta rar intalnita au impanzit ecranele televizoarelor si cu totii am asistat uimiti la escaladarea unui conflict etnic de proportii in inima uneia dintre cele mai mari puteri economice a lumii la ora actuala, China. In mod straniu, Dalai Lama, liderul religios tibetan a ales sa se declare neputincios si sa se dezica de ceea ce se intampla in Tibet... Exista o teorie care sustine insa ca acesta nu este strain de astfel de evenimente si ca dedesubturile luptelor de strada sunt departe de ceea ce ne-am putea imagina la o prima vedere. Adevarul, ca de cele mai multe ori, este ascuns in intunericul intereselor oculte.

Arta manipularii

„Oh, Doamne. Oh nu. Este o adevarata nebunie. O suta de persoane incearca sa ucida cu pietre un singur om. Un barbat a incercat sa treaca cu o motocicleta – toti vor sa il loveasca dar este o inghesuiala atat de mare incat nu imi dau seama daca l-au prins sau nu... Localnicii sunt extrem de furiosi. Arunca pietre catre oricine este Han (chinez) sau din alta minoritate, cum ar fi Hui, care sunt musulmani. Pare un conflict etnic – de parca ar vrea sa ucida pe oricine nu este tibetan. Tibetanii au pietre si arme albe. Am vazut chinezi incercand sa fuga – nu se poate face nimic” – declaratia unui martor ocular britanic vizavi de violentele inregistrate in Lhasa, capitala Tibetului, din 13 martie 2008. Declaratia a fost publicata in ***The Guardian***, doua zile mai tarziu.

Evident, prezentand un aspect mai putin cunoscut in Occident, acela al violentelor tibetane la adresa persoanelor de alte etnii, **nu vom incerca sa disculpam actiunile in forta ale autoritatilor de la Beijing, la fel cum nu vom incerca sa diminuam impactul atrocitatilor comise de soldatii chinezi surprinsi de exemplu de cameramanul PRO TV Sergiu Matei.** (**Click aici pentru a viziona imaginile**). Astfel de fapte reprobabile au loc si nu pot fi negate de nimeni. Vom incerca insa sa oferim si reversul medaliei, cel in care fapte neadevarate, dublate de fotografii si imagini video trucate, au fost folosite pentru a augmenta un conflict ale carui origini continua insa sa nasca zeci de controverse.

O adevarata lovitura de teatru a venit la scurta vreme dupa episodul redat de publicatia britanica *The Guardian*, mai precis la 24 martie 2008, atunci cand un purtator de cuvant al televiziunii germane **RTL Aktuell** a recunoscut public faptul ca **postul de televiziune a folosit imagini „intr-un context gresit", in incercarea de a descrie conflictul din Lhasa**. Ce se intamplase de fapt? T**eleviziunea in cauza difuzase imagini extrem de violente ale politiei nepaleze, nicidecum ale celei din China, intr-un conflict stradal din Katmandu, sustinand ca autoritatile de la Beijing au folosit forta extrema impotriva demonstrantilor tibetani.** Astfel de imagini, duse uneori pana la limita ridicolului (asa cum sunt cele ale politiei indiene intervenind in forta impotriva unor manifestanti, sub pretextul ca sunt instantaneee socante ale autoritatilor chineze dezlantuite) au tinut prima pagina a numeroase publicatii din Occident. Sa fie oare o eroare masiva a mass-mediei sau o deformare premeditata a realitatii?

Unde a inceput totul?

Inainte de a incerca insa sa oferim o explicatie acestor furibunde atacuri mass-media la adresa Chinei, va invitam sa realizam impreuna o scurta trecerea in revista a istoriei Tibetului si, mai ales, a conflictului atat de mediatizat in ultima vreme.

Imperiul Tibetan a aparut pe scena lumii odata cu Songtsan Gampo – Qizonglongzan- (604 – 650 d.Hr.), lider local care reuseste pentru prima oara sa uneasca sub o singura autoritate triburile din actualul platou tibetan. Sub urmatorii regi, Tibetul continua sa se extinda catre Asia Centrala, ajungand pana in apropierea capitalei chineze Chang'an (actualul oras Xi'an), expansiunea sa fiind respinsa de armatele dinastiei Tang in anul 763.

Cei mai multi istorici sunt de acord asupra faptului ca **asimilarea Tibetului de catre Imperiul Chinez a avut loc in perioada dinastiei Yuan (1271 -1368),** si a continuat in timpul urmatoarelor doua dinastii, Ming(1368 – 1644) si Qing (1644 – 1912). In tot acest timp, Tibetul a continuat sa fie o regiune care s-a bucurat de o anumita autonomie fata de China desi, oficial, a fost o parte a acesteia. Schimbare survine in 1911, atunci cand, pe fondul haosului instaurat odata cu prabusirea dinastiei Qing, cel de al 13-lea Dalai Lama expulzeaza trupele chinezesti din Lhasa. Anul urmator, acesta declara independenta Tibetului, stare favorizata si de razboiul civil din China si de conflictele acesteia cu Imperiul Japonez. Pe toata aceasta perioada, nicio putere occidentala, cu atat mai putin China, nu a recunoscut statul nou format.

Odata cu victoria lui Mao Tze Dong si instaurarea comunismului in China, liderul de la Beijing ordona Armatei de Eliberare sa patrunda in Lhasa, in 1950, acolo unde negocia cu guvernul lui Dalai Lama un plan pentru „eliberare pasnica a Tibetului". In acelasi timp, Mao se angaja sa pastreze nealterate traditiile tibetane precum si autoritatea religioasa a lui Dalai Lama. Date fiind reformele comuniste precum si colectivizarea fortata a proprietatilor nobililor din Tibet, Dalai Lama incalca tratatul incheiat la inceputul anilor '50 si, cu un puternic sprijin american, lanseaza o miscare armata de eliberare a Tibetului de sub dominatia Chinei. Miscarea s-a dovedit un esec total si, i**n 1959, liderul religios tibetan se refugiaza in India de unde continua si in prezent sa conduca un asa numit „guvern in exil".** Lipsit de sprijin american incepand cu anii '70, Dalai Lama revine la o pozitie mai rezonabila, si propune guvernului de la Beijing o „Cale de mijloc", solutie ce prevedea o autonomie democratica a Tibetului, nicidecum o independenta a acestuia, China urmand sa se ocupe de apararea si de problemele externe ale tarii. Solutia a fost refuzata de autoritatile de la Beijing, acestea pretextand lipsa de incredere in intentiile liderului religios. Conflictul a cunoscut o recrudescenta in ultimii ani, dupa ce Dalai Lama a acuzat public China de genocid cultural, el declarandu-si, in acelasi timp, neutralitatea fata de violentele din Tibet.

Dalai Lama, CIA, NED si povestea neoficiala a conflictului din Tibet

„Ceea ce facem noi in prezent, a fost facut sub acoperire, cu 25 de ani in urma, de catre CIA" – Allen Weinstein, primul presedinte al NED - National Endowment for Democracy - organizatie non-guvernamentala americana ce sprijina financiar, printre altele, „democratia asistata" din Tibet.

Un soc! Astfel ar putea fi catalogata declaratia de presa din 1998 a liderului religios tibetan, Dalai Lama. Acesta a recunoscut, la scurta vreme dupa prezentarea de catre CIA a unor documente partial declasificate, ca a primit fonduri din partea agentiei americane pentru a sustine o lupta de gherila impotriva autoritatilor chineze din Tibet. D**ocumentele privind operatiunile CIA in Tibet au fost facute publice pe site-ul oficial al Departamentul de Stat American**, iar informatiile prezentate de guvernul american spun chiar mai mult decat a lasat sa se inteleaga liderul tibetan.

*„Activitatea tibetana a CIA consta in activitati politice, de propaganda si **actiuni paramilitare.** Scopul programului in aceasta etapa este acela de a mentine viu conceptul unui Tibet autonom in platoul tibetan si in alte tari, in special India, si de a dezvolta o capacitate de rezistenta in fata posibilelor actiuni politice din China comunista”* – **site-ul oficial al Departamentul de Stat American**.
Thubtan Norbu si Gyalo Thondup, doi dintre fratii lui Tenzin Gyatso (numele real al lui Dalai Lama) s-au ocupat personal de recrutarea tinerilor tibetani care sa fie antrenati special la o baza din Colorado. In acelasi timp, cei doi urmau sa pregateasca terenul viitoarelor organizatii paramilitare care urmau sa activeze atat in Tibet cat si in tarile din jur.

*„**a. Suport pentru 2100 de luptatori de guerilla tibetani cu baza in Nepal – 500.000 $***
b. Costuri privind antrenamentele de la baza din Colorado – 400.000$
c. Transportul ofiterilor tibetani din Colorado in India – 185.000 $
d. Fonduri speciale pentru Dalai Lama – 180.000 $”

Acestea sunt doar cateva dintre fondurile pe care CIA le suporta intre anii 1950 - 1968 pentru pregatirea organizatiilor paramilitare tibetane. In total, **1.735.000 de dolari pe an pentru actiuni contra Chinei, dintre care 180.000 ii reveneau anual lui Dalai Lama**. O pozitie mai mult decat bizara a unui om care a militat fatis pentru o politica non-violenta. Lucrurile nu se opresc insa aici. Chiar daca imbunatatirea relatiilor dintre SUA si China din anii ’70 a dus la incetarea finantarii guerillelor tibetane, lucrurile par sa se reia dupa 1990, desi adevarul este inca bine ascuns de forurile oculte.
In 1983 ia nastere **National Endowment for Democracy (NED)**,organizatie non-profit, sustina financiar de Congresul American, cu scopul de a „asista democratia” in tarile defavorizate. Chiar daca organizatia in cauza este, oficial, una privata, fondurile vin exclusiv de la Congres iar controversele legate de interferenta acesteia in treburile interne ale altor state, in special cele din America Centrala si de Sud, precum si in Europa de Est, au devenit deja de notorietate. Nu mai departe de anul 1990, NED a infiintat pe langa cele doua organizatii deja cunoscute, International Campaign for Tibet si Tibet Fund, postul de radio Voice of Tibet, post ce transmite din orasul indian Dharamsala, acolo unde se afla guvernul in exil al lui Dalai Lama. Scopul declarat al acestor organizatii este acela de „a asista social, politic, economic si pe probleme de mediu” comunitatile tibetane din China, India si Nepal. Seria finantarilor a continuat cu fundatia **"The Tibetian Literary Society"**, organizatia **"Tibetan Center for Human Rights and Democracy"**, agentia de stiri **"Tibet Information Network"** si grupul media **“Tibet Multimedia Center”** .
Obiectivul? Sa ofere informatii obiective despre Tibet pentru tibetanii din tara si pentru audienta din China, sa creeze ateliere de pregatire a jurnalistilor tibetani, sa promoveze stiri politice sociale si economice pentru audienta tibetana si pentru comunitatea internationala, grupurile pentru drepturile omului si mass-media si, nu in ultimul rand, pentru a educa cititorii in problema Tibetului.

Initiativa laudabila? Incercare de manipulare prin intermediul presei a comunitatii internationale si de agravare a unui conflict deja existent? Va lasam pe dumneavoastra sa decideti. Peste toate ramane insa replica celebra publicata in Washington Post, in 1991, a lui Allen Weinstein, primul presedinte al NED - ***„Ceea ce facem noi in prezent, a fost facut sub acoperire, cu 25 de ani in urma, de catre CIA”***.

Zeitgeist - comedia erorilor

Foto (7)

Indiscutabil, este cel mai vizionat documentar independent distribuit pe internet, notorietatea sa in randul tinerilor depasind productii consacrate cu bugete de milioane de dolari. De cand a fost lansat si pana in prezent si-a castigat un numar consistent de fani, iar faima sa – in randul populatiei avide de conspiratii si dezvaluiri senzationale – este in continua crestere. Cu toate acestea, structura pe care e construit Zeitgeist se poate prabusi in orice moment. Ce ai spune daca ai afla ca tocmai documentarul care te indeamna sa iesi de sub valul de minciuni cu care esti sufocat si intoxicat de mass-media, iti ascunde Adevarul, inselandu-te cu buna stiinta?

Cea mai mare dintre conspiratii

In acest ultim episod al **maratonului Descopera Teoria Conspiratiei**, am ales sa abordam tema*Zeitgeist* pentru ca documentarul din 2007 care isi propune sa curete lumea de miturile si mistificarile religioase, politice si economice este emblematic pentru scheletul motivational si non-logica persuasiva pe baza carora sunt construite, in genere, majoritatea teoriilor conspiratiei. De altfel, la granita sofismului, o ipoteza secundara, lansata - culmea! - tot de adeptii teoriei conspiratiei, afirma ca **intreaga mascarada a senzationalelor dezvaluiri despre tot ceea ce se petrece in ascuns- de la conjuratiile in sine ale celor care ne conduc din umbra, la monstruoasele masinatiuni pe care acestia le alimenteaza pentru a ne subjuga -, totul nu este, de fapt, decat o grosolana manipulare informationala**. Iar cea mai mare conspiratie ar fi insasi teoria conspiratiei, un subgen al *yellow journalism*-ului aparut in sec. XIX, curent precursor al presei tabloide de azi, in care majoritatea stirilor si articolelor erau fie inventate, fie generos "ajustate" cu un potop de info-podoabe impresionante - falsuri mesterite de ziaristi talentati (intr-o vreme in care nu existau mijloace de informare alternative precum internetul si televiziunea, iar radioul era in epoca pionieratului), menite sa tina cititorii cu sufletul la gura si sa securizeze vanzarea gazetei zi de zi.

O legiune de dracusori pe burtile carora sta scris stiri cu crime, scandal, abuz, mita etc. ies dintr-o masina de tiparit. Caricatura a aparut pe 21 noiembrie 1888 in revista americana satirica* Puck*intr-un numar dedicat demascarii stirilor si articolelor inventate din presa "galbena" (denumita astfel dupa culoarea hartiei pe care era tiparita).

Candoarea acestei ipoteze vine tocmai din chestionarea scopurilor unei asemenea manevre. Atunci, ca si acum, - zice-se -, de la povestile emotionante despre tot felul de monstri, creaturi fantastice, **vrajitori**, necromanti si ocultisti (subiectele predilecte ale presei de scandal in anii 1800) la dezvaluirile socante despre **extraterestri**,**guverne din umbra**, dezastre "naturale" provocate artificial si **boli inventare in laborator**, **intregul arsenal conspirationist ar fi fost lansat asupra noastra tocmai pentru a ne distrage atentia de la gravele probleme - de ordin politic, social, economic, juridic sau etic - pe care, altfel, am fi fost inclinati sa le dezbatem si sa le rezolvam**. O asemenea ipoteza isi are adeptii ei intemeiati - ganditi-va numai la una dintre multele conspiratii istorice care au fost dovedite si despre care am pomenit si in **preambulul acestui maraton**, operatiunea Mockingbird, instrumentata de CIA intre 1948 si 1976, in cadrul careia cateva sute de agenti sau oameni de influenta ai celebrei agentii de spionaj s-au infiltrat in redactiile celor mai importante ziare si reviste americane (multi dintre ei ajungand chiar in functii de conducere), de unde au devenit urechile si, mai ales, vocea intereselor agentiei, manipuland vreme de aproape 3 decenii politica editoriala a presei de peste Ocean.

In mod ironic insa, daca imbratisam dintr-o perspectiva*conspirationista* ipoteza manipularii generale a mediilor informatice prin lansarea a false teorii ale conspiratiei, ajungem fix de unde am plecat sau, si mai rau, cum ar zice o veche vorba romaneasca "cadem din lac in put" - cu alte cuvinte, da!, **exista grupuri obscure de interese**, da!, se pregateste **o noua ordine mondiala**, da!, **suntem in mod constant si planificat intoxicati cu fel de fel de minciuni pentru nu afla Adevarul**. Acesta este si controversa care bantuie celebrului documentar, *Zeitgeist*, talmacit prin "spiritul timpului", sau climatul cultural si politic care defineste o epoca, pentru a ne apropia mai mult de sensul originar al conceptului, introdus in limba germana de traducerea latinescului *genius seculi* ("spiritul gardian al secolului"), realizata de filosoful si poetul german Johann Gottfried Herder spre sfarsitul secolului XVIII.

Paradoxul Zeitgeist: un succes ignorat

Zeitgeist a avut si inca are un urias succes online. Este unul dintre cele mai bune video-virale realizate vreodata - inca de la aparitia sa, de pe 18 iunie 2007, s-a raspandit pe internet folosindu-se cu brio de toate mijloacele posibile - bloguri, twitter, forumuri, warez, torente, spam, mass pe messenger. Filmul a urmat cu mare atentie distributia *underground*, fiind in acest sens bine marketat - peste tot unde l-am intalnit, a fost prezentat sub forma unei **dezvaluiri extraordinare, a unei demistificari cumplite, care zdruncina din temelii institutiile fundamentale ale omenirii: Bisericasi Statul**. Pana in prezent, conform estimarilor regizorului si producatorului *Zeitgeist*, Peter Joseph,**peste 60 de milioane de oameni de pe tot cuprinsul Globului au urmarit documentarul**. Pentru un film independent, pelicula a avut un succes colosal - cu toate acestea, cu rare exceptii, cazuri in care a fost ironizat sau criticat sumar in diverse publicatii, ***Zeitgeist* nu a primit niciun fel de atentie din partea mijloacelor de informare, fiind ignorat cu desavarsire**.

Desigur, o explicatie ar fi aceea ca intr-una dintre paradigmele conspirationiste, **mass-media este total aservita unor interese obscure, motiv pentru care constitutional n-ar fi lasata sa propage asemenea dezvaluiri**. Acest argument se subtiaza insa atunci cand aducem in discutie cazul altor **filme documentare care s-au luat serios la tranta cu*establisment*-ul politic, economic sau social**, precum ***Fahrenheit 9/11*** (care radiografiaza America dupa atentatele teroriste din 2001, dezvaluind legaturi surprinzatoare intre administratia americana si bin Laden), ***Sicko*** (care infiereaza sistemul de sanatate si industria farmaceutica din Statele Unite),***SuperSize Me*** (care chestioneaza etica marilor lanturi de fast-food), ***Where the hell in the world is Osama Bin Laden?*** (care sugereaza ca, de fapt, americanii nu au intreprins nicio actiune concreta pentru a-l cauta pe celebrul terorist) sau ***Who killed the electric car?*** (in care se dezvaluie cum pe tot parcursul secolului XX, **o conjuratie formata din mai marii producatori de autoturisme dimpreuna cu marile companii de exploatare a petrolului au conspirat pentru ca masina electrica sa ramana la stadiul de prototip**). Michael Moore, Morgan Spurlock sau Chris Paine, realizatorii acestor documentare s-au bucurat de o larga prezenta in mass-media, fiind de multe ori ovationati si au castigat premii la festivaluri de film prestigioase, in ciuda subiectelor foarte sensibile pe care le-au atins.

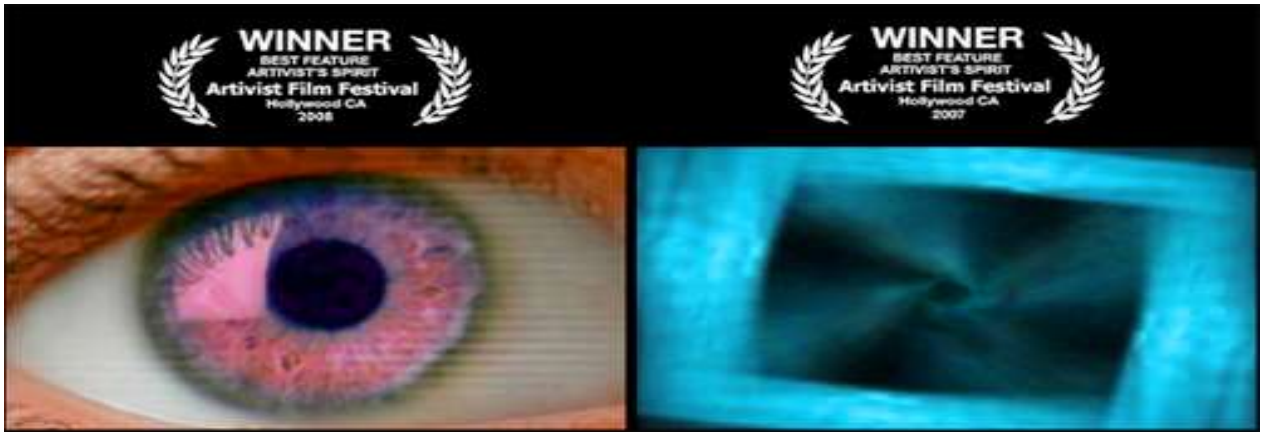

In toata presa *mainstream*, *Zeitgeist* a fost fie ignorat, fie expediat sumar prin sintagme precum: "o perversiune suprarealista", "o fictiune", "un pastis de paranoia", "o prostioara vesela", "un film de internet lipsit de spirit critic", "un documentar realizat fara nici cea mai vaga urma de profesionalism jurnalistic, stiintific sau academic" etc. In fata acestui val critic devastator, Peter Joseph si-a promovat filmul drept marele castigator al festivalului Artivist in 2007 (acelasi premiu ducandu-se si la *Zeitgeist: Addendum*, continuarea documentarului din 2008 - vezi foto sus). Singura problema este aceea ca Artivist Film Festival este chiar mai obscur si mai*underground* decat *Zeitgeist* in sine, festivalul fiind infiintat in 2004 de o minuscula organizatie non-profit americana care premiaza artistii activisti…

Cea mai grozava poveste spusa vreodata

Scriam in acest maraton, in **episodul consacrat topului celor mai mari teorii ale conspiratiei din toate timpurile**, cum ca in secolul XX, antisemitismul a fost propulsat de "un controversat document, *Protocoalele Inteleptilor Sionului*, din care rezulta ca evreii dimpreuna cu masonii conspira pentru a acapara puterea mondiala si a controla lumea. Textul are forma unor instructiuni de manual prin care noii membri acceptati in randul Inteleptilor sunt initiati in politica de cucerire a lumii prin controlul mass-media si a finantelor si prin inlocuirea ordinii sociale traditionale cu una bazata pe manipularea in masa. Intr-o proportie covarsitoare, majoritatea istoricilor si cercetatorilor care au studiat lucrarea, au dovedit ca aceasta este un plagiat […] si un fals fabricat. In ciuda acestor evidente, *Protocoalele…* au fost des folosite in mod propagandistic pentru a alimenta miscarile antisemite". Studiind o traducere romaneasca a *Protocoalelor…* am fost surprins sa constat ca pe coperta-spate a cartii este un lung citat dintr-un articol aparut in 1921 in prestigiosul cotidian britanic*Times*. Citind extrasul cu pricina, singura concluzie logica la care ajungi este ca **editorii de la *Times*ar acorda o larga incuvintare lucrarii, fiind de acord cu toate teoriile expuse in ea**. Oarecum contrariat de aceasta constatare, am cautat sa citesc articolul cu pricina integral, iar cand l-am gasit am fost surprins sa observ ca, **de fapt, aceasta este una dintre primele anchete de presa care demonstraza ca *Protocoalele Inteleptilor Sionului* sunt un fals**, iar bucata de text care a aparut si in traducerea romaneasca era, pur si simplu, un rezumat al lucrarii, pentru a pune cititorii ziarului in tema, urmand apoi ca acesta sa fie desfiintat paragraf cu paragraf.

Acest exemplu de manipulare este paradigmatic pentru "fenomenul"*Zeitgeist*. Filmul a fost distribuit si si-a castigat incontestabila autoritate pe internet, un mediu folosit cu preponderenta de persoane tinere, de copii si adolescenti. Adica, un mediu care iti da iluzia autosuficientei si in care investigatia amanuntita a unei informatii este pentru un utilizator obisnuit o pierdere de vreme, in conditiile in care lumea virtuala te supune unui ritm ametitor, oferindu-ti in cantitati generoase aparent tot ceea ce vrei. Ce rost ar mai avea sa cauti sa descoperi istoria completa a lui Mithra sau sa investighezi veridicitatea legaturii dintre Vitelul de Aur si Era Taurului, din moment ce***Zeitgeist* ti-a asigurat deja doza zilnica de entertainment, ba mai mult, te-a facut sa te simti partas la un incredibil adevar secret**? Si ce te faci daca aceste informatii nu sunt disponibile pe Wikipedia sau altundeva, aiurea, in imensitatea Retelei, si ar trebui sa citesti vreo 5-6 carti pentru a avea un punct de vedere informat si cat de cat pertinent asupra problemei? Nu mai bine, in timpul acesta, scoti un film, un joc, cateva melodii, te uiti la niste clipuri funny pe YouTube si vezi ce site-uri porno noi au mai aparut, comentand toate acestea cu amicii, pe messenger?
In Zoroastrismul stravechi, Mithra este creat de Ahura Mazda - Creatorul Suprem - pentru a judeca sufletele oamenilor la sfarsitul timpurilor. Atributele sale - iubitor de Adevar si yazata (creatia celesta) a lui Ahura Mazda -, il fac echivalentul unui zeu sau al unui inger.

Pentru un public tanar si neinstruit, *Zeitgeist*are toate atributele unei revelatii devastatoare - aflat la varsta marilor intrebari, orice adolescent este sedus inca din primele momente de mesajul percutant si persuasiv al documentarului. Pentru oricine a cochetat macar sumar cu istoria religiilor sau cu antropologia, **revelatiile cu iz de *wow!* din documentar sunt fie falsuri grosolane, fie locuri deja comune**. Pentru ca despre sisteme economice,**criza mondiala** sau **atentatele de la 11 septembrie** am mai scris in maratonul Descopera Teoria Conspiratiei, iar, prin comparatie, un cititor-spectator atent poate lesne observa care sunt exagerarile si plasmuirile din film (de altfel, de partea a II-a, dedicata World Trade Center, s-a dezis in cele din urma insusi creatorul documentarului), ne vom ocupa aici numai de prima parte a*Zeitgeist*, in care prin expunerea si compararea unor scheme mitologice care simplifica la extrem diverse religii antice,**se pune la indoiala autenticitatea mesajului lui Iisus (si a personajului istoric in sine).**

Cati Iisusi au fost de fapt?

Punctul forte al teoriei este dat de catre o sumedenie de figuri mitice, zei si profeti care ar avea cu totii acelasi arhetip existential: nasterea pe 25 decembrie dintr-o mama-fecioara, bunavestirea celor trei regi, 12 apostoli, miracole, moartea prin crucificare in jurul varstei de 30 de ani si invierea dupa 3 zile. Iisus, Attis, Krishna, Dyonisus si multi altii ar fi avut o biografie inventata, care imprumuta (cloneaza) foarte multe elemente din existenta zeului egiptean Horus, cel mai vechi dintre toti, care a aparut pe scena mitica cu aproximativ 3.000 de ani inainte de Hristos. In istoria comparata a religiilor, diversele paralelisme si similitudini nu sunt ceva extraordinar - de exemplu, in capitolul consacrat crestinismului din *Istoria ideilor si credintelor religioase*, Mircea Eliade atragea atentia asupra asemanarilor dintre Iisus si Ahura Mazda, zeul cel bun, creator al Pamantului, din zoroastrism.

Cu toate acestea, la vremea lor, dezvaluirile cu pricina nu au dus la o lepadare in masa a credintei, la fel cum nu au facut-o nici diverse cercetari care au demonstrat ca din punct de vedere istoricist crestinismul are o problema: **niciun istoric antic contemporan sau apropiat perioadei in care a trait Iisus nu-l mentioneaza in vreo lucrare**. De altfel, in acest singular aspect, documentarul lui Peter Joseph are perfecta dreptate -**singura semnalare istorica, obiectiva si explicita a lui Iisus, cea facuta de istoricul roman de origine evreiasca Flavius Josephus (37 - 100 d.Hr.)** s-a dovedit a fi un fals, un insert realizat cateva sute de ani mai tarziu de catre niste calugari crestini contrariati de faptul ca marele cronicar al Imperiului Roman nu a mentionat absolut nimic despre viata Mantuitorului, desi povesteste amanuntit istoria iudeilor chiar in vremea in care a trait Hristos.
Controversatul paragraf despre Iisus din lucrarea* Antiquitates Judaicae.*Inca din secolul al XVII-lea a existat suspiciunea ca aceasta ar fi un fals.

De asemenea, este indubitabil ca **Iisus a avut cateva trasaturi comune cu diverse figuri religioase de dinaintea sa. Crestinismul nu a aparut din nimic!** Pana la un anumit punct, respectiv venirea lui Messiah, drumul acestei religii este identic cu cel al iudaismului, care l-a randul sau isi extrage seva dintr-un bazin cultural si religios cu mult mai larg, care cuprinde**Egiptul, Babilonul, Persia si alte civilizatii stravechi**. "Critica de genul asta este una adevarata doar intr-un sens local si instrumental. Extinsa, isi pierde validitatea. Crestinismul n-a plagiat vechile religii (imprumutul unor teme din alte complexe religioase intotdeauna s-a soldat cu o resemnificare proprie si creativa) si n-a fost doar (sau mai mult) manipulator social si abuzator politic." noteaza **filosoful Adrian Ciubotaru pe blogul sau.**

De dragul de a sublinia apasat asemanarile dintre Iisus si predecesorii sai, ***Zeitgeist* simplifica la modul absurd mare parte a religiilor antice**, iar acolo unde nici macar exagerarea si scoaterea din context nu-si pot juca rolul, filmul se foloseste de argumente invechite, demontate de multa vreme sau - in mod perfid - precum vechii adepti ai *yellow journalism*-ului, inventeaza baliverne.

In documentar se afirma ca Attis (o divinitate romana) a fost crucificat, iar apoi a inviat dupa trei zile. Insa, in absolut nicio poveste mitologica nu veti gasi aceste date biografice. In fapt, Attis i-a fost necredincios iubitei sale, zeita fertilitatii, Sibela, iar intr-un acces de furie, aceasta i-a luat mintile. Nebun fiind, Attis s-a castrat si a fugit in padure, unde a sangerat pana la moarte. J. Gresham Machen, profesor la Princeton si fondatorul Seminarului Westminster, subliniaza ca "mitul nu face trimitere la nicio inviere; Sibela reuseste doar sa recupereze trupul lui Attis si sa-l conserve ca atare".
Conform istoricului religiilor, filosofului si conferentiarului Norman Geisler, **singura divinitate predecesoare Mantuitorului care a supravietuit mortii nici macar nu a fost Horus - zeul cu care Iisus este permanent comparat in Zeitgeist -, ci tatal acestuia Osiris**. In mitologia egipteana se povesteste ca "Osiris a fost taiat in 14 bucati care au fost aruncate pe curpinsul Egiptului, insa datorita dragostei soatei sale, Isis, a reusit sa-si reuneasca trupul si sa invie. El insa nu revine la viata in sens fizic, asemenea lui Iisus, ci ramane in lumea umbrelor, al carei zeu suprem ajunge sa fie. Din aceasta postura, il concepe cu Isis, zeita vietii si a naturii, pe Horus", care avea sa ajunga zeul cerului, nu al Soarelui cum fals se afirma in *Zeitgeist*. De altfel, **intreaga paralela dintre Iisus si Horus este pura fictiune, intre cei doi neexistand nicio asemanare evidenta**: nici unul nu s-a nascut pe 25 decembrie (desi egiptenii au fost cei care au impartit anul in 365 de zile si 12 luni, modul in care erau dispuse acestea in Egiptul Antic era cu totul altul - de exemplu, **scriitorul roman Censorinus nota in secolul III d.Hr. ca Anul Nou Egiptean a cazut pe 20 iulie**!; totodata, **ziua nasterii lui Iisus este o conventie**

bisericeasca de organizare a vietii religioase, nu o certitudine istorica); Horus nu s-a nascut dintr-o virgina (aceasta ipoteza a aparut la cateva sute de ani de la aparitia zeului, cand acesta dimpreuna cu Osiris au inceput sa fie venerati de Faraonii din Egiptul de Jos, care au tras concluzia ca Isis i-a dat nastere lui Horus in forma ei originala, de Regina zeificata); Horus nu a predicat, nu a avut apostoli, nu a murit, nu a inviat etc. Singurul punct comun intre cei doi ar fi cei trei regi - cu toate acestea, traditia crestina ii mentioneaza explicit pe *cei trei magi de la Rasarit* (invatati persani, o casta cu existenta istorica dintr-o cultura separata, cu alta identitate spirituala si simbolica).

In sfarsit, **nici intre Iisus si Mithra, zeul-protector al creatiei, al adevarului si al dreptatii in zoroastrism nu se pot trasa asemanari izbitoare** - cert este ca nici aceasta divinitate nu se incadreaza in tabloul elementelor arhetipale ce compun schema mitologica simplista pe baza careia sunt comparate religiile in film. De altfel, se pare ca tema mortii si a invierii*la viata* este specifica crestinismului, ea nu a mai aparut in nicio religie antica, iar paralele dintre diverse mituri pagane si crestinism nu se pot face decat pe baza unor texte scrise spre sfarsitul secolului II dupa Hristos - atat religiile Misterelor elenistice de care vorbea Eliade, cat si gnosticismul cu care unii cercetatori au incercat acum cateva decenii sa-l identifice pe Iisus (tema preluata de *Zeitgeist*) inspirandu-se, practic,*din crestinism* si nu viceversa.

In loc de *Addendum*

Erori, falsificari grosolane, exagerari, povesti inventate - nici nu e de mirare ca intr-un spumos articol din *eSkeptik*(paradoxal, jurnalul online al unei organizatii care lupta impotriva proliferarii pseudostiintei, superstitiilor si credintelor irationale) ***Zeitgeist* a fost numit "Codul lui da Vinci cu steroizi"**. Insa nici nu se putea altcumva! Pe site-ul oficial al filmului, aveti ocazia sa urmariti transcriptul documentarului,**transcript** in care sunt mentionate si sursele din care provin halucinantele informatii. In mod cert, din lista foarte generoasa de autori, nu ati auzit nici de 5% dintre ei. Pe langa cativa autori ocultisti cu oarece notorietate printre pasionati, in marea lor majoritate "cercetatorii" mentionati nu exista nici pe Google - sunt genul de**scriitori care compun conspiratii la kilogram, publicate in carti ieftine, aparute la edituri obscure**.

In acelasi timp, lucrari consacrate de istorie a religiilor sau texte religioase in sine sunt date uitarii; de altfel, realizatorul filmului nici nu avea cum sa se revedince de la ele, nu i-ar fi servit in niciun fel teoriilor pe care avea de gand sa le expuna. Niste teorii inchistate in cel mai american, conspirationist si hollywoodian mod cu putinta: "Institutiile religioase ale acestei lumi au fost puse acolo de aceiasi oameni care v-au dat guvernul, educatia voastra pervertita, care v-au dat cartelurile bancare internationale." Pentru ca documentarul sugereaza ca aceasta cumplita pervertire se petrece dintotdeauna, exceptandu-l de dragul exercitiului pe Iisus, ne intrebam ce treaba or fi avand Buddha, Odin, Quetzalcoalt sau chiar Mahomed cu toate astea?!

Pentru a parafraza filmul, in finalul acestui articol ii invitam pe cei care inca mai cred in relevanta *Zeitgeist* sau a altor teorii ale conspiratiei senzationaliste, sa ia seama chiar de vorbele expuse la inceputul documentarului: **"Cu cat investigam mai mult, despre ceea ce credem ca intelegem, care ne este originea, ceea ce credem ca facem, cu atat mai mult ne dam seama ca suntem mintiti."**

Familia divina - Osiris, Horus, Isis